

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av kreditinstitutslagen och vissa lagar som har samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att kreditinstitutslagen ska ändras.

Genom propositionen sätts de senaste ändringarna i kreditinstitutsdirektivet i kraft. Dessa ändringar gäller bl.a. tillsättandet av tillsynskollegier för tillsynen över gränsöverskridande kreditinstitut och grupper av kreditinstitut, värdepapperisering av tillgångsposter, räknande av finansiella hybridinstrument till kapitalbasen, tillsynen över stora exponeringar samt tillsynen över kreditinstitutens belöningspolitik.

De bestämmelser som för närvarande ingår i lagen om utländska kreditinstitut och finansiella instituts verksamhet i Finland ska i reviderad form överföras till kreditinstitutslagen. Samtidigt ska lagen om utländska kreditinstitut och finansiella instituts verksamhet i Finland upphävas.

Vidare föreslås det att Finansinspektionens behörighet att påföra ordningsavgift som regleras i lagen om Finansinspektionen ska utvidgas, så att ordningsavgift ska kunna påföras alla tillsynsobjekt som försummar sin lagstadgade skyldighet att regelbundet tillstålla Finansinspektionen sådana uppgifter som behövs för tillsynen.

Kreditinstitutslagen ska också ändras så att den överensstämmer med direktivet om insättningsgaranti när det gäller insättningsgarantis nivå och tidsfristerna för betalning av ersättningar. Insättningsgarantis nivå ska höjas till 100 000 euro och den maximitidsfrist inom vilken insättningar ska betalas ur insättningsgarantifonden ska i regel begränsas till 20 arbetsdagar.

Därutöver föreslås behövliga lagtekniska ändringar i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker, lagen om Finansinspektionen, lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift, lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, lagen om bundet långsiktigt sparande, lagen om värdepappersföretag, lagen om placeringsfonder, lagen om fastighetsfonder, värdepappersmarknadslagen, lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism, lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem, lagen om beskattningsförfarande och mervärdesskattelagen.

Lagarna avses träda i kraft den 31 december 2010.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÅN MOTIVERING	5
1 INLEDNING.....	5
2 NULÄGE	5
2.1 Gällande lagstiftning	5
2.1.1 Föreskrifter om kapitaltäckning	5
2.1.2 Föreskrifter om ledningens och personalens belöningsssystem.....	6
2.1.3 Föreskrifter om utländska kreditinstituts verksamhet samt om tillsynen över dem	6
2.1.4 Insättningsgarantins nivå och tidsfristen för betalning av ersättningar	8
2.1.5 Administrativa påföljder.....	8
2.2 Lagstiftningen i utlandet och den internationella utvecklingen	8
2.2.1 EU-lagstiftningen	8
2.2.2 Föreskrifter om utländska kreditinstitut i vissa EES-stater	10
2.3 Bedömning av nuläget	12
2.3.1 Föreskrifter om kapitaltäckning	12
2.3.2 Föreskrifter om ledningens och personalens belöningsssystem.....	13
2.3.3 Tillsynen över filialer	13
2.3.4 Insättningsgarantins nivå och tidsfristen för betalning av ersättningar	16
2.3.5 Administrativa påföljder.....	16
3 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	17
3.1 Målsättning.....	17
3.2 De viktigaste förslagen.....	17
3.2.1 Föreskrifter om kapitaltäckning	17
3.2.2 Föreskrifter om ledningens och personalens belöningsssystem.....	18
3.2.3 Föreskrifter om tillsynssamarbetet	18
3.2.4 Föreskrifter om utländska kreditinstitut	19
3.2.5 Insättningsgarantins nivå och tidsfristen för betalning av ersättningar	20
3.2.6 Administrativa påföljder.....	20
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	20
4.1 Ekonomiska konsekvenser	20
4.1.1 Konsekvenser för statsekonomin.....	20
4.1.2 Konsekvenser för företagen.....	20
4.1.3 Konsekvenser för hushållen	21
4.2 Konsekvenser för myndigheternas verksamhet.....	22
5 BEREDNING AV PROPOSITIONEN.....	22
5.1 Beredningsskeden och beredningsmaterial	22
5.2 Utlåtanden och hur de har beaktats	22
6 ÖVRIGA OMSTÄNDIGHETER SOM INVERKAT PÅ PROPOSITIONEN	22
DETALJMOTIVERING	24
1 LAGFÖRSLAG	24
1.1 Kreditinstitutslagen	24
3 a kap. Etablering av en filial till ett utländskt EES-kreditinstitut och tillhållande av tjänster i Finland.....	25

3 b kap. Etablering av en filial till och öppnande av en representation för ett kreditinstitut från tredje land i Finland	26
4 kap. Allmänna förutsättningar för kreditinstitutsverksamhet	29
5 kap. Finansiella förutsättningar för kreditinstitutsverksamhet.....	29
6 kap. Tillsyn över den finansiella ställningen, utfärdande av författningar och föreskrifter på lägre nivå samt beviljande av undantag.....	33
7 kap. Insättningsgarantifonden och säkerhetsfonden samt beredskap för undantagsförhållanden.....	33
10 a kap. Likvidationsförfarande och rekonstruktionsåtgärder som gäller utländska kreditinstitut.....	35
10 b kap. Särskilda bestämmelser om utländska kreditinstitut	38
1.2 Lagen om upphävande av lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland.....	43
1.3 Lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker	43
1.4 Lagen om Finansinspektionen.....	44
1.5 Lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift	47
1.6 Lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.....	47
1.7 Lagen om bundet långsiktigt sparande.....	47
1.8 Lagen om värdepappersföretag.....	47
1.9 Lagen om placeringsfonder.....	48
1.10 Lagen om fastighetsfonder.....	48
1.11 Värdepappersmarknadslagen	48
1.12 Lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism.....	48
1.13 Lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem.....	48
1.14 Lagen om beskattningsförfarande.....	48
1.15 Mervärdesskattelagen.....	49
2 IKRAFTRÅDANDE.....	49
LAGFÖRSLAG	50
om ändring av kreditinstitutslagen	50
om upphävande av lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland	70
om ändring av 21 § i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker	71
om ändring av lagen om Finansinspektionen	72
om ändring av 4 och 5 § i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift.....	76
om ändring av 21 och 22 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.....	80
om ändring av 3 § i lagen om bundet långsiktigt sparande	81
om ändring av 14 och 46 § i lagen om värdepappersföretag.....	82
om ändring av 6 och 11 § i lagen om placeringsfonder.....	83
om ändring av 9 § i lagen om fastighetsfonder	84
om ändring av 1 kap. 1 och 4 § i värdepappersmarknadslagen.....	84
om ändring av 2 § i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism	85
om ändring av 6 § i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem	86
om ändring av lagen om beskattningsförfarande.....	86
om ändring av 169 a § i mervärdesskattelagen.....	88

BILAGA	89
PARALLELLTEXT	89
om ändring av kreditinstitutslagen	89
om ändring av 21 § i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker	131
om ändring av lagen om Finansinspektionen	132
om ändring av 4 och 5 § i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift	139
om ändring av 21 och 22 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat	143
om ändring av 3 § i lagen om bundet långsiktigt sparande	146
om ändring av 14 och 46 § i lagen om värdepappersföretag	147
om ändring av 6 och 11 § i lagen om placeringsfonder	148
om ändring av 9 § i lagen om fastighetsfonder	149
om ändring av 1 kap. 1 och 4 § i värdepappersmarknadslagen	150
om ändring av 2 § i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism	151
om ändring av 6 § i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem	152
om ändring av lagen om beskattningsförfarande	153
om ändring av 169 a § i mervärdesskattelagen	155

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (nedan *kreditinstitutsdirektivet*) ändrades genom direktivet 2009/111/EG (nedan *det första ändringsdirektivet*). I direktivet ändrades bl.a. definitionen av kreditinstitutets kapitalbas, de begränsningar som gäller stora exponeringar samt föreskrifterna om de inbördes samarbetsarrangemangen mellan medlemsstaternas tillsynsmyndigheter. Dessa ändringar ska införas i den nationella lagstiftningen senast den 31 oktober 2010, så att direktivet kan träda i kraft senast den 31 december 2010. Därutöver har det även utarbetats ett annat direktiv om ändring av det ovan nämnda direktivet (nedan *det andra ändringsdirektivet*), som avses träda i kraft den 31 december 2010. Detta direktiv innehåller restriktioner av kreditinstitutens belöningspolitik och skärpningar av vissa kapitaltäckningskrav. Eftersom man på det politiska planet i praktiken nått samförstånd om det sist nämnda direktivets innehåll till den del det kräver reglering på lagnivå, är det ändamålsenligt att detta direktiv sätts i kraft samtidigt som det första ändringsdirektivet, oberoende av när det andra ändringsdirektivet officiellt träder i kraft.

Utöver de ändringar som EU-lagstiftningen medför finns det även orsak att bedöma behovet av en skärpning av tillsynen över utländska kreditinstituts filialer i Finland till följd av de problem som yppade sig i samband med tillsynen över de isländska bankernas filialer i Finland år 2008.

Tillsynen över utländska kreditinstituts finländska filialer regleras i lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland. Denna lag stiftades då Finland anslöt sig till Europeiska Unionen och den har varit gällande nästan som sådan i över 15 år. Därför finns det skäl att göra en mer allmän översyn av den reglering som gäller sådana utländska kreditinstitut som bedriver verksamhet i Finland samt av regleringens struktur.

2 Nuläge

2.1 Gällande lagstiftning

2.1.1 Föreskrifter om kapitaltäckning

Kreditinstitutens kapitaltäckningskrav regleras i 5 kap. i kreditinstitutslagen (121/2007) och tillsynen över kreditinstitut regleras i lagens 6 kap. Bestämmelserna i dessa kapitel grundar sig på den omfattande totalreform som trädde i kraft år 2007 (den s.k. Basel II-reformen).

Kreditinstitutslagen innehåller bestämmelser om kapitalbasen (46—48 §), allmän riskhantering och intern kapitalutvärdering (49 och 50 §), kapitalkrav för kreditrisker, inklusive kapitaltäckning för kreditrisker som är förenade med värdepapperiserade tillgångsposter (56—61 §), kapitalkrav för operativa risker (62 §), kapitalkrav för marknadsrisker (63—65 §), begränsningar av stora exponeringar (67—69 §), samt om motsvarande gruppbasekrav (72—81 §).

Till de gällande bestämmelser som är centrala med avseende på denna regeringsproposition hör bestämmelserna om räknande av hybridkapital till kreditinstitutets primära kapital i 46 § samt bestämmelserna om begränsningar av stora exponeringar i 68 §. Närmare föreskrifter om dessa begränsningar finns också i finansministeriets förordning om beräkning av kapitalkrav och om begränsning av exponeringar för kreditinstitut och värdepappersföretag samt för finans- och försäkringskonglomerat (149/2007).

Hybridkapital

Enligt den gällande lagen får sådana hybridkapitalinstrument som uppfyller de krav som ställs på kapitallån i aktiebolagslagen (624/2006) och vars villkor Finansinspektionen har godkänt i sin helhet räknas till det primära kapitalet. Det är kännetecknande för dessa instrument att de har en sämre förmånsrätt än egentliga skulder, att årlig avkastning på instrumenten kan betalas endast ur utdelningsbara tillgångar och att gäldenä-

ren/borgenären har rätt att kräva återbetalning av kapitalet bara till den del bolaget har fritt eget kapital samt, då det är fråga om kreditinstitut, under förutsättning att återbetalningen inte leder till att kreditinstitutets lagstadgade kapitaltäckningskrav underskrids.

Begränsningar av stora exponeringar

Enligt den gällande lagen får kreditinstitutets exponering mot en och samma kund eller helhet av kunder inte överstiga 25 procent av kreditinstitutets kapitalbas. Om kundföretaget är ett annat företag än ett kreditinstitut eller ett finansiellt institut, som hör till samma koncern som kreditinstitutet, är motsvarande gräns 20 procent. Dessutom får de stora exponeringarna (som motsvarar minst 10 procent av kapitalbasen) inte sammanlagt överstiga 800 procent av kreditinstitutets kapitalbas.

De viktigaste undantagen från dessa begränsningar gäller exponeringar mot andra kreditinstitut eller finansiella institut som hör till samma finansiella företagsgrupp. För exponeringarna gäller inga begränsningar till den del de hänför sig till kreditinstitutets dotterföretag. Exponeringar mot andra kreditinstitut är befriade från begränsningar antingen helt och hållet (fordringar som förfaller inom ett år) eller så att endast 20 procent av dem beaktas (övriga exponeringar).

2.1.2 Föreskrifter om ledningens och personalens belöningsystem

I den gällande lagstiftningen begränsas inte beloppen för de arvoden som kreditinstituten betalar till sin ledning eller sin övriga personal. I lagen finns inte heller några andra föreskrifter om tillsynen över belöningsystemen.

2.1.3 Föreskrifter om utländska kreditinstituts verksamhet samt om tillsynen över dem

Lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993, nedan *lagen om utländska kreditinstitut*) från 1993 är indelad i fem kapitel. Bestämmelserna i 1 kap. (allmänna stadgan-

den), 4 kap. (gemensamma stadganden) och 5 kap. (särskilda stadganden) gäller alla utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland. Bestämmelserna i 2 kap. (rätt till etablering från en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet) tillämpas bara på utländska EES-kreditinstitut och på finansiella institut med säte i en EES-stat. Bestämmelserna i 3 kap. (rätt till etablering från en stat som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet) tillämpas å sin sida bara på kreditinstitut från tredje land.

I 1 kap. i lagen om utländska kreditinstitut finns bestämmelser om lagens tillämpningsområde (1 §) samt definitioner av de begrepp som används i lagen (2 §). I 2 kap. (3—7 b §) finns bestämmelser om rätten för ett kreditinstitut från en annan EES-stat att bedriva kreditinstitutsverksamhet i Finland. Enligt 3 § får ett utländskt EES-kreditinstitut etablera en filial eller annars i Finland tillhandahålla sådana i 30 § i kreditinstitutslagen avsedda tjänster som ingår i dess koncession. Denna bestämmelse grundar sig på artikel 23 i kreditinstitutsdirektivet. Enligt 4 § får ett finansiellt institut med säte i en EES-stat under de förutsättningar som närmare anges i paragrafen etablera en filial eller annars i Finland tillhandahålla sådana tjänster som avses i 30 § 1 mom. 3—14 punkten i kreditinstitutslagen. Denna bestämmelse grundar sig på artikel 24 i kreditinstitutsdirektivet. I 5 § finns föreskrifter om det underrättelseförfarande som hänför sig till etableringen av en filial till ett utländskt EES-kreditinstitut eller till ett finansiellt institut med säte inom EES och i 6 § finns föreskrifter om inledande av filialens verksamhet. Bestämmelserna i 5 och 6 § i lagen om utländska kreditinstitut grundar sig på artiklarna 25 och 26 i kreditinstitutsdirektivet.

I 6 a, 6 b och 6 c § i lagen om utländska kreditinstitut finns bestämmelser om rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden som gäller utländska EES-kreditinstitut. Dessa bestämmelser grundar sig på Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG av den 4 april 2001 om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut, nedan rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. I 6 a § 1 mom. i lagen om utländska kreditinstitut

bestäms det att ett sådant beslut om inledande av en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande som fattats enligt lagstiftningen i hemstaten för ett utländskt EES-kreditinstitut utan särskilda formaliteter träder i kraft i Finland samtidigt som beslutet träder i kraft i kreditinstitutets hemstat.

I 6 d § i lagen om utländska kreditinstitut finns föreskrifter om rätten för utländska EES-kreditinstitut och utländska finansiella institut med säte i en EES-stat att tillhandahålla investeringstjänster i Finland. I 7 a och 7 b § finns föreskrifter om insättningsgaranti för filialer till utländska EES-kreditinstitut. En filial kan under de förutsättningar som anges närmare i 7 a § i Finland höra till den insättningsgarantifond som avses i 95 § i kreditinstitutslagen för att komplettera sin hemstats skydd för insättnarnas tillgodohavanden.

I 2 kap. (8—12 §) finns också föreskrifter om rätten för kreditinstitut från stater som inte hör till EES att bedriva kreditinstitutsverksamhet i Finland. Enligt 8 § i lagen om utländska kreditinstitut får ett kreditinstitut från tredje land som är föremål för tillräcklig offentlig tillsyn i sin hemstat och vars verksamhet inte väsentligt avviker från den verksamhet som är tillåten för ett finskt kreditinstitut, vid en filial som etablerats i Finland tillhandahålla sådana tjänster som avses i 30 § i kreditinstitutslagen och som omfattas av dess koncession. Kreditinstitutet ska hos Finansinspektionen ansöka om koncession för den filial som ska etableras i Finland. Beviljandet av koncession regleras i 9 § i lagen om utländska kreditinstitut. Finansinspektionen ska bevilja koncession om den lagstiftning som tillämpas på kreditinstitutet i dess hemstat stämmer överens med de internationella rekommendationer som gäller finanstillsyn och förhindrande av att det finansiella systemet utnyttjas i kriminellt syfte, om kreditinstitutet uppfyller de krav som föreskrivs i hemstatens lagstiftning och om kreditinstitutet också i övrigt är underställt tillräckligt effektiv tillsyn i hemstaten. I 9 a § i lagen om utländska kreditinstitut finns föreskrifter om insättningsgarantifondens ersättningsskyldighet i den situation då ett kreditinstitut från tredje land försätts i likvidation eller konkurs.

Enligt 9 c § i lagen om utländska kreditinstitut kan egendom som tillhör ett kreditinstitut från tredje land avträdas till konkurs enligt beslut av direktören för kreditinstitutets filial. Finansinspektionen ska på det sätt som föreskrivs i 10 b § informera tillsynsmyndigheterna i andra EES-stater om konkursen. Den sist nämnda bestämmelsen grundar sig på artikel 19 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet.

Ett kreditinstitut från tredje land kan också ha en representation i Finland. Enligt 11 § i lagen om utländska kreditinstitut ska Finansinspektionen underrättas om öppnandet av en representation.

I 4 kap. (13—16 a §) i lagen om utländska kreditinstitut finns gemensamma bestämmelser som gäller utländska EES-kreditinstitut och finansiella institut med säte i en EES-stat samt kreditinstitut från tredje land. Dessa bestämmelser gäller bl.a. beredskap för undantagsförhållanden, publicering av filialens bokslut samt tillämpning av kreditinstitutslagens bestämmelser på utländska kreditinstituts och finansiella instituts marknadsföring och avtalsvillkor.

I 5 kap. (17—26 §) i lagen om utländska kreditinstitut finns särskilda bestämmelser om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet. Bestämmelserna gäller bl.a. antecknande av en filial i handelsregistret, filialens ledning, tecknande av firma och tystnadsplikt. Enligt 23 § får filialen inte i sin verksamhet ta någon så stor risk att detta föranleder väsentlig fara för filialens verksamhet. Filialen ska med hänsyn till sin verksamhet ha tillräckliga riskkontrollsystem.

Finansinspektionen utövar tillsyn över utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland. Filialer till kreditinstitut från tredje land hör till de auktoriserade tillsynsobjekt som definieras i lagen om Finansinspektionen. När det gäller tillsynen över dessa filialer tillämpas därför samma tillsynsbefogenheter som enligt 3 kap. i lagen om Finansinspektionen tillämpas på finska kreditinstitut och samma administrativa påföljder som anges i 4 kap. I 6 kap. i lagen om Finansinspektionen (878/2008) finns däremot sådana föreskrifter om tillsynen över utländska EES-kreditinstitut och finansiella institut med säte i en EES-stat som grundar sig

på kreditinstitutets principer om hemstatens tillsyn. Finansinspektionen har enligt 60 § i lagen om Finansinspektionen rätt att få sådan information av en utländsk EES-filial som den behöver för skötseln av uppgifter som föreskrivs någon annanstans i lag och att inspektera filialen i enlighet med vad som föreskrivs i 3 kap. i nämnda lag, rätt att anlita utomstående sakkunniga med stöd av 34 § och rätt att förena rätten att få information och utföra inspektioner med sådant vite som avses i 38 §.

I 61 § i lagen om Finansinspektionen finns föreskrifter om Finansinspektionens rätt att uppmana en utländsk EES-filial att inom utsatt tid rätta sitt lagstridiga förfarande samt om dess rätt att helt eller delvis förbjuda filialens verksamhet. Föreskrifterna grundar sig på de principer som framgår av artiklarna 30—34 i kreditinstitutetsdirektivet.

Enligt 50 § i lagen om Finansinspektionen ska Finansinspektionen samarbeta med utländska EES-tillsynsmyndigheter. Enligt 52 § ska Finansinspektionen förse utländska EES-tillsynsmyndigheter med all den för tillsynen väsentliga information som Finansinspektionen har i sin besittning och som kan underlätta dessa myndigheters tillsynsarbete. Informationen ska ges åtminstone i den omfattning som förutsätts i de direktiv som gäller tillsynsobjektet i fråga. Enligt 54 § i lagen om Finansinspektionen ska Finansinspektionen också bedriva ändamålsenligt samarbete med sådana tillsynsmyndigheter i ett tredje land som utövar tillsyn över företag som har etablerat eller planerar att etablera en filial eller representation i Finland.

2.1.4 Insättningsgarantins nivå och tidsfristen för betalning av ersättning

I 7 kap. i kreditinstitutetslagen finns bestämmelser som gäller skydd för insättningar. Bestämmelserna i 95—112 § i kreditinstitutetslagen gäller insättningsgarantin. I 105 § finns föreskrifter om insättningsgarantins nivå och i 106 § anges den tid inom vilken ersättningar ska betalas. I 104 § finns en bestämmelse om när betalningsskyldighet uppkommer för insättningsgarantifonden.

Enligt föreskrifterna om insättningsgarantifondens betalningsskyldighet i 104 § i kredit-

institutetslagen ska Finansinspektionen inom 21 dagar efter att ha fått en anmälan av en insättare om att förfallna och ostridiga tillgodohavanden som registrerats på insättarens konto inte har betalats, eller efter att på annat sätt ha fått kännedom om saken, besluta huruvida insättningsgarantifonden är skyldig att betala insättarnas fordringar.

Av insättningsgarantifondens medel ersätts enligt 105 § en insättarens på konto registrerade tillgodohavanden i en inlåningsbank och andra än på konto registrerade tillgodohavanden som är föremål för betalningsförmedling, dock högst upp till 50 000 euro.

Enligt 106 § ska insättningsgarantifonden betala insättarnas fordringar som avses i 105 § inom tre månader från den behöriga myndighetens beslut.

2.1.5 Administrativa påföljder

I 39 § i lagen om Finansinspektionen finns föreskrifter om Finansinspektionens rätt att påföra ordningsavgift. Paragrafens tillämpningsområde har begränsats till försummelser som gäller iakttagandet av sådana bestämmelser om skyldigheten att lämna information med stöd av värdepappersmarknadslagstiftningen som närmare anges i paragrafen.

2.2 Lagstiftningen i utlandet och den internationella utvecklingen

2.2.1 EU-lagstiftningen

Kapitaltäckningskrav och belöningsystem

I det första ändringsdirektivet föreslås preciseringar av de principer enligt vilka hybridkapitalinstrument ska inkluderas i kreditinstitutets kapitalbas (särskilt i artiklarna 57.a, 57.ca, 63.2, 63 a, 65.1 och 66). Det föreslås att hybridkapitalinstrumentens belopp, beroende på kapitalinstrumentens egenskaper, ska begränsas till 15, 35 eller 50 procent av det primära kapitalet. Syftet med detta förslag är att förenhetliga tillsynspraxisen.

Vidare ska de begränsningar som gäller stora exponeringar (särskilt i artiklarna 106, 107, 110—117 och 119) ändras så att de stämmer bättre överens med principerna i den reform av kreditinstitutets kapitaltäck-

ningsregler som genomfördes för tre år sedan (Basel II). Enligt dessa principer är det tillåtet att betrakta säkerheter som riskreducerande också i samband med enskilda exponeringar mot kunder. Den begränsning på 800 procent som fastställts för de sammanlagda exponeringarna ska upphävas, i likhet med den särskilda begränsning på 20 procent som gäller exponeringar inom en koncern. För kreditinstitutens inbördes exponeringar fastställs i regel samma begränsningar som för exponeringar mot andra företag. Lindrigare begränsningar ska emellertid kunna tillämpas på mindre kreditinstitut.

Genom det första ändringsdirektivet begränsas också vidareförsäljningen av kreditinstitutens kreditrisker (den s.k. originate to distribute –modellen), som utgjort en av de centrala orsakerna till de nuvarande marknadsstörningarna (*artikel 122 a*). Kreditrisker ska inte alls få säljas vidare om inte kreditinstitutet bibehåller en sådan andel av den ursprungliga kreditrisken som närmare definieras i direktivet. Syftet med direktivet är till denna del att eliminera orsakerna till de rådande marknadsstörningarna, så att man i framtiden ska kunna undvika motsvarande störningar.

I det andra ändringsdirektivet begränsas kreditinstitutens och värdepappersföretagens möjligheter att betala sådana resultatavoden till sin ledning och sin personal som sporrar till alltför stort risktagande. Tillsynsmyndigheten ska i samband med tillsynen över kreditinstitutens och värdepappersföretagens riskhantering säkerställa att belöningssystemen inte innefattar dylika incitament. Belöningssystemen ska dessutom uppfylla de detaljerade krav som ingår i bilaga V till direktivet. Genom det andra ändringsdirektivet skärps också kapitaltäckningskraven för värdepapper som är föremål för handel och för återvärdepapperiserade tillgångsposter.

Etablering av filialer och tillsynen över dem

Enligt artikel 23 i kreditinstitutsdirektivet ska medlemsstaterna svara för att ett kreditinstitut som har beviljats koncession i en annan medlemsstat och som är ställt under tillsyn i denna medlemsstat får bedriva sådan

affärsverksamhet som enligt direktivet är tillåten för kreditinstitut antingen genom att etablera en filial i landet eller genom att tillhandahålla gränsöverskridande tjänster.

Förfarandet vid etableringen av en filial regleras i artiklarna 25 och 26 i kreditinstitutsdirektivet. Det anmälningsförfarande som ska iakttas i samband med gränsöverskridande verksamhet regleras å sin sida i artikel 28.

Rätten för värdstatens behöriga myndigheter att fatta beslut om påföljder för kreditinstitut som gjort sig skyldiga till överträdelser regleras i artiklarna 30–34 i kreditinstitutsdirektivet.

Enligt kreditinstitutsdirektivet är den grundläggande principen att tillsynsmyndigheterna i kreditinstitutets hemstat svarar för tillsynen över kreditinstitutets kapitaltäckning. Enligt artikel 41 i direktivet ska emellertid värdstatens behöriga myndigheter i samarbete med hemstatens behöriga myndigheter utöva tillsyn över likviditeten hos filialer till kreditinstitut. När det gäller filialer och gränsöverskridande tjänster har värdstaten också rätt att utöva tillsyn över marknadsföringen och kundskyddet.

Artiklarna 38 och 39 i kreditinstitutsdirektivet innehåller bestämmelser om relationerna till tredje länder. Huvudprincipen är att medlemsstaterna inte får ge ett kreditinstitut från tredje land en förmånligare behandling än ett kreditinstitut med hemort inom EU.

I det första ändringsdirektivet effektiviserar tillsynen över gränsöverskridande kreditinstitutsgupper (artiklarna 42 a, 42 b, 129, 130, 131 a och 132) i synnerhet genom kravet på att det i varje gränsöverskridande grupp eller, om det är fråga om ett gränsöverskridande kreditinstitut som inte hör till någon grupp, ska finnas ett gemensamt kollegium för tillsynsmyndigheterna i de länder där sådana kreditinstitut etablerat sig. Syftet med kollegiet är att säkerställa att medlemsstaternas myndigheter tillsammans behandlar de ärenden som avses i direktivet innan ärendena slutgiltigt avgörs. I direktivet åläggs också tillsynsaktörernas s.k. nivå 3-kommitté (CEBS) ett stort antal förpliktelser att utfärda anvisningar och rekommendationer samt rapportera om sin verksamhet till rådet och Europaparlamentet. De nationella myndigheterna förpliktas å sin sida följa dessa anvis-

ningar och rekommendationer i sin verksamhet.

Insättningsgaranti

Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG om system för garanti av insättningar, nedan *insättningsgarantidirektivet*, ändrades genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/14/EG om ändring av direktiv 94/19/EG om system för garanti av insättningar, vad gäller täckningsnivån och utbetalningsfristen, nedan *direktivet om ändring av insättningsgarantidirektivet*. Artikel 7 i insättningsgarantidirektivet gäller insättningsgarantins nivå och artikel 10 gäller tidsfristen för betalningarna.

2.2.2 Föreskrifter om utländska kreditinstitut i vissa EES-stater

I *Sverige* gäller lagen om bank- och finansieringsrörelse (2004:297) i tillämpliga delar också utländska kreditinstituts verksamhet i Sverige. Lagen om utländska filialer (1992:160) gäller som bakgrundslag i fråga om filialer till utländska kreditinstitut. I Sverige utövar Finansinspektionen tillsyn över kreditinstitutsverksamheten. Ett utländskt kreditinstitut som har sin hemort i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ska etablera en filial i Sverige för att kunna bedriva verksamhet där. Tillstånd för etablering av en filial beviljas av Finansinspektionen. Sådana tillstånd att driva bankrörelse som är av principiell betydelse eller annars av särskild vikt utfärdas emellertid av Sveriges regering. Finansinspektionen utövar tillsyn över att filialen följer Sveriges lagstiftning. Finansinspektionen kan också utföra en inspektion i filialens verksamhetslokaler. Om filialen underlåter att iakttä gällande bestämmelser eller föreskrifter ska Finansinspektionen ingripa i saken. Finansinspektionen kan uppmana filialen att rätta till saken, förbjuda verkställigheten av filialens beslut, ge filialen en anmärkning eller, om överträdelsen är allvarlig, ge filialen en varning eller återkalla dess verksamhetstillstånd.

Ett kreditinstitut med hemort i en annan EES-stat får bedriva kreditinstitutsverksamhet i Sverige antingen via en filial eller ge-

nom att tillhandahålla gränsöverskridande tjänster. Finansinspektionen ska informeras om etableringen av en filial och om inledandet av verksamheten vid en filial i enlighet med vad som närmare föreskrivs i lagen om bank- och finansieringsrörelse. Denna reglering överensstämmer med kreditinstitutsdirektivet. Finansinspektionen utövar i samarbete med tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat tillsyn över att filialens likviditet i Sverige är tillfredsställande. Om ett utländskt kreditinstitut inte följer Sveriges lag, kan Finansinspektionen förelägga kreditinstitutet att göra rättelse. Om kreditinstitutet inte vidtar de åtgärder som krävs för rättelsen, underrättar Finansinspektionen den behöriga tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat om saken. Om rättelse fortfarande inte sker, kan Finansinspektionen förbjuda kreditinstitutet att påbörja nya transaktioner. Tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat ska på förhand underrättas om förbudet, om inte ärendet är så brådskande att förbudet måste utfärdas omedelbart.

Danmarks lag om finansiell verksamhet (lov om finansiell virksomhed, 20/08/2009 nr. 793) gäller också utländska kreditinstituts verksamhet i Danmark. Lagen om finansiell verksamhet tillämpas likaså i tillämpliga delar på verksamheten vid utländska kreditinstitut som har sin hemort i ett sådant tredje land med vilket EU inte har ingått några avtal angående finansbranschen. Finanstillsynet, som utövar tillsyn över finansmarknadsaktörerna, har utfärdat närmare föreskrifter om lagens tillämpning. Föreskrifterna gäller bl.a. tillståndsförfarandet, filialens ledning, kapital- och likviditetskraven, bokslutet samt upplösandet av en filial. I 1 § i lagen om finansiell verksamhet finns föreskrifter om vilka av lagens bestämmelser som gäller verksamheten vid filialer till utländska kreditinstitut som har sin hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och vilka bestämmelser som gäller tillhandahållandet av tjänster från utlandet. För att verksamheten ska få inledas krävs en sådan anmälan som grundar sig på kreditinstitutsdirektivet. En filial och ett utländskt kreditinstitut som bedriver gränsöverskridande verksamhet ska även ge Finanstillsynet alla de uppgifter som behövs för tillsynen över verk-

samheten. Finanstillsynet kan inspektera filialerna och utövar tillsyn över filialernas likviditet i enlighet med kreditinstitutsdirektivet. Enligt lagen om finansiell verksamhet kan Finanstillsynet vid vite förplikta filialens direktör att uppfylla de förpliktelser som föreskrivs i den nämnda lagen.

I Norge utövar Kredittilsynet tillsyn över kreditinstituten verksamhet. Lagen om finansieringsverksamhet och finansieringsinstitutioner (*Lov om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner*, 1988-06-10 nr 40) är den allmänna lag som reglerar kreditinstituten verksamhet. Denna lag och den norska affärsbankslagen (*Lov on forretningbanker*, 1961-05-24 nr 2) gäller också utländska kreditinstituts verksamhet i Norge. Dessutom finns en förordning om den verksamhet som en filial till ett kreditinstitut med hemort i en annan EES-stat bedriver i Norge (1994-05-02 nr 326). Denna förordning innehåller föreskrifter om vilka av de två ovan nämnda lagarnas bestämmelser som tillämpas på filialer. Enligt förordningen utövar Kredittilsynet tillsyn över filialernas likviditet och kan ingå samarbetsavtal angående denna tillsyn med tillsynsmyndigheterna i kreditinstitutets hemstat. Förordningen innehåller också föreskrifter om det anmälningsförfarande som ska iakttas vid etablering av en filial, offentliggörandet av statistik gällande filialen, lagval, förhindrande av penningtvätt samt om tillsyn och sanktioner. Föreskrifterna om anmälningsförfarandet och sanktionerna grundar sig på de principer som framgår av kreditinstitutsdirektivet.

I Österrike utövar finansmarknadsmyndigheten (*Finanzmarktaufsicht*, FMA) tillsyn över kreditinstitutsverksamheten. Kreditinstituten verksamhet regleras i Österrike i bankverksamhetslagen (*Bankwesengesetz*, 532/1993, BWG). Om ett kreditinstitut med hemort i en annan EES-stat har för avsikt att börja bedriva kreditinstitutsverksamhet i Österrike antingen genom att etablera en filial eller genom att tillhandahålla gränsöverskridande tjänster, ska kreditinstitutet underrätta FMA om saken på det sätt som föreskrivs i 9 § i bankverksamhetslagen. Denna reglering motsvarar det som bestäms i kreditinstitutsdirektivet. Ett kreditinstitut som beviljats koncession i en stat som inte hör till Europeiska

ekonomiska samarbetsområdet ska hos FMA ansöka om koncession för sin verksamhet i Österrike.

I 15 § i bankverksamhetslagen finns föreskrifter om de situationer där ett kreditinstitut från en annan EES-stat inom ramen för sin verksamhet i Österrike bryter mot bestämmelserna i bankverksamhetslagen. I detta fall ska FMA uppmana kreditinstitutet att rätta till saken. Om kreditinstitutet fortsätter med den verksamhet som strider mot bestämmelserna ska FMA informera tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat om saken. Om kreditinstitutet trots de eventuella åtgärder som tillsynsmyndigheten i hemstaten vidtar fortfarande inte ändrar sin verksamhet så att den överensstämmer med lagen, ska FMA helt eller delvis förbjuda de personer som svarar för kreditinstitutets styrning från att leda filialen och/eller förbjuda utövandet av den nya affärsverksamheten i Österrike. FMA ska underrätta tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat samt Europeiska kommissionen om sina åtgärder. Med stöd av administrativa påbud (*Bescheid*) kan FMA även med omedelbar verkan utfärda dessa förbud för viss tid, ifall insättarnas intressen äventyras. Likviditetsbestämmelserna i 25 § i bankverksamhetslagen tillämpas också på filialer till kreditinstitut med hemort i en annan EES-stat, liksom på filialer till sådana kreditinstitut från tredje land som beviljats koncession i Österrike. Enligt den huvudregel som framgår av 25 § ska kreditinstituten säkerställa att de kontinuerligt kan fullfölja sina betalningsförpliktelser.

I Nederländerna svarar landets centralbank (*De Nederlandsche Bank*) för tillsynen över kreditinstituten finansiella ställning, medan det hör till finansmarknadsmyndighetens (Autoreit Financiële Markten) uppgifter att svara för tillsynen över marknaden och förfarandena. I finanstillsynslagen (*Wet op het financieel toezicht*) som trädde i kraft i Nederländerna vid ingången av år 2007 regleras bl.a. nederländska och utländska kreditinstituts verksamhet samt tillsynen över dem. Lagen innehåller bl.a. sådana föreskrifter som enligt kreditinstitutsdirektivet krävs om det anmälningsförfarande med stöd av vilket ett kreditinstitut som beviljats koncession i en annan EES-stat får inleda verksamhet i Ne-

derländerna. Lagen innehåller också bestämmelser om samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna i Nederländerna och i de övriga EES-staterna, bl.a. när det gäller påförandet av sanktioner. Tillsynsmyndigheten i Nederländerna kan i sista hand förbjuda ett kreditinstitut från en annan EES-stat från att ingå nya avtal i Nederländerna (1: 58 §).

Storbritanniens omfattande finansmarknadslag (*Financial Services and Markets Act 2000*) innehåller bestämmelser om brittiska och utländska kreditinstituts verksamhet och om tillsynen över kreditinstituten. *Financial Services Authority* (FSA) utövar tillsyn över kreditinstituten verksamhet. Bestämmelserna om koncession ingår i avdelningarna III och IV (31–55 §) i finansmarknadslagen. Ett kreditinstitut med hemort i en annan EES-stat får bedriva kreditinstitutsverksamhet i Storbritannien med stöd av den koncession som beviljats i hemstaten, under förutsättning att de krav som uppställts i bilaga III till finansmarknadslagen (*EEA Passport Rights*) är uppfyllda. Dessa krav grundar sig på kreditinstitutsdirektivet. FSA kan bruka sina sanktionsbefogenheter både när det gäller auktoriserade personer (*approved persons*) och när det gäller övervakade företag (*firms*). I 199 § i finansmarknadslagen finns särskilda bestämmelser om bruket av sanktionsbefogenheter då det är fråga om kreditinstitut som har beviljats koncession i en annan EES-stat. De särskilda bestämmelserna grundar sig på kreditinstitutsdirektivet.

Tysklands kreditinstitutslag (*Gesetz über das Kreditwesen*, 9.9.1998 / BGBI. I S. 2776, KWG) innehåller bestämmelser om både tyska och utländska kreditinstituts verksamhet i Tyskland. Ett kreditinstitut från tredje land behöver koncession för att etablera en filial i Tyskland. Ett kreditinstitut med hemort i en annan EES-stat får däremot bedriva kreditinstitutsverksamhet i Tyskland med stöd av den koncession som beviljats i hemstaten, antingen genom att etablera en filial eller genom att tillhandahålla gränsöverskridande tjänster i Tyskland. Närmare bestämmelser om saken ingår i 52–53 e § i kreditinstitutslagen. Föreskrifterna i 11 § i kreditinstitutslagen och i den förordning om kreditinstituten likviditet som det tyska finansministeriet har utfärdat med stöd av lagen gäller

också filialer till utländska kreditinstitut. En filial till ett kreditinstitut som har beviljats koncession i en annan EES-stat kan under vissa förutsättningar uteslutas ur tillämpningsområdet för likviditetsbestämmelserna. *Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht* (BaFin) är den myndighet som utövar tillsyn över kreditinstituten verksamhet i Tyskland.

2.3 Bedömning av nuläget

2.3.1 Föreskrifter om kapitaltäckning

De ändringar som det första ändringsdirektivet kräver när det gäller kapitaltäckningskraven för värdepapperiserade tillgångsposter, räknande av hybridkapitalinstrument till kapitalbasen, begränsningar av stora exponeringar samt det beslutsförfarande som ska tillämpas vid tillsynen över kapitaltäckningskraven inom gränsöverskridande finansiella företagsgrupper ska genom denna proposition sättas i kraft på det nationella planet.

Det nämnda direktivets bestämmelser om stora exponeringar innehåller flera nationella optioner, bl.a. när det gäller de interna exponeringarna inom en finansiell företagsgrupp. I Finland har det inte förekommit sådana problem vid tillsynen över stora exponeringar som skulle ge anledning till en revidering av de gällande bestämmelserna. För de föreslagna bestämmelsernas del är det därför ändamålsenligt att utgå från att de föreskrifter som gäller stora exponeringar ändras endast till den del det är nödvändigt för att direktivets tvingande bestämmelser ska kunna sättas i kraft. Det finns inte heller i övrigt orsak att revidera lagstiftningen i större utsträckning än vad som behövs med anledning av direktivets tvingande bestämmelser.

De ändringar som det andra ändringsdirektivet kräver för kapitaltäckningsbestämmelsernas del (skärpning av kapitaltäckningskraven när det gäller värdepapper som är föremål för handel och återvärdepapperiserade tillgångsposter) kan på det nationella planet i huvudsak sättas i kraft genom föreskrifter av Finansinspektionen.

2.3.2 Föreskrifter om ledningens och personalens belöningsystem

Den gällande lagen innehåller inga särskilda föreskrifter om de krav som ska ställas på belöningsystemen för kreditinstitutens eller värdepappersföretagens ledning eller personal. Det beslut om beviljande av statsgarantier för bankerna som statsrådet fattade år 2008 medförde emellertid begränsningar i fråga om betalningen av resultatavvoden för sådana bankers del som blir tvungna att ty sig till statsgarantier. Sådana garantier har emellertid inte ännu beviljats och det verkar inte heller finnas behov av dem, åtminstone inte inom den närmaste framtiden.

De resultatavvoden som kreditinstituten och värdepappersföretagen har betalat till sin ledning och personal i Finland har varit moderata och arvodespolitiken verkar inte ha haft någon betydande inverkan på företagens risktagning inom den finansiella branschen i Finland. Risktagningen har hållit sig på en måttfull nivå. Därför finns det inte till denna del några andra väsentliga grunder för att revidera lagstiftningen än ikraftsättandet av direktivets tvingande bestämmelser. Även till denna del ska ändringsbehoven bedömas i ljuset av den proportionalitetsprincip som framgår av direktivet på det nationella planet. Vid ikraftsättandet av direktivet ska man också ta hänsyn till den princip enligt vilken man genom bestämmelserna om tillsyn över belöningsystemen inte ska avvika från den gällande arbets- och bolagslagstiftningen. Denna princip framgår av direktivets ingress.

2.3.3 Tillsynen över filialer

Lagstiftningens struktur

Kreditinstitutslagen tillämpas inte direkt på utländska kreditinstitut eller finansiella institut, med undantag för föreskrifterna i lagens 100 §. Utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet regleras i en särskild lag från år 1993 (lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland). I enlighet med denna modell finns det likaså särskilda lagar om utländska värdepappersföretag och utländska fondbolag,

vid sidan om de lagar som gäller motsvarande finska aktörer.

Såsom det framgår av avsnitt 2.2.2 används inte denna modell för kreditinstitutens del i de viktigaste jämförelseländerna (t.ex. Sverige, Norge, Danmark och Storbritannien). I dessa länder finns bestämmelserna både om hemlandets kreditinstitut och om utländska kreditinstitut i samma lag.

Behovet av en särskild lag som gäller utländska aktörer har motiverats bl.a. med att en särskild lag gör det enkelt för de utländska aktörerna att hitta bestämmelserna. Denna motivering har emellertid inte betraktats som en tillräcklig grund för en särskild lag. Bestämmelserna kan inkluderas i särskilda kapitel eller annars sammanställas till tydliga helheter också då alla bestämmelser ingår i en och samma lag. Dessutom har de utländska aktörerna både i sina egna hemländer och när det gäller den europeiska regleringen över lag vant sig vid att hemlandets aktörer och utländska aktörer omfattas av samma lag. Då kreditinstitutsverksamheten till alla delar regleras i samma lag, blir den reglering som gäller kreditinstitutens verksamhet en klar och tydlig helhet. Detta innebär också att alla bestämmelser kommer att uppdateras regelbundet, då man i samband med ändringar av de bestämmelser som gäller finländska aktörer också kommer att bedöma behovet av att se över lagens bestämmelser om utländska aktörer.

Allmän bedömning av de materiella ändringsbehoven

I samband med den strukturella översynen av lagstiftningen finns det också skäl att bedöma huruvida det finns behov av att uppdatera regleringen i materiellt avseende. Trots att kreditinstitutsdirektivet har förnyats efter att lagen om utländska kreditinstitut stiftades, har direktivets centrala föreskrifter om utländska aktörer i huvudsak bevarats oförändrade. Efter att lagen om utländska kreditinstitut stiftades har det därför inte gjorts någon helhetsbedömning av behovet av en översyn av lagen. När det gäller de föreskrifter som gäller Finansinspektionens behörighet har regleringen förtydligats avsevärt genom lagen om Finansinspektionen, som trädde i kraft

vid ingången av år 2009, men innehållet i lagen om utländska kreditinstitut ändrades inte heller i detta sammanhang i någon betydande utsträckning.

Då lagen om Finansinspektionen stiftades och Finansinspektionen inrättades var det på grund av tidtabellen inte möjligt att bedöma alla behov av ändringar i den reglering som gäller utländska kreditinstituts verksamhet. Den avsevärda ökningen av det utländska ägandet inom banksektorn i Finland och de problem som förekommit vid tillsynen över de isländska bankernas filialer i Finland kräver emellertid att regleringen av utländska kreditinstituts verksamhet i Finland ses över också i materiellt avseende.

Föreskrifter om utländska finansiella institut

Enligt 13 § i kreditinstitutslagen avses med finansiella institut i lagen finska eller utländska företag som inte är kreditinstitut eller utländska kreditinstitut och vars huvudsakliga verksamhet utgörs av att tillhandahålla tjänster som avses i 30 § 1 mom. 3—11 punkten eller förvärva aktier och andelar. Som finansiella institut betraktas också värdepappersföretag som avses i lagen om värdepappersföretag samt utländska företag som är jämförbara med dem, om inte något annat föreskrivs i kreditinstitutslagen. Som finansiella institut betraktas inte försäkringsholdingsammanslutningar som avses i lagen om försäkringsbolag (1062/1979) och inte heller konglomerats holdingsammanslutningar som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, om inte något annat följer av 73 § 2 mom. i kreditinstitutslagen.

Finansiella institut omfattas emellertid inte av den reglering som ingår i kreditinstitutslagen. Ett finansiellt institut behöver t.ex. inte koncession och det behöver inte heller underlätta Finansinspektionen om att det inleder sin verksamhet. Lagen om utländska kreditinstitut gäller däremot också utländska finansiella instituts verksamhet. I 4 § i lagen om utländska kreditinstitut finns föreskrifter om rätten för finansiella institut från andra EES-stater att etablera sig i Finland. Paragrafen grundar sig på artikel 24 i kreditinstitutsdirektivet. Syftet med denna artikel är att trygga etableringsrätten i sådana situationer där

hemstaten kräver koncession eller någon annan auktorisation också av hemstatens finansiella institut.

Eftersom det i Finland inte krävs koncession av finska finansiella institut, är bestämmelsen i 4 § i lagen om utländska kreditinstitut onödig och dessutom menlig med tanke på den inre marknadens funktion. Av bestämmelserna i lagen om utländska kreditinstitut kan man sluta sig till att utländska finansiella institut får tillhandahålla sådana tjänster som avses i 30 § 1 mom. 3—11 punkten i kreditinstitutslagen i Finland endast i den situation som regleras i 4 § i lagen om utländska kreditinstitut. En sådan begränsning kan inte motiveras. För att öka konkurrensen och erbjuda finska och utländska aktörer likvärdiga verksamhetsförutsättningar ska utländska finansiella institut ha rätt att tillhandahålla ovan nämnda tjänster som avses i kreditinstitutslagen under samma förutsättningar som finska finansiella institut. Föreskrifter om koncession för filialer till kreditinstitut från tredje land

Den gällande lagen innehåller endast generella bestämmelser om grunderna för beviljande av koncession för kreditinstitut från tredje land. Det finns skäl att skärpa regleringen så att lika stränga krav som ställs på finska kreditinstitut också ska ställas på finländska filialer till kreditinstitut från tredje land.

När det gäller filialer till kreditinstitut från tredje land har det inte för närvarande fastställts något krav på hur stora tillgångar kreditinstitutet ska ha i Finland för att kunna etablera en filial och bedriva verksamhet här. Detta kan motiveras med att filialen inte är en särskild juridisk person utan en del av det utländska kreditinstitutet. Dessutom kan man inte på ett entydigt sätt särskilja filialens tillgångar från det utländska kreditinstitutets övriga tillgångar. Det är också möjligt att ett krav på tillgångar i Finland kan minska intresset bland kreditinstitut från tredje land att etablera sig på den finländska marknaden. Å andra sidan finns det inte heller för närvarande några filialer till kreditinstitut från tredje land i Finland, trots att det hittills inte har funnits något sådant krav. Det kan hända att andra faktorer, såsom beskattningen och marknadsförhållandena, är mer avgörande

för aktörer utanför EES när det gäller intresset och formen för en eventuell etablering på finansmarknaden i Finland. Eftersom koncession för en filial måste sökas separat i varje EU-stat, kan det vara mer sannolikt att dotterbolagsmodellen tillämpas vid inträdet på EU:s finansmarknad. Ett dotterkreditinstitut som grundats i en EU-stat är nämligen ett kreditinstitut som underlyder lagstiftningen i denna EU-stat och har därmed med stöd av sin koncession rätt att bedriva kreditinstitutsverksamhet inom hela EU och även i andra EES-stater.

Det faktum att en viss mängd tillgångar ska stå till filialens förfogande i Finland utvisar att kreditinstitutet har för avsikt att bedriva planmässig verksamhet på en stabil grund. Detta överensstämmer med kundernas intressen. En filial är dessutom bokföringsskyldig enligt Finlands bokföringslag (1336/1997). I rådets direktiv 89/1117/EEG föreskrivs det dock att medlemsstaterna inte får kräva att kreditinstitutets filial ska upprätta ett särskilt bokslut. Kravet på att det ska finnas en viss mängd tillgångar i Finland förordas även av att Finansinspektionen utövar tillsyn över den finansiella stabiliteten hos filialer till kreditinstitut från tredje land. Också t.ex. Danmark har ställt krav på att filialer till kreditinstitut från tredje land ska ha ett visst grundkapital, som ska vara lika stort som det grundkapital som krävs av danska kreditinstitut (8 miljoner euro).

Kundskyddet

För kunderna är det viktigt att veta från vilket land den aktör som säljer tjänster till dem kommer, eftersom tillsynsmyndigheten i finansmarknadsaktörens hemstat svarar för tillsynen över aktörens finansiella stabilitet. De gällande marknadsföringsbestämmelserna är till denna del bristfälliga.

För att ett utländskt kreditinstitut ska kunna betjäna sina kunder på ett tillbörligt sätt, ska kreditinstitutet ha tillräckliga kundinformationssystem i Finland. Finansinspektionen ska också ha rätt att granska systemen för att säkerställa att det utländska kreditinstitutet på ett tillbörligt sätt klarar av att uppfylla sina lagstadgade och avtalsenliga förpliktelser gentemot sina finländska kunder. Den

gällande lagen om utländska kreditinstitut förpliktar inte utländska kreditinstituts filialer att utarbeta eller upprätthålla kundinformationssystem.

Tillsynen över filialer

I samband med finanskrisen har man konstaterat att det skulle vara viktigt att komplettera den tillsyn som utövas över filialerna med tillsyn över deras likviditet. Finansinspektionen ska kunna säkerställa att hanteringen av det utländska kreditinstitutets likviditet har ordnats på ett sådant sätt att filialens kunders intressen tryggas.

Finansinspektionens möjligheter att ingripa i verksamheten vid ett utländskt kreditinstituts filial då kreditinstitutet drabbas av problem som gäller likviditeten eller andra ekonomiska problem i sin hemstat varierar beroende på om det är fråga om ett utländskt EES-kreditinstitut eller ett kreditinstitut från tredje land.

Genom rekonstruktions- och likvidationsdirektivet har en enhetlighetsprincip införts inom EU, som innebär att man bara i kreditinstitutets hemstat kan inleda ett likvidationsförfarande eller fatta beslut om rekonstruktionsåtgärder. Rekonstruktions- och likvidationsdirektivet garanterar att kundernas fordringar i filialens etableringsstat behandlas på samma sätt som kundfordringarna i det utländska EES-kreditinstitutets hemstat i samband med likvidationsförfaranden och rekonstruktionsåtgärder.

Under den finanskris som fick sin början år 2008 har man konstaterat att det förekommer problem när det gäller möjligheterna för värdstatens tillsynsmyndigheter att följa utvecklingen av situationen för kreditinstitutens del och säkerställa en jämn fördelning av likviditeten. Besluten om likviditetens fördelning fattas i praktiken vid kreditinstitutets huvudkontor. Då kreditinstitutets ekonomiska situation försämras är det möjligt att kreditinstitutets ledning försöker överföra likvida medel från filialen till bolagets huvudkontor. I detta fall har kunderna i kreditinstitutets hemstat i praktiken bättre möjligheter att få betalning för sina fordringar än filialens kunder. Enligt rekonstruktions- och likvidationsdirektivet kan värdstaten emeller-

tid inte frysa filialens tillgångar, eftersom frysning av tillgångar betraktas som en sådan rekonstruktionsåtgärd som avses i direktivet. I artikel 5 i direktivet föreskrivs det att tillsynsmyndigheten i filialens etableringsstat ska informera tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat om saken ifall den anser att rekonstruktionsåtgärder bör vidtas i värdstaten. Ett problem har dock utgjorts av att det tagit alltför lång tid innan hemstatens tillsynsmyndigheter vidtagit åtgärder, i synnerhet då det varit fråga om en allmän finanskris. I de olika EU-författningsprojekt som gäller finanssektorn och som för närvarande är under beredning strävar man efter att finna lösningar för att effektivisera tillsynsamarbetet och även ge värdstaternas tillsynsmyndigheter bättre möjligheter att vidta åtgärder.

Eftersom rekonstruktions- och likvidationsdirektivet är en EU-författning gäller direktivet inte lagstiftningen i tredje land eller åtgärder som vidtas av tillsynsmyndigheter i tredje land. Då ett kreditinstitut från tredje land försätts i konkurs i hemstaten innebär detta å ena sidan att ställningen för kreditinstitutets kunder i Finland beror på lagstiftningen i detta tredje land, där utländska fordringar kan ha en annan ställning vid en konkurs än fordringar inom landet. Å andra sidan förhindrar direktivet inte att ett sekundärförfarande inleds i värdstaten, dvs. i den medlemsstat där kreditinstitutet har en filial.

Eftersom rekonstruktions- och likvidationsdirektivets enhetlighetsprincip bara gäller EU-området, kan de tillgångar som ett kreditinstitut från tredje land förfogar över i Finland avträdas till konkurs här.

Om en filial till ett kreditinstitut från tredje land inte uppfyller de krav som ställs i Finlands lagstiftning, kan Finansinspektionen förbjuda verkställigheten av en sådan åtgärd som filialen planerat eller förpliktade filialen att rätta sitt förfarande. I sista hand kan Finansinspektionen återkalla filialens koncession. I den gällande lagen saknas det emellertid föreskrifter om att Finansinspektionen temporärt kunde avbryta filialens verksamhet då kundernas intressen äventyras. En sådan situation kan förekomma bl.a. om det uppskattas att filialen inte förfogar över tillräckliga tillgångar för att kunna betala kundernas ford-

ringar eller om kreditinstitutet har för avsikt att överföra tillgångar till länder utanför EU, dvs. utom räckhåll för finska och övriga EU-staters myndigheter.

Lagen om utländska kreditinstitut innehåller också vissa bestämmelser om frågor som hör till området för den allmänna lagstiftningen. Till dessa hör t.ex. bestämmelserna om bokslut, handelsregisteranteckningar, tecknande av firma, skadeståndsskyldighet och delgivning av stämningar. Det finns skäl att bedöma huruvida dessa bestämmelser är behövliga, i synnerhet ifall bestämmelserna har inkluderats i lagen om utländska kreditinstitut enbart i informativt syfte.

2.3.4 Insättningsgarantins nivå och tidsfristen för betalning av ersättningar

De ändringar som direktivet om ändring av insättningsgarantidirektivet medför i fråga om insättningsgarantins nivå och den tid inom vilken ersättningar ska betalas samt i fråga om förfarandet ska också sättas i kraft på det nationella planet. Syftet med dessa ändringar är att bidra till att återställa det förtroende för finansmarknaden som försvagats under finanskrisen. Direktivet om ändring av insättningsgarantidirektivet medför i huvudsak ändringar i bestämmelserna om det belopp som ska ersättas, den tidpunkt då betalningsskyldigheten börjar samt den tid inom vilken ersättningar ska betalas.

2.3.5 Administrativa påföljder

Finansinspektionen har tämligen begränsade befogenheter att påföra ekonomiska sanktioner för överträdelser av bestämmelser som gäller finansmarknaden. Finansinspektionen har till denna del mer begränsade befogenheter är tillsynsmyndigheterna i de flesta andra EU-medlemsstater. Detta gäller i synnerhet i fråga om försummelser av förpliktelser som fastställts i lagstiftningen om kreditinstitut och försäkringsbolag, i anslutning till vilka Finansinspektionen inte alls har befogenheter att påföra ekonomiska sanktioner.

Det finns till denna del skäl att göra en ny bedömning av huruvida Finansinspektionen har tillräckligt omfattande befogenheter, i synnerhet med beaktande av den diskussion

som den senaste tidens finansmarknadskris väckt om behovet av en allmän skärpning av finanstillsynen. I artikel 54 i kreditinstitutsdirektivet, som har ändrats genom det andra ändringsdirektivet, betonas det dessutom uttryckligen att medlemsstaternas tillsynsmyndigheter ska ha tillräckliga befogenheter att också ålägga tillsynsobjekten ekonomiska sanktioner.

På grund av tidtabellen har det inte i samband med beredningen av denna proposition varit möjligt att göra en mer allmän utvärdering av det påföljdssystem som tillämpas i samband med tillsynen över finansmarknaden. I Finland avviker i synnerhet de ekonomiska sanktionernas nivå avsevärt från nivån i flera andra länder, bl.a. i Sverige. Också i Finland kan man inom vissa andra sektorer, t.ex. i samband med konkurrenstillsynen, påföra strängare ekonomiska sanktioner än i samband med finansmarknadstillsynen.

Den arbetsgrupp som finansministeriet tillsatte i februari 2009 för att bereda en totalreform av värdepappersmarknadslagstiftningen har till uppgift att bedöma hur väl det påföljdssystem som hör samman med försummelser av iakttagandet av värdepappersmarknadsbestämmelserna fungerar och hur effektivt det är. Arbetsgruppens mandatperiod löper ut i slutet av år 2010. Dessutom utreder kommissionen under våren hur väl de administrativa påföljdssystemen fungerar i olika medlemsstater. En översyn av direktivet om marknadsmissbruk torde inledas nästa höst.

Av de ovan nämnda orsakerna finns det skäl att senare göra en särskild mer omfattande bedömning av påföljdssystemet än vad som varit möjligt i samband med beredningen av denna proposition.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

3.1 Målsättning

Målet med denna proposition är att sätta i kraft de tvingande bestämmelser som ingår i det första och andra direktivet om ändring av kreditinstitutsdirektivet samt i direktivet om ändring av insättningsgarantidirektivet. Syf-

tet med dessa ändringar är att förbättra insättningsgarantin, effektivera tillsynen över gränsöverskridande kreditinstitut och företagsgrupper, förbättra kvaliteten på kreditinstitutens och värdepappersföretagens kapitalbas, effektivera tillsynen över stora exponeringar, begränsa spridningen av sådana risker som värdepapperiseringen av tillgångsposter medför inom det finansiella systemet samt förhindra bruket av sådana belöningsystem som ökar risktagandet vid kreditinstitut och värdepappersföretag.

Genom propositionen har man dessutom för avsikt att effektivera tillsynen över finländska filialer till utländska kreditinstitut, i synnerhet när det gäller deras likviditet, samt att förtydliga den reglering som gäller filialer.

3.2 De viktigaste förslagen

3.2.1 Föreskrifter om kapitaltäckning

Kreditinstitutsdirektivets bestämmelser om begränsningar av förvärv av värdepapperiserade tillgångsposter, räknande av hybridkapitalinstrument till kapitalbasen, begränsningar av stora exponeringar samt samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna vid tillsynen över den konsoliderade kapitaltäckningsgraden ska sättas i kraft med hjälp av de föreslagna bestämmelserna.

Det föreslås även att lagen ska utökas med sådana föreskrifter som kreditinstitutsdirektivet kräver om att ett kreditinstitut får förvärva värdepapperiserade tillgångsposter endast under förutsättning att den ursprungliga kreditgivaren eller, om överlåtaren är någon annan än den ursprungliga kreditgivaren, denna aktör har åtagit sig att svara för minst fem procent av de sammanlagda exponeringar som hänförs till de överlåtna tillgångsposterna.

Lagen ska också utökas med föreskrifter om de begränsningar som kreditinstitutsdirektivet medför när det gäller hybridkapitalinstrumentens andel av det primära kapitalet. Av hybridkapitalinstrumenten får, beroende på kapitalinstrumentens egenskaper, ett belopp som motsvarar 15 eller 35 eller 50 pro-

cent av det sammanlagda primära kapitalets belopp räknas till det primära kapitalet.

Dessutom ska de begränsningar som berör stora exponeringar ändras i enlighet med kreditinstitutsdirektivet. De gällande begränsningar som berör exponeringar mot andra koncernföretag än kreditinstitut och finansiella institut samt det sammanlagda beloppet för stora exponeringar ska upphävas. De begränsningar som gäller exponeringar mot kreditinstitut och värdepappersföretag utanför den finansiella företagsgruppen ska däremot skärpas i enlighet med direktivet. Exponeringen ska inte få överstiga 25 procent av kreditinstitutets kapitalbas eller, om detta belopp är mindre än 150 miljoner euro, det belopp som kreditinstitutet fastställt internt, vilket inte får överstiga 150 miljoner euro. Exponeringen får dock aldrig överskrida 100 procent av kreditinstitutets kapitalbas, om inte Finansinspektionen på ansökan av särskilda skäl beviljar kreditinstitutet tillstånd att avvika från den sist nämnda gränsen.

Lagen ska även utökas med bestämmelser om de beslutsförfaranden som tillsynsmyndigheterna i olika medlemsstater gemensamt ska tillämpa vid tillsynen över gränsöverskridande finansiella företagsgrupper. Enligt de föreslagna bestämmelserna ska de tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över moder- och dotterföretag tillsammans fatta beslut om den årliga gruppbaseade interna kapitalutvärderingen och om de åtgärder som utvärderingen kräver. Ifall tillsynsmyndigheterna inte når samförstånd inom fyra månader, får emellertid den myndighet som svarar för den gruppbaseade tillsynen ensam fatta beslut om saken.

3.2.2 Föreskrifter om ledningens och personalens belöningsystem

Det föreslås att lagen ska utökas med ett sådant tilläggskrav som genom det andra ändringsdirektivet infördes i artikel 22 i kreditinstitutsdirektivet och som innebär att kreditinstitut och värdepappersföretag ska ha tillfredsställande rutiner för sin interna styrning, som innefattar sådana belöningsystem och sådan praxis i anslutning till belönings-

systemen som främjar en effektiv riskhantering.

För ikraftsättandet av de mer detaljerade krav som ställs på belöningsystemen i bilaga V till kreditinstitutsdirektivet föreslås det att lagen ska kompletteras med ett bemyndigande som ger finansministeriet befogenheter att sätta i kraft bilaga V genom en förordning. De övriga bilagorna till kreditinstitutsdirektivet har hittills i regel satts i kraft genom föreskrifter av Finansinspektionen. Den reglering som gäller belöningsystemen avviker emellertid i fråga om sitt ämnesområde och sin karaktär från de bilagor som satts i kraft tidigare. Regleringen är nämligen inte noggrant avgränsad i tekniskt avseende, den berör många frågor som är beroende av prövning samt innefattar bestämmelser som inverkar på enskilda personers rättsställning (ledning och personalen vid kreditinstitut och värdepappersföretag, aktieägarnas rättigheter).

Därutöver föreslås det att lagen ska utökas med en bestämmelse som det andra ändringsdirektivet kräver om att kreditinstitut och värdepappersföretag inte ska få ha sådana belöningsystem som sporrar till alltför stort risktagande. Föreskrifter om de mer detaljerade krav som enligt bilagan till direktivet ska ställas på belöningsystemen ska utfärdas genom förordning av finansministeriet.

3.2.3 Föreskrifter om tillsynssamarbetet

I propositionen föreslås det att lagen om Finansinspektionen ska utökas med sådana bestämmelser om samarbetet vid tillsynen över kreditinstitut inom EU som grundar sig på det första ändringsdirektivet.

Det föreslås att Finansinspektionen ska kunna göra en framställning till den utländska EES-tillsynsmyndighet som svarar för den gruppbaseade tillsynen över ett utländskt EES-kreditinstitut eller, om kreditinstitutet inte omfattas av gruppbasead tillsyn, till tillsynsmyndigheten i det utländska EES-kreditinstitutets hemstat om att kreditinstitutets finländska filial ska betraktas som betydande. Finansinspektionen ska sträva efter att komma fram till ett gemensamt beslut om

saken tillsammans med denna utländska tillsynsmyndighet. Ifall inget gemensamt beslut nås inom den föreskrivna tidsfristen, ska Finansinspektionen emellertid själv fatta beslut om att filialen betraktas som betydande.

Vidare ska bestämmelserna om samarbetet vid den gruppbaseade tillsynen över kreditinstitut kompletteras. Då Finansinspektionen svarar för den gruppbaseade tillsynen över ett kreditinstitut, har Finansinspektionen till uppgift att samordna insamlingen och förmedlingen av sådan information som behövs vid tillsynen samt att i samarbete med de övriga EES-staternas tillsynsmyndigheter som deltar i tillsynen också planera och samordna själva tillsynsverksamheten.

Det föreslås även att lagen ska utökas med bestämmelser om de tillsynskollegier som avses i det första ändringsdirektivet. Finansinspektionen ska inrätta ett tillsynskollegium om Finansinspektionen svarar för den gruppbaseade tillsynen över ett kreditinstitut vars finansiella företagsgrupp också omfattar ett kreditinstitut som har beviljats koncession i en annan EES-stat eller som har en betydande filial i en annan EES-stat. Ett tillsynskollegium ska likaså inrättas om ett enskilt kreditinstitut som står under Finansinspektionens tillsyn har en betydande filial i en annan EES-stat. De utländska EES-tillsynsmyndigheter som utövar tillsyn över verksamheten vid dessa kreditinstitut och filialer har rätt att delta i tillsynskollegiet. Till tillsynskollegiet kan Finansinspektionen vid behov också kalla representanter för EES-staternas centralbanker samt tillsynsmyndigheter som motsvarar Finansinspektionen i andra stater än EES-stater. Tillsynskollegiet har till uppgift att underlätta samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna vid tillsynen över kreditinstituten och deras filialer. Finansinspektionen ska fastställa skriftliga instruktioner för tillsynssamarbetet och verksamhetsprinciper för tillsynskollegiet, samt sammankalla tillsynskollegiet och fungera som ordförande vid dess sammanträden.

I lagen om Finansinspektionen föreslås dessutom sådana ändringar av teknisk karaktär som föranleds av förslaget om att bestämmelserna om utländska kreditinstitut ska överföras från lagen om utländska kreditinstitut till kreditinstitutslagen.

3.2.4 Föreskrifter om utländska kreditinstitut

I propositionen föreslås det att lagen om utländska kreditinstitut ska upphävas och att motsvarande bestämmelser om utländska kreditinstitut ska inkluderas i kreditinstitutslagen. Samtidigt ska den gällande regleringen till vissa delar ses över.

De särskilda bestämmelserna om utländska finansiella institut ska däremot upphävas såsom obehövliga.

Bestämmelserna om beviljande av koncession för kreditinstitut från tredje land ska ses över så att de stämmer bättre överens med de bestämmelser som gäller finska kreditinstitut. Detta betyder bl.a. att det ska ställas krav på att den interna styrningen av kreditinstitutets filial har organiserats i enlighet med sunda och försiktiga affärsprinciper. Dessutom ska tillgångar på minst fem miljoner euro kontinuerligt stå till filialens förfogande. Detta krav ska gälla både den tidpunkt då koncession söks och den fortlöpande verksamheten.

Vidare föreslås det att kreditinstitutslagen ska utökas med föreskrifter om temporärt avbrytande av verksamheten vid en filial till ett kreditinstitut från tredje land. De föreslagna föreskrifterna motsvarar i tillämpliga delar den reglering som gäller finska kreditinstitut. Beslutet om avbrytande av verksamheten ska emellertid fattas av Finansinspektionen istället för av finansministeriet.

För att tillsynen över filialer till utländska kreditinstitut ska effektiveras föreslås det att kreditinstitutslagen ska utökas med bestämmelser om filialens likviditet och kundinformationssystem. Dessa bestämmelser ska gälla både utländska EES-kreditinstitut och kreditinstitut från tredje land. Det föreslås även att lagen ska utökas med ett krav på att ett utländskt kreditinstitut i sin marknadsföring ska uppge sitt namn och sin hemstat.

I propositionen föreslås det också att de närmare föreskrifter om bl.a. handelsregisteranteckningar, delgivning och skadeståndsansvar som ingår i den gällande lagen om utländska kreditinstitut och som hör till området för den allmänna lagstiftningen ska överföras till kreditinstitutslagen. Med tanke på utländska kreditinstitut och deras kunder samt tillsynen över dem är det motiverat att dessa bestämmelser inkluderas i kreditinsti-

tutslagen istället för att de nämnda frågorna måste tolkas på basis av allmänna lagar.

3.2.5 Insättningsgarantins nivå och tidsfristen för betalning av ersättningar

I propositionen föreslås det i enlighet med direktivet om ändring av insättningsgaranti-direktivet att maximibeloppet för de insättningar som ska ersättas höjs från 50 000 euro till 100 000 euro, att den maximitidsfrist inom vilken ersättningar ska betalas förkortas från tre månader till 20 arbetsdagar samt att den tidsfrist inom vilken Finansinspektionen ska fatta beslut om att insättningsgarantifondens betalningsskyldighet börjar ska förkortas från 21 arbetsdagar till fem arbetsdagar. Dessa ändringar ska sättas i kraft på den nationella planet senast den 31 december 2010.

3.2.6 Administrativa påföljder

Det föreslås att Finansinspektionens rätt att påföra ordningsavgift ska utvidgas att gälla alla situationer där ett tillsynsobjekt försummar sin skyldighet att med stöd av 18 § 2 eller 3 mom. i lagen om Finansinspektionen regelbundet tillstålla Finansinspektionen sådana uppgifter som behövs för tillsynen eller andra uppgifter som enligt författningar eller föreskrifter ska lämnas in för att Finansinspektionen ska kunna fullgöra sina lagstadgade uppgifter. Ordningsavgift ska således endast kunna påföras i samband med försummelse av den regelbundna rapporteringsskyldigheten. I sådana situationer där det är fråga om en enskild informationsbegäran kan Finansinspektionen liksom för närvarande förena sin begäran med vite. Det är motiverat att befogenheterna att påföra ordningsavgift begränsas så att de endast hänförs till den regelbundna rapporteringsskyldigheten eftersom innebörden och giltighetstiden för denna skyldighet har definierats på ett detaljerat sätt i Finansinspektionens föreskrifter och en försummelse av denna skyldighet således i allmänhet kan påvisas på ett objektivt sätt.

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Ekonomiska konsekvenser

4.1.1 Konsekvenser för statsekonomin

Propositionen har inga direkta konsekvenser för statsekonomin. De föreslagna bestämmelserna främjar emellertid finansmarknadens stabilitet och har därmed indirekta positiva konsekvenser för statsekonomin, eftersom ökad stabilitet på den finländska finansmarknaden minskar statens balansrisk i och med att de indirekta riskerna minskar.

4.1.2 Konsekvenser för företagen

Föreskrifter om kapitaltäckning

De föreslagna bestämmelser som innebär att hybridkapitalinstrument ska inkluderas i kapitalbasen begränsar kreditinstitutens kapitalstruktur mer än de gällande bestämmelserna. Sådana kreditinstitut vars kapitaltäckning förändras då de nya bestämmelserna träder i kraft blir tvungna att se över sin kapitalstruktur och/eller strukturen för sina fordringar, så att kapitaltäckningen kalkylmässigt förblir densamma. Detta medför en allmän höjning av kapitalavkastningskravet, vilket sannolikt kommer att resultera i att utlåningen blir dyrare och i att kravet på avkastning höjs för kreditinstitutens fordringar. En höjning av avkastningskravet är alltid också förknippad med en ökning av riskerna, vilket innebär att de slutliga konsekvenserna beror både på fordringsposternas relativa riskvikt och på kreditinstitutets riskhanteringsmodeller. För de kreditinstituts del som bedriver verksamhet i Finland påverkas kapitaltäckningen inte för närvarande i avgörande utsträckning av hybridkapitalinstrumentens andel av kapitalbasen. De föreslagna bestämmelserna torde således inte till denna del medföra några betydande konsekvenser.

Den föreslagna regleringen gällande värdepapperiserade tillgångsposter minskar de ekonomiska incitamenten att överföra risker ur kreditinstitutets balansräkning på andra aktörer, eftersom det enligt de föreslagna bestämmelserna inte i fortsättningen längre ska vara möjligt att paketera om riskerna och säl-

ja dem vidare med hjälp av invecklade kreditderivat. Detta torde emellertid inte heller medföra några betydande ekonomiska konsekvenser, eftersom ovan nämnda instrument i praktiken knappast alls förekommer i balansräkningen hos de kreditinstitut som bedriver verksamhet i Finland.

De förslag som gäller stora exponeringar begränsar uppkomsten av riskkoncentrationer, vilket har en positiv inverkan på finansmarknadens stabilitet. I Finland har det dock inte förekommit några betydande problem i detta avseende och förslagen kommer således inte att ha några väsentliga konsekvenser för de kreditinstitut som bedriver verksamhet i Finland. Till den del det föreslås att begränsningarna av kreditinstitutens motpartsrisk ska skärpas, kan de föreslagna ändringarna emellertid kräva en översyn av verksamhetsmodellerna hos sådana affärsbanker som fungerar som centrala finansiella institut för lokalbanker. Enligt kreditinstitutsdirektivet får nämligen lokalbankernas och det centrala finansiella institutets inbördes poster i regel inte längre lämnas utanför beräkningen av exponeringarna. I de föreslagna bestämmelserna har man dock strävat efter att till fullo utnyttja den flexibilitet som direktivet medger, vilket bidrar till att lindra de kostnadseffekter som de föreslagna ändringarna medför för dessa banker.

Bestämmelserna om ledningens och personalens belöningsystem sporrar kreditinstituten att tillämpa sådana belöningsförfaranden som i mindre utsträckning är förknippade med kortsiktiga resultat och som istället gör att personalen strävar efter att upprätthålla kreditinstitutets resultatförmåga och likviditet också på lång sikt. I Finland har belöningsförfarandena emellertid varit moderata, vilket innebär att den nya regleringen knappast alls kommer att begränsa den nuvarande belöningspolitiken.

Förslag gällande tillsynen över gränsöverskridande kreditinstitutsverksamhet

De föreslagna bestämmelser som gäller etablering av filialer till kreditinstitut från tredje land inverkar närmast på fördelningen av tillgångarna i det kreditinstitut som bedriver verksamhet i hemstaten, till den del det

föreslås att en viss mängd tillgångar ska stå till filialens förfogande i Finland. Propositionen har dock inte till denna del några direkta ekonomiska konsekvenser, eftersom det inte för närvarande finns några filialer till kreditinstitut från tredje land i Finland. Förslaget förbättrar dock finansmarknadens stabilitet i Finland och främjar därmed på ett sunt sätt marknadens funktion ifall kreditinstitut från tredje land senare etablerar sig på marknaden i Finland.

De övriga föreslagna bestämmelserna om tillsynen över filialer medför inte heller några betydande kostnader för branschen.

Insättningsgarantins nivå och tidsfristen för betalning av ersättningar

Enligt preliminära beräkningar skulle en höjning av insättningsgarantins nivå från 50 000 euro till 100 000 euro leda till en ökning på 17 procent av de insättningar som ska ersättas. Beloppet för de insättningar som ska ersättas var i slutet av år 2008 cirka 58 miljarder euro. Konsekvenserna av höjningen av garantins nivå skulle således vara cirka 10 miljarder euro. Insättningsgarantifondens garantiavgifter beräknas växa i samma proportion. Garantavgifternas belopp var i slutet av år 2009 58,5 miljoner euro.

Förkortning av den tid för återbetalning av depositioner som ålagts insättningsgarantifonden torde förutsätta investeringar eller åtminstone ändringar i systemen för informationsutbyte. Med tanke på insättningsgarantifondens förvaltning av medel kan förkortning av återbetalningstiden dessutom ha en inverkan på investeringarnas maturitet, vilket kan ha en sänkande inverkan på placeringsförmogenhetens avkastning.

4.1.3 Konsekvenser för hushållen

Hushållen kan i viss mån indirekt beröras av de föreslagna ändringarna genom att räntekostnaderna ökar. De skärpta kapitaltäckningsbestämmelserna är nämligen ägnade att höja utlåningsräntorna på lång sikt.

De föreslagna bestämmelser som gäller insättningsgarantin förbättrar å andra sidan insättarnas ställning, eftersom insättningsga-

rantins maximibelopp ska höjas och tiden för återbetalning av insättningarna förkortas.

4.2 Konsekvenser för myndigheternas verksamhet

Förslagen om effektivisering av tillsynen över gränsöverskridande kreditinstitutsverksamhet samt de nya frågor som föreslås bli föremål för reglering och tillsyn, såsom ledningens belöningsystem och begränsningarna gällande förvärv av värdepapperiserade tillgångsposter, ökar i viss mån Finansinspektionens uppgifter och därmed också dess kostnader. De föreslagna bestämmelserna uppskattas emellertid inte kräva någon ökning av Finansinspektionens personal. Förslaget om effektivisering av det internationella samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna uppskattas inte heller medföra några betydande tilläggskostnader, eftersom man genom de föreslagna bestämmelserna närmast formaliserar de samarbetsförfaranden som tillämpas redan för närvarande.

5 Beredning av propositionen

5.1 Beredningsskeden och beredningsmaterial

Denna proposition grundar sig delvis på finansministeriets arbetsgruppsbetänkande Utveckling av gränsöverskridande finanstillsyn (Finansministeriets publikationer 34/2009).

5.2 Utlåtanden och hur de har beaktats

Utlåtanden angående utkastet till regeringsproposition har begärts av justitieministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, Finlands Bank, Finansinspektionen och Finansbranschens centralförbund FC rf, insättningsgarantifonden, Sparbanksförbundet rf, Lokalandelsbanksförbundet rf och OP-Centralen anl. Ett utlåtande inlämnades också av Aktia Bank Abp. Sammanlagt tio utlåtanden inlämnades. Det har utarbetats ett sammandrag över utlåtandena.

På basis av responsen i utlåtandena fanns det emellertid inte anledning att göra några betydande ändringar i propositionen.

6 Övriga omständigheter som inverkat på propositionen

Regeringens proposition med förslag till lag om ändring av lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem (RP 69/2010 rd) är för närvarande under behandling vid riksdagen. 6 § i det 13 e lagförslaget i denna proposition måste under riksdagsbehandlingen samordnas med det första lagförslaget i nämnda proposition.

Även regeringens proposition med förslag till beredskapslag samt vissa lagar som har samband med den (RP 3/2008 rd) är för närvarande under behandling vid riksdagen. I nämnda proposition föreslås en ändring av 13 a § i lagen om utländska kreditinstitut, som enligt denna proposition ska upphävas. Riksdagen har godkänt att lagförslagen lämnas vilande till första riksmötet efter följande riksdagsval.

Europeiska kommissionen har i september 2009 utarbetat ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en europeisk bankmyndighet, en europeisk värdepappers- och marknadsmyndighet och en europeisk försäkrings- och tjänstepensionsmyndighet, KOM(2009) 501—503 slutlig. Enligt kommissionens förslag ska dessa myndigheter fungera som EU-organ och ersätta Europeiska banktillsynskommittén, Europeiska värdepapperstillsynskommittén och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén, som nämns i 3 § 3 mom. 7 punkten i lagen om Finansinspektionen. Förslaget om att 3 § i lagen om Finansinspektionen ska utökas med ett nytt 4 mom. och om att lagen ska kompletteras med en ny 65 c § hör samman med kommissionens nämnda förslag.

En del av de föreslagna lagändringarna grundar sig på en omfattande internationell reform av regleringen av finansmarknaderna som beror på finanskrisen. Regeringen har för avsikt att under det närmaste årets lopp avlåta ett antal tilläggspropositioner, som genomför resten av de reformer som avtalats på internationell nivå. Dessutom har regeringen för avsikt att på ett mer omfattande sätt

än vad som nu föreslagits bereda de nödvän- följssystem som står till Finansinspektio-
diga förslagen om att effektivera det på- nens förfogande.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag**1.1 Kreditinstitutslagen**

1 §. Lagens syfte. Det föreslås att kreditinstitutslagens tillämpningsområde ska utvidgas så att lagen också omfattar sådan verksamhet som utländska kreditinstitut bedriver i Finland. Samtidigt föreslås det, i enlighet med vad som framförs nedan, att lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland ska upphävas.

Det föreslås att lagens 1 § ska utökas med ett nytt 2 mom., som ska innehålla föreskrifter om de lagbestämmelser som är direkt tillämpliga på utländska kreditinstitut. Lagen ska utökas med fyra nya kapitel (3 a, 3 b, 10 a och 10 b kap.) som gäller utländska kreditinstitut. Dessutom ska sex nya paragrafer fogas till lagen under en ny mellanrubrik i 7 kap. som gäller insättningsgaranti. Dessutom föreslås det att 1 kap. ska utökas med nya definitioner samt med vissa andra bestämmelser.

Den särskilda reglering som gäller utländska finansiella institut ska slopas, av de skäl som anförts i avsnitt 2.3.3 i den allmänna motiveringen. Utländska finansiella institut omfattas av den definition av finansiella institut som ingår i 15 § i kreditinstitutslagen. Bestämmelserna om finansiella institut gäller närmast de situationer där ett finansiellt institut hör till en finansiell företagsgrupp som också omfattar ett kreditinstitut. I lagen har det inte uppställts några särskilda villkor för inledande eller bedrivande av verksamhet vid ett finansiellt institut. Enligt propositionen kommer situationen att vara densamma för utländska finansiella instituts del.

8 §. Kreditinstitut. Det föreslås att paragrafens 1 mom. ska preciseras så att det framgår att ett kreditinstitut är ett företag som har beviljats koncession för kreditinstitutsverksamhet enligt 3 kap. Denna ändring beror på att också ett kreditinstitut från tredje land kan ha sådan koncession som avses i denna lag. Föreskrifter om detta föreslås ingå i 3 b kap. Paragrafens 2 mom. motsvarar det gällande 8 § 2 mom.

För att lagens läsbarhet ska förbättras föreslås det att paragrafen ska utökas med definitioner av ett utländskt EES-kreditinstitut och ett kreditinstitut från tredje land. Med ett utländskt EES-kreditinstitut avses enligt 3 mom. ett utländskt kreditinstitut som enligt stadgarna har sin hemort i en annan EES-stat än i Finland och som har beviljats koncession för kreditinstitutsverksamhet av den behöriga myndigheten i denna stat. Med ett kreditinstitut från tredje land avses enligt 4 mom. ett kreditinstitut som enligt stadgarna har sin hemort i en annan stat än en EES-stat och som har beviljats koncession för kreditinstitutsverksamhet i denna stat.

13 a §. Hemstat. Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 13 a §, där begreppet hemstat ska definieras. Denna definition behövs för förtydligande av lagen, i och med att det föreslås att lagens tillämpningsområde också ska omfatta utländska kreditinstitut. Hänvisningar till hemstaten finns bl.a. i det föreslagna nya 11 a kap. Enligt paragrafen avses med hemstat i denna lag den stat där ett utländskt kreditinstitut enligt stadgarna har sin hemort och vars behöriga myndighet beviljat kreditinstitutet koncession för kreditinstitutsverksamhet.

13 b §. Filial. Det föreslås att lagen också ska utökas med en ny 13 b §, som innehåller en definition av en filial. Denna definition grundar sig på artikel 4.3 i kreditinstitutsdirektivet. Med en filial avses enligt direktivet ett kreditinstituts driftställe i någon annan stat än i hemstaten som utgör en legalt beroende del av kreditinstitutet och som självständigt utför alla eller vissa av de transaktioner som är hänförliga till kreditinstitutsverksamhet. Om ett kreditinstitut har flera sådana driftställen i samma medlemsstat, anses de enligt direktivet höra till samma filial. Ett kreditinstitut kan således ha endast en sådan filial som avses i lagen i varje medlemsstat.

16 b §. Värdepapperisering. Det föreslås att den definition av värdepapperisering som ingår i den gällande 61 § ska flyttas till en särskild paragraf i anslutning till lagens övriga definitioner. En hänvisning till denna de-

inition föreslås även ingå i den nya 35 a §. Lagens sakinhåll förändras emellertid inte.

19 §. *Kreditinstituts ensamrätt att ta emot återbetalbara medel.* Enligt den gällande 19 § får bara kreditinstitut bedriva sådan affärsverksamhet som består i att från allmänheten ta emot återbetalbara medel på annat sätt än genom emission av värdepapper enligt värdepappersmarknadslagen, om inte något annat föreskrivs i 20 §. Eftersom även utländska kreditinstitut ska inkluderas i lagens tillämpningsområde, finns det skäl att precisera 19 §. Det föreslås således att paragrafen ska kompletteras med ett nytt 2 mom., där det bestäms att den ensamrätt att ta emot återbetalbara medel som föreskrivs i 1 mom. också ska gälla utländska kreditinstitut.

20 §. *Undantag från kreditinstituts ensamrätt att ta emot återbetalbara medel.* Denna paragraf innehåller föreskrifter om undantag från den ensamrätt som avses i 19 §. Det föreslås att paragrafens 1 mom. ska ändras med anledning av det föreslagna nya 19 § 2 mom. Hänvisningen till den särskilda regleringen gällande utländska kreditinstitut ska strykas ur 20 § 1 mom.

Paragrafens 2 och 3 mom. ska förändras så att också ett offentligrättsligt samfund får ta emot återbetalbara medel som avses i dessa moment.

21 §. *Firma.* Denna paragraf ska för tydlighetens skull utökas med ett nytt 4 mom., som innehåller en hänvisning till de föreslagna särskilda föreskrifterna om användningen av ett utländskt kreditinstituts firma i Finland.

3 a kap. **Etablering av en filial till ett utländskt EES-kreditinstitut och tillhandahållande av tjänster i Finland**

Det föreslås att lagen ska utökas med ett nytt 3 a kap. Detta kapitel föreslås innehålla motsvarande bestämmelser om etablering av en filial till ett utländskt EES-kreditinstitut och tillhandahållande av tjänster i Finland som för närvarande ingår i lagen om utländska kreditinstitut.

29 a §. *Utländska EES-kreditinstituts rätt att etablera en filial och tillhandahålla tjänster.* Det föreslås att lagen ska utökas med en

ny 29 a §. Denna paragraf föreslås innehålla en allmän bestämmelse om ett utländskt EES-kreditinstituts rätt att etablera en filial i Finland eller annars i Finland tillhandahålla sådana tjänster som avses i 30 § och som ingår i kreditinstitutets koncession. Denna paragraf motsvarar 3 § i lagen om utländska kreditinstitut och grundar sig på artikel 23 i kreditinstitutsdirektivet.

I lagen om utländska kreditinstitut används på finska termen sivukonttori om ett utländskt kreditinstituts fasta driftställe i Finland. Enligt lagförslaget ska emellertid termen sivuliike istället användas i kreditinstitutslagen. Denna term överensstämmer med den terminologi som även används i 10 kap. i kreditinstitutslagen och i lagen om Finansinspektionen. Också när det gäller utländska fondbolag och värdepappersföretag används termen sivuliike i lagstiftningen. På svenska används termen filial i alla dessa sammanhang och därför behövs till denna del inga ändringar i den svenskspråkiga texten.

29 b §. *Anmälan om etablering av en filial.* Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 29 b §. Denna paragraf innehåller föreskrifter om hur Finansinspektionen ska underrättas om att ett utländskt EES-kreditinstitut ämnar etablera en filial i Finland. Motsvarande föreskrifter ingår för närvarande i 5 § i lagen om utländska kreditinstitut. Den föreslagna paragrafen grundar sig på artiklarna 25.2 och 25.3 samt 26.3 i kreditinstitutsdirektivet.

29 c §. *Inledande av filialens verksamhet.* Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 29 c § som motsvarar 6 § i lagen om utländska kreditinstitut.

29 d §. *Begränsning och förbudande av filialers verksamhet.* Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 29 d §. I denna paragraf bestäms det att Finansinspektionens rätt att helt eller delvis förbjuda en filial från att fortsätta med sin verksamhet regleras i 61 § i lagen om Finansinspektionen. Denna preciserade hänvisning till lagen om Finansinspektionen motsvarar i sak den hänvisning som för närvarande finns i 7 § i lagen om utländska kreditinstitut. Denna paragraf innebär att Finansinspektionen ska kunna förbjuda en filial till ett utländskt EES-kreditinstitut från att ta emot nya insättningar och ingå nya avtal. Däremot är det inte möjligt att med stöd

av denna paragraf frysa insättarnas tillgångar eller avbryta betalningar, eftersom endast tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat enligt rekonstruktions- och likviditetsdirektivet har befogenheter att vidta sådana åtgärder.

Enligt 61 § 4 mom. 1 punkten i lagen om Finansinspektionen kan Finansinspektionen vidta sådana åtgärder som avses i den nämnda paragrafens 3 mom. omedelbart, om en filial försummar att iaktta sådana bestämmelser om finansmarknaden som gäller den eller föreskrifter som meddelats med stöd av bestämmelserna, eller stadgarna för filialens verksamhet, och om det med hänsyn till allmänt intresse är nödvändigt att vidta åtgärder. Denna bestämmelse gäller alla utländska EES-filialer som avses i lagen om Finansinspektionen och den ska tolkas med beaktande av de närmare föreskrifterna i de EU-direktiv som gäller de olika branscherna inom finanssektorn. T.ex. enligt artikel 33.1 i kreditinstitutsdirektivet får värdestatens tillsynsmyndigheter vidta sådana åtgärder som är nödvändiga för att skydda insättare, investerare och andra mottagare av tjänster.

3 b kap. **Etablering av en filial till och öppnande av en representation för ett kreditinstitut från tredje land i Finland**

Det föreslås att lagen ska utökas med ett nytt 3 b kap. Detta kapitel föreslås innehålla bestämmelser om etablering av en filial till ett kreditinstitut från tredje land och öppnande av en representation för ett sådant kreditinstitut. Motsvarande bestämmelser ingår för närvarande i lagen om utländska kreditinstitut. Kreditinstitutsdirektivet innehåller inte några detaljerade bestämmelser om de förutsättningar under vilka medlemsstaterna kan bevilja koncession för en filial till ett kreditinstitut från tredje land. Enligt artikel 38.1 i direktivet förutsätts det endast att filialer till kreditinstitut från tredje land inte får ges en förmånligare behandling än filialer till utländska EES-kreditinstitut. Av de internationella förpliktelser som gäller fri handel för

tjänster följer å andra sidan att utländska aktörer som tillhandahåller finansiella tjänster endast får påföras sådana begränsningar som behövs för tillsynen. Begränsningarna får inte vara strängare än de begränsningar som uppställs för motsvarande tjänsteproducenter i hemlandet.

29 e §. Etablering av en filial. Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 29 e §. Denna paragraf ska innehålla en motsvarande allmän bestämmelse om möjligheten för ett kreditinstitut från tredje land att etablera en filial i Finland som för närvarande ingår i lagen om utländska kreditinstitut.

En förutsättning för att en filial ska kunna etableras i Finland är enligt 1 mom. att filialen beviljas sådan koncession som avses i 29 e §. En filial som beviljats koncession får i Finland tillhandahålla sådana tjänster som avses i 30 § och som omfattas av dess koncession.

Enligt mom. kan ett kreditinstitut från tredje land dessutom ha en representation i Finland. En motsvarande bestämmelse ingår i 8 § 2 mom. i lagen om utländska kreditinstitut.

29 f §. Ansökan om koncession för en filial. Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 29 f §, som innehåller bestämmelser om ansökan om koncession för en filial till ett kreditinstitut från tredje land. Paragrafen ersätter den nuvarande 9 § 1 mom. i lagen om utländska kreditinstitut.

Enligt 1 mom. ska ett kreditinstitut från tredje land hos Finansinspektionen ansöka om koncession för den filial som ska etableras i Finland. För tydlighetens skull ska det i momentet konstateras att det behövs koncession för kreditinstitutsverksamhet. I 4 § finns en definition av vad som avses med kreditinstitutsverksamhet. Utlåtanden om ansökan ska inhämtas av Finlands Bank och, om kreditinstitutet tar emot insättningar, av insättningsgarantifonden samt, om kreditinstitutet tillhandahåller investeringstjänster, av ersättningsfonden för investerarskydd.

Paragrafens 2 och 3 mom. föreslås innehålla föreskrifter om utredningar som ska fogas till ansökan.

Enligt 4 mom. ska närmare föreskrifter om de kontaktuppgifter som ska uppges i ansökan samt om de utredningar som ska fogas

till ansökan utfärdas genom förordning av finansministeriet.

29 g §. *Beviljande av koncession för en filial.* Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 29 g §, som innehåller bestämmelser om beviljande av koncession för ett utländskt kreditinstitut från tredje land att etablera en filial i Finland.

Paragrafens *1 mom.* föreslås innehålla föreskrifter om de närmare förutsättningarna för beviljande av koncession. Dessa förutsättningar ska definieras noggrannare än i den gällande lagen om utländska kreditinstitut. För att koncession ska beviljas krävs det i enlighet med den gällande lagen för det första att kreditinstitutets verksamhet inte väsentligen skiljer sig från den verksamhet som är tillåten för finska kreditinstitut.

För det andra förutsätts det att den lagstiftning som tillämpas på kreditinstitutet i dess hemstat stämmer överens med de internationella rekommendationerna om finanstillsyn samt förhindrande av att det finansiella systemet utnyttjas i kriminellt syfte.

Den tredje förutsättningen för att koncession ska beviljas är att det inte förekommer väsentliga avvikelser från denna lag i fråga om kreditinstitutets kapitaltäckning, stora exponeringar, likviditet, den interna kontrollen eller riskhanteringssystemen, eller i fråga om ägarnas och ledningens lämplighet och tillförlitlighet. Med tanke på filialens kunder är det viktigt att säkerställa att kreditinstitutets verksamhet vilar på en stabil ekonomisk grund och åtminstone i huvudsak uppfyller de krav som godkänts inom EU.

För det fjärde krävs det i enlighet med den gällande lagen om utländska kreditinstitut att det utövas tillräckligt effektiv tillsyn över kreditinstitutet i dess hemstat. Detta innebär att det i hemstaten ska finnas en självständig tillsynsmyndighet som uppfyller de internationella rekommendationerna och som har tillräckliga resurser och tillräcklig kompetens för att sköta sina uppgifter.

Det femte kravet utgörs av att filialen ska ha tillgångar på minst fem miljoner euro för sin etablering och verksamhet i Finland. Dessa tillgångar ska vid behov kunna utmätas för det utländska kreditinstitutets skulder. Detta är ett nytt krav i Finlands lagstiftning. Summan motsvarar till sitt belopp det aktiekapi-

tal, andelskapital eller grundkapital som enligt 44 § krävs av en finsk inlåningsbank. Det faktum att en viss mängd tillgångar ska stå till filialens förfogande i Finland utvisar att filialens verksamhet vilar på en stabil grund och att verksamheten bedrivs på ett sådant sätt att insättarnas intressen tryggas.

I momentet krävs det dessutom att filialens interna styrning ska vara organiserad i enlighet med sunda och försiktiga affärsprinciper och att filialens direktör uppfyller de allmänna krav på lämplighet och tillförlitlighet som föreskrivs för kreditinstitutets ledning i 40 §.

På koncessionsbeslutet tillämpas enligt *2 mom.* det som i 23 § föreskrivs om sådana koncessionsbeslut som berör finska kreditinstitut. Detta innebär att Finansinspektionen ska fatta beslut om koncessionen inom sex månader efter att ha mottagit ansökan och de handlingar som är nödvändiga för avgörandet. Koncessionsbeslutet ska dock alltid ges senast 12 månader efter att ansökan mottagits. Det faktum att en tidsfrist fastställs för behandlingen av ansökan överensstämmer med de internationella principerna.

Av 23 § 2 mom. följer dessutom att Finansinspektionen efter att ha hört sökanden kan förena koncessionen med sådana begränsningar eller villkor för kreditinstitutets affärsverksamhet som är nödvändiga för tillsynen.

Om koncessionsbeslutet inte har meddelats inom den föreskrivna tidsfristen, kan sökanden överklaga saken på det sätt som föreskrivs i 23 § 3 mom.

Vidare ska Finansinspektionen enligt momentet inom tio arbetsdagar efter att ha mottagit koncessionsansökan underrätta sökanden om den tidsfrist som avses i 23 § 1 mom. och om den möjlighet till överklagande som avses i 23 § 3 mom. Regleringen är även till denna del förenlig med de internationella principerna.

Paragrafens *3 mom.* föreslås innehålla föreskrifter om att Finansinspektionen ska underrätta Europeiska kommissionen och Europeiska banktillsynskommittén om beviljandet av koncession. Föreskrifterna om denna skyldighet grundar sig på artikel 38.2 i kreditinstitutsdirektivet.

Enligt *4 mom.* berättigar koncessionen till verksamhet på ett eller flera driftställen.

Samma bestämmelse ingår för närvarande i 9 § 3 mom. i lagen om utländska kreditinstitut.

29 h §. *Aterkallelse av koncessionen för en filial och begränsning av filialens verksamhet.* Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 29 h §.

Paragrafens 1 mom. ska i enlighet med 10 § i lagen om utländska kreditinstitut innehålla en hänvisning till lagen om Finansinspektionen. Enligt momentet finns föreskrifter om återkallande av koncession och begränsning av verksamheten i 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen. Dessutom föreslås det att momentet för tydlighetens skull ska innehålla föreskrifter om att Finansinspektionen utan dröjsmål ska återkalla filialens koncession då en myndighet i hemstaten för ett kreditinstitut från tredje land har återkallat kreditinstitutets koncession.

Paragrafens 2 mom. föreslås innehålla föreskrifter om Finansinspektionens skyldighet att göra en anmälan om återkallandet av koncessionen. Enligt momentet ska en anmälan göras till Europeiska kommissionen, Europeiska banktillsynskommittén, insättningsgarantifonden och ersättningsfonden för investerarskydd, om ett kreditinstitut från tredje land är medlem i fonden. Dessutom ska Finansinspektionen informera tillsynsmyndigheterna i andra EES-stater om återkallandet av koncessionen, i enlighet med vad som föreslås nedan i 166 f §.

29 i §. *Avslutande av verksamheten vid en filial.* Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 29 i §. Denna paragraf innehåller föreskrifter om avslutandet av verksamheten vid en filial till ett kreditinstitut från tredje land i den situation där Finansinspektionen har återkallat filialens koncession. Den föreslagna bestämmelsen ersätter bestämmelsen i 10 a § i lagen om utländska kreditinstitut.

Enligt paragrafens 1 mom. ska filialens verksamhet avslutas omedelbart då Finansinspektionen har återkallat filialens koncession. Avslutandet av verksamheten innebär att filialen inte längre kan ta emot nya insättningar eller ingå nya avtal. Bestämmelsen hindrar emellertid inte filialen från att vidta behövliga åtgärder för att fullfölja de förpliktelser som uppkommit före koncessionen återkallades, t.ex. omvandla egendom till pengar eller betala förfallna fordringar. Enligt momentet

ska Finansinspektionen också efter återkallandet av filialens koncession ha sådana befogenheter att utöva tillsyn över filialen som föreskrivs i lagen om Finansinspektionen, tills insättarnas fordringar har betalats i enlighet med 2 mom. Finansinspektionen kan således t.ex. utse ett ombud för att övervaka återbetalningen av insättningarna.

Paragrafens 2 mom. föreslås innehålla föreskrifter om ett utländskt kreditinstituts skyldighet att utan dröjsmål efter att verksamheten vid dess filial avslutats underrätta filialens borgenärer, inklusive insättarna, om hur borgenärerna kan få betalning för sina förfallna fordringar, samt gäldenärerna om hur de kan fullfölja sina förpliktelser efter att verksamheten har avslutats. Av underrättelsen ska det således bl.a. framgå hur en insättare kan ta ut sin insättning. Denna bestämmelse ska tillämpas på sådana borgenärer och gäldenärer med vilka det utländska kreditinstitutet har ingått avtal genom filialens förmedling. Finansinspektionen ska vid behov utfärda närmare föreskrifter om tillämpningen av detta moment.

Enligt 3 mom. ska paragrafen också tillämpas på partiell begränsning av filialens verksamhet.

29 j §. *Öppnande av en representation och dess verksamhet.* Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 29 j §, som i likhet med 11 § i den gällande lagen om utländska kreditinstitut innehåller föreskrifter om öppnandet av en representation för ett kreditinstitut från tredje land i Finland och om representationens verksamhet. Enligt paragrafens 1 mom. ska kreditinstitutet göra en anmälan om saken till Finansinspektionen innan representationen öppnas. Momentet föreslås också innehålla föreskrifter om den information anmälan ska innehålla.

Enligt 2 mom. får en representation inte bedriva sådan verksamhet som avses i 30 §. Representationen får således inte ta emot insättningar eller bedriva annan affärsverksamhet som är tillåten för inlåningsbanker. Ändamålet med en representation är att presentera det utländska kreditinstitutets tjänster och främja ingåendet av affärsförbindelser. Målgruppen för en representation kan t.ex. utgöras av finska företag som bedriver affärsverksamhet i det utländska kreditinstitu-

tets hemstat. Momentet överensstämmer med den gällande lagen.

Enligt 3 mom. får representationen inleda sin verksamhet efter att en sådan anmälan som avses i 1 mom. har gjorts.

29 k §. *Återkallande av verksamhetsrättigheterna för en representation.* Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 29 k §. Enligt denna paragraf kan Finansinspektionen i de situationer som avses i paragrafen förbjuda en representation från att fortsätta med sin verksamhet. Verksamheten kan beroende på situationen förbjudas antingen helt eller delvis. Paragrafen överensstämmer med 12 § i lagen om utländska kreditinstitut.

4 kap. Allmänna förutsättningar för kreditinstitutsverksamhet

35 a §. *Begränsningar av förvärv av värdepapperiserade tillgångsposter.* Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 35 a §, som i enlighet med artikel 122 a i kreditinstitutsdirektivet ska innehålla föreskrifter om begränsningar av förvärv av värdepapperiserade tillgångsposter. Enligt huvudregeln i artikeln får ett kreditinstitut inte förvärva sådana värdepapperiserade tillgångsposter beträffande vilka den som svarar för värdepapperiseringen inte bibehåller minst fem procent av de exponeringar som hänför sig till de värdepapperiserade tillgångsposterna. Finansinspektionen ska med stöd av 93 § utfärda behövliga närmare föreskrifter om paragrafens tillämpning i enlighet med direktivet. Dessa ska särskilt innefatta sådana närmare föreskrifter som avses i artikel 122 i direktivet och som gäller precisering av definitionen av sådana indexbaserade arrangemang, syndikerade krediter, förvärvade försäljningsfordringar och kreditderivatavtal som avses i 2 § 2 mom.

36 §. *Driftställen.* Det föreslås att 36 § ska ändras genom att paragrafens andra och tredje mening, som innehåller föreskrifter om filialer, ska strykas ur paragrafen. Denna ändring föranleds av den föreslagna nya 13 b §, där begreppet filial definieras.

5 kap. Finansiella förutsättningar för kreditinstitutsverksamhet

45 §. *Primärt kapital.* Det föreslås att terminologin i 1 mom. 4 punkten ska ändras så att den stämmer bättre överens med den terminologi som omfattats i kreditinstitutsdirektivet. Finansinspektionen ska med stöd av 93 § utfärda sådana behövliga närmare föreskrifter som avses i direktivet om de kapitalinstrument som avses i den aktuella punkten. Dessutom ska de finskspråkiga hänvisningarna till Rahoitustarkastus i 8 och 9 punkten ändras till hänvisningar till Finanssivalvonta. I den svenskspråkiga texten ändras inte Finansinspektionens namn.

Vidare föreslås det att paragrafens gällande 3 mom., som i enlighet med vad som föreslås nedan ska bli 4 mom., ska ändras så att de övriga poster som avses i 1 mom. 6 punkten, med undantag för oanvända vinstmedel, ska få räknas till det primära kapitalet endast under de förutsättningar som anges i momentet. Denna ändring behövs eftersom sådana fonder under fritt eget kapital som avses i den nämnda punkten utöver vinstmedel också kan innefatta kapital som investerats i kreditinstitutet och som ska kunna behandlas på samma sätt som sådant investerat kapital som avses i punkterna 1—5. Med sådan annan gottgörelse som enligt momentet jämställs med utdelning och ränta betraktas också gottgörelse som ges i form av aktier i kreditinstitutet eller rättigheter som berättigar till sådana.

Det föreslås även att paragrafen ska utökas med ett nytt 3 mom., varvid det ändrade 3 om. samt de nuvarande 4—6 mom. blir 4—7 mom. Paragrafen föreslås i likhet med artikel 66.1 a i kreditinstitutsdirektivet innehålla kvantitativa begränsningar av det hybridkapital som får räknas till det primära kapitalet. Beroende på kapitalinstrumentens egenskaper får hybridkapitalet i regel motsvara högst 35 procent av det primära kapitalets belopp. Om kapitalinstrumenten är förenade med en skyldighet att växla dem till aktie- eller andelskapital, är gränsen emellertid 50 procent. Om kreditinstitutet har både hybridkapital av detta slag och annat hybridkapital, får hybridkapitalets sammanlagda belopp inte överskrida 50 procent av det primära kapita-

let. Vidare får det sammanlagda beloppet av hybridkapitalinstrument som innefattar sådana incitament till förtida återbetalning som närmare definierats i direktivet motsvara högst 15 procent av det sammanlagda primära kapitalet. De relationstal som avses i momentet ska beräknas med beaktande av de avdrag som i enlighet med 48 § 1 mom. ska göras från det primära kapitalet. Finansinspektionen ska även till denna del med stöd av 93 § utfärda behövliga närmare föreskrifter om momentets tillämpning i enlighet med kreditinstitutsdirektivet.

46 §. Supplementärt kapital. Det föreslås att 1 mom. 3 punkten i denna paragraf ska justeras i enlighet med de ändringar som föreslagits i 45 §.

48 §. Avdragsposter. Terminologin i paragrafens 1 och 2 mom. ska justeras i enlighet med de ändringar som föreslagits i 45 §. Dessutom ska paragrafen ändras så att förutom egna aktier som kreditinstitutet innehar och andra kapitalinstrument som hänförs till kapitalbasen även det belopp med vilket kreditinstitutet i strid med 35 § har finansierat förvärv av sådana kapitalinstrument ska avdras från det primära kapitalet. Beloppet ska avdras från den post i kapitalbasen till vilken det förvärvade kapitalinstrumentet skulle hänföras om kreditinstitutet självt hade förvärvat det. För det supplementära kapitalets del ska det ingå föreskrifter i ett nytt 2 mom. som fogas till paragrafen.

48 a §. Principer för avräkning av poster. För att lagens struktur ska förtydligas föreslås det att 5—11 mom. i den nuvarande 48 § flyttas till ett nytt 2 mom. Sakinnehållet i lagen ändras inte.

49 §. Generalklausul om riskhantering. Denna paragraf ska i enlighet med den ändring som det andra ändringsdirektivet medför i artikel 22 i kreditinstitutsdirektivet utökas med ett omnämnande av att sådan tillräcklig riskhantering som avses i paragrafen och som ställer krav på tillförlitlig intern styrning, intern kontroll och riskhanteringssystem, även kräver att kreditinstitutets belöningsprinciper och praxisen vid tillämpningen av dessa principer stöder effektiv riskhantering. Föreskriftens syfte är att förhindra sådana belöningsystem som skulle sporra kreditinstitutets ledning och personal till alltför stort risk-

tagande i kreditinstitutets verksamhet. I ett belöningsystem anses ingå även avtalsbaserade tilläggspensioner. Med riskhanteringssystem avses i denna paragraf alla sådana system, strategier, processer och metoder som behövs för hantering av de risker som hänförs sig till kreditinstitutet. Närmare bestämmelser om de krav som ställs på belöningsprinciperna och belöningsförfarandena finns i bilaga V till kreditinstitutsdirektivet. Genom det första ändringsdirektivet har bilagan reviderats också när det gäller likviditetshanteringen. Till denna del kan ändringarna emellertid sättas i kraft genom föreskrifter av Finansinspektionen. Närmare bestämmelser om de krav som ska ställas på belöningssystemen utfärdas genom förordning av finansministeriet. Dessutom ska Finansinspektionen, inom ramen för det som bestäms i den nämnda bilagan, med stöd av 93 § utfärda närmare föreskrifter om tillämpningen av denna paragraf och den förordning som utfärdats med stöd av paragrafen. I förordningen och i Finansinspektionens föreskrifter ska man även ta hänsyn till den proportionalitetsprincip som avses i direktivet.

Vid tillämpningen av denna bestämmelse ska man dessutom beakta den princip som ingår i kreditinstitutsdirektivets ingress, av vilken det framgår att syftet med direktivet inte är att ingripa i sådana arbets- och kollektivavtalsrättsliga eller bolagsrättsliga principer som ingår i medlemsstaternas gällande lagstiftning. Därför konstateras det uttryckligen i paragrafen att man inte genom förordning eller föreskrifter av Finansinspektionen kan utfärda föreskrifter som står i strid med den gällande arbets- eller bolagslagstiftningen. Genom förordning eller genom föreskrifter av Finansinspektionen kan man således t.ex. inte förplikta kreditinstituten att betala sådan lön som grundar sig på gällande arbetsavtal i någon annan form än pengar. Kreditinstituten kan inte heller förpliktas återkräva lön som redan har betalats med stöd av gällande avtal eller förpliktas ändra den lagstadgade ansvarsfördelning som föreskrivs för förvaltningsorganen i bolagslagstiftningen.

De föreslagna övergångsbestämmelserna ska dessutom innehålla ett uttryckligt omnämnande av att man inte genom ovan av-

sedda förordningar eller föreskrifter av Finansinspektionen retroaktivt kan ingripa i sådana arbets- eller ledarskapsavtal som är gällande när lagen träder i kraft.

61 §. Kapitalkrav för kreditrisker som är förenade med värdepapperiserade fordringar. Det föreslås att paragrafens 1 mom. ska upphävas och den definition av värdepapperisering som ingår i den ska flyttas till den nya 16 b § som föreslås.

63 §. Kapitalkrav för valuta-, avvecklings- och råvarurisker. Paragrafens rubrik och 1 mom. ska förändras för att motsvara 75 artikel i kreditinstitutsdirektivet sådan den lyder förändrad i det andra förändringsdirektivet.

64 §. Kapitalkrav för exponeringar i handelslagret. Paragrafens 1 mom. ska förändras för att motsvara 75 artikel i kreditinstitutsdirektivet sådan den lyder förändrad i den andra förändringsdirektivet.

67 §. Exponeringar mot kunder samt rapporteringsskyldighet. Det föreslås att paragrafens 1 mom. ska justeras i enlighet med de ändringar som gjorts i kreditinstitutsdirektivet, så att man vid beräkandet av exponeringar mot kunder ska få beakta sådana kreditriskreducerande åtgärder som godkänts i direktivet. Av samma orsak föreslås det att paragrafens nuvarande 2 mom. ska upphävas.

Det föreslagna 2 mom. ska i enlighet med det gällande 3 mom. innehålla föreskrifter om sådana poster som inte hänförs till kreditinstitutets exponeringar mot kunder. Det föreslås att den förteckning över undantag som ingår i momentet ska kompletteras i enlighet med den ändring som gjorts i artikel 106 i kreditinstitutsdirektivet. Den 48 timmars tidsfrist som föreskrivs i det gällande momentet ska ändras till två bankdagar och momentets tillämpningsområde ska utvidgas så att det också omfattar sådana poster som uppkommer vid förmedling av betalningar och vid clearing och avveckling samt förvaring av finansiella instrument. Dessa poster definieras närmare i direktivet. Med förmedling av detaljstbetalningar avses i momentet detsamma som avses med penningöverföringstjänster i direktivet.

De föreskrifter om undantag som gäller förmedling av betalningar är i första hand avsedda att tillämpas på intradagsposter. Den

föreslagna 3 punkten tillämpas således allmänt på all slags betalningsförmedling. Syftet med den föreslagna 4 punkten är att denna punkt ska omfatta alla sådana poster som i huvudsak uppkommer vid betalningsförmedling och avveckling av finansiella instrument och som av tekniska skäl inte kan avvecklas under samma dag. Den nämnda punkten ska tillämpas på dessa poster under förutsättning att de avvecklas senast följande bankdag. Finansinspektionen utfärdar med stöd av 93 § i enlighet med direktivet behövliga närmare föreskrifter om definitionen av de poster som avses i momentet.

Paragrafens 3 mom. motsvarar det nuvarande 4 mom.

Paragrafens 4 mom. motsvarar, med vissa ändringar, det nuvarande 5 mom. För närvarande finns en definition av stora exponeringar i 69 § 2 mom., som enligt propositionen ska upphävas. Denna definition ska i oförändrad form överföras till detta moment. Vidare ska rapporteringsskyldigheten preciseras så att den också omfattar stora exponeringar. Dessutom ska den rätt att utfärda närmare föreskrifter som Finansinspektionen har enligt det gällande momentet ändras till en skyldighet.

68 §. Hantering av exponeringar mot kunder. Det föreslås att denna paragraf ska utökas med ett nytt 2 mom., där kreditinstitutet åläggs en skyldighet att också följa betydande koncentrationer av säkerheter samt uppställa gränser för dem. Detta moment grundar sig på artikel 110.3 i kreditinstitutsdirektivet, sådan den lyder i det första ändringsdirektivet. Finansinspektionen ska utfärda närmare föreskrifter om rapporteringsskyldighetens innehåll och om rapporteringsfrekvensen.

69 §. Begränsning av exponeringar mot kunder. Denna paragraf föreslås innehålla föreskrifter om begränsningar av stora exponeringar. I enlighet med den föreslagna 67 § får de kreditriskreduceringsmetoder som godkänts i kreditinstitutsdirektivet beaktas vid beräkandet av de begränsningar som avses i paragrafen.

Dessutom föreslås det att den begränsning av stora exponeringar som ingår i 1 mom. ska ändras så att den överensstämmer med ändringen av artikel 111 i direktivet. Den särskilda gräns på 20 procent som för närvaran-

de gäller sådana dotterbolag till kreditinstitut som bedriver annan verksamhet än finansieringsverksamhet ska upphävas helt och hållet. I avvikelse från den gällande lagen ska vidare den allmänna gränsen på 25 procent i princip också tillämpas på exponeringar mot andra kreditinstitut eller värdepappersföretag.

Enligt 2 mom. ska den nämnda procentuella gränsen emellertid inte tillämpas om exponeringen enligt den motsvarar ett belopp som är mindre än 150 miljoner euro. I sådana situationer tillämpas den gräns som kreditinstitutet fastställt internt, vilken emellertid inte får överstiga 150 miljoner euro eller 100 procent av kreditinstitutets kapitalbas. Finansinspektionen ska dock av särskilda skäl kunna bevilja kreditinstitutet undantag från den sist nämnda gränsen som motsvarar 100 procent av kapitalbasen. Exponeringen får dock inte heller i detta fall överskrida 150 miljoner euro.

Ett sådant tillstånd till undantag som avses i momentet ska bara kunna beviljas av särskilda skäl. Tillstånd till undantag ska t.ex. kunna beviljas för att ett kreditinstitut vars exponeringar som avses i momentet överskrider den nämnda gränsen på 100 procent ska anvisas en tillräckligt lång övergångsperiod i samband med lagens ikraftträdande. I avvikelse från vad som föreskrivs i den gällande lagen kan enbart det faktum att kreditinstitutet fungerar som centralt finansiellt institut för en grupp av banker dock inte betraktas som en grund för beviljande av undantag från de principer som tillämpas på andra kreditinstitut. Tillstånd till undantag ska emellertid kunna beviljas om de banker som hör till gruppen svarar för varandras skulder eller det annars inom gruppen finns sådana särskilda arrangemang som minskar den motpartsrisk som en enskild bank medför för det centrala finansiella institutet. Ett sådant särskilt skäl som avses i momentet kan också utgöras av kreditinstitutets ringa storlek, varvid ett eventuellt riskutfall inte inverkar på hela banksystemets stabilitet, eller av att affärsverksamheten vid det kreditinstitut som är motpart begränsar sig till sådan verksamhet för vars del riskerna är mindre än inom normal bankverksamhet, såsom hypoteksbankverksamhet. Det ska också vara möjligt att bevilja partiellt undantag, så att

tillståndet till undantag t.ex. bara gäller fordringar som uppkommer vid betalningsförmedling.

Momentet ska utökas med en särskild bestämmelse om behandling av stora exponeringar mot insättningsgarantifonden och en säkerhetsfond. Enligt momentet ska dessa fonder jämföras med kreditinstitut vid beräkning av begränsningar av stora exponeringar.

Enligt 3 mom. avses med exponeringar mot kreditinstitut eller värdepappersföretag vid tillämpningen av 2 mom. också exponeringar mot en sådan större helhet av kunder som med stöd av 67 § betraktas som en och samma kund och som innefattar minst ett kreditinstitut eller värdepappersföretag. I detta fall tillämpas dock alltid den gräns på 25 procent som avses i 1 mom. på den sammanlagda exponeringen mot andra kundföretag som hör till denna helhet än kreditinstitut eller värdepappersföretag.

Den begränsning på 800 procent som fastställts för stora exponeringar i det gällande 2 mom. ska upphävas, i enlighet med den ändring som gjorts i artikel 111 i kreditinstitutsdirektivet.

Vidare föreslås det att den bestämmelse i 3 mom. som gäller interna exponeringar inom kreditinstitutets finansiella företagsgrupp ska lindras inom de gränser som direktivet tillåter, så att begränsningarna inte alls ska tillämpas på dessa interna exponeringar. Denna lindring är motiverad som motvikt till de skärpningar som följer av det föreslagna 1 mom. Med interna exponeringar inom en finansiell företagsgrupp jämföras i enlighet med den gällande lagstiftningen fortsättningsvis interna exponeringar inom ett finans- och försäkringskonglomerat. Den gällande bestämmelsen ska dessutom förtydligas genom att det konstateras att utländska finansiella företagsgrupper och finans- och försäkringskonglomerat jämföras med motsvarande finska företagsgrupper. Ett villkor för detta är emellertid att tillsynen över dessa företagsgrupper är minst lika effektiv som den tillsyn som föreskrivs i Finlands lag.

Det föreslås att 4 mom. ska upphävas med anledning av de ovan beskrivna ändringar som föreslagits i paragrafen.

Därutöver föreslås det att 5 och 6 mom. ska justeras med anledning av att 2 mom. ska upphävas. Föreskrifter om sådana övriga undantag från föreskrifterna om begränsningar av stora exponeringar som är tillåtna enligt kreditinstitutsdirektivet men som inte nämns i lagen ska fortsättningsvis utfärdas genom förordning av finansministeriet. Förordningen bör ses över med anledning av det första ändringsdirektivet.

74 §. *En finansiell företagsgrupps riskhantering.* Paragrafen justeras så att den motsvarar de föreslagna ändringarna i 49 §.

79 §. *Konsoliderade exponeringar mot kunder och hantering av dessa samt uppföljning av konsoliderade riskkoncentrationer och interna transaktioner.* Det föreslås att paragrafens 2 mom. ska justeras i enlighet med det föreslagna 68 § 2 mom.

6 kap. **Tillsyn över den finansiella ställningen, utfärdande av författningar och föreskrifter på lägre nivå samt beviljande av undantag**

90 §. *Samarbete vid tillsynen över tillsynsobjektens finansiella ställning.* Det föreslås att en språklig ändring görs i paragrafens rubrik.

De finskspråkiga hänvisningarna till Rahoitustarkastus i paragrafens 1 och 2 mom. ska ändras till hänvisningar till Finanssivalvonta. Dessutom korrigeras det skrivfel som finns i den finskspråkiga textens 1 mom. I den svenskspråkiga texten ändras inte Finansinspektionens namn och något skrivfel finns inte att korrigera.

Det föreslås att paragrafen ska utökas med ett nytt 3 och 4 mom., som gäller det samarbete som Finansinspektionen bedriver vid kreditinstitutets gruppbaseade interna kapitalutvärdering i det fall då Finansinspektionen är den myndighet som svarar för den gruppbaseade tillsynen och det bland den finansiella företagsgruppens dotterbolag finns minst ett utländskt EES-kreditinstitut eller värdepappersföretag. I detta fall ska Finansinspektionen, innan den gör en sådan gruppbasead intern utvärdering som avses i 85 § eller fastställer ett sådant konsoliderat kapitaltäckningskrav som avses i 86 § eller fast-

ställer någon annan påföljd, försöka nå samförstånd med varje EES-tillsynsmyndighet som svarar för tillsynen över ett sådant utländskt dotterkreditinstitut eller dottervärdepappersföretag som hör till den finansiella företagsgruppen. Ifall ett sådant samförstånd inte nås inom den tid som föreskrivs i momentet, kan Finansinspektionen fatta ett eget beslut om saken. Det föreslagna momentet grundar sig på artikel 129.3 i kreditinstitutsdirektivet.

Det föreslås vidare att paragrafen ska utökas med ett nytt 5 mom., som ska innehålla föreskrifter om samarbetet vid kreditinstitutets interna kapitalutvärdering i det fall då kreditinstitutet eller värdepappersföretaget är ett dotterbolag till ett EES-kreditinstitut och därmed omfattas av den gruppbaseade tillsyn som en utländsk EES-tillsynsmyndighet svarar för. Enligt detta moment får Finansinspektionen inte göra en sådan utvärdering som avses i 85 § eller fastställa ett sådant kapitaltäckningskrav som avses i 86 § eller fatta beslut om någon annan påföljd förrän den utländska EES-tillsynsmyndighet som svarar för den gruppbaseade tillsynen har hörts.

Paragrafen ska också utökas med ett nytt 6 mom., där Finansinspektionen åläggs en skyldighet att årligen ompröva den utvärdering eller det beslut som avses i 3 och 5 mom., med iakttagande av vad som bestäms i de nämnda momenten. Utvärderingen eller beslutet ska även omprövas oftare, ifall den utländska EES-tillsynsmyndighet som avses i denna paragraf av särskilda skäl begär det. Momentet grundar sig på den ovan nämnda artikeln i kreditinstitutsdirektivet.

7 kap. **Insättningsgarantifonden och säkerhetsfonden samt beredskap för undantagsförhållanden**

100 §. *Garantiavgift för ett utländskt kreditinstituts filial.* Det föreslås att denna paragraf ska upphävas och dess innehåll flyttas till 112 b §, i enlighet med vad som anförs nedan.

104 §. *När uppkommer betalningsskyldighet för insättningsgarantifonden.* Det föreslås att paragrafens 1 mom. ska ändras så att den finskspråkiga hänvisningen till Rahoitustar-

kastus ska ändras till en hänvisning till Finanssivalvonta. I den svenskspråkiga texten ändras inte Finansinspektionens namn.

Vidare föreslås det att *2 mom.* ska ändras så att Finansinspektionen inom fem arbetsdagar efter att ha fått en anmälan om en sådan fråga som avses i 1 mom. ska besluta huruvida insättningsgarantifonden är skyldig att betala inlåningsbankens insättares förfallna och ostridiga fordringar.

Dessutom föreslås det att *3, 4 och 5 mom.* ska ändras så att de finskspråkiga hänvisningarna till Rahoitustarkastus ska ändras till hänvisningar till Finanssivalvonta. I den svenskspråkiga texten ändras inte Finansinspektionens namn.

105 §. *Fordringar som ska ersättas.* Det föreslås att paragrafens *1 mom.* ska ändras så att en insättares tillgodohavanden som registreras på ett konto i en inlåningsbank och andra tillgodohavanden som är föremål för betalningsförmedling men som inte ännu har registrerats på kontot ska ersättas av insättningsgarantifondens medel, dock högst upp till 100 000 euro.

Paragrafens *2 mom.* ska ändras på motsvarande sätt som 1 mom., så att maximibeloppet på 100 000 euro också ska gälla en inlåningsbanks filial som är belägen i en EES-stat i de situationer som beskrivs i momentet.

Dessutom föreslås det att *3 och 6 mom.* ska ändras så att de finskspråkiga hänvisningarna till Rahoitustarkastus ska ändras till hänvisningar till Finanssivalvonta. I den svenskspråkiga texten ändras inte Finansinspektionens namn.

106 §. *Betalning av insättares fordringar.* Det föreslås att paragrafens *1 mom.* ska ändras så att insättningsgarantifonden ska betala insättarna sådana tillgodohavanden som avses i 105 § inom 20 arbetsdagar efter Finansinspektionens beslut.

Paragrafens *2 mom.* ska ändras så att Finansinspektionen ska kunna bevilja insättningsgarantifonden förlängd betalningstid på högst 10 arbetsdagar för betalning av insättarnas fordringar.

112 a §. *Medlemskap i insättningsgarantifonden för ett utländskt kreditinstituts filial.* Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 112 a § som motsvarar 13 § i lagen om utländska kreditinstitut. Paragrafen föreslås in-

nehålla grundläggande föreskrifter om utländska kreditinstituts medlemskap i insättningsgarantifonden.

Enligt *1 mom.* kan ett utländskt kreditinstituts filial höra till den insättningsgarantifond som avses i 95 §.

Paragrafens *2 mom.* ska innehålla föreskrifter om beviljande av utträde ur insättningsgarantifonden. I den föreslagna paragrafen har omnämmandet av att finansministeriet beviljar ett kreditinstitut från tredje land utträde ur insättningsgarantifonden ändrats så att utträde beviljas av Finansinspektionen. Detta beror på att det nuförtiden är Finansinspektionen och inte ministeriet som beviljar koncession för filialer till kreditinstitut från tredje land.

Paragrafens *3 mom.* föreslås innehålla föreskrifter om skyldigheten för ett utländskt kreditinstituts filial att på finska och svenska informera insättarna om de insättningsgarantifrågor som avses i momentet.

112 b §. *Garantiavgift för ett utländskt kreditinstituts filial.* Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 112 b §. Denna paragraf överensstämmer med den gällande 100 §, som ovan föreslagits bli upphävd.

Paragrafens *1 mom.* föreslås innehålla föreskrifter om bestämmandet av garantiavgiften för filialer till utländska EES-kreditinstitut och 2 mom. om bestämmandet av garantiavgiften för filialer till kreditinstitut från tredje land. Det sammanlagda inlåningsbelopp som utgör grund för garantiavgiften och kapitalbasen ska enligt 3 mom. beräknas på basis av det fastställda bokslutet för den räkenskapsperiod som föregår betalningen av garantiavgiften.

112 c §. *Kompletterande skydd för ett utländskt EES-kreditinstituts filial.* Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 112 c § som till sitt innehåll motsvarar 7 a § i lagen om utländska kreditinstitut.

Enligt *1 mom.* kan ett utländskt EES-kreditinstituts finländska filial höra till den insättningsgarantifond som avses i 95 § för att komplettera det skydd insättarnas tillgodohavanden ges i kreditinstitutets hemstat. Momentet ska också innehålla närmare föreskrifter om villkoren för att filialen ska kunna höra till insättningsgarantifonden och om skyddets maximibelopp. I enlighet med vad

som föreslagits i 105 § ska skyddets maximibelopp höjas till 100 000 euro.

Paragrafens 2 och 3 mom. innehåller föreskrifter om ansökan om medlemskap i insättningsgarantifonden och om insättningsgarantifondens beslut om medlemskap.

Paragrafens 4 och 5 mom. innehåller motsvarande föreskrifter som ingår i den gällande lagen om när insättningsgarantifondens ersättningsskyldighet börjar och om de underrättelser som hänför sig till detta.

Paragrafens 6 mom. ska i likhet med den gällande lagen innehålla föreskrifter om skyldigheten att ge insättningsgarantifonden uppgifter om insättarna och deras fordringar.

112 d §. Uteslutning av ett utländskt EES-kreditinstituts filial ur insättningsgarantifonden. Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 112 d §. Denna paragraf motsvarar 7 b § i lagen om utländska kreditinstitut.

Paragrafens 1 mom. innehåller föreskrifter om de förutsättningar under vilka insättningsgarantifonden kan utesluta ett utländskt EES-kreditinstituts filial ur fonden.

I 2 mom. föreskrivs det att fordringar som filialens insättare har på filialen före uteslutningsbeslutet omfattas av skyddet tills de förfaller till betalning.

Paragrafens 3 mom. innehåller föreskrifter om insättningsgarantifondens skyldighet att informera om uteslutningsbeslutet.

112 e §. Insättningsgarantifondens ersättningsskyldighet då ett kreditinstitut från tredje land försatts i likvidation eller konkurs. Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 112 e §. Denna paragraf motsvarar 9 a § i lagen om utländska kreditinstitut. Paragrafens 1 mom. innehåller föreskrifter om de förutsättningar under vilka insättningsgarantifondens tillgångar kan användas för tryggnad av intressena för insättare i en filial till ett kreditinstitut från tredje land samt om ersättningens belopp. För tydlighetens skull ska momentet även innefatta ett omnämnande av att momentet är tillämpligt också då en filial har försatts i konkurs i Finland. I momentet beaktas likaså den ändring som innebär att insättningsgarantins maximibelopp i enlighet med 112 c § ska höjas till 100 000 euro.

Paragrafens 2 mom. föreslås innehålla föreskrifter om när insättningsgarantifondens ersättningsskyldighet börjar. Då det är fråga

om att en filial försatts i konkurs föreslås det att insättningsgarantifondens ersättningsskyldighet ska börja då Finansinspektionen har informerat fonden om konkursen.

Paragrafens 3 mom. innehåller föreskrifter om insättningsgarantifondens underrättelse-skyldighet och i 4 mom. finns föreskrifter om filialens skyldighet att tillställa insättningsgarantifonden upplysningar om insättarna och deras fordringar.

112 f §. Uteslutning av en filial till ett kreditinstitut från tredje land från medlemskap i insättningsgarantifonden. Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 112 f §. Denna paragraf motsvarar 9 b § i lagen om utländska kreditinstitut. Paragrafens 1 mom. ska innehålla föreskrifter om de förutsättningar under vilka Finansinspektionen kan utesluta en filial till ett kreditinstitut från tredje land från medlemskap i insättningsgarantifonden. Paragrafens 2 och 3 mom. föreslås innehålla föreskrifter om skyldigheten att informera om uteslutningen. I 2 mom. bestäms det dessutom att de insättningar som insättarna gjort i filialen före uteslutningen omfattas av insättningsgarantin tills de förfaller till betalning.

123 §. Skyldighet att vidta förberedelser. Det föreslås att paragrafens 2 mom. ska upphävas såsom obehövligt, eftersom Finansinspektionen även utan en särskild bestämmelse om saken har rätt att med stöd av de allmänna förvaltningsrättsliga principerna utfärda anvisningar inom sitt förvaltningsområde.

10 a kap. **Likvidationsförfarande och rekonstruktionsåtgärder som gäller utländska kreditinstitut**

Det föreslås att lagen ska utökas med ett nytt 10 a kap. Detta kapitel föreslås innehålla särskilda bestämmelser om konkurs, likvidation och rekonstruktionsåtgärder som berör ett utländskt kreditinstitut. De föreslagna paragraferna motsvarar i huvudsak bestämmelserna i den gällande lagen om utländska kreditinstitut. Dessutom föreslås det att lagen ska innehålla föreskrifter om rekonstruktionsåtgärder som berör filialer till kreditinstitut från tredje land. Bestämmelserna i lagen om utländska kreditinstitut grundar sig

till sina centrala delar på föreskrifterna i EU:s rekonstruktions- och likvidationsdirektiv.

166 a §. Definitioner. Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 166 a §, som i enlighet med 2 § i lagen om utländska kreditinstitut ska innehålla definitioner av vissa begrepp som används i det nya 11 a kap. I paragrafens 1 punkt definieras begreppet rekonstruktionsåtgärd, i 2 punkten likvidationsförfarande, i 3 punkten rekonstruktör och i 4 punkten förvaltare. Dessa definitioner grundar sig på artikel 2 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet.

166 b §. Erkännande av rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfarande. Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 166 b §.

Paragrafens 1 mom. föreslås innehålla föreskrifter om erkännande av en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande som inlets i ett utländskt EES-kreditinstituts hemstat.

Enligt 2 mom. ska de finländska myndigheter som nämns i momentet informera tillsynsmyndigheterna i kreditinstitutets hemstat om saken ifall myndigheterna i Finland anser att en rekonstruktionsåtgärd borde vidtas för ett utländskt EES-kreditinstituts del. Denna paragraf motsvarar 6 a § i lagen om utländska kreditinstitut. Paragrafens 1 mom. grundar sig på den hemstatsprincip som framgår av artiklarna 3 och 9.1 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. Paragrafens 2 mom. grundar sig å sin sida på artikel 5 i direktivet.

166 c §. Rekonstruktörer och förvaltare. Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 166 c §, som motsvarar 6 b § i lagen om utländska kreditinstitut. Paragrafen ska innehålla föreskrifter om sådana rekonstruktörer och förvaltare som utsetts i ett utländskt EES-kreditinstituts hemstat.

Paragrafens 1 mom. föreslås innehålla föreskrifter om hur utnämningen av en rekonstruktör eller förvaltare ska påvisas i Finland.

Paragrafens 2 mom. ska innehålla föreskrifter om rekonstruktörens och förvaltarens befogenheter i Finland.

Enligt 3 mom. ska rekonstruktörer och förvaltare som arbetar i Finland följa finsk lag. Paragrafens föreskrifter grundar sig på artikel 28 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet.

166 d §. Anteckning i register. Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 166 d §. Paragrafen motsvarar 6 c § i lagen om utländska kreditinstitut. Det föreslås att paragrafen ska innehålla föreskrifter om antecknandet av en sådan rekonstruktionsåtgärd eller ett sådant likvidationsförfarande som har inlets i ett utländskt EES-kreditinstituts hemstat i de register som förs i Finland. Paragrafen grundar sig på artikel 29 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet.

166 e §. Ansökan om försättande i konkurs. Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 166 e §. Paragrafen motsvarar 9 c § i lagen om utländska kreditinstitut.

Enligt paragrafens 1 mom. ska egendom som tillhör ett kreditinstitut från tredje land i Finland kunna avträdas till konkurs enligt beslut av direktören för kreditinstitutets filial. Kreditinstitutet ska på förhand informera Finansinspektionen om konkursansökan.

Paragrafens 2 mom. föreslås innehålla föreskrifter om domstolens skyldighet att underätta Finansinspektionen om saken ifall en borgenär ansöker om att ett kreditinstitut från tredje land ska försättas i konkurs. I momentet finns också föreskrifter om Finansinspektionens möjlighet att begära att konkursärendets behandling ska skjutas upp.

166 f §. Underrättelse om konkurs och om återkallande av koncession inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 166 f §.

Paragrafens 1 mom. föreslås innehålla föreskrifter om Finansinspektionens skyldighet att informera tillsynsmyndigheterna i de övriga EES-stater där ett kreditinstitut från tredje land har etablerat en filial eller tillhandahåller tjänster om ett beslut som gäller en sådan konkurs som avses i 166 e § eller återkallelse av koncession.

I paragrafens 2 mom. finns föreskrifter om Finansinspektionens och konkursboförvaltarens skyldighet att samarbeta med tillsynsmyndigheterna och förvaltarna i de övriga EES-stater som avses i detta moment. Paragrafen grundar sig på artikel 19 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet.

166 g §. Bestämmelser om tillämplig lag i fråga om konkurs inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 166 g §. Denna pa-

paragraf föreslås innehålla en motsvarande hänvisning till 24 a—24 k § i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001, *affärsbankslagen*) som för närvarande ingår i 10 c § i lagen om utländska kreditinstitut. I fråga om en sådan konkurs som avses i 166 e § och som inträffar inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet gäller enligt den föreslagna paragrafen i tillämpliga delar det som bestäms i de nämnda paragraferna i affärsbankslagen. Affärsbankslagens nämnda bestämmelser grundar sig på artiklarna 10 och 20—32 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet.

166 h §. *Temporärt avbrytande av verksamheten vid en filial till ett kreditinstitut från tredje land.* Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 166 h §. Denna paragraf ska innehålla bestämmelser om temporärt avbrytande av verksamheten vid en filial till ett kreditinstitut från tredje land. Det är fråga om en ny paragraf i lagen, som ska gälla sådana rekonstruktionsåtgärder som avses i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. Den föreslagna paragrafen har utarbetats med beaktande av det som föreskrivs om förfarandet vid temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet (1509/2001, *lagen om avbrytande av verksamhet*). Den behöriga myndigheten enligt lagen om avbrytande av verksamhet är finansministeriet. Enligt den föreslagna paragrafen ska det emellertid höra till Finansinspektionens uppgifter att fatta beslut om temporärt avbrytande av verksamheten vid en filial till ett kreditinstitut från tredje land. Detta är motiverat av flera orsaker. Filialer till kreditinstitut från tredje land kan inte heller i framtiden bedömas ha någon betydande inverkan på den finländska finansmarknadens stabilitet. Vidare är det Finansinspektionen som beviljar koncession för filialer till kreditinstitut från tredje land och som utövar tillsyn över deras verksamhet. Dessutom hör ett beslut om avbrytande av verksamheten samman med tillsynsverksamheten, beträffande vilken samarbetet med tillsynsmyndigheterna i kreditinstitutets hemstat är viktigt.

Paragrafens *1 mom.* föreslås för det första innehålla föreskrifter om de förutsättningar under vilka Finansinspektionen kan avbryta

verksamheten vid en filial till ett kreditinstitut från tredje land. Ett beslut om avbrytande av verksamheten ska kunna fattas om det är uppenbart att en fortsättning av filialens verksamhet allvarligt skulle skada finansmarknadens stabilitet, betalningssystemens störningsfria funktion eller borgenärernas intresse. Det föreslagna momentet motsvarar 3 § 1 mom. i lagen om avbrytande av verksamhet. Verksamheten ska i regel kunna avbrytas för högst en månad. Momentet föreslås emellertid i enlighet med det som bestäms i 3 § 2 mom. i lagen om avbrytande av verksamhet innehålla föreskrifter om att Finansinspektionen av särskilda skäl ska kunna fatta beslut om att avbrottet ska fortgå högst en månad i sänder. Beslutet om avbrytande av verksamheten ska sammanlagt kunna gälla i högst sex månader.

Paragrafens *2 mom.* föreslås innehålla föreskrifter om informerandet om avbrottsbeslut inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Föreskrifterna överensstämmer med 16 a och 16 b § i lagen om avbrytande av verksamhet. Enligt momentet ska Finansinspektionen utan dröjsmål informera tillsynsmyndigheterna i de övriga EES-stater där ett kreditinstitut från tredje land har en filial om avbrytandet av verksamheten samt om förfarandets eventuella följder. En motsvarande anmälan ska göras när avbrytandet av verksamheten har upphört. Det föreslagna momentet grundar sig på artikel 8 i rekonstruktions- och likvidationsdirektivet. De administrativa eller rättsliga myndigheterna i värdstaten för en filial till ett kreditinstitut från tredje land ska enligt artikel 8 utan dröjsmål, om möjligt innan beslutet fattas och i annat fall omedelbart därefter, på alla tillgängliga sätt lämna information om sitt beslut att vidta rekonstruktionsåtgärder, inklusive de följder som sådana åtgärder kan få i praktiken, till de behöriga myndigheterna i de övriga värdländer där institutet har filialer som är upptagna på den lista som avses i artikel 11 i direktivet 2000/12/EG och som varje år offentliggörs i Europeiska gemenskapernas officiella tidning. Informationen ska överlämnas av de behöriga myndigheterna i den värdstat där de administrativa eller rättsliga myndigheterna har beslutat att vidta åtgärden.

Paragrafens 3 mom. föreslås innehålla föreskrifter om skyldigheten för filialens ombud som avses i 5 § i lagen om avbrytande av verksamhet att i Europeiska unionens officiella tidning informera om att verksamheten har avbrutits samt om att avbrottet har upphört. Beslutet om avbrytande av verksamheten är emellertid gällande oberoende av om informationen har offentliggjorts eller inte.

Paragrafens 4 mom. föreslås innehålla hänvisningar till lagen om avbrytande av verksamhet. Vid avbrytandet av verksamheten enligt denna paragraf tillämpas enligt det föreslagna momentet i övrigt i tillämpliga delar det som bestäms om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet i 1-3 kap., 11 § 1 mom. och 5 kap. i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet, med undantag för dess 1 och 1 a §. Det som i den nämnda lagen bestäms om finansministeriet ska på motsvarande sätt gälla Finansinspektionen. Innan ett avbrottsbeslut fattas eller återkallas ska Finansinspektionen dessutom, utöver det som bestäms i nämnda lag, höra finansministeriet.

Till de bestämmelser i lagen om avbrytande av verksamhet som i tillämpliga delar blir tillämpliga enligt detta moment hör bl.a. bestämmelserna om tillämplig lag inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (1 a § 2 mom.), anmälningsskyldighet (2 §), hörande (4 § 1 mom.), tillsättande av ombud (5 §), vissa kungörelser och meddelanden (6 §), avbrottets verkningar (7 och 8 §), uppgörandet av en åtgärdsplan (11 § 1 mom.) och avbrottets upphörande (15 och 16 §). Om en filial till ett kreditinstitut i tredje land inte utarbetar en behövlig åtgärdsplan eller om de åtgärder som nämns i planen inte kan vidtas, ska Finansinspektionen överväga att återkalla kreditinstitutets koncession på det sätt som föreskrivs i 26 § i lagen om Finansinspektionen.

Med stöd av 7 § i lagen om avbrytande av verksamhet blir bl.a. vissa bestämmelser om rättsverkningarna av inledande av avbrottsförfarande i 4 kap. i lagen om företagssanering tillämpliga. Ett utländskt kreditinstituts filial får t.ex. inte efter att förfarandet inletts betala sina skulder eller ställa säkerheter för dem i andra fall än de som avses i 18 § i lagen om företagssanering. Förfarandet omfattar

det utländska kreditinstitutets alla tillgångar i Finland, oberoende av om tillgångarna står till filialens förfogande på det sätt som avses i den föreslagna 166 m § eller inte.

Denna tolkning är också samstämmig med det faktum att utmätning av en skuld som hänför sig till verksamheten vid ett utländskt kreditinstituts filial kan rikta sig mot det utländska kreditinstitutets alla utmätningsbara tillgångar i Finland. Dessutom kan ett utländskt kreditinstitut som har en filial och tillgångar i Finland även försättas i konkurs i Finland. I detta fall hör det utländska kreditinstitutets tillgångar i Finland till konkursboet oavsett om de i tekniskt avseende hänför sig till filialen eller inte.

166 i §. Överklagande av beslut om avbrytande av verksamheten i en filial av ett kreditinstitut från tredje land. Paragrafen föreslås att innehålla föreskrifter om överklagande av beslut om avbrytande av verksamheten. Enligt det föreslagna paragrafen ska besvär över Finansinspektionens avbrottsbeslut få anföras hos Helsingfors förvaltningsdomstol inom 30 dagar efter att beslutet har publicerats i Europeiska unionens officiella tidning. Angående ändringssökandet gäller i övrigt det som bestäms i 73 § 1 och 2 mom. i lagen om Finansinspektionen. Den föreslagna regleringen överensstämmer med 4 § 3 mom. i lagen om avbrytande av verksamhet.

10 b kap. **Särskilda bestämmelser om utländska kreditinstitut**

Det föreslås att lagen ska utökas med ett nytt 10 b kap. I detta kapitel ska de övriga bestämmelser som gäller utländska kreditinstituts verksamhet samlas. Motsvarande bestämmelser ingår för närvarande i huvudsak i 4 och 5 kap. i lagen om utländska kreditinstitut. Dessutom ska 10 b kap. innehålla bestämmelser om tillhandahållandet av investeringstjänster vid utländska kreditinstitut.

166 j §. Tillhandahållande av investeringstjänster vid ett utländskt EES-kreditinstitut. Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 166 j §.

Paragrafens 1 mom. föreslås innehålla föreskrifter om vilka av bestämmelserna i värdepapperslagen, lagen om värdepappersföretag (922/2007) och lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland (580/1996) som ska tillämpas på utländska EES-kreditinstitut som tillhandahåller investeringstjänster i Finland. Paragrafens 1 mom. motsvarar 6 d § 1 mom. i lagen om utländska kreditinstitut.

De hänvisningar till lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland som ingår i 2 och 3 mom. motsvarar å sin sida 6 d § 2 och 3 mom. i lagen om utländska kreditinstitut.

166 k §. *Tillhandahållande av investeringstjänster vid ett utländskt kreditinstitut från tredje land.* Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 166 k §. Denna paragraf ska i likhet med 8 a § i lagen om utländska kreditinstitut innehålla föreskrifter om vilken lagstiftning som tillämpas då en filial till ett kreditinstitut från tredje land tillhandahåller investeringstjänster i Finland.

166 l §. *Utländska kreditinstituts medlemskap i ersättningsfonden.* Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 166 l §. Denna paragraf ska i likhet med 1 § 2 mom. i lagen om utländska kreditinstitut innehålla föreskrifter om vilka bestämmelser i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland som i tillämpliga delar ska tillämpas på utländska kreditinstituts filialers medlemskap i ersättningsfonden för investerarskydd.

166 m §. *Riskhantering, likviditet och kundinformationssystem.* Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 166 m §.

Det föreslås att paragrafens 1 mom. ska innehålla en liknande bestämmelse om riskhanteringen vid en filial till ett utländskt kreditinstitut som för närvarande ingår i 23 § 2 mom. i lagen om utländska kreditinstitut. Enligt momentet får ett utländskt kreditinstitut inte i sin verksamhet i Finland ta så stora risker att detta äventyrar insättarnas intressen. Filialen ska också med hänsyn till sin verksamhet ha tillräckliga riskkontrollsystem.

Paragrafens 2 mom. föreslås för det första innehålla föreskrifter om att likviditeten för ett utländskt kreditinstituts filial ska vara till-

räckligt väl tryggad. Den bestämmelse om tryggande av likviditeten som fanns i 23 § 1 mom. i lagen om utländska kreditinstitut upphävdes år 2007. Den finanskris som fick sin början år 2008 har emellertid utvisat att tillsynen över filialernas likviditet är viktig när det gäller att trygga kundernas intressen. I den europeiska lagstiftningen förekommer det allmänt föreskrifter om tillsyn över filialers likviditet. Detta gäller också filialer till sådana kreditinstitut som har sin hemort i en annan EES-stat. Enligt artikel 41.1 i kreditinstitutsdirektivet ska värdmedlemsstaternas behöriga myndigheter, intill dess vidare harmonisering skett, i samarbete med hemmedlemsstaternas behöriga myndigheter utöva tillsyn över likviditeten hos filialer till kreditinstitut. I stycke 21 i ingressen till kreditinstitutsdirektivet konstateras det även att övervakning av marknadsrisker bör utövas i nära samverkan mellan de behöriga myndigheterna i hem- och värdstaterna. Det föreslagna momentet motsvarar föreskrifterna i 52 § i kreditinstitutslagen som gäller finska kreditinstitut.

Dessutom föreslås det att 2 mom. ska innehålla föreskrifter om att ett kreditinstitut från tredje land i Finland kontinuerligt ska ha tillgångar på minst fem miljoner euro för den verksamhet som filialen bedriver. Frågan om när tillgångarna på det sätt som avses i lagförslaget står till filialens förfogande för den verksamhet som bedrivs i Finland ska bedömas från fall till fall, bl.a. med beaktande av tillgångarnas art samt de insolvensrättsliga principerna om när tillgångar anses vara belägna i en viss stat. Utgångspunkten ska vara att tillgångsposterna har antecknats bland tillgångarna i filialens bokföring och att de kan utmätas för det utländska kreditinstitutets skuld i Finland. Finansinspektionen ska vid tillsynen över filialen ta ställning till huruvida denna förpliktelse har iakttagits eller inte.

Vidare ska det i momentet preciseras vad som avses med upprätthållande av likviditeten. Enligt momentet ska filialen se till att den klarar av att fullfölja alla sina betalningsförpliktelser vid rätt tidpunkt. Filialen ska även på Finansinspektionens begäran företa den de allmänna principer för hantering av likviditeten som godkänts av kreditinstitutets styrelse eller motsvarande organ. Av princi-

perna ska det bl.a. framgå hur tillsynen över filialens likviditet har ordnats.

Med likviditetsrisk avses risken för att filialen inte utan betydande förluster klarar av att fullfölja alla sina betalningsförpliktelser vid rätt tidpunkt. Ett riskutfall kan bero på att filialens till buds stående finansiering är otillräcklig eller på att filialen inte kan realisera tillgångar för betalningar som förfaller. Marknadslikviditeten beskriver möjligheterna att realisera finansieringstillgångar samt finansieringstillgångarnas känslighet för förändringar och störningar i prisnoteringen. Sådan svag likviditet som föranleds av en tunn marknad eller av marknadsstörningar kan innebära att filialen inte klarar av att realisera sina tillgångar utan exceptionella kostnader eller att det blir betydligt dyrare för filialen att skaffa ny finansiering och förnya förefintlig finansiering.

Filialens likviditet beror i stor utsträckning på de arrangemang som berör hela det utländska kreditinstitutets likviditet. Därför ska Finansinspektionen i samband med tillämpningen av denna paragraf vid behov kunna begära att ett utländskt kreditinstitut eller tillsynsmyndigheten i ett utländskt kreditinstituts hemstat ska lämna en utredning om att det utländska kreditinstitutet uppfyller likviditetskraven i sin hemstat. Begäran ska i första hand riktas till hemstatens tillsynsmyndighet, eftersom Finansinspektionen utövar tillsyn över kreditinstitutets likviditet i samarbete med denna myndighet. När det är fråga om en filial till ett utländskt EES-kreditinstitut hör uppfyllandet av likviditetskraven till de frågor som behandlas inom ramen för det tillsynssamarbete som avses i 3 mom.

Om de likviditetskrav som fastställts i det utländska kreditinstitutets hemstat inte uppfylls eller om man inte kan erhålla utredning om saken, kan också den finländska filialens likviditet äventyras. Om detta är fallet kan Finansinspektionen utnyttja sådana lämpliga tillsynsbefogenheter och administrativa påföljder som avses i lagen om Finansinspektionen. Då det är fråga om en filial till ett utländskt EES-kreditinstitut regleras dessa åtgärder i 61 § i lagen om Finansinspektionen.

I brådskande fall ska Finansinspektionen omedelbart kunna förbjuda en filial från att

fortsätta sin verksamhet, antingen delvis eller helt och hållet. Då det är fråga om en filial till ett kreditinstitut från tredje land regleras dessa åtgärder i 3 och 4 kap. i lagen om Finansinspektionen. Det kan också bli aktuellt att vidta rekonstruktionsåtgärder i enlighet med 166 b och 166 h §.

Paragrafens 3 mom. föreslås innehålla en bestämmelse om att Finansinspektionen utövar tillsyn över likviditeten och marknadsriskerna hos filialer till utländska EES-kreditinstitut i samarbete med tillsynsmyndigheterna i kreditinstitutets hemstat.

Enligt 4 mom. ska en filial till ett utländskt kreditinstitut ha sådana kundinformationssystem som är tillräckliga med avseende på dess verksamhet. Det är fråga om en ny bestämmelse i lagen. Det är nödvändigt att filialen har egna kundinformationssystem för att den ska kunna betjäna sina kunder på ett tillbörligt sätt och för att Finansinspektionen ska kunna utöva tillsyn över systemens funktion.

I 36 b § bestäms det under vilka förutsättningar ett finskt kreditinstitut kan lägga ut verksamhet på entreprenad. Enligt denna paragraf ska kreditinstitutet se till att det av uppdragstagaren fortlöpande får sådana uppgifter som behövs för myndighetstillsynen över kreditinstitutet, för riskhanteringen och för den interna kontrollen samt att det har rätt att vidarebefordra uppgifterna till Finansinspektionen. Det finns skäl att tillämpa dessa föreskrifter också på filialer till kreditinstitut från tredje land. Det föreslås således att en bestämmelse om saken ska tas in i paragrafens 5 mom.

166 n §. Beredskap för undantagsförhållanden. Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 166 n §, som ska innehålla sådana föreskrifter om beredskap för undantagsförhållanden som gäller utländska kreditinstituts filialer.

På beredskap och ersättning för kostnader som beredskapen föranleder tillämpas enligt 1 mom. det som bestäms i 123 § 1 mom. och 124 §.

Paragrafens bestämmelser motsvarar det som bestäms i 13 a § i lagen om utländska kreditinstitut. I paragrafen har man emellertid tagit hänsyn till den föreslagna ändringen av 13 a § i lagen om utländska kreditinstitut,

som ingår i regeringens proposition med förslag till beredskapslag samt vissa lagar som har samband med den (RP 3/2008). Finansinspektionen har inom ramen för sin behörighet rätt att utan särskilt bemyndigande ge utländska kreditinstituts filialer anvisningar om fullföljandet av skyldigheten att vidta förberedelser för undantagsförhållanden. Finansinspektionen är även behörig att utfärda övriga anvisningar som gäller tillsynslagstiftningen.

166 o §. Marknadsföring och avtalsvillkor samt andra förfaranden. Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 166 o §.

Paragrafens 1 mom. föreslås innehålla föreskrifter om de paragrafer som gäller marknadsföring, avtalsvillkor och andra förfaranden och som också ska tillämpas på utländska kreditinstitut. Det föreslagna momentet motsvarar 16 a § i lagen om utländska kreditinstitut.

Vidare föreslås det att definitionen av en insättning i 2 mom. ska utvidgas så att man vid tillämpningen av denna lag på utländska kreditinstitut med insättningar också avser sådana på konto registrerade återbetalbara medel som tagits emot av allmänheten och som ska ersättas med stöd av ett utländskt insättningsgarantisystem. Detta är påkallat med tanke på en enhetlig tillämpning av kundskyddsbestämmelserna. Enligt de föreslagna övergångsbestämmelserna ska de nya föreskrifterna emellertid inte tillämpas på inlåningsavtal som filialen har ingått före lagens ikraftträdande eller på inlåningsavtal som filialen ingår inom ett år efter att lagen har trätt i kraft.

Enligt 3 mom. ska ett utländskt kreditinstitut i sin marknadsföring uppge sitt namn och sin hemstat. Denna bestämmelse är ny. Bestämmelsen behövs bl.a. för att kunderna ska vara medvetna om vilken stats myndigheter som svarar för tillsynen över kreditinstitutets finansiella ställning. Denna information är viktig med tanke på kundernas ekonomiska trygghet.

166 p §. Tystnadsplikt och kundkontroll. Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 166 p §. Denna paragraf föreslås innehålla föreskrifter om de bestämmelser som i tillämpliga delar ska tillämpas på anställda vid utländska kreditinstituts filialer och representationer när det gäller tystnadsplikt, rätt att

lämna upplysningar och brott mot tystnadsplikten, samt på representationers kreditupplysningsverksamhet. Utöver det som föreskrivs i 24 § i den gällande lagen om utländska kreditinstitut, föreslås det att de tillämpliga bestämmelserna ska utökas med 145 § i denna lag, som gäller kundkontroll. Enligt huvudregeln i 145 § 1 mom. ska ett kreditinstitut och ett finansiellt institut som hör till dess finansiella företagsgrupp ha kännedom om sina kunder och dessutom vid behov känna till kundens verkliga förmånstagare och den person som handlar för kundens räkning.

166 q §. Bokslut och upplysningar som kompletterar bokslutet. Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 166 q §.

Paragrafens 1 mom. föreslås i likhet med 15 § i den gällande lagen om utländska kreditinstitut innehålla föreskrifter om skyldigheten för en filial till ett utländskt kreditinstitut att publicera kreditinstitutets bokslut och koncernbokslut, verksamhetsberättelse och koncernens verksamhetsberättelse samt revisorernas utlåtanden om dem. I avvikelse från den gällande lagen ska Finansinspektionen emellertid av särskilda skäl kunna tillåta att dessa handlingar i sin helhet eller delvis publiceras på något annat språk än finska eller svenska. Det är alltså fråga om det bokslut som upprättats i kreditinstitutets hemstat och som omfattar hela kreditinstitutets verksamhet. När det gäller filialer till utländska EES-kreditinstitut grundar sig bestämmelsen på rådets direktiv 89/117/EEG av den 13 februari 1989. Enligt direktivet får en filial till ett utländskt EES-kreditinstitut däremot inte förpliktas offentliggöra filialens bokslut. Direktivets behövlighet är för närvarande föremål för bedömning hos kommissionen i anslutning till beredningen av vissa andra lagstiftningsprojekt som gäller kreditinstitut.

Paragrafens 2 mom. föreslås i enlighet med 16 § i den gällande lagen om utländska kreditinstitut innehålla föreskrifter om Finlands banks rätt att få sådana bokslutsuppgifter och andra upplysningar av en filial som den behöver för fullgörande av sina uppgifter. När det gäller Finansinspektionens rätt att få uppgifter föreslås momentet innehålla en hänvisning till lagen om Finansinspektionen, där 18 § gäller Finansinspektionens rätt att få

uppgifter av filialer till kreditinstitut från tredje land och 60 § dess rätt att få uppgifter av EES-kreditinstituts filialer.

166 r §. Anteckningar i handelsregistret. Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 166 r §. Denna paragraf överensstämmer i huvudsak med 17 § i lagen om utländska kreditinstitut.

Paragrafens *1 mom.* föreslås innehålla en motsvarande förtydligande hänvisning till handelsregisterlagen (129/1979) som för närvarande finns i 17 § 1 mom. i lagen om utländska kreditinstitut.

Enligt *2 mom.* kan ett utländskt EES-kreditinstitut i Finland bedriva verksamhet under samma firma som i sin hemstat. Denna bestämmelse grundar sig på artikel 18 i kreditinstitutsdirektivet, som gäller utländska EES-kreditinstitut. I motsats till den gällande lagen om utländska kreditinstitut ska denna bestämmelse inte gälla kreditinstitut från tredje land. På kreditinstitut från tredje land tillämpas fimalagen (128/1979), där det i 7 § 1 mom. 8 punkten bestäms att firman för en sådan filialrörelse som en utländsk näringsidkare grundat i Finland ska innehålla den utländska näringsidkarens firma jämte ett tillägg som utvisar att rörelsen är en filialrörelse.

Enligt *3 mom.* ska patent- och registerstyrelsen kunna kräva att firman förses med ett förtydligande tillägg om den inte klart skiljer sig från firmor med bättre företrädesrätt eller om det finns risk för att firman förväxlas med en firma eller ett varumärke som någon annan redan har ensamrätt till i Finland. Jämfört med 17 § 3 mom. i den gällande lagen om utländska kreditinstitut har bestämmelsens ordalydelse preciserats så att den överensstämmer med 13 § 3 mom. i lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland.

166 s §. Ledningen för ett utländskt kreditinstituts filial. Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 166 s §, som ska innehålla föreskrifter om ledningen för ett utländskt kreditinstituts filial.

Enligt *1 mom.* svarar filialens direktör för verksamheten vid ett utländskt kreditinstituts filial, på samma sätt som för närvarande. Direktören ska enligt lagen vara berättigad och förpliktad att företräda kreditinstitutet i rättsförhållanden som gäller filialens verksamhet.

Också en annan person kan anförtros rätt att företräda kreditinstitutet. Eftersom företräddandet även innefattar rätt att teckna filialens firma, ska den föreslagna paragrafen inte i avvikelse från den gällande lagen innehålla något särskilt omnämnande av tecknandet av firma.

På direktören för en filial till ett kreditinstitut från tredje land tillämpas enligt *2 mom.* samma allmänna krav på lämplighet och tillförlitlighet som i 40 § föreskrivs för kreditinstitutets ledning. I avvikelse från vad som bestäms i 18 § i den gällande lagen om utländska kreditinstitut föreslås de krav som ställs på ledningens lämplighet och tillförlitlighet inte gälla utländska EES-kreditinstitut. Detta beror på att regleringen av filialens styrningsstruktur utgör en del av den reglering som gäller tillsynen över kreditinstitutets finansiella ställning och som hör till kreditinstitutets hemstats ansvarsområde.

Enligt *3 mom.* ska direktören vara en myndig fysisk person.

I *4 mom.* krävs det att direktören för en filial till ett kreditinstitut från tredje land ska vara bosatt i Finland, om inte Finansinspektionen beviljar tillstånd till undantag från detta. Av orsaker som hör samman med de allmänna marknadsrättsliga regler som gäller den inre marknaden har det emellertid inte ansetts vara möjligt att tillämpa motsvarande princip på direktören för ett utländskt EES-kreditinstitut.

166 t §. Delgivning. Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 166 t §. Syftet med denna paragraf är att precisera och förtydliga de bestämmelser om delgivning som ingår i allmänna lagar.

Enligt *1 mom.* anses en stämning eller annan delgivning ha tillställts ett utländskt kreditinstitut när den har delgetts en person som ensam eller tillsammans med någon annan har rätt att företräda kreditinstitutet. Detta moment motsvarar 20 § i lagen om utländska kreditinstitut.

Paragrafens *2 mom.* föreslås innehålla en motsvarande bestämmelse som ingår i 24 kap. 5 § 2 mom. i aktiebolagslagen (624/2006) om delgivning i en sådan situation där inga firmatecknare är antecknade i handelsregistret. I detta fall kan delgivningen ske genom att handlingarna överlämnas till

någon av kreditinstitutets anställda eller, om en sådan person inte påträffas, till polismyndigheten på den ort där kreditinstitutets filial är belägen, med iakttagande av vad som bestäms i 11 kap. 7 § 2—4 mom. i rättegångsbalken.

166 u §. *Skadeståndsskyldighet för direktören för ett utländskt kreditinstituts filial.* Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 166 u §, som innehåller föreskrifter om skadeståndsskyldigheten för filialens direktör.

Paragrafens 1 mom. motsvarar 18 § 3 mom. i lagen om utländska kreditinstitut. Eftersom filialens direktör svarar för filialens verksamhet i Finland och företräder det utländska kreditinstitutet i de rättsförhållanden som hänför sig till filialens verksamhet, är det nödvändigt att hålla kvar bestämmelserna om skadeståndsansvar i lagen. Då ett utländskt kreditinstitut känner till bestämmelserna om skadeståndsskyldighet på förhand kan det tas i beaktande genom att utse en tillräckligt erfaren och kompetent person till filialens direktör, ge filialen tillräckliga resurser för att säkerställa insättarnas och investerarnas skydd samt vid behov till exempel genom att teckna en ansvarsförsäkring för filialens direktör.

Med hänsyn till både kundernas skydd och effektiv övervakning är det viktigt att det finns en av det utländska kreditinstitutet utnämnd ansvarsperson i Finland och att denna befattning förenas med skadeståndsansvar. Ansvarets förverkligande förutsätter för det första att bestämmelserna om verksamheten hos filialer till kreditinstitut, främst kreditinstitutslagen och föreskrifter eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, har överträtts och överträdelsen har vållat till exempel kreditinstitutets kund skada. För det andra krävs det att överträdelsen hos filialen till ett kreditinstitut har orsakats av uppsåt eller oaktsamhet hos filialens direktör. En bestämmelse om en oaktsamhetspresumtion i enlighet med 167 § 3 mom. föreslås emellertid inte för en filials direktör. Den skadelidande ska således visa att filialens direktör har orsakat skadan uppsåtligt eller av oaktsamhet. Regleringen motsvarar till denna del föreskrifterna i 167 § som gäller skadeståndsskyldigheten för ett finskt kreditinstituts verkställande direktör.

Enligt 2 mom. ska det som bestäms i 2 och 6 kap. i skadeståndslagen gälla angående jämkning av skadestånd samt fördelning av skadeståndsansvar mellan två eller flera ersättningsskyldiga. Detta moment motsvarar 167 § 5 mom.

166 v §. *Finansinspektionens rätt att företräda insättare vid en utländsk insättningsgarantifond.* Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 166 v §. Paragrafen föreslås i likhet med 25 § i lagen om utländska kreditinstitut innehålla föreskrifter om Finansinspektionens rätt att företräda finländska insättare vars insättningar i ett utländskt kreditinstituts finländska filial omfattas av ett utländskt insättningsgarantisystem.

1.2 Lagen om upphävande av lagen om utländska kreditinstitut och finansiella instituts verksamhet i Finland.

1 §. Enligt paragrafen ska lagen om utländska kreditinstitut och finansiella instituts verksamhet i Finland upphävas.

2 §. Enligt paragrafen kan en filial av ett kreditinstitut från tredje land som har en gällande koncession när lagen träder i kraft fortsätta sin verksamhet utan att ansöka en ny koncession.

3 §. Enligt paragrafen ska kreditinstitutslagen inte tillämpas på sådana inlåningsavtal som avses i 166 o § och som ett utländskt kreditinstituts filial ingått före denna lags ikraftträdande eller inom ett år efter lagens ikraftträdande.

4 §. Enligt paragrafen ska hänvisningar i andra lagar till bestämmelser i den upphävda lagen anses att hänvisa till de bestämmelser i kreditinstitutslagen som har trätt i stället av bestämmelser i den upphävda lagen.

5 §. Paragrafen föreslås innehålla bestämmelser för ikraftträdandet av lagen.

1.3 Lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker

21 §. *Kapitalkrav och konsoliderade kapitalkrav för medlemskreditinstitut.* Det föreslås att paragrafens 3 mom. ska ändras så att det överensstämmer med de ändringar som föreslagits i 69 § i kreditinstitutslagen.

1.4 Lagen om Finansinspektionen

3 §. Uppgifter. Det föreslås att 3 § i lagen om Finansinspektionen ska utökas med en ny 3 mom. 10 punkt och ett nytt 4 mom.

Enligt paragrafens 3 mom. 2 punkt ska Finansinspektionen följa utvecklingen av kreditinstituts och värdepappersföretags belöningssystem och lämna uppgifter om dem till Europeiska banktillsynskommittén. Punkten grundar sig på artiklarna 22.2a och 22.2b, som fogats till kreditinstitutsdirektivet genom det andra ändringsdirektivet. Enligt den förstnämnda artikeln ska Finansinspektionen följa de i nämnda punkt i direktivet avsedda uppgifterna för att bestämma bästa praxis inom området och lämna uppgifterna till Europeiska banktillsynskommittén. Enligt den sistnämnda artikeln ska Finansinspektionen samlar uppgifter om i punkten avsedda stora enskilda arvoden och meddela dem till Europeiska banktillsynskommittén.

Enligt det föreslagna 4 momentet ska Finansinspektionen vid skötseln av sina uppgifter ta hänsyn till anvisningar och rekommendationer som meddelats av de kommittéer som avses i 3 mom. 7 punkten. Om det emellertid, t.ex. på grund av den nationella lagstiftningen, inte är möjligt att iaktta en anvisning eller en rekommendation, ska Finansinspektionen ge kommittén i fråga en redogörelse för grunderna till avvikelserna från anvisningen eller rekommendationen. Detta förslag grundar sig på det första ändringsdirektivet. Enligt artikel 42 b.1 punkt b som fogats till kreditinstitutsdirektivet genom det första ändringsdirektivet ska medlemsstaterna se till att de behöriga myndigheterna iakttar de riktlinjer, rekommendationer, normer och andra åtgärder som godkänts av Europeiska banktillsynskommittén och motiverar de fall då så inte sker.

4 §. Tillsynsobjekt. Det föreslås att vissa ändringar av teknisk karaktär ska göras i 4 § 2 mom. med anledning av att den reglering som gäller utländska kreditinstituts verksamhet ska överföras från lagen om utländska kreditinstitut till kreditinstitutslagen. Det föreslås att 2 mom. 1 punkten ska utökas med ett omnämnande av att de auktoriserade tillsynsobjekten även omfattar sådana kreditinstitut från tredje land som avses i kreditinsti-

tutslagen. Dessutom föreslås det att 2 mom. 10 punkten, som innehåller en hänvisning till lagen om utländska kreditinstitut, ska upphävas.

6 §. Övriga definitioner. Det föreslås att vissa ändringar av teknisk karaktär ska göras i 1 mom. 10 punkten i paragrafen med anledning av att den reglering som gäller utländska kreditinstituts verksamhet ska överföras från lagen om utländska kreditinstitut till kreditinstitutslagen.

Vidare föreslås det att 2 mom. ska upphävas, eftersom det i propositionen föreslås att den reglering gällande utländska finansiella instituts verksamhet som för närvarande ingår i lagen om utländska kreditinstitut ska överföras till kreditinstitutslagen. Utländska finansiella institut kommer inte längre att höra till Finansinspektionens tillsynsobjekt. Föreskrifterna om finska och utländska finansiella institut blir därmed enhetliga.

26 §. Återkallande av verksamhetstillstånd samt därmed jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet. Det föreslås att vissa ändringar av teknisk karaktär ska göras i paragrafens 7 mom. med anledning av att föreskrifterna om utländska kreditinstituts representationer ska överföras från lagen om utländska kreditinstitut till kreditinstitutslagen.

39 §. Ordningsavgift. Det föreslås att 1 mom. 1 punkten i denna paragraf ska ändras så att ordningsavgift ska kunna åläggas en aktör som bryter mot den skyldighet att regelbundet lämna sådana uppgifter som avses i 18 § 2 eller 3 mom. eller andra uppgifter som ska lämnas enligt lag eller enligt författningar eller föreskrifter som utfärdats med stöd av lag. Detta lagrum gäller situationer där ett tillsynsobjekt eller någon annan aktör med stöd av finansmarknadslagstiftningen är skyldig att regelbundet tillstålla Finansinspektionen uppgifter. I avvikelser från det gällande momentet föreslås 1 punkten gälla alla sådana aktörer som avses i 4 och 5 § och som omfattas av en regelbunden rapporterings-skyldighet. Ordningsavgift ska således t.ex. kunna åläggas ett tillsynsobjekt som inte med stöd av 18 § 2 mom. inom utsatt tid har tillstållt Finansinspektionen en kapitaltäckningsanalys eller som har lämnat in en analys med betydande brister eller fel. Bestämmel-

sens tillämpningsområde omfattar däremot inte sådana situationer där Finansinspektionen i ett enskilt fall fattar beslut om att förplikta ett tillsynsobjekt att lämna in en viss handling som behövs för tillsynen.

40 §. Offentlig anmärkning. Enligt första meningen i paragrafens 1 mom. kan Finansinspektionen tilldela tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer en offentlig anmärkning om de uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot bestämmelser eller föreskrifter som gäller finansmarknaden. Det föreslås att momentets ordalydelse ska ändras så att momentet överensstämmer med det ursprungliga syftet med bestämmelsen. Ändringen innebär att det villkor som fastställts för att en offentlig anmärkning ska få tilldelas, dvs. att ärendet som helhet betraktat inte föranleder strängare åtgärder, ska gälla paragrafens tillämpning som helhet.

50 §. Allmän samarbetsförpliktelse och verksamheten som kontaktpunkt för tillsynen över värdepappersmarknaden. Det föreslås att paragrafens 1 mom. ska ändras så att momentet kompletteras med en ny mening. Enligt det föreslagna momentet ska Finansinspektionen också fästa tillbörlig vikt vid de eventuella följderna av dess beslut har för det finansiella systemets stabilitet i andra EES-länder, i synnerhet i krissituationer. Förslaget grundar sig på artikel 40.3 som fogats till kreditinstitutsdirektivet genom det första ändringsdirektivet. Enligt denna artikel ska de behöriga myndigheterna i en medlemsstat vid utförandet av sina allmänna uppgifter vederbörligen beakta den potentiella effekten av sina beslut för stabiliteten hos det finansiella systemet i alla övriga berörda medlemsstater och, framför allt i kritiska situationer, på grundval av de uppgifter som är tillgängliga vid den relevanta tidpunkten.

59 a §. Beträktande av ett utländskt EES-kreditinstituts filial som betydande. Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 59 a §, som innehåller bestämmelser om förfarandet för konstaterande av att en finländsk filial till ett utländskt EES-kreditinstitut betraktas som betydande.

Enligt 1 mom. inleds förfarandet genom att Finansinspektionen gör en framställning till den utländska EES-tillsynsmyndighet som svarar för den gruppbaseade tillsynen över

EES-kreditinstitutet eller, om kreditinstitutet inte omfattas av gruppbasead tillsyn, till tillsynsmyndigheten i det utländska EES-kreditinstitutets hemstat om att kreditinstitutets finländska filial ska betraktas som betydande. Framställningen ska motiveras och innehålla information åtminstone om de omständigheter som krävs enligt kreditinstitutsdirektivet och som nämns i momentet.

Enligt 2 mom. ska Finansinspektionen tillsammans med tillsynsmyndigheten i det utländska EES-kreditinstitutets hemstat och den utländska EES-tillsynsmyndighet som svarar för den eventuella gruppbaseade tillsynen sträva efter att komma fram till ett gemensamt beslut om att filialen betraktas som betydande.

Enligt 3 mom. ska Finansinspektionen emellertid fatta beslut om saken ensam ifall inget gemensamt beslut har fattats inom två månader efter att den utländska EES-tillsynsmyndigheten har tagit emot Finansinspektionens framställning. Finansinspektionen ska fatta sitt eget beslut inom två månader från utgången av den nämnda tvåmånadersfristen. Av 45 § i förvaltningslagen (434/2003) följer att Finansinspektionen ska motivera sitt beslut om att en filial till ett utländskt EES-kreditinstitut betraktas som betydande. Vid beslutsfattandet ska Finansinspektionen också ta hänsyn till omständigheter som framförts av de berörda utländska EES-tillsynsmyndigheterna. Finansinspektionens beslut ska även delges dessa myndigheter.

Denna paragraf grundar sig på artikel 42 a.1 som fogats till kreditinstitutsdirektivet genom det första ändringsdirektivet.

61 §. Anmälan om åtgärder som avser utländska EES-filialer och andra utländska EES-tillsynsobjekt eller reglerade marknader som står under en annan EES-stats tillsyn samt begränsning av och förbud mot sådana filialers och sådana tillsynsobjekts verksamhet. Det föreslås att paragrafens 2 mom. ska förtydligas genom att momentet utökas med en hänvisning till 33 § som gäller verkställighetsförbud och rättelseuppgifter. Dessutom ska momentets bestämmelse om Finansinspektionens rätt att förbjuda avyttrandet eller pantsättandet av ett försäkringsbolags egendom upphävas, eftersom be-

stämelsen strider mot de tvingande föreskrifterna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/17/EG om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag.

65 a §. Samarbete vid den gruppbaseade tillsynen över kreditinstitut. Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 65 a §. Paragrafen föreslås innehålla föreskrifter om samarbetet med andra EES-tillsynsmyndigheter vid den gruppbaseade tillsynen över kreditinstitut. Denna paragraf kompletterar de föreskrifter om samarbetsförpliktelser som finns på andra ställen i lagstiftningen. Paragrafen grundar sig på artikel 129.1 i kreditinstitutsdirektivet, sådan den lyder delvis ändrad genom det första ändringsdirektivet.

Denna paragraf ska tillämpas i sådana situationer där Finansinspektionen svarar för den gruppbaseade tillsynen över kreditinstitutet och där tillsynen över den finansiella företagsgruppen kräver samarbete med tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat. Enligt paragrafen ska Finansinspektionen för det första samordna insamlingen och förmedlingen av den information som behövs vid tillsynen. Denna uppgift svarar Finansinspektionen för både i normalläget och i krissituationer.

För det andra föreslås det att Finansinspektionen ska svara för planeringen och samordningen av den faktiska tillsynsverksamheten, i samarbete med de övriga EES-tillsynsmyndigheter som deltar i tillsynen. Då det är fråga om krissituationer eller beredskap för sådana ska Finansinspektionen vid behov också samarbeta med de berörda EES-staternas centralbanker. Planeringen och samordningen av tillsynen innefattar bl.a. beredning av gemensamma utvärderingar, utarbetande och verkställighet av krisplaner, förmedling av information till allmänheten samt bruk av eventuella tillsynsbefogenheter och administrativa påföljder.

65 b §. Inrättande av ett tillsynskollegium. Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 65 b §. Denna paragraf innehåller bestämmelser om inrättandet av ett tillsynskollegium för EES-tillsynsmyndigheter med avseende på tillsynen över kreditinstitut och deras filialer.

Paragrafens 1 mom. föreslås innehålla föreskrifter om de situationer där Finansinspektionen ska inrätta ett tillsynskollegium. Ett

tillsynskollegium ska för det första inrättas om Finansinspektionen svarar för den gruppbaseade tillsynen över kreditinstitutet och den finansiella företagsgruppen omfattar ett kreditinstitut som beviljats koncession i en annan EES-stat. För det andra ska ett tillsynskollegium inrättas om Finansinspektionen svarar för den gruppbaseade tillsynen över kreditinstitutet och ett kreditinstitut som hör till den finansiella företagsgruppen har etablerat en betydande filial i en annan EES-stat. För det tredje ska ett tillsynskollegium inrättas då ett finskt kreditinstitut som inte omfattas av gruppbaseade tillsyn har etablerat en betydande filial i en annan EES-stat.

Paragrafens 2 mom. föreslås innehålla föreskrifter om vilka aktörer som utöver Finansinspektionen kan höra till tillsynskollegiet. Till dessa hör de utländska EES-tillsynsmyndigheter som utövar tillsyn över verksamheten vid sådana kreditinstitut och filialer som avses i 1 mom. Enligt momentet ska Finansinspektionen även, då den anser det behövt, kalla in representanter för de berörda EES-staternas centralbanker till tillsynskollegiet. Därutöver kan Finansinspektionen också kalla in sådana tillsynsmyndigheter från tredje länder som svarar för tillsynen över verksamheten vid kreditinstitut.

Paragrafens bestämmelser grundar sig på artiklarna 42 a.3 och 131 a som fogats till kreditinstitutsdirektivet genom det första ändringsdirektivet.

65 c §. Tillsynskollegiets uppgifter och verksamhet. Det föreslås att lagen ska utökas med en ny 65 c §. Denna paragraf föreslås innehålla bestämmelser om uppgifterna för och verksamheten vid det tillsynskollegium som avses i 65 b §.

Enligt 1 mom. ska tillsynskollegiet ha till uppgift att underlätta samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna vid tillsynen över kreditinstituten och deras filialer. Finansinspektionen fastställer verksamhetsprinciper angående tillsynssamarbetet för tillsynskollegiet. Före beslutsfattandet ska Finansinspektionen höra de utländska EES-tillsynsmyndigheter som hör till kollegiet.

Paragrafens 2 mom. föreslås innehålla bestämmelser om de frågor som enligt kreditinstitutsdirektivet åtminstone ska beröras i verksamhetsprinciperna, som avses i 1 mom.

Verksamhetsprinciperna motsvarar direktivets minimikrav om gruppbasead tillsyn. Motsvarande principer föreslås dock att tillämpas i tillämpliga delar också på sådana kreditinstitut som inte står under gruppbasead tillsyn.

Enligt 3 mom. har Finansinspektionen till uppgift att sammankalla tillsynskollegiet och fungera som ordförande vid dess sammanträden. Finansinspektionen ska också informera Europeiska banktillsynskommittén om tillsynskollegiets verksamhet. Finansinspektionen svarar för att tillsynskollegiet sammanträder då det behövs, för att tillräckligt material distribueras före sammanträdena och för att besluten och eventuella åtgärder upptecknas och delges alla kollegiets medlemmar.

Paragrafens 4 mom. föreslås innehålla föreskrifter om Finansinspektionens skyldighet att på förhand ge de utländska tillsynsmyndigheterna information om de ärenden som ska behandlas vid kollegiet, samt om skyldigheten att informera de tillsynsmyndigheter som hör till kollegiet men som varit frånvarande från sammanträdet om kollegiets beslut.

Paragrafens bestämmelser grundar sig på artiklarna 42 a.3 och 131 a som fogats till kreditinstitutsdirektivet genom det första ändringsdirektivet.

1.5 Lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift

4 §. *Proportionell tillsynsavgift.* Det föreslås att vissa ändringar av teknisk karaktär ska göras i paragrafens 1 mom. med anledning av att lagen om utländska kreditinstitut ska upphävas och bestämmelserna om utländska kreditinstitut ska överföras till kreditinstitutslagen.

5 §. *Grundavgiften för avgiftsskyldiga som betalar proportionell tillsynsavgift.* Det föreslås att vissa ändringar av teknisk karaktär ska göras i paragrafens 1 mom. med anledning av att lagen om utländska kreditinstitut ska upphävas och bestämmelserna om utländska kreditinstitut ska överföras till kreditinstitutslagen.

1.6 Lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat

21 §. *Kundrisker och rapportering av dem.* Det föreslås att paragrafen ska ändras på motsvarande sätt som 67 § i kreditinstitutslagen.

22 §. *Begränsningar av kundriskerna.* Det föreslås att paragrafen ska ändras på motsvarande sätt som 67 § i kreditinstitutslagen.

1.7 Lagen om bundet långsiktigt sparande

3 §. *Rätt att tillhandahålla sparavtal.* Det föreslås att vissa ändringar av teknisk karaktär ska göras i paragrafens 1 mom. med anledning av att lagen om utländska kreditinstitut ska upphävas och bestämmelserna om utländska kreditinstitut ska överföras till kreditinstitutslagen.

1.8 Lagen om värdepappersföretag

14 §. *Tillhandahållande av investerings tjänster enligt annat tillstånd.* Det föreslås att vissa ändringar av teknisk karaktär ska göras i paragrafens 3 mom. med anledning av att lagen om utländska kreditinstitut ska upphävas och bestämmelserna om utländska kreditinstitut ska överföras till kreditinstitutslagen.

46 §. *Tillsyn över finansiell ställning.* Det föreslås att denna paragraf ska utökas med ett nytt 4 mom., där det bestäms att kreditinstitutslagens bestämmelser om skyldigheten att rapportera exponeringar mot kunder och begränsning av stora exponeringar inte ska tillämpas på sådana värdepappersföretag som endast bedriver vidarebefordran eller utförande av order som avser finansiella instrument, kapitalförvaltning för kunders räkning, investeringsrådgivning eller ordnande av emission av finansiella instrument utan ett fast åtagande. Det är inte motiverat att tillämpa de nämnda bestämmelserna på dessa företag eftersom den affärsverksamhet som avses i momentet inte medför några andra risker än sådana som hänför sig till arvodesfordringar, på vilka det inte är ändamålsenligt att tillämpa bestämmelserna om exponeringar mot kunder. Tillämpningen av dessa bestämmelser skulle endast innebära en onö-

dig administrativ börda både för värdepappersföretagen och för Finansinspektionen. Momentet grundar sig på artikel 20 i direktivet 2006/49/EG som ändrats genom det första ändringsdirektivet.

1.9 Lagen om placeringsfonder

6 §. Det föreslås att denna paragraf ska ändras så att den överensstämmer med det föreslagna nya 46 § 4 mom. i lagen om värdepappersföretag.

11 §. Det föreslås att vissa ändringar av teknisk karaktär ska göras i denna paragraf med anledning av att lagen om utländska kreditinstitut ska upphävas och bestämmelserna om utländska kreditinstitut ska överföras till kreditinstitutslagen.

1.10 Lagen om fastighetsfonder

9 §. Det föreslås att vissa ändringar av teknisk karaktär ska göras i paragrafens 3 mom. med anledning av att lagen om utländska kreditinstitut ska upphävas och bestämmelserna om utländska kreditinstitut ska överföras till kreditinstitutslagen.

1.11 Värdepappersmarknadslagen

1 kap Allmänna stadganden

1 §. Det föreslås att vissa ändringar av teknisk karaktär ska göras i paragrafens 11 mom. med anledning av att lagen om utländska kreditinstitut ska upphävas och bestämmelserna om utländska kreditinstitut ska överföras till kreditinstitutslagen.

4 §. Det föreslås att vissa ändringar av teknisk karaktär ska göras i 1 mom. 4 punkten med anledning av att lagen om utländska kreditinstitut ska upphävas och bestämmelserna om utländska kreditinstitut ska överföras till kreditinstitutslagen.

1.12 Lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism

2 §. Lagens tillämpningsområde. Det föreslås att en ändring av teknisk karaktär ska göras i 1 mom. 1 punkten i denna paragraf med

anledning av att lagen om utländska kreditinstitut ska upphävas och bestämmelserna om utländska kreditinstitut ska överföras till kreditinstitutslagen. Av samma orsak föreslås det att 1 mom. 2 punkten ska upphävas.

1.13 Lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem

6 §. Nettning vid insolvensförfarande i fråga om kreditinstitut. I 6 § 1 mom. i den gällande lagen finns föreskrifter om när nettning kan ske då verksamheten vid ett finskt kreditinstitut är avbruten. Det föreslås att paragrafen ska utökas med ett nytt 4 mom., där det bestäms att principerna i 1 mom. också ska tillämpas då verksamheten vid en filial till ett kreditinstitut från tredje land har avbrutits i enlighet med den föreslagna 166 h § i kreditinstitutslagen. Förslaget innebär bl.a. att de förpliktelser som har uppkommit före ett sådant avbrott som avses i 166 h § kan nettas oberoende av det som föreskrivs i nämnda paragraf.

1.14 Lagen om beskattningsförfarande

16 §. Utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter om utgifter och avdrag. Det föreslås att en ändring av teknisk karaktär ska göras i paragrafens 9 mom. med anledning av att lagen om utländska kreditinstitut ska upphävas och bestämmelserna om utländska kreditinstitut ska överföras till kreditinstitutslagen. Dessutom föreslås det att momentets hänvisningar ska korrigeras till hänvisningar till den gällande lagen om värdepappersföretag och den gällande kreditinstitutslagen.

17 §. Utomståendes allmänna skyldighet att lämna andra uppgifter. Det föreslås att en ändring av teknisk karaktär ska göras i paragrafens 10 mom. med anledning av att lagen om utländska kreditinstitut ska upphävas och bestämmelserna om utländska kreditinstitut ska överföras till kreditinstitutslagen.

21 §. Jämförelseuppgiftsgranskning. Det föreslås att en ändring av teknisk karaktär ska göras i paragrafens 2 mom. med anledning av att lagen om utländska kreditinstitut ska upphävas och bestämmelserna om ut-

ländska kreditinstitut ska överföras till kreditinstitutslagen.

1.15 Mervärdesskattelagen

169 a §. Det föreslås att en ändring av teknisk karaktär ska göras i paragrafens 2 mom. med anledning av att lagen om utländska kreditinstitut ska upphävas och bestämmelserna om utländska kreditinstitut ska överföras till kreditinstitutslagen. Dessutom föreslås det att momentets hänvisning ska korrigeras till en hänvisning till den gällande kreditinstitutslagen.

2 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 31 december 2010, i enlighet med den tidsfrist som fastställts för det nationella ikraftsättandet av direktivet. Lagändringen gällande behandling av avvecklingsrisken vid beräkning av kapitalkrav ska dock träda i kraft först från och med den 1 januari 2012 och lagändringen gällande begränsning av exponeringar mot kreditinstitut först från och med den 1 januari 2013, i enlighet med direktivets övergångsbestämmelser.

Föreskrifterna om att hybridkapitalinstrument ska räknas till det primära kapitalet ska emellertid tillämpas med iakttagande av en sådan graderad övergångsperiod som avses i artikel 150.9 i det första ändringsdirektivet och som slutgiltigt löper ut vid utgången av år 2040.

Lagen om utländska kreditinstitut ska upphävas genom den föreslagna lagen om ändring av kreditinstitutslagen. En filial till ett kreditinstitut från tredje land som har beviljats koncession med stöd av lagen om utländska kreditinstitut behöver emellertid inte ansöka om ny koncession efter lagens ikraftträdande. En ansökan om koncession som lämnats in av ett kreditinstitut från tredje land och som är under behandling då lagen om ändring av kreditinstitutslagen träder i

kraft ska kompletteras så att den stämmer överens med de nya kraven.

Vidare föreskrivs det att kreditinstitutslagens bestämmelser om insättningar ska tillämpas på sådana avtal om återbetalbara medel som avses i 166 n § 2 mom. och som ett utländskt kreditinstitut ingår efter lagens ikraftträdande eller senast på sådana avtal som ingås efter det att ett år har gått från lagens ikraftträdande. Med hjälp av denna övergångsbestämmelse ser man till att filialerna ges tillräckligt med tid för få villkoren för sina konton godkända av Finansinspektionen i enlighet med 10 § 3 mom. i kreditinstitutslagen. I och med denna övergångsbestämmelse ser man även till att lagen inte medför retroaktiva ingrepp i gällande avtal.

Dessutom föreslås det att kreditinstitutslagens bestämmelser om belöningsssystem ska tillämpas bara på sådana avtal som ingås efter lagens ikraftträdande. Av principen om att avtal är bindande följer att man inte med stöd av Finansinspektionens föreskrifter om tillämpningen av de nämnda bestämmelserna, genom vilka de närmare krav som anges i bilaga V till det andra ändringsdirektivet ska sättas i kraft, retroaktivt kan ingripa i sådana arbets- eller ledarskapsavtal som är gällande när lagen träder i kraft.

Det andra ändringsdirektivet kan sättas i kraft genom den föreslagna ändringen av 49 § i kreditinstitutslagen, som innehåller föreskrifter om de allmänna krav som ställs på belöningssystemen, genom den förordning som avses i den nämnda paragrafen samt genom föreskrifter av Finansinspektionen. Eftersom man inte exakt känner till när detta direktiv kommer att träda i kraft, ska den nämnda förordningen och Finansinspektionens föreskrifter utfärdas så att de träder i kraft senast vid utgången av den tidsfrist som fastställts för ikraftsättandet av direktivet, dock tidigast vid ingången av år 2011. Den föreslagna ändringen av 49 § är av allmän karaktär och kan oberoende av när lagen i övrigt träder i kraft tillämpas från och med den tidpunkt då direktivet sätts i kraft.

Med anledning av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om ändring av kreditinstitutslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i kreditinstitutslagen (121/2007) 61 § 1 mom., 100 § och 123 § 2 mom.,
ändras 8 §, 20 § 1—3 mom., 36 §, 45 § 1 mom. 4, 8 och 9 punkten samt 3 mom., 46 § 1 mom. 3 punkten, 48 och 49 §, rubriken till 63 § och 63 § 1 mom, 64 § 1 mom., 67, 69 och 74 §, 79 § 2 mom., 90 och 104 §, 105 § 1—3 och 6 mom. samt 106 § 1 och 2 mom., av dem 8 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 299/2010, 20 § 1 mom. sådant det lyder i lag 299/2010, 36 § sådan den lyder i lag 929/2007, 48 och 49 sådana de lyder delvis ändrad i lag 600/2010 och 105 § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag 851/2008, samt

fogas till 1 § ett nytt 2 mom., till lagen nya 13 a, 13 b och 16 b §, till 19 § ett nytt 2 mom., till 21 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 600/2010, ett nytt 4 mom., till lagen nya 3 a och 3 b kap. och 35 a §, till 45 § ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande ändrade 3 mom. samt de nuvarande 4—6 mom. blir 4—7 mom., till lagen en ny 48 a §, till 68 § ett nytt 2 mom., till lagen nya 112 a—112 f § och före dem en ny mellanrubrik samt till lagen nya 10 a och 10 b kap. som följer:

1 §

Lagens syfte

Föreskrifter om ett utländskt kreditinstituts rätt att bedriva kreditinstitutverksamhet i Finland och om de krav som ställs på denna verksamhet finns i 8 § 3 och 4 mom., 13 a §, 19 § 2 mom., 3 a och 3 b kap., 112 a—112 f § samt i 10 a och 10 b kap. i denna lag.

8 §

Kreditinstitut

Ett kreditinstitut är ett företag som har sådan koncession för kreditinstitutverksamhet som avses i 3 kap. Ett kreditinstitut kan vara en inlåningsbank, ett kreditföretag eller ett institut för elektroniska pengar.

Med ett *utländskt kreditinstitut* avses i denna lag ett utländskt företag som i huvudsak bedriver kreditinstitutverksamhet och som

är underställt motsvarande tillsyn som ett kreditinstitut enligt denna lag.

Med ett *utländskt EES-kreditinstitut* avses i denna lag ett utländskt kreditinstitut som enligt stadgarna har sin hemort i en annan EES-stat än i Finland och som har beviljats koncession för kreditinstitutverksamhet av den behöriga myndigheten i denna stat.

Med ett *kreditinstitut från tredje land* avses i denna lag ett utländskt kreditinstitut som enligt stadgarna har sin hemort i en stat som inte hör till EES och som har beviljats koncession för kreditinstitutverksamhet av den behöriga myndigheten i denna stat.

13 a §

Hemstat

Med *hemstat* avses i denna lag den stat där ett utländskt kreditinstitut enligt stadgarna har sin hemort och där den behöriga myndigheten har beviljat kreditinstitutet koncession för kreditinstitutverksamhet.

13 b §

Filial

Med en *filial* avses i denna lag ett kreditinstitut eller utländskt kreditinstituts driftställe i någon annan stat än hemstaten, som i rättsligt avseende är en del av kreditinstitutet eller det utländska kreditinstitutet och där kreditinstitutsverksamhet eller annan affärsverksamhet som är tillåten för kreditinstitut bedrivs.

16 b §

Värdepapperisering

Med *värdepapperisering* avses i denna lag sådana transaktioner som närmare definieras i artikel 4.36—4.44 i Europaparlamentets och rådets direktiv om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut 2006/48/EG, nedan *kreditinstitutsdirektivet*, där tillgångsposter omvandlas till nya tillgångsposter genom att den kreditrisk som hänför sig till en fordran eller till en annan tillgångspost delas upp i trancher, så att

1) betalningarna inom ramen för transaktionen är beroende av avkastningen av fordran eller gruppen av fordringar, och

2) prioriteringen av trancherna bestämmer hur förlusterna fördelas under den tid transaktionen pågår.

19 §

Kreditinstituts ensamrätt att ta emot återbetalbara medel

Det som i 1 mom. föreskrivs om kreditinstitut gäller på motsvarande sätt utländska EES-kreditinstitut och finländska filialer till kreditinstitut från tredje land som har en sådan koncession för kreditinstitutsverksamhet i Finland som avses i denna lag.

20 §

Undantag från kreditinstituts ensamrätt att ta emot återbetalbara medel

Föreskrifterna i 19 § begränsar inte Finlands Banks rätt att från allmänheten ta emot återbetalbara medel, fondbolags rätt att bedriva fondverksamhet enligt lagen om placeringsfonder (48/1999), rätten för betalningsinstitut eller personer som avses i 7 § i lagen om betalningsinstitut (297/2010) att tillhandahålla betaltjänster enligt nämnda lag, värdepappersföretags och fondbolags rätt att tillhandahålla sparavtal enligt lagen om bundet långsiktigt sparande (1183/2009) eller försäkringsföretags rätt att bedriva försäkringsrörelse enligt lagen om försäkringsbolag. Föreskrifterna i 19 § begränsar inte heller försäljning av andra betalningsmedel än elektroniska pengar. I fråga om rätten för utländska värdepappersföretag, fondbolag och försäkringsbolag att i Finland tillhandahålla tjänster inom ramen för sin koncession föreskrivs särskilt.

Ett aktiebolag, andelslag och offentligrättsligt samfund får utan hinder av 19 § från allmänheten ta emot medel som skall återbetalas på anfordran, på ett kundkonto som får användas enbart till betalning av varor och tjänster som aktiebolaget, andelslaget eller det offentligrättsliga samfundet självt säljer och vars medel kan tas ut kontant samt ge ut elektroniska pengar som endast aktiebolaget, andelslaget eller det offentligrättsliga samfundet självt godkänner som betalning. Aktiebolag och andelslag som bedriver begränsad kreditinstitutsverksamhet får dessutom på kundkonto som avses i 5 § 1 mom. 2 punkten från allmänheten ta emot medel som skall återbetalas på anfordran och ge ut elektroniska pengar som avses i 3 punkten i nämnda moment.

Ett aktiebolag, andelslag och offentligrättsligt samfund som avses i 2 mom. samt, om aktiebolaget eller andelslaget hör till en företagsgrupp som avses i 5 § 2 mom., alla aktiebolag och andelslag som hör till samma företagsgrupp tillsammans får från en och samma kund på ett kundkonto ta emot högst ett belopp som motsvarar 3 000 euro. Ett aktiebolag, andelslag eller offentligrättsligt samfund

som avses i 2 mom. får på ett och samma elektroniska datamedium lagra elektroniska pengar högst till ett belopp som motsvarar 150 euro.

21 §

Firma

Föreskrifter om användningen av ett utländskt kreditinstituts firma i Finland finns dessutom i 166 r §.

3 a kap.

Etablering av en filial till ett utländskt EES-kreditinstitut och tillhandahållande av tjänster i Finland

29 a §

Utländska EES-kreditinstituts rätt att etablera en filial och tillhandahålla tjänster

Ett utländskt EES-kreditinstitut får etablera en filial i Finland eller annars i Finland tillhandahålla sådana tjänster som avses i 30 § och som omfattas av dess koncession.

29 b §

Anmälan om etablering av en filial

Ett utländskt EES-kreditinstitut får etablera en filial i Finland efter det att tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat har gjort en anmälan om detta till Finansinspektionen.

Anmälan ska innehålla tillräckliga uppgifter om den planerade filialens driftställe, affärsverksamhet och interna styrning samt om dess ansvariga personer, varav en ska utses till direktör för filialen.

Utöver de uppgifter som avses i 29 a § ska anmälan innehålla uppgifter om kreditinstitutets kapitalbas och kapitaltäckning och om det garantisystem som skyddar filialens insättares fordringar samt om hur täckande systemet är.

Ett utländskt EES-kreditinstitut ska skriftligen underrätta Finansinspektionen om ändringar gällande de uppgifter som avses i 2 mom. minst en månad innan ändringarna genomförs. Finansinspektionen kan till följd av planerade ändringar ändra föreskrifterna och villkoren i den anmälan som avses i 59 § i lagen om Finansinspektionen.

29 c §

Inledande av filialens verksamhet

Filialen får inleda sin verksamhet efter att det utländska EES-kreditinstitutet har fått en sådan anmälan som avses i 59 § i lagen om Finansinspektionen eller, om Finansinspektionen inte har gjort anmälan inom den tid som föreskrivs i den nämnda paragrafen, då tidsfristen för behandlingen av anmälan har gått ut.

29 d §

Begränsning och förbudande av filialers verksamhet

I 61 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om Finansinspektionens rätt att helt eller delvis förbjuda en filial att fortsätta med sin verksamhet.

3 b kap.

Etablering av en filial till och öppnande av en representation för ett kreditinstitut från tredje land i Finland

29 e §

Etablering av en filial

Ett kreditinstitut från tredje land får vid en filial som etablerats i Finland tillhandahålla sådana tjänster som avses i 30 § och som omfattas av den koncession filialen har beviljats i enlighet med 29 f §.

Ett kreditinstitut från tredje land kan dessutom ha en representation i Finland.

29 f §

Ansökan om koncession för en filial

Ett kreditinstitut från tredje land, som ämnar bedriva kreditinstitutsverksamhet i Finland, ska hos Finansinspektionen ansöka om koncession för den filial som ska etableras i Finland. Utlåtanden om ansökan ska inhämtas av Finlands Bank samt av insättningsgarantifonden, om kreditinstitutet tar emot insättningar, och av ersättningsfonden för investerarskydd, om kreditinstitutet tillhandahåller investeringstjänster.

Till ansökan ska fogas nödvändiga utredningar om kreditinstitutets

- 1) ägande,
- 2) ledningens kompetens och tillförlitlighet,
- 3) den interna styrningen och den interna kontrollen,
- 4) riskhanteringen,
- 5) kapitaltäckningen och likviditeten, den interna kapitalutvärderingen och likviditetshanteringen samt om
- 6) lagstiftningen och finanstillsynen i kreditinstitutets hemstat.

Till ansökan ska dessutom fogas nödvändiga utredningar om hur filialens interna styrning och verksamhet har organiserats, inklusive förfarandena för identifiering av kunder och förhindrande av penningtvätt och terrorism, filialledningens kompetens och tillförlitlighet samt om de tillgångar som står till filialens förfogande i Finland.

Föreskrifter om de kontaktuppgifter som ska uppges i ansökan samt närmare föreskrifter om de utredningar som ska fogas till ansökan utfärdas genom förordning av finansministeriet.

29 g §

Beviljande av koncession för en filial

Finansinspektionen ska bevilja koncession, om

- 1) kreditinstitutets verksamhet inte väsentligen avviker från den verksamhet som är tillåten för finska kreditinstitut,
- 2) den lagstiftning som tillämpas på ett kreditinstitut från tredje land i dess hemstat

stämmer överens med de internationella rekommendationerna om finanstillsyn samt förhindrande av att det finansiella systemet utnyttjas i kriminellt syfte,

3) det inte förekommer väsentliga avvikelser från de krav som ställs i denna lag när det gäller kreditinstitutets kapitaltäckning, stora exponeringar, likviditet, interna kontroll och riskhanteringssystem, eller ägarnas och ledningens lämplighet och tillförlitlighet,

4) kreditinstitutet också i övrigt står under tillräckligt effektiv tillsyn i hemstaten,

5) kreditinstitutet i Finland har tillgångar som åtminstone uppgår till det belopp som föreskrivs i 166 m § 2 mom. för den verksamhet som filialen bedriver,

6) filialens interna styrning har organiserats i enlighet med sunda och försiktiga affärsprinciper,

7) filialens direktör uppfyller de krav som föreskrivs i 40 §, och

8) filialen har tillräckliga förfaranden för identifiering av kunder och förhindrande av penningtvätt och terrorism.

På beslut om koncession för en filial tillämpas det som föreskrivs i 23 § om koncession för ett kreditinstitut. Finansinspektionen ska inom tio arbetsdagar efter att ha mottagit koncessionsansökan underrätta sökanden om den tidsfrist som avses i 23 § 1 mom. och om den möjlighet till överklagande som avses i 23 § 3 mom.

Finansinspektionen ska underrätta Europeiska kommissionen och Europeiska banktillsynskommittén om beviljandet av koncession för en filial.

Filialkoncessionen berättigar till verksamhet på ett eller flera driftställen.

29 h §

Återkallande av koncessionen för en filial och begränsning av filialens verksamhet

I 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om återkallande av koncessionen för en filial och om begränsning av filialens verksamhet. Dessutom ska Finansinspektionen utan dröjsmål återkalla filialens koncession då en myndighet i hemstaten för ett kreditinstitut från tredje land har återkallat kreditinstitutets koncession.

En anmälan om återkallandet av koncessionen ska göras till Europeiska kommissionen, Europeiska banktillsynskommittén, insättningsgarantifonden och ersättningsfonden för investerarskydd, om det berörda kreditinstitutet från tredje land är medlem i fonden.

29 i §

Avslutande av verksamheten vid en filial

Då Finansinspektionen återkallar koncessionen för en filial till ett kreditinstitut från tredje land, ska filialens verksamhet omedelbart avslutas. Det som föreskrivs om tillsynen över filialer någon annanstans i lag tillämpas på tillsynen över filialen efter att den avslutat sin verksamhet tills en sådan anmälan som avses i 2 mom. har gjorts och insättningarna har betalats till insättarna.

Det utländska kreditinstitutet ska efter att verksamheten vid dess filial har avslutats utan dröjsmål underrätta sina borgenärer och gäldenärer, vars fordringar eller skulder grundar sig på avtal som ingåtts genom förmedling av filialen, hur gäldenärerna kan fullfölja sina avtalsenliga förpliktelser och hur borgenärerna kan få betalning för sina förfallna fordringar efter att verksamheten har avslutats. Finansinspektionen utfärdar vid behov närmare föreskrifter om det förfarande som avses i detta moment.

Det som i fråga föreskrivs i denna paragraf tillämpas i tillämpliga delar på begränsning av verksamheten vid en filial med stöd av 29 h § i denna lag eller 27 § i lagen om Finansinspektionen.

29 j §

Öppnande av en representation och dess verksamhet

Om ett kreditinstitut från tredje land ämnar öppna en representation i Finland ska kreditinstitutet göra en anmälan om detta till Finansinspektionen. Anmälan ska innefatta information om adressen för representationens driftställe, den person som ansvarar för representationens verksamhet samt om verksamhetens art och omfattning. Finansinspektionen kan utfärda närmare föreskrifter om

vad den information som avses i detta moment ska innefatta och om anmälningsförfarandet.

Representationen får inte bedriva sådan verksamhet som avses i 30 §.

Representationen får inleda sin verksamhet då en sådan anmälan som avses i 1 mom. har gjorts.

29 k §

Återkallande av verksamhetsrättigheterna för en representation

Finansinspektionen kan förbjuda en representation att fortsätta sin verksamhet i Finland, om en sådan anmälan som avses i 29 i § inte har gjorts eller informationen i anmälan är felaktig eller bristfällig eller det i representationens verksamhet skett väsentliga överträdelser av bestämmelser eller föreskrifter om finansmarknaden.

Tillåten affärsverksamhet

35 a §

Begränsningar av förvärv av värdepapperiserade tillgångsposter

Ett kreditinstitut får inte förvärva tillgångsposter som värdepapperiserats i enlighet med 16 b § om kreditinstitutet inte kan försäkra sig om att den ursprungliga kreditgivaren eller någon annan som värdepapperiserar sina tillgångsposter eller som överlåter värdepapperiserade tillgångsposter ansvarar för ett belopp som motsvarar minst fem procent av de tillgångsposter som är föremål för värdepapperiseringen.

Det som föreskrivs i 1 mom. tillämpas inte på

1) värdepapperiseringsarrangemang som berör

a) fordringar på offentliga sammanslutningar,

b) fordringar på kreditinstitut och värdepappersföretag på vilka en riskvikt på högst 50 procent tillämpas med stöd av denna lag, eller

c) fordringar på multilaterala utvecklingsbanker, eller på

2) indexbaserade arrangemang, syndikerade krediter, förvärvade försäljningsfordringar eller kreditderivatavtal, som uppfyller de villkor som föreskrivs i artikel 122 i kreditinstitutsdirektivet.

Om kreditinstitutet förvärvar tillgångsposter som värdepapperiserats i strid med denna paragraf, ska Finansinspektionen höja det kapitalkrav som enligt 61 § tillämpas på dessa tillgångsposter på det sätt som föreskrivs i artikel 122a.5 tredje stycket i kreditinstitutsdirektivet.

36 §

Driftställen

Ett kreditinstitut ska ha sitt huvudkontor och minst ett fast driftställe i Finland.

45 §

Primärt kapital

Till ett kreditinstituts kapitalbas räknas det primära kapitalet, som består av

4) finansiella hybridinstrument, vars villkor Finansinspektionen har godkänt,

8) under räkenskapsåret upplupen vinst enligt delårsrapporten, om vinsten enligt en revisors utlåtande är beräknad enligt metoder godkända av Finansinspektionen och enligt samma principer som resultatet för räkenskapsåret,

9) övriga av Finansinspektionen godkända poster som kan jämföras med dem som nämns ovan.

Av de poster som avses i 1 mom. 4 punkten får högst ett belopp som motsvarar 35 procent av det sammanlagda primära kapitalets belopp räknas till det primära kapitalet. Av det sammanlagda beloppet av sådana finansiella instrument som avses i den nämnda punkten, som är förenade med rätt att växla det finansiella instrumentet till aktier eller andelar i kreditinstitutet, får emellertid, sammanräknat med de övriga poster som avses i punkten, ett belopp som motsvarar högst 50 procent av det sammanlagda primära ka-

pitalets belopp räknas till det primära kapitalet. Av det sammanlagda beloppet av sådana finansiella instrument som för kreditinstitutets del innefattar ett incitament till förtida återbetalning får emellertid, oberoende av vad som konstaterats ovan, högst 15 procent räknas till det primära kapitalet.

Poster vars kapital inte har betalats till kreditinstitutet får inte räknas till de poster som avses i 1 mom. 1—6 punkten, med undantag för oanvända vinstmedel. Endast poster på vilka utdelning, ränta eller annan gottgörelse eller kapitalåterbäring kan betalas under förutsättning att kreditinstitutet har utdelningsbara medel får räknas till de poster som avses i 1—4 punkten i samma moment. Till de nämnda posterna räknas inte

1) tidsbundna poster,

2) poster som medför kumulativ rätt till utdelning, ränta eller annan gottgörelse,

3) poster för vilka säkerhet för betalningen av kapital, utdelning eller ränta eller annan gottgörelse har ställts av

a) kreditinstitutet självt eller av ett företag inom samma koncern som detta,

b) ett företag som med stöd av lag eller avtal ansvarar för kreditinstitutets skulder eller ett företag som hör till samma koncern som ett sådant företag, eller

c) ett företag av vars röstetal företag som avses i underpunkterna a och b tillsammans innehar över hälften eller företag som hör till samma koncern som ett sådant företag.

46 §

Supplementärt kapital

Till ett kreditinstituts kapitalbas räknas det supplementära kapitalet, som består av

3) följande poster under de förutsättningar som anges i 3 mom.:

a) finansiella hybridinstrument, till den del de inte räknas till det primära kapitalet,

b) övriga skuldinstrument som emitterats på obestämd tid,

c) de poster som avses i 45 § 1 mom. 1—4 punkten och som medför kumulativ rätt till utdelning, ränta eller annan gottgörelse,

48 §

Avdragsposter

Från ett kreditinstituts primära kapital avdras

1) egna aktier, andelar eller grundfondsbevis som kreditinstituten innehar och finansiella hybridinstrument som kreditinstituten själva har emitterat och innehar och som räknas till det primära kapitalet, samt det belopp med vilket kreditinstituten i strid med 35 § har finansierat förvärv av sådana egna finansiella instrument som avses i denna punkt,

2) det oavskrivna anskaffningsvärdet för immateriella tillgångar med lång verkningstid,

3) de poster i räkenskapsperiodens resultat eller ackumulerade vinstmedel som har uppstått vid värdering av förvaltningsfastigheter enligt verkligt värde och som överstiger ett av denna uppskrivning orsakat högre kapitalkrav,

4) förlusterna för tidigare räkenskapsperioder och för den senaste räkenskapsperioden,

Från ett kreditinstituts supplementära kapital avdras det belopp med vilket kreditinstituten i strid med 35 § har finansierat förvärv av sådana egna finansiella instrument som avses i 46 §.

Från ett kreditinstituts primära och supplementära kapital avdras

1) aktier och andelar i samt finansiella hybridinstrument som hänför sig till sådana kreditinstitut och utländska kreditinstitut samt finansiella institut i vilka kreditinstituten innehar över 10 procent av aktierna eller andelarna,

2) andra än i 1 punkten avsedda kreditinstituts och utländska kreditinstituts samt finansiella instituts aktier och andelar samt finansiella hybridinstrument till den del dessa sammanlagt, inklusive de poster som avses i 4 punkten, överstiger 10 procent av kreditinstitutets kapitalbas före de avdrag som ska göras från det sammanlagda primära och supplementära kapitalet,

3) aktier, andelar och kapitallån i sådana finländska och med dessa jämförbara utländska försäkringsföretag i vilka kreditinstituten innehar över 10 procent av aktierna eller andelarna,

4) lånefordringar på inlåningsbankers säkerhetsfonder, till den del som de tillsammans med de poster som avses i 2 punkten överstiger det belopp som avses i 2 punkten,

5) det belopp med vilket ett kvalificerat innehav som avses i 71 § överstiger den gräns som anges i den nämnda paragrafens 1 mom., och det belopp med vilket det sammanlagda beloppet av sådana innehav överstiger den gräns som anges i den nämnda paragrafens 2 mom.,

6) clearingfordringar som härrör från redan överlåtna eller betalda värdepapper i samband med transaktioner som gjorts efter den femte bankdagen samt från obetalda poster till avtalstidens utgång.

Vid användning av den intermetod som avses i 59 § 1 mom. skall skillnaden mellan de bokförda nedskrivningarna av summan av riskvägda tillgångar och de förväntade förlusterna vidare dras av från det primära och supplementära kapitalet, om skillnaden är negativ. Vid beräkning av underskott som avses i detta moment skall de förväntade förlusterna av investeringar i egetkapitalinstrument räknas in i de förväntade förlusterna exklusive bokförda nedskrivningar. Vid tillämpning av 69 och 71 § skall de poster som avses i detta moment inte dras av från kapitalbasen. På värdepapperisering baserade poster, på vilka enligt 61 § 3 mom. tillämpas riskvikten 1 250 procent, skall inte beaktas vid tillämpningen av detta moment.

Från det primära och supplementära kapitalet skall utöver vad som föreskrivs ovan dras av de i 3 mom. nämnda på värdepapperisering baserade posterna, om de i enlighet med 61 § 2 mom. inte beaktas vid beräkningen av kapitalkravet.

48 a §

Principer för avräkning av poster

Hälften av de poster som avses i 48 § 3—5 mom. ska dras av från det primära kapitalet och hälften från maximibeloppet för det supplementära kapitalet enligt 46 § 7 mom. Om det supplementära kapitalets maximibelopp

inte räcker för avdragen, ska den överskjutande delen dras av från det primära kapitalet.

I stället för avdrag enligt 48 § 3 mom. 3 punkten kan en andel som motsvarar kreditinstitutets innehav i försäkringsföretaget dras av från minimibeloppet av ett försäkringsföretags verksamhetskapital beräknat i enlighet med lagen om försäkringsbolag eller motsvarande utländska lag.

Vid beräkning av de avdrag som avses i 48 § 3 mom. 1—3 punkten ska med aktier, andelar och kapitallån jämföras de fordringar på företaget som är efterställda gäldenärens övriga skulder. Vid beräkning av avdrag enligt 1 punkten i nämnda mom. anses kreditinstitutets innehav omfatta också enligt 71 § 3 mom. beräknade innehav i de kreditinstitut, utländska kreditinstitut och finansiella institut i vilka kreditinstitutet har ett kvalificerat innehav enligt 70 §. Vid beräkning av avdrag enligt 48 § 3 mom. 1 och 3 punkten samt 2 mom. i denna paragraf anses kreditinstitutets innehav omfatta också aktier, andelar, och finansiella hybridinstrument som avses i denna paragraf och som innehas av sådana försäkringsholdingföretag och finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag som är kreditinstitutets dotter- eller intresseföretag, i samma proportion som kreditinstitutet äger aktier eller andelar i holdingföretaget. Vid beräkningen av avdrag som avses ovan i detta moment beaktas inte investeringar i företag inom samma finansiella företagsgrupp som kreditinstitutet.

Med Finansinspektionens tillstånd får avdrag enligt 48 § 3 mom. eller 2 eller 3 mom. i denna paragraf lämnas ogjorda då en investering som avses i de nämnda momenten är nödvändig i samband med sanering av affärsverksamheten i ett annat kreditinstitut eller utländskt kreditinstitut, finansiellt institut eller finländskt eller därmed jämförbart utländskt försäkringsföretag eller då investeringen har gjorts i ett finansiellt institut vars huvudsakliga syfte är att inneha aktier eller andelar i andra företag än kreditinstitut eller utländska kreditinstitut eller finansiella institut och det finansiella institutet inte hör till något annat kreditinstituts eller utländskt kreditinstituts eller ett värdepappersföretags

eller därmed jämförbart utländskt företags finansiella företagsgrupp.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om företag som hör till en finansiell företagsgrupp ska vid beräkning av kapitaltäckningen i ett medlemskreditinstitut i sammanslutningens centralinstitut enligt lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker (599/2010) tillämpas på sammanslutningar som avses i den nämnda paragrafens 1 mom. och som konsolideras vid beräkningen av den konsoliderade kapitaltäckningen.

De poster som avses i denna paragraf skall beaktas till det belopp som tagits upp i bokslutet, med undantag för förväntade förluster som avses i 48 § 4 mom.

49 §

Generalklausul om riskhantering

Ett kreditinstitut får inte i sin verksamhet ta så stora risker att dess kapitaltäckning eller likviditet äventyras väsentligt.

Kreditinstitutet ska ha en tillförlitlig intern styrning som möjliggör effektiv riskhantering, samt tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem med hänsyn till sin verksamhet, inklusive sådana principer och förfaranden för belönande av ledningen och personalen som stöder effektiv riskhantering. Styrningen, den interna kontrollen och riskhanteringen ska uppfylla de krav som ställs i bilaga V till kreditinstitutsdirektivet.

På belöningsprinciperna och belöningsförfarandena tillämpas, trots denna paragraf, det som någon annanstans i lag föreskrivs om arbetsavtal och om kreditinstitutens lagstadgade styrnings- och tillsynsorgans ansvar. Närmare föreskrifter om belöningsprinciperna och belöningsförfarandena utfärdas genom förordning av finansministeriet.

På överföring av uppgifter som har samband med ett kreditinstituts riskhantering och övriga interna kontroll till ett företag som inte tillhör samma finansiella företagsgrupp eller i lagen om en sammanslutning av inlå-

ningsbanker avsedda sammanslutning som kreditinstitutet, tillämpas 36 a och 36 b §.

63 §

Kapitalkrav för valuta-, avvecklings- och råvarurisker

Ett kreditinstitut skall ha en tillräcklig kapitalbas för valuta-, avvecklings- och råvaruriskerna samt jämförbara exponeringar i hela dess verksamhet.

64 §

Kapitalkrav för exponeringar i handelslagret

Ett kreditinstitut skall ha en kapitalbas som täcker åtminstone följande exponeringar i handelslagret samt därmed jämförbara exponeringar:

- 1) den risk som orsakas av den allmänna utvecklingen på marknaden (*allmän risk*),
- 2) den risk som orsakas av den som har utfärdat ett instrument eller, i fråga om derivatinstrument, den som har utfärdat det underliggande instrumentet (*specifik risk*),
- 3) den risk som orsakas av teckningsförbindelser
- 4) den risk som orsakas av en motparts fallissemang (*motpartsrisk*).

67 §

Exponeringar mot kunder samt rapporteringskyldighet

Med *exponering mot en kund* avses i denna lag summan av tillgångarna i ett kreditinstitut och institutets åtaganden utanför balansräkningen för vilka den fallissemangsrisk som är förenad med motparten hänför sig till samma fysiska eller juridiska person eller till en fysisk eller juridisk person i samma väsentliga ekonomiska intressegemenskap som en sådan person. Vid beräkningen av exponering mot en kund ska tillgångar beaktas i enlighet med 58 § 2 mom. Åtaganden utanför balansräkningen ska beaktas till nominellt värde eller,

om ett åtagande avser förvärv av värdepapper, till värdepapperets marknadsvärde eller avtalsmässiga värde. Borgensförbindelser och andra säkerheter samt andra kreditriskreducerande åtgärder får i enlighet med artiklarna 112—117 i kreditinstitutsdirektivet betraktas som sådana faktorer som minskar exponeringarna.

I exponeringar mot en kund ingår emellertid inte

- 1) de poster som avses i 48 § och som har dragits av från kreditinstitutets kapitalbas,
- 2) de poster som vid köp eller försäljning av valuta uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion inom två bankdagar efter betalning,
- 3) de poster som vid köp eller försäljning av värdepapper uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion inom fem bankdagar efter den tidigaste av de tidpunkter då antingen betalning har skett eller värdepapperen levererats,
- 4) de intradagsposter som grundar sig på förmedling av detaljistbetalningar,
- 5) de poster som uppkommer i samband med kundverksamheten vid ett kreditinstitut som tillhandahåller betalningsförmedling eller clearing och avveckling eller förvaring av finansiella instrument, vilka inte kan avvecklas under samma bankdag men avvecklas senast under följande bankdag.

Om kreditinstitutet har ett handelslager som avses i 64 § ska exponeringarna i det beräknas enligt artikel 32 i kapitalbasdirektivet.

Kreditinstitutet ska kvartalsvis rapportera sina stora exponeringar till Finansinspektionen. Finansinspektionen utfärdar sådana föreskrifter om rapporteringsskyldigheten som behövs för tillsynen. Med en stor exponering avses en exponering som motsvarar minst 10 procent av kreditinstitutets kapitalbas.

68 §

Hantering av exponeringar mot kunder

Kreditinstitutet ska dessutom kontinuerligt följa de riskkoncentrationer som hänför sig till fordringarna och till de säkerheter som ställts för åtaganden utanför balansräkningen,

samt uppställa gränser för dem. Kreditinstitutet ska till Finansinspektionen rapportera de uppgifter som behövs för tillsynen över de risker som hänför sig till koncentrationerna av säkerheter. Finansinspektionen utfärdar närmare föreskrifter om innebörden av den rapporteringsskyldighet som avses i detta moment och om rapporteringsfrekvensen.

69 §

Begränsning av exponeringar mot kunder

En exponering mot en kund får inte överstiga 25 procent av kreditinstitutets kapitalbas.

Om kundföretaget är ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag eller insättningsgarantifonden eller en säkerhetsfond som avses i kap. 7, får exponeringen inte överstiga 25 procent av kreditinstitutets kapitalbas eller, om detta belopp är mindre än 150 miljoner euro, det belopp som kreditinstitutet fastställt internt, vilket inte får överstiga 150 miljoner euro eller 100 procent av kreditinstitutets kapitalbas. Finansinspektionen kan av särskilda skäl bevilja ett kreditinstitut tillstånd att avvika från den sistnämnda gränsen.

Med exponeringar mot kreditinstitut eller värdepappersföretag avses vid tillämpningen av 2 mom. också exponeringar mot en sådan helhet av kunder som omfattar minst ett kreditinstitut eller värdepappersföretag. Vid tillämpningen av detta moment får emellertid inte de sammanlagda exponeringarna mot andra kunder som hör till denna helhet än kreditinstitut eller värdepappersföretag överskrida det belopp som föreskrivs i 1 mom.

Vid beräkning av de begränsningar som avses i 1 mom. beaktas inte exponeringar mot andra kreditinstitut, utländska kreditinstitut, finansiella institut eller tjänsteföretag som omfattas av den gruppbaseerade tillsyn över kreditinstitutet som avses i 73 § eller, om kreditinstitutet är ett dotterbolag till ett utländskt kreditinstitut eller dess holdingföretag, av sådan gruppbaseerad tillsyn som det utländska kreditinstitutet är underställt och som motsvarar den gruppbaseerade tillsyn som avses i den nämnda paragrafen. Vid be-

räkning av begränsningarna beaktas inte heller exponeringar mot andra kreditinstitut, utländska kreditinstitut, finansiella institut, tjänsteföretag eller i lagen om försäkringsbolag avsedda försäkringsbolag eller därmed jämförbara utländska försäkringsföretag som hör till samma finans- och försäkringskonglomerat som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat som kreditinstitutet i fråga eller till ett motsvarande utländskt finans- och försäkringskonglomerat, under förutsättning att sådana bestämmelser som åtminstone motsvarar denna lags bestämmelser om gruppbaseerad tillsyn tillämpas på tillsynen över finans- och försäkringskonglomeratets kapitalbas och exponeringar mot kunder.

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs om andra än i 2—4 mom. avsedda exponeringar mot kunder som inte ska beaktas vid tillämpningen av 1 mom.

Ett kreditinstitut kan överskrida den gräns som anges i 1 mom. med beloppet av exponeringen i handelslagret, om kreditinstitutets kapitalbas räcker för ändamålet och uppfyller de krav som anges i artikel 31 i och bilaga VI till kapitalbasdirektivet. Kreditinstitutet ska kvartalsvis rapportera överskridningsbeloppet och kundens namn.

74 §

En finansiell företagsgrupps riskhantering

En finansiell företagsgrupps moderföretag och gruppens dotterföretag får inte i sin verksamhet ta så stora risker att den konsoliderade kapitaltäckningen väsentligt äventyras. På företag som avses i denna paragraf tillämpas 49 § 2—4 mom.

79 §

Konsoliderade exponeringar mot kunder och hantering av dessa samt uppföljning av konsoliderade riskkoncentrationer och interna transaktioner

En finansiell företagsgrupps moderföretag eller ett sådant kreditinstitut som avses i 72 §

2 mom. ska kontinuerligt på ett tillförlitligt sätt följa upp omfattningen och karaktären av de konsoliderade exponeringarna mot kunder. Företaget ska i sin verksamhet tillämpa sådana skriftliga principer och rutiner för identifiering, mätning och rapportering av de konsoliderade exponeringarna, för detta risktagande och för täckning av riskerna med kapitalbasen samt för annan hantering av konsoliderade exponeringar mot kunder som är tillräckliga med avseende på arten och omfattningen av den finansiella företagsgruppens verksamhet. Det som i 68 § 2 mom. föreskrivs om tillsynen över koncentrationer av säkerheter tillämpas också på konsoliderade koncentrationer av säkerheter.

90 §

Samarbete vid tillsynen över tillsynsobjektens finansiella ställning

Finansinspektionen övervakar iakttagandet av 5 kap. i samarbete med de myndigheter som svarar för tillsynen över utländska kreditinstitut eller utländska värdepappersföretag och som övervakar företag som hör till samma finansiella företagsgrupp enligt 73 § 1 mom. eller samma utländska finansiella företagsgrupp som kreditinstitutet.

I lagen om Finansinspektionen föreskrivs om Finansinspektionens rätt att inspektera och få uppgifter samt skyldighet att lämna uppgifter.

Om Finansinspektionen svarar för den gruppbaseade tillsynen över ett kreditinstitut vars finansiella företagsgrupp omfattar ett eller flera utländska EES-kreditinstitut, ska Finansinspektionen tillsammans med tillsynsmyndigheten i ett sådant EES-kreditinstituts hemstat försöka nå samförstånd i fråga om tillämpningen av 85 och 86 § på kreditinstitutets gruppbaseade interna kapitalutvärdering. Finansinspektionen ska inhämta ett utlåtande om saken av Europeiska banktillsynskommittén om någon av de myndigheter som avses i momentet begär det.

Ifall samförstånd angående tillämpningen av 85 eller 86 § inte har nåtts inom fyra månader efter att Finansinspektionen har utfört en sådan utvärdering som avses i 85 § 1 mom. och delgett den de myndigheter som

avses i 3 mom., får Finansinspektionen ensam fatta beslut om tillämpningen av 85 och 86 § på kreditinstitutets gruppbaseade interna kapitalutvärdering. Finansinspektionen ska utan dröjsmål delge de myndigheter som avses i 3 mom. den utvärdering som avses i 85 § och det beslut som avses i 86 §.

Om en utländsk EES-tillsynsmyndighet svarar för den gruppbaseade tillsynen över ett sådant kreditinstitut vars finansiella företagsgrupp omfattar ett finskt kreditinstitut, ska Finansinspektionen höra den utländska EES-tillsynsmyndigheten innan den gör en sådan utvärdering som avses i 85 § eller fattar ett sådant beslut som avses i 86 §.

Den utvärdering eller det beslut som avses i 3 eller 5 mom. ska årligen omprövas med iakttagande av vad som föreskrivs i denna paragraf, eller av särskilda skäl oftare än detta, om en sådan utländsk EES-tillsynsmyndighet som avses i denna paragraf begär det.

104 §

När uppkommer betalningsskyldighet för insättningsgarantifonden

Om en inlåningsbank inte i enlighet med inlåningsavtalet och denna lag har betalat en insättares förfallna och ostridiga tillgodohavanden som registrerats på ett konto i inlåningsbanken, kan insättaren anmäla saken till Finansinspektionen.

Finansinspektionen ska inom fem arbetsdagar efter att ha fått en sådan anmälan som avses i 1 mom. eller efter att på annat sätt ha fått kännedom om saken besluta huruvida insättningsgarantifonden är skyldig att betala insättarnas fordringar som avses i 105 § 1—3 mom. En förutsättning för att betalningsskyldighet ska föreläggas är att den erhållna utredningen visar att orsaken till att en fordran som avses i 1 mom. lämnats obetald varit bankens betalningssvårigheter eller andra ekonomiska svårigheter som enligt Finansinspektionens bedömning inte är tillfälliga.

Finansinspektionen ska vid bedömningen av huruvida de svårigheter som avses i 2 mom. är tillfälliga eller inte beakta det solidariska ansvaret enligt 105 §.

Finansinspektionen ska underrätta insättningsgarantifonden, inlåningsbankens säkerhetsfond, inlåningsbanken och finansministeriet om ett beslut som avses i 2 mom. Om banken har filialer utomlands ska dessutom tillsynsmyndigheten och skyddssystemet i filialens etableringsstat underrättas om beslutet.

För verkställande av Finansinspektionens beslut som avses i 2 mom. ska inlåningsbanken lämna insättningsgarantifonden upplysningar om insättarna och deras fordringar som avses i 105 § 1—3 mom. Dessa upplysningar får insättningsgarantifonden lämna ut endast till myndigheter som enligt 141 § har rätt att få sekretessbelagd information.

105 §

Fordringar som ska ersättas

Av insättningsgarantifondens medel ersätts en insättares på konto registrerade tillgodohavanden i en inlåningsbank och andra än på konto registrerade tillgodohavanden som är föremål för betalningsförmedling, dock högst upp till 100 000 euro. Om ett konto används för investeringstjänster i enlighet med 55 § 2 mom. i lagen om värdepappersföretag, ska ersättningen dock i enlighet med 6 kap. i nämnda lag betalas ur den ersättningsfond som avses i den nämnda lagen.

En insättares fordringar på en inlåningsbanks filial i en EES-stat ersätts av den finländska insättningsgarantifondens medel till det belopp som skulle ersättas enligt skyddssystemet i filialens etableringsstat, dock högst upp till 100 000 euro.

Trots vad som i 1 mom. föreskrivs om ersättningens maximibelopp, betalas en insättares fordran till fullt belopp av insättningsgarantifondens medel, om insättaren på ett tillförlitligt sätt visar att fordran grundar sig på medel som insättaren har fått vid försäljning av en bostad som varit i dennes eget bruk och att dessa medel används för anskaffning av en ny bostad för eget bruk. Detta moment tillämpas endast på medel som har satts in på ett konto i en inlåningsbank högst sex månader före Finansinspektionen fattat ett sådant beslut som avses i 104 § 2 mom.

Vid tillämpning av denna paragraf ska inlåningsbanker som enligt lag, avtal eller något annat arrangemang helt eller delvis ansvarar för varandras skulder eller åtaganden betraktas som en enda bank. Trots vad som föreskrivs ovan tillämpas detta moment inte på inlåningsbanker som enligt 114 § 1 mom. har meddelat att de utträder ur en säkerhetsfond. Detta moment tillämpas dock på en bank som efter anmälan om utträde får sådant stöd som avses i 119 §. Finansinspektionen ska underrättas om avtal eller andra arrangemang som avses ovan.

106 §

Betalning av insättares fordringar

Insättningsgarantifonden ska betala insättarna fordringar som avses i 105 § 1—3 mom. inom 20 arbetsdagar efter att Finansinspektionen fattat ett sådant beslut som avses i 104 §. Om inlåningsbanken har försatts i likvidation innan ett beslut som avses i 104 § har fattats ska den tidsfrist som föreskrivs i detta moment räknas från likvidationsbeslutet.

Finansinspektionen kan bevilja insättningsgarantifonden förlängd betalningstid för insätternas fordringar, dock högst 10 arbetsdagar. En förutsättning för att förlängd betalningstid ska beviljas är att insättningsgarantifondens behov av förlängd betalningstid grundar sig på exceptionella omständigheter och särskilda skäl.

Särskilda bestämmelser om insättningsgaranti för filialer till utländska kreditinstitut

112 a §

Medlemskap i insättningsgarantifonden för ett utländskt kreditinstituts filial

Ett utländskt kreditinstituts filial kan höra till den insättningsgarantifond som avses i 95 §.

Ett utländskt kreditinstituts filial kan utträda ur insättningsgarantifonden. Insättningsgarantifonden ska på ansökan bevilja kreditinstitutet utträde ur insättningsgarantifonden. I fråga om en filial till ett kreditinstitut från tredje land beviljas utträdet dock av Finansinspektionen. Innan utträde beviljas ska Finlands Bank och tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat höras. När det är fråga om en filial till ett utländskt EES-kreditinstitut ska även Finansinspektionen höras och när det är fråga om en filial till ett kreditinstitut från tredje land ska även insättningsgarantifonden höras. I beslutet kan närmare föreskrifter om utträdet ges.

Ett utländskt kreditinstituts filial ska på finska och svenska informera sina insättare om det skydd som insättningsgarantifonden ger insättarnas fordringar och om andra motsvarande skyddssystem eller om avsaknaden av skydd, samt om ändringar i den information som getts tidigare.

112 b §

Garantiavgift för ett utländskt kreditinstituts filial

Garantiavgiften för en finländsk filial till ett utländskt EES-kreditinstitut som är medlem i insättningsgarantifonden bestäms enligt 99 §. Till grund för filialens garantiavgift läggs dock det sammanlagda beloppet av sådana insättningar i filialen som ska ersättas med stöd av 112 c §. Vid beräkandet av den avgift som grundar sig på kapitaltäckningen räknas till ett utländskt EES-kreditinstituts sammanlagda kapitalbas de poster som enligt bestämmelserna i det utländska kreditinstitutets hemstat får hänföras till posterna i fråga.

Garantiavgiften för en finländsk filial till ett kreditinstitut från tredje land som är medlem i insättningsgarantifonden utgör 0,05 procent av det sammanlagda beloppet av insättningarna i filialen.

Det sammanlagda beloppet av de insättningar som avses i 1 och 2 mom. samt den kapitalbas som avses i 1 mom. beräknas på basis av det fastställda bokslutet för den räkenskapsperiod som föregår betalningen av garantiavgiften.

112 c §

Kompletterande skydd för ett utländskt EES-kreditinstituts filial

Ett utländskt EES-kreditinstituts finländska filial kan höra till den insättningsgarantifond som avses i 95 § för att komplettera sin hemstats skydd för insättarnas tillgodohavanden, om filialen tar emot insättningar från allmänheten och skyddet i dess hemstat inte kan anses vara lika täckande som insättningsgarantifondens skydd enligt denna lag. Det sammanlagda beloppet av skyddet i det utländska EES-kreditinstitutets hemstat och insättningsgarantifondens skydd kan dock vara högst 100 000 euro, dock så att medel som avses i 105 § 3 mom. ersätts till sitt fulla belopp.

Ett utländskt EES-kreditinstitut ska hos insättningsgarantifonden ansöka om medlemskap i fonden för sin finländska filial. Ansökan ska innehålla tillräckliga uppgifter om kreditinstitutet och om skyddssystemet i dess hemstat. Insättningsgarantifonden ska begära utlåtanden om ansökan av Finlands Bank och Finansinspektionen. Insättningsgarantifonden kan avslå ansökan om skyddet i kreditinstitutets hemstat kan anses vara tillräckligt.

I det beslut som insättningsgarantifonden fattar med anledning av en ansökan som avses i 2 mom. ska det bestämmas vilka av insättarnas fordringar den finländska insättningsgarantifonden ersätter och till vilka belopp samt vilken anslutningsavgift kreditinstitutet ska betala.

Insättningsgarantifondens skyldighet att betala insättarnas i 3 mom. avsedda fordringar uppkommer när tillsynsmyndigheten i det utländska EES-kreditinstitutets hemstat har underrättat insättningsgarantifonden om att hemstatens skyddssystem har ålagts att ersätta insättarnas fordringar på det utländska EES-kreditinstitutet.

Insättningsgarantifonden ska informera filialens insättare om att betalningsskyldighet har uppkommit. Insättningsgarantifonden ska genom en offentlig kungörelse, som också ska publiceras i de största dagstidningar som utkommer inom filialens verksamhetsområde, meddela vilka åtgärder insättarna ska vidta för att trygga sina rättigheter.

För fullgörande av den skyldighet som föreskrivs för insättningsgarantifonden i 5 mom. ska det utländska EES-kreditinstitutet tillstålla insättningsgarantifonden upplysningar om insättarna och deras i 1 mom. avsedda tillgodohavanden. Dessa upplysningar får insättningsgarantifonden inte lämna till andra än till de myndigheter som enligt lag har rätt att få upplysningarna.

112 d §

Uteslutning av ett utländskt EES-kreditinstituts filial ur insättningsgarantifonden

Om ett utländskt EES-kreditinstituts filial inte har iakttagit bestämmelserna i denna lag eller de föreskrifter som utfärdats med stöd av den eller insättningsgarantifondens stadgar, kan insättningsgarantifonden utesluta filialen ur fonden tidigast 12 månader efter att insättningsgarantifonden har gett filialen en varning. Insättningsgarantifonden ska höra kreditinstitutet, Finansinspektionen, Finlands Bank och tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat innan beslutet om uteslutning fattas.

De insättningar som filialens insättare gjort har på filialen före ett sådant beslut om uteslutning som avses i 1 mom. är skyddade tills de förfaller till betalning.

Insättningsgarantifonden ska underrätta Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i det utländska EES-kreditinstitutets hemstat om beslutet om uteslutning samt tillkännage beslutet genom en offentlig kungörelse som också ska publiceras i de största dagstidningar som utkommer inom filialens verksamhetsområde.

112 e §

Insättningsgarantifondens ersättningsskyldighet då ett kreditinstitut från tredje land försatts i likvidation eller konkurs

Tillgångarna i insättningsgarantifonden kan, när det är fråga om ett kreditinstitut från

tredje land som försatts i likvidation eller konkurs samt dess finländska filial, användas endast för betalning av insättarnas i 105 och 106 § avsedda tillgodohavanden som registrerats på konton som bjuds ut till allmänheten av en sådan filial som är medlem i insättningsgarantifonden, förutsatt att de inte kan betalas med tillgångarna i det kreditinstitut som befinner sig i likvidation eller med konkursboets medel, dock högst den andel av fordringarna som inte överstiger 100 000 euro per insättare. De medel som avses i 105 § 3 mom. ersätts dock till sitt fulla belopp. Fordringarna kan betalas redan under konkursen eller likvidationen och de betalas till insättarna i euro.

Insättningsgarantifondens ersättningsskyldighet uppkommer när tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat har underrättat fonden om att kreditinstitutet har försatts i konkurs eller likvidation eller Finansinspektionen har underrättat fonden om att kreditinstitutets filial har försatts i konkurs i Finland.

Insättningsgarantifonden ska informera filialens insättare om saken när den har underrättats om ett sådant beslut som avses i 2 mom. Insättningsgarantifonden ska också genom en offentlig kungörelse meddela vilka åtgärder insättarna ska vidta för att trygga sina fordringar. Kungörelsen ska publiceras på finska och svenska i de största dagstidningarna.

För fullgörande av den skyldighet som föreskrivs för insättningsgarantifonden i 2 mom. ska kreditinstitutets filial tillstålla insättningsgarantifonden upplysningar om insättarna och deras i 1 mom. avsedda fordringar. Dessa upplysningar får insättningsgarantifonden inte ge till andra än till de myndigheter som enligt lag har rätt att få upplysningarna.

112 f §

Uteslutning av en filial till ett kreditinstitut från tredje land från medlemskap i insättningsgarantifonden

Om en filial till ett kreditinstitut från tredje land inte har iakttagit bestämmelserna i den-

na lag, föreskrifter som meddelats med stöd av den eller insättningsgarantifondens stadgar kan Finansinspektionen utesluta filialen ur insättningsgarantifonden. Finansinspektionen ska höra Finlands Bank och tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat innan Finansinspektionen fattar beslut om uteslutning.

En filial som avses i 1 mom. ska informera sina insättare om uteslutningen ur insättningsgarantifonden. De insättningar som insättarna gjort i filialen före uteslutningen är skyddade tills de förfaller till betalning.

En filial som avses i 1 mom. ska genom en offentlig kungörelse, som också ska publiceras i de största dagstidningar som utkommer inom filialens verksamhetsområde, meddela vilka åtgärder insättarna ska vidta för att trygga sina rättigheter.

10 a kap.

Likvidationsförfarande och rekonstruktionsåtgärder som gäller utländska kreditinstitut

166 a §

Definitioner

I detta kapitel avses med

1) *rekonstruktionsåtgärd* en åtgärd som baserar sig på en myndighets beslut och som syftar till att trygga eller återställa ett utländskt kreditinstitutets finansiella situation och som kan påverka tredje mans rättigheter gentemot kreditinstitutet,

2) *likvidationsförfarande* ett förfarande som gäller alla borgenärer, som grundar sig på en myndighets beslut och vars syfte är att kreditinstitutets tillgångar under myndighetens tillsyn omvandlas i pengar; med likvidationsförfarande avses även ett förfarande som avslutas med ackord eller annan motsvarande åtgärd,

3) *rekonstruktör* en person eller ett organ som utses av en myndighet och vars uppgift är att administrera rekonstruktionsåtgärder, samt

4) *förvaltare* en person eller ett organ som utses av en myndighet och vars uppgift är att administrera ett likvidationsförfarande.

166 b §

Erkännande av rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfarande

Ett beslut som fattats enligt lagstiftningen i ett utländskt EES-kreditinstituts hemstat om att inleda en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande som gäller kreditinstitutet tillämpas också i kreditinstitutets filial i Finland.

Om finansministeriet, Finlands Bank eller Finansinspektionen anser att en rekonstruktionsåtgärd som gäller ett utländskt EES-kreditinstituts filial bör inledas, ska de underätta tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat om detta. Underrättelsen delges av Finansinspektionen.

166 c §

Rekonstruktörer och förvaltare

Utnämningen av en rekonstruktör eller förvaltare för ett utländskt EES-kreditinstitut visas genom en bestyrkt kopia av det ursprungliga utnämningsbeslutet eller något annat intyg som utfärdats av en myndighet i kreditinstitutets hemstat. Det kan krävas en laggill översättning av beslutet eller intyget till finska eller svenska.

Rekonstruktören och förvaltaren har rätt att i Finland utöva alla de befogenheter som de har rätt att utöva i det utländska EES-kreditinstitutets hemstat. Rekonstruktören och förvaltaren har rätt att i Finland anlita ett biträde som utsetts enligt lagstiftningen i kreditinstitutets hemstat.

Rekonstruktören och förvaltaren ska i samband med sin verksamhet i Finland följa finsk lag, i synnerhet när det gäller omvandling av tillgångar i pengar och förmedling av information om förfarandet till de anställda.

166 d §

Registeranteckningar

Om inledandet av en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande med stöd av finsk lag ska antecknas i ett register, ska den registeransvarige på begäran av rekonstruktören, förvaltaren eller någon annan myndighet eller person i det utländska EES-kreditinstitutets hemstat i registret anteckna att en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande som gäller kreditinstitutet har inletts enligt 166 b §.

166 e §

Ansökan om försättande i konkurs

Egendom som tillhör ett kreditinstitut från tredje land kan i Finland avträdas till konkurs genom beslut av direktören för kreditinstitutets filial. Innan konkursansökan lämnas in ska kreditinstitutet underrätta Finansinspektionen om saken.

När en borgenär ansöker om att ett kreditinstitut från tredje land ska försättas i konkurs ska domstolen omedelbart underrätta Finansinspektionen om ansökan. Domstolen ska skjuta upp behandlingen av ärendet med högst en månad, om Finansinspektionen framställer en begäran om detta inom en vecka efter mottagandet av den underrättelse som avses i detta moment.

166 f §

Underrättelse om konkurs och om återkallande av koncession inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta tillsynsmyndigheterna i de EES-stater där ett kreditinstitut från tredje land har etablerat en filial eller tillhandahåller tjänster om ett beslut som gäller en sådan konkurs som avses i 166 e § och om konkursens följder samt om ett beslut som gäller återkallande av koncession.

Finansinspektionen och konkursförvaltaren ska i tillräcklig utsträckning samarbeta med de behöriga myndigheterna och förval-

tarna i de andra EES-stater där kreditinstitutet från tredje land har etablerat en filial som finns upptagen på den lista som årligen offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.

166 g §

Bestämmelser om tillämplig lag i fråga om konkurs inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Beträffande tillämplig lag i fråga om en sådan konkurs som avses i 166 e § inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet gäller i tillämpliga delar föreskrifterna i 24 a—24 k § i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001).

166 h §

Temporärt avbrytande av verksamheten vid en filial till ett kreditinstitut från tredje land

Finansinspektionen kan för högst en månad avbryta verksamheten vid en filial till ett kreditinstitut från tredje land som är berättigat att ta emot insättningar, om det är uppenbart att en fortsättning av verksamheten allvarligt skulle skada finansmarknadens stabilitet, betalningssystemens störningsfria funktion eller borgenärernas intressen. Finansinspektionen kan av särskilda skäl fatta beslut om att avbrottet ska fortgå högst en månad i sänder, likväl högst tills sex månader har förflutit från det beslut som avses i detta moment.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta tillsynsmyndigheterna i de övriga EES-stater där ett sådant kreditinstitut som avses i 1 mom. har en filial om ett avbrott i verksamheten samt om förfarandets eventuella följder. En motsvarande underrättelse ska göras när avbrottet har upphört.

Det ombud som avses i 5 § i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet ska utan dröjsmål informera om avbrytandet av verksamheten i Europeiska unionens officiella tidning. En motsvarande underrättelse ska göras när avbrottet har upp-

hört av en annan orsak än till följd av att den tidsfrist som anges i avbrottsbeslutet har löpt ut. Underrättelsen om att detta förfarande har inletts ska också innehålla information om förfarandets syfte, den tillämpliga lagstiftningen, tidsfristerna för att överklaga och den myndighet som är behörig att pröva ett överklagande. Avbrytandet av verksamheten är dock gällande oberoende av om informationen har offentliggjorts eller inte.

På avbrytandet av verksamheten tillämpas i övrigt i tillämpliga delar det som i 1—3 kap., 11 § 1 mom. och 5 kap. i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet, med undantag för dess 1 och 1 a §, föreskrivs om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet. Föreskrifterna i nämnda lag om finansministeriet gäller på motsvarande sätt Finansinspektionen. Innan ett beslut om avbrytande av verksamheten fattas eller återkallas ska Finansinspektionen dessutom, utöver det som föreskrivs i nämnda lag, höra finansministeriet.

166 i §

Överklagande av beslut om att temporärt avbryta verksamheten vid en filial till ett kreditinstitut från tredje land

Finansinspektionens avbrottsbeslut enligt 166 h § får överklagas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol inom 30 dagar efter det att beslutet har publicerats i Europeiska unionens officiella tidning. I fråga om överklagande gäller i övrigt det som bestäms i 73 § 1 och 2 mom. i lagen om Finansinspektionen.

10 b kap.

Särskilda bestämmelser om utländska kreditinstitut

166 j §

Tillhandahållande av investeringstjänster vid ett utländskt EES-kreditinstitut

På ett utländskt EES-kreditinstitut som i enlighet med sin koncession tillhandahåller

investeringstjänster och som har en filial i Finland tillämpas dessutom det som i värdepappersmarknadslagen, med undantag för dess 4 kap. 7, 12, 14 och 15 §, samt i 36 och 37 § i lagen om värdepappersföretag föreskrivs om värdepappersförmedlares skyldigheter vid tillhandahållandet av investeringstjänster och det som i 4 c § 2 mom. i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland (580/1996) föreskrivs om tillhandahållande av sidotjänster.

På ett utländskt EES-kreditinstitut tillämpas dessutom det som i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland föreskrivs om anlitan av utländska anknutna ombud.

På ett utländskt EES-kreditinstitut som erbjuder parter som etablerat sig i Finland direkt möjlighet att bedriva handel inom ett system som motsvarar sådan multilateral handel som avses i lagen om värdepappersföretag, tillämpas 5 § 4 mom. i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland.

166 k §

Tillhandahållande av investeringstjänster vid ett utländskt kreditinstitut från tredje land

På ett utländskt kreditinstitut från tredje land som har en finländsk filial och som tillhandahåller investeringstjänster i Finland tillämpas dessutom det som någon annanstans i lag föreskrivs om tillhandahållande av investeringstjänster som affärsverksamhet och om sådana värdepappersförmedlares skyldigheter som avses i värdepappersmarknadslagen.

166 l §

Ett utländskt kreditinstituts medlemskap i ersättningsfonden för investerarskydd

I fråga om utländska kreditinstituts filialers medlemskap i den ersättningsfond för inve-

sterarskydd som avses i lagen om värdepappersföretag gäller på motsvarande sätt bestämmelser om utländska värdepappersföretag i 4 a, 4 b, 7, 8 a, 8 b och 13 a § i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland.

166 m §

Riskhantering, likviditet och kundinformationssystem

Ett utländskt kreditinstitut får inte i sin verksamhet i Finland ta så stora risker att detta äventyrar filialens insättares intressen. Filialen ska med hänsyn till sin verksamhet ha tillräckliga riskkontrollsystem.

Filialens likviditet ska vara tillräckligt väl tryggad med hänsyn till dess verksamhet. Ett kreditinstitut från tredje land ska dessutom i Finland kontinuerligt ha tillgångar på minst fem miljoner euro för filialens verksamhet. Kreditinstitutet ska se till att filialen klarar av att fullfölja alla sina betalningsförpliktelser vid rätt tidpunkt. Kreditinstitutet ska på begäran av Finansinspektionen presentera de allmänna principer för hantering av likviditeten som godkänts av kreditinstitutets styrelse eller motsvarande organ. Av principerna ska det även framgå hur tillsynen över filialens likviditet och över de risker som hänför sig till likviditeten har ordnats med hänsyn till arten och omfattningen av filialens affärsverksamhet.

Finansinspektionen utövar tillsyn över likviditeten och marknadsriskerna hos filialer till utländska EES-kreditinstitut, i samarbete med tillsynsmyndigheterna i kreditinstitutets hemstat.

Filialen ska ha sådana kundinformationssystem som är tillräckliga med avseende på dess verksamhet, så att filialen kontinuerligt kan ge sina kunder sådan information om kundrelationen som krävs enligt lag eller avtal.

På filialer till kreditinstitut från tredje land tillämpas det som i 36 b § föreskrivs om förutsättningar för utläggande på entreprenad av kreditinstitutets verksamhet.

166 n §

Beredskap för undantagsförhållanden

Det som i 123 § 1 mom. och 124 § bestäms om beredskap för undantagsförhållanden och ersättning för beredskapsrelaterade kostnader gäller också filialer till utländska kreditinstitut.

Den skyldighet som föreskrivs i 1 mom. gäller inte filialer till utländska EES-kreditinstitut till den del filialen med stöd av lagstiftningen i kreditinstitutets hemstat har säkerställt att dess uppgifter under undantagsförhållanden sköts i överensstämmelse med 1 mom. och företett Finansinspektionen en tillräcklig utredning om detta.

166 o §

Marknadsföring och avtalsvillkor samt andra förfaranden

På utländska kreditinstituts filialer och på utländska kreditinstitut som annars i Finland tillhandahåller sådana tjänster som avses i 30 § tillämpas 10, 125—127 och 133—139 §, om inte något annat följer av lag.

Då denna lag tillämpas på utländska kreditinstitut, betraktas som insättningar också sådana på konto registrerade återbetalbara medel som tagits emot av allmänheten och som ska ersättas inom ramen för ett utländskt insättningsgarantisystem.

Ett utländskt kreditinstitut ska i sin marknadsföring uppe sitt namn och sin hemstat.

166 p §

Tystnadsplikt och kundkontroll

I fråga om tystnadsplikten, rätten att lämna upplysningar och brott mot tystnadsplikten när det gäller anställda vid utländska kreditinstituts filialer och representationer samt kundkontroll och utövande av representationers kreditupplysningsverksamhet gäller på motsvarande sätt det som föreskrivs om dem i 141—145 och 169 §.

En filial och en representation har trots 1 mom. rätt att ge en myndighet i hemstaten för det kreditinstitut som de företräder eller en sammanslutning som svarar för tillsynen över kreditinstitutet samt dess revisorer de upplysningar som ska lämnas i enlighet med vad som har bestämts eller i vederbörlig ordning föreskrivits.

166 q §

Bokslut och upplysningar som kompletterar bokslutet

En filial till ett utländskt kreditinstitut ska publicera kreditinstitutets bokslut och koncernbokslut, verksamhetsberättelse och koncernens verksamhetsberättelse samt revisorernas utlåtanden om dem. Dessa ska publiceras på finska eller svenska, om inte Finansinspektionen av särskilda skäl tillåter att de publiceras på ett annat språk.

Utöver bokslutsuppgifterna har Finlands bank rätt att för sin verksamhet få motsvarande uppgifter av utländska kreditinstituts filialer som de har rätt att få av sådana kreditinstitut som har fått koncession i Finland. Finansinspektionens rätt att få uppgifter regleras i lagen om Finansinspektionen.

166 r §

Handelsregisteranteckningar

En anmälan om en filial till ett utländskt kreditinstitut ska lämnas till handelsregistret i enlighet med handelsregisterlagen (129/1979).

Trots vad som föreskrivs om firma någon annanstans i lag, kan ett utländskt EES-kreditinstitut i Finland bedriva verksamhet under samma firma som i sin hemstat.

Patent- och registerstyrelsen kan kräva att firman förses med ett förtydligande tillägg, om den inte klart skiljer sig från firmor med bättre företrädesrätt eller om det finns risk

för att firman förväxlas med en firma eller ett varumärke som någon annan redan har ensamrätt till i Finland.

166 s §

Ledningen för ett utländskt kreditinstituts filial

För verksamheten vid ett utländskt kreditinstituts filial svarar filialens direktör, som också företräder kreditinstitutet i rättsförhållanden som gäller filialens verksamhet.

En juridisk person eller en minderårig eller en person för vilken en intressebevakare har förordnats, vars handlingsbehörighet har begränsats eller som är försatt i konkurs får inte vara direktör för en filial. I lagen om näringsförbud (1059/1985) föreskrivs om ett näringsförbuds inverkan på behörigheten.

På direktören för en filial till ett kreditinstitut från tredje land tillämpas det som i 40 § föreskrivs om verkställande direktören för ett kreditinstitut.

Direktören för en filial till ett kreditinstitut från tredje land och andra personer som har rätt att teckna filialens firma ska vara bosatta i Finland, om inte Finansinspektionen beviljar undantag från detta.

166 t §

Delgivning

En stämning eller en annan delgivning anses ha tillställts ett utländskt kreditinstitut när den har delgivits en person som ensam eller tillsammans med någon annan har rätt att företräda kreditinstitutet.

Om ingen av det utländska kreditinstitutets företrädare som avses i 1 mom. är antecknad i handelsregistret, kan delgivningen ske genom att handlingarna överlämnas till någon av kreditinstitutets anställda eller, om en sådan person inte påträffas, till polismyndigheten på den ort där kreditinstitutets filial är belägen, med iakttagande av vad som dessutom föreskrivs i 11 kap. 7 § 2—4 mom. i rättegångsbalken.

166 u §

Skadeståndsskyldighet för direktören för ett utländskt kreditinstituts filial

Direktören för ett utländskt kreditinstituts filial är skyldig att ersätta den skada som han eller hon i sin verksamhet uppsåtligen eller av vårdslöshet har orsakat filialens kund eller någon annan genom att bryta mot denna lag eller andra föreskrifter som gäller filialens verksamhet.

Angående jämkning av skadestånd samt skadeståndsansvarets fördelning mellan två eller flera ersättningskyldiga gäller det som föreskrivs i 2 och 6 kap. i skadeståndslagen.

166 v §

Finansinspektionens rätt att företräda insättare vid en utländsk insättningsgarantifond

Om ett utländskt kreditinstitut inte i enlighet med inlåningsavtalet har betalat en insättares förfallna och ostridiga tillgodohavanden som registrerats på ett konto i det utländska kreditinstitutets finländska filial, kan insättaren anmäla saken till Finansinspektionen.

Efter att ha fått en anmälan som avses i 1 mom. ska Finansinspektionen utan dröjsmål framställa krav på ersättning för insättningsgarantifonden eller en annan myndighet som ansvarar för insättningsgarantin. Finansinspektionen har rätt att föra talan på de i

1 mom. avsedda insättarnas vägnar hos den insättningsgarantifond eller den andra utländska myndighet som avses i detta moment.

Denna lag träder i kraft den 20 . Denna lags 63 § 1 mom. och 64 § 1 mom. tillämpas dock inte före den 1 januari 2012. I stället av denna lags 69 § 2 och 3 mom. tillämpas på exponeringar som uppkommit före den 31 december 2012 de bestämmelser som gäller vid lagens ikraftträdande.

I stället av den tidsfrist som bestäms i 90 § 4 mom. tillämpas till och med den 31 december 2012 en tidsfrist av 6 månader.

Det som i 49 § eller med stöd av den bestäms eller föreskrivs om belöningsystem tillämpas inte på sådana bindande avtalsvillkor som gäller vid lagens ikraftträdande, om inte arbetsgivaren och arbetstagaren kommer överens om något annat.

De poster som avses i 45 § 1 mom. 1—4 punkten och som inte vid denna lags ikraftträdande uppfyller de krav som föreskrivs i denna lag får inkluderas i kapitalbasen i enlighet med de bestämmelser som gäller vid lagens ikraftträdande, enligt följande:

- 1) under åren 2011—2020 till 100 %,
- 2) under åren 2021—2030 till 20 %, och
- 3) under åren 2031—2040 till 10 %.

En ansökan om koncession för en filial till ett kreditinstitut från tredje land som är under behandling vid denna lags ikraftträdande ska kompletteras i enlighet med kraven i denna lag.

2.

Lag**om upphävande av lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993), nedan *den lag som upphävs*.

som ett utländskt kreditinstituts filial har ingått före denna lags ikraftträdande eller inom ett år efter lagens i kraftträdande.

2 §

En filial till ett kreditinstitut från tredje land, som vid denna lags ikraftträdande har en gällande koncession som beviljats med stöd av den lag som upphävs, får fortsätta bedriva kreditinstitutsverksamhet i Finland i enlighet med den nämnda koncessionen.

4 §

Om de någon annanstans i lag hänvisas till den lag som upphävs eller annars avses en bestämmelse i den lag som upphävs, ska de bestämmelser i kreditinstitutslagen tillämpas som har trätt i stället för bestämmelsen i den lag som upphävs.

3 §

Den lag som upphävs ska tillämpas på sådana inlåningsavtal enligt 166 o § 2 mom.

5 §

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag**om ändring av 21 § i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker (599/2010) 21 § 3 mom. som följer:

21 §

*Kapitalkrav och konsoliderade kapitalkrav
för medlemskreditinstitut*

Om 1 mom. tillämpas på ett medlemskreditinstitut får detta inte ha så stora exponeringar mot kunder enligt 67 § i kreditinstitutslagen att de överstiger 40 procent av kreditinstitutets kapitalbas. Om kundföretaget är ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag, får exponeringen inte överstiga 40 procent av kreditinstitutets kapitalbas eller, om detta belopp är mindre än 240 miljoner euro, det belopp som kreditinstitutet fastställt internt, vilket inte får överstiga 240 miljoner euro eller 100 procent av kreditinstitutets kapitalbas. Finansinspektionen kan av särskilda skäl bevilja ett kreditinstitut tillstånd att av-

vika från den sistnämnda gränsen. Med exponeringar mot kreditinstitut eller värdepappersföretag avses vid tillämpningen av detta moment också exponeringar mot en sådan helhet av kunder som omfattar minst ett kreditinstitut eller värdepappersföretag. Vid tillämpningen av detta moment får emellertid inte de sammanlagda exponeringarna mot andra kunder som hör till denna helhet än kreditinstitut eller värdepappersföretag överskrida det belopp som föreskrivs i 1 mom. På beräkning av den begränsning som avses i detta moment tillämpas det som föreskrivs i 69 § 4 mom. i kreditinstitutslagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag**om ändring av lagen om Finansinspektionen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om Finansinspektionen (878/2008) 4 § 2 mom. 10 punkten och 6 § 2 mom.,
ändras 4 § 2 mom. 1 punkten, 6 § 1 mom. 10 punkten, 26 § 7 mom., 39 § 1 mom. 1 punk-
 ten, 40 § 1 mom., 50 § 1 mom. och 61 § 3 mom., av dem 6 § 1 mom. 10 punkten sådan den
 lyder i lag 301/2010, samt
fogas till 3 § 3 mom. en ny 10 punkt och till 3 § ett nytt 4 mom. samt till lagen nya 59 a och
 65 a—65 c § som följer:

3 §

Uppgifter

 Dessutom ska Finansinspektionen

10) följa utvecklingen av kreditinstituts och värdepappersföretags belöningsystem och lämna uppgifter om dem till Europeiska banktillsynskommittén.

Finansinspektionen ska vid fullgörandet av sina uppgifter ta hänsyn till de anvisningar och rekommendationer som meddelats av sådana kommittéer som avses i 3 mom. 7 punkten eller, om detta inte är möjligt, vid behov redogöra för kommittén i fråga för orsakerna till avvikelserna från anvisningarna eller rekommendationerna.

4 §

Tillsynsobjekt

 Med *auktoriserade tillsynsobjekt* avses i denna lag

1) kreditinstitut och filialer till kreditinstitut från tredje land enligt kreditinstitutslagen (121/2007),

6 §

Övriga definitioner

 10) *filial* ett kreditinstituts, värdepappersföretags, fondbolags, betalningsinstituts eller försäkringsbolags filial samt en finländsk filial till ett utländskt kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen, en finländsk filial till ett utländskt försäkringsbolag enligt lagen om utländska försäkringsbolag, en finländsk filial till ett utländskt värdepappersföretag enligt lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland, en finländsk filial till ett utländskt fondbolag enligt lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland (298/2010) samt en finländsk filial till ett utländskt betalningsinstitut enligt lagen om utländska betalningsinstituts verksamhet i Finland,

26 §

Återkallande av verksamhetstillstånd samt därmed jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet

 I 61 § föreskrivs om förbud mot utländska EES-filialers verksamhet och i kreditinstitutslagen om återkallelse av verksamhetsrät-

tigheterna för representationer för kreditinstitut från tredje land.

det finansiella systemets stabilitet i andra EES-stater, i synnerhet i krissituationer.

39 §

Ordningsavgift

Finansinspektionen kan ålägga den att betala ordningsavgift som

1) försummar eller bryter mot sin skyldighet att ge Finansinspektionen sådana uppgifter som avses i 18 § 2 eller 3 mom. eller andra uppgifter som enligt lag eller enligt författningar eller föreskrifter som utfärdats med stöd av lag regelbundet ska lämnas in för att Finansinspektionen ska kunna fullgöra sina lagstadgade uppgifter,

40 §

Offentlig anmärkning

Finansinspektionen kan tilldela tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer en offentlig anmärkning om de uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot bestämmelserna om finansmarknaden eller mot föreskrifter som har utfärdats med stöd av dem. Ett tillsynsobjekt kan tilldelas en offentlig anmärkning också ifall det uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot villkoren i sitt verksamhetstillstånd eller stadgarna om sin verksamhet. En offentlig anmärkning kan ges under förutsättning att ärendet som helhet betraktat inte föranleder strängare åtgärder.

50 §

Allmän samarbetsförpliktelse och verksamheten som kontaktpunkt för tillsynen över värdepappersmarknaden

Finansinspektionen ska samarbeta med utländska EES-tillsynsmyndigheter. Finansinspektionen ska också fästa behörig vikt vid de eventuella följder som dess beslut har för

59 a §

Betraktande av ett utländskt EES-kreditinstituts filial som betydande

Finansinspektionen kan göra en framställning till den utländska EES-tillsynsmyndighet som svarar för den grupp-baserade tillsynen över ett utländskt EES-kreditinstitut eller, om kreditinstitutet inte omfattas av grupp-baserad tillsyn, till tillsynsmyndigheten i det utländska EES-kreditinstitutets hemstat om att kreditinstitutets finländska filial ska betraktas som betydande. Framställningen ska förses med tillräckliga motiveringar, som åtminstone innefattar information om

1) huruvida insättningarna i filialen motsvarar en marknadsandel som överskrider 2 procent i Finland,

2) den troliga effekten av ett avbrytande eller en nedläggning av kreditinstitutets verksamhet på marknadslikviditeten samt på betalnings- och clearing- och avvecklingssystemen i Finland, samt om

3) filialens storlek och betydelse vad gäller antalet kunder inom ramen för Finlands bank- eller finanssystem.

Finansinspektionen ska tillsammans med tillsynsmyndigheten i det utländska EES-kreditinstitutets hemstat samt, om kreditinstitutet omfattas av grupp-baserad tillsyn, tillsammans med den utländska EES-tillsynsmyndighet som svarar för den grupp-baserade tillsynen sträva efter att komma fram till ett gemensamt beslut om att kreditinstitutets finländska filial ska betraktas som betydande.

Om inget gemensamt beslut har fattats inom två månader efter att den utländska EES-tillsynsmyndighet som avses i 1 mom. har tagit emot Finansinspektionens framställning, ska Finansinspektionen inom två månader från utgången av den tidsfrist som nämns ovan i detta moment fatta beslut om huruvida filialen ska betraktas som betydande. Vid beslutsfattandet ska Finansinspektionen också ta hänsyn till omständigheter som

framförts av de utländska EES-tillsynsmyndigheter som avses i 2 mom. Finansinspektionens beslut ska delges de utländska EES-tillsynsmyndigheter som avses i 2 mom.

61 §

Anmälan om åtgärder som avser utländska EES-filialer och andra utländska EES-tillsynsobjekt eller reglerade marknader som står under en annan EES-stats tillsyn samt begränsning av och förbud mot sådana filialer och sådana tillsynsobjekts verksamhet

Om det visar sig att de åtgärder som hemstatens tillsynsmyndighet vidtagit är otillräckliga och filialen fortsätter att handla i strid med de bestämmelser eller föreskrifter som avses i 1 mom. kan Finansinspektionen efter att ha informerat tillsynsmyndigheten i tillsynsobjektets hemstat om saken utfärda verkställighetsförbud för filialen eller ge den en rättelseuppmaning enligt 33 §, ge filialen en offentlig anmärkning enligt 40 § eller en offentlig varning enligt 41 § eller vid vite enligt 38 eller 48 § helt eller delvis förbjuda filialens verksamhet.

65 a §

Samarbete vid den gruppbaseade tillsynen över kreditinstitut

Då Finansinspektionen svarar för den gruppbaseade tillsynen över ett kreditinstitut, ska Finansinspektionen utöver det som föreskrivs någon annanstans i lag svara för

1) samordningen av insamlingen och förmedlingen av sådan information som behövs vid tillsynen, samt för

2) planeringen och samordningen av tillsynsverksamheten i samarbete med de övriga EES-tillsynsmyndigheter som deltar i tillsynen och, då det är fråga om krissituationer el-

ler beredskap för sådana, vid behov i samarbete med de berörda EES-staternas centralbanker.

65 b §

Inrättande av ett tillsynskollegium

Finansinspektionen ska inrätta ett tillsynskollegium om

1) Finansinspektionen svarar för den gruppbaseade tillsynen över ett kreditinstitut vars finansiella företagsgrupp omfattar ett kreditinstitut som beviljats koncession i en annan EES-stat, eller ett kreditinstitut som hör till gruppen har etablerat en betydande filial i en annan EES-stat, eller

2) ett finskt kreditinstitut som inte omfattas av den gruppbaseade tillsynen har etablerat en betydande filial i en annan EES-stat.

De utländska EES-tillsynsmyndigheter som utövar tillsyn över verksamheten vid sådana kreditinstitut och filialer som avses i 1 mom. har rätt att delta i tillsynskollegiet. Till tillsynskollegiet kan Finansinspektionen vid behov kalla representanter för EES-staternas centralbanker samt tillsynsmyndigheter som motsvarar Finansinspektionen i andra stater än EES-stater.

65 c §

Tillsynskollegiets uppgifter och verksamhet

Tillsynskollegiet har till uppgift att underlätta samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna vid tillsynen över kreditinstituten och deras filialer. Finansinspektionen fastställer skriftliga verksamhetsprinciper för tillsynskollegiet. Finansinspektionen ska innan fastställande av verksamhetsprinciperna höra de utländska EES-tillsynsmyndigheter som hör till kollegiet.

De verksamhetsprinciper som avses i 1 mom. ska täcka åtminstone följande frågor:

1) informationsutbytet,

2) eventuella överenskommelser om frivillig fördelning av uppgifter och ansvarsområden,

3) tillsynsplaner och andra genomföranden för att utföra en sådan utvärdering som avses i 85 § i kreditinstitutslagen,

4) effektivisering av tillsynen genom avlägsnande av onödiga dubbla krav,

5) beredskap för krissituationer och förfarandet i krissituationer,

6) de principer enligt vilka Finansinspektionen kan begränsa en utländsk tillsynsmyndighets rätt att delta i behandlingen av ett enskilt ärende i kollegiet,

7) vid tillämpning av 65 b § 1 mom. 1 punkten konsekvent tillämpning av kapitalkraven på de kreditinstitut som hör till den finansiella företagsgruppen.

Finansinspektionen sammankallar tillsynskollegiet och fungerar som ordförande vid dess sammanträden. Finansinspektionen ska informera Europeiska banktillsynskommittén om tillsynskollegiets verksamhet.

Finansinspektionen ska på förhand ge de utländska tillsynsmyndigheter som hör till kollegiet information om de ärenden som ska behandlas vid kollegiet, samt i efterhand informera de tillsynsmyndigheter som hör till kollegiet men som inte varit närvarande vid beslutsfattandet om kollegiets beslut.

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag**om ändring av 4 och 5 § i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift (879/2008) 4 § 1 mom. och 5 § 1 mom., sådana de lyder i lag 302/2010 som följer:

4 § <i>Proportionell tillsynsavgift</i>	Avgiftsgrunden för en proportionell tillsynsavgift, avgiften i procent av avgiftsgrunden och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:	
Avgiftsskyldiga	Avgiftsgrund	Avgift i % av avgiftsgrunden
inlåningsbank enligt kreditinstitutslagen	balansomslutning	0,00284
kreditföretag och institut för elektroniska pengar enligt kreditinstitutslagen	balansomslutning	0,00284
betalningsinstitut enligt lagen om betalningsinstitut	omsättning	0,25
skadeförsäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen (521/2008)	balansomslutning x 4	0,00284
livförsäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen	balansomslutning	0,00284
arbetspensionsförsäkringsbolag enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997)	balansomslutning	0,00284
försäkringsförening enligt lagen om försäkringsföreningar (1250/1987)	balansomslutning x 4	0,00284
pensionsstiftelse enligt lagen om pensionsstiftelser	balansomslutning	0,00284
pensionskassa enligt lagen om försäkringskassor	balansomslutning	0,00284
sjukkassa enligt lagen om försäkringskassor	balansomslutning x 4	0,00284
annan försäkringskassa enligt lagen om försäkringskassor än pensionskassa eller sjukkassa	balansomslutning	0,00284
Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt enligt lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006)	balansomslutning	0,00284
Sjömanspensionskassan enligt lagen om sjömanspensioner	balansomslutning x 0,4	0,00284

(1290/2006)			
arbetslöshetsförsäkringsfonden enligt lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998) och Utbildningsfonden	balansomslutning	0,00284	
Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund, Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen och Miljöförsäkringscentralen samt stödkassan för arbetslöshetskassorna enligt lagen om arbetslöshetskassor (603/1984)	balansomslutning x 4	0,00284	
statens pensionsfond enligt lagen om statens pensionsfond (1297/2006), den kommunala pensionsanstalten Kommunernas pensionsförsäkring enligt lagen om kommunala pensioner (549/2003) och pensionsfonden vid Kyrkans centralfond enligt kyrkolagen (1054/1993)	balansomslutning x 0,4	0,00284	
filialer till utländska kreditinstitut vars hemstat hör till EES	balansomslutning	0,00095	
filialer till utländska kreditinstitut vars hemstat inte hör till EES	balansomslutning	0,00284	
filialer till utländska betalningsinstitut vars hemstat hör till EES	omsättning	0,11	
fondbolag enligt lagen om placeringsfonder	de av fondbolaget förvaltade placeringsfondernas sammanlagda tillgångar	0,0022	
tilläggsavgift för fondbolag som tillhandahåller kapitalförvaltning eller investeringsrådgivning	kapitalförvaltningens och investeringsrådgivningens omsättning	0,34	
fondbörser och andra clearingorganisationer än värdepapperscentraler enligt värdepappersmarknadslagen samt optionsföretag enligt lagen om handel med standardiserade optioner och terminer (772/1988)	omsättning		1,30 %; avgiften är dock minst 50 000 euro
andra värdepappersföretag enligt lagen om värdepappersföretag (922/2007) än sådana som avses i lagens 45 § 3—5 mom.	omsättning	0,34	
värdepappersföretag enligt 45 § 3—5 mom. i lagen om värdepappersföretag	omsättning	0,11	
arbetslöshetskassor enligt lagen om arbetslöshetskassor	medlemsavgiftsintäkter	0,66	
utländska värdepappersföretags filialer vars hemstat hör till EES	omsättning	0,15	
utländska värdepappersföretags	omsättning	0,34	

filialer vars hemstat inte hör till EES		
utländska fondbolags filialer vars hemstat hör till EES	omsättning	0,15
utländska fondbolags filialer vars hemstat inte hör till EES	omsättning	0,34
utländska försäkringsbolags filialer vars hemstat inte hör till EES	premieintäkter	0,03

5 §

Grundavgiften för avgiftsskyldiga som betalar proportionell tillsynsavgift

Beloppet i euro av den grundavgift som ska betalas utöver proportionell avgift enligt 4 § och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	Grundavgift i euro
affärsbank enligt lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), sparbanksaktiebolag enligt sparbankslagen (1502/2001) och andelsbanksaktiebolag enligt lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001)	6 000
annat kreditinstitut	2 000
tilläggsavgift för kreditinstitut vars provisionsintäkter överstiger finansnetto	9 000
betalningsinstitut	2 000
försäkringsbolag	6 000
försäkringsföreningar	1 000
pensionsstiftelser och pensionskassor	1 200
andra försäkringskassor än pensionskassor	800
arbetslöshetskassor	6 000
Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, Sjömanspensionskassan, Arbetslöshetsförsäkringsfonden och Utbildningsfonden	6 000
Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund r.f., Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen, Miljöförsäkringscentralen och stödkassan för arbetslöshetskassorna, Statens pensionsfond, Kommunernas pensionsförsäkring och pensionsfonden vid Kyrkans centralfond	1 200
filialer till utländska kreditinstitut vars hemstat inte hör till EES	3 000
filialer till utländska kreditinstitut vars hemstat hör till EES	2 000
fondbolag	4 000
andra värdepappersföretag än sådana som avses i 45 § 3—5 mom. i lagen om värdepappersföretag	6 000

värdepappersföretag enligt 45 § 3—5 mom. i lagen om värdepappersföretag	1 000
utländska värdepappersföretags filialer vars hemstat hör till EES	2 000
utländska värdepappersföretags filialer vars hemstat inte hör till EES	3 000
filialer till utländska betalningsinstitut vars hemstat hör till EES	1 000
utländska fondbolags filialer vars hemstat hör till EES	2 000
utländska fondbolags filialer vars hemstat inte hör till EES	3 000
utländska försäkringsbolags filialer vars hemstat inte hör till EES	3 000

Denna lag träder i kraft den 20 .

6.

Lag**om ändring av 21 och 22 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) 21 och 22 §, 21 § delvis ändrad i lagarna 132/2007 och 886/2008 och 22 § delvis ändrad i lagarna 132/2007 och 606/2010, som följer:

21 §

Kundrisker och rapportering av dem

Med *exponering mot en kund* (kundrisk) i företag inom ett konglomerat avses i denna lag summan av de tillgångar samt åtaganden utanför balansräkningen för vilka risken för fallissemang hos motparten hänför sig till en och samma fysiska eller juridiska person eller till en fysisk eller juridisk person som tillsammans med denna utgör en väsentlig ekonomisk intressegemenskap. Vid beräkning av exponeringen ska tillgångarna och åtagandena utanför balansräkningen beaktas på motsvarande sätt som det föreskrivs om dem i fråga om kreditinstitut i 67 § 1 mom. i kreditinstitutslagen.

Ett konglomerats exponering mot kunder beräknas genom att de till konglomeratet hörande företagens exponeringar mot kunder sammanställs, varvid det som föreskrivs om upprättande av koncernbokslut i tillämpliga delar ska iakttas.

I kundriskerna ingår emellertid inte

1) poster som har dragits av från kapitalbasen i ett företag som hör till ett konglomerat,

2) poster som vid köp eller försäljning av valuta uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion inom två bankdagar efter betalningen,

3) poster som vid köp eller försäljning av värdepapper uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion under fem bankdagar efter den tidpunkt då antingen betalning har skett eller värdepapperen levererats, beroende på vilket som sker tidigare,

4) intradagsposter som grundar sig på förmedling av detaljistbetalningar,

5) poster som inte kan avvecklas under samma bankdag och som uppkommer med högst en bankdags fördröjning i samband med kundverksamheten vid ett kreditinstitut som tillhandahåller betalningsförmedling eller clearing och avveckling eller förvaring av finansiella instrument, eller

6) de placeringsobjekt som bestämmer värdeutvecklingen av fondförsäkringar och som avses i 10 kap. 22 § i lagen om försäkringsbolag.

Om ett finansiellt företag som hör till ett konglomerat har ett handelslager som avses i 64 § i kreditinstitutslagen, ska exponeringarna i handelslagret beräknas enligt artiklarna 29—32 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut.

Konglomeratets moderföretag ska kvartalsvis rapportera sina stora kundrisker till Finansinspektionen. Finansinspektionen utfärdar sådana föreskrifter om rapporteringsskyldigheten som behövs med avseende på tillsynen. Med en stor kundrisk avses i denna lag en kundrisk vars belopp utgör minst 10 procent av konglomeratets kapitalbas.

22 §

Begränsningar av kundriskerna

En exponering mot en kund inom ett konglomerat får inte överstiga 25 procent av konglomeratets kapitalbas.

Om kundföretaget är ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag, får exponeringen inte överstiga 25 procent av konglomeratets kapitalbas eller, om detta belopp är mindre än 150 miljoner euro, det belopp som konglomeratet fastställt internt, vilket inte får överstiga 150 miljoner euro eller 100 procent av konglomeratets kapitalbas. Finansinspektionen kan av särskilda skäl bevilja ett konglomerat tillstånd att avvika från den sistnämnda gränsen.

Med exponeringar mot kreditinstitut eller värdepappersföretag avses vid tillämpningen av 2 mom. också exponeringar mot en sådan helhet av kunder som omfattar minst ett kreditinstitut eller värdepappersföretag. Vid tillämpningen av detta moment får emellertid inte de sammanlagda exponeringarna mot andra kunder som hör till denna helhet än kreditinstitut eller värdepappersföretag

överskrida det belopp som föreskrivs i 1 mom.

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs om sådana andra än i 2 och 3 mom. avsedda exponeringar mot kunder som inte ska beaktas vid tillämpningen av 1 mom.

Ett konglomerat kan överskrida den gräns som anges i 1 mom. med beloppet av exponeringen i handelslagret, under de förutsättningar som föreskrivs i fråga om kreditinstitut i 69 § 6 mom. i kreditinstitutslagen. Konglomeratets moderföretag ska kvartalsvis rapportera överskridningsbeloppet och kundens namn. På sådana konglomerat som avses i 3 § 3 mom. 2 punkten tillämpas, utöver denna paragraf, det som i 19 § i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker föreskrivs om en sammanslutnings exponeringar.

Denna lag träder i kraft den 20 .

7.

Lag

om ändring av 3 § i lagen om bundet långsiktigt sparande

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om långsiktigt sparande (1183/2009) 3 § 1 mom. som följer:

3 §

Rätt att tillhandahålla sparavtal

Sparavtal kan tillhandahållas av

1) inlåningsbanker och utländska kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen (121/2007),

2) värdepappersföretag som avses i lagen om värdepappersföretag (922/2007),

3) fondbolag och fondföretag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999),

4) utländska värdepappersföretag som avses i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland (580/1996),

5) utländska fondbolag som avses i lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland (225/2004).

Denna lag träder i kraft den 20 .

8.

Lag**om ändring av 14 och 46 § i lagen om värdepappersföretag**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om värdepappersföretag (922/2007) 14 § 3 mom. och
fogas till 46 § ett nytt 4 mom. som följer:

14 §

Tillhandahållande av investeringstjänster enligt annat tillstånd

handahålla investeringstjänster och om deras
medlemskap i ersättningsfonden.

46 §

Tillsyn över finansiell ställning

I lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland (580/1996) föreskrivs om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster och om deras medlemskap i ersättningsfonden. I kreditinstitutslagen (121/2007) föreskrivs om utländska kreditinstituts rätt att tillhandahålla investeringstjänster och om deras medlemskap i ersättningsfonden. I lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland (225/2004) föreskrivs om utländska fondbolags rätt att till-

Det som föreskrivs i 67—69 § i kreditinstitutslagen tillämpas inte på värdepappersföretag som endast bedriver sådan affärsverksamhet som avses i 5 § 1, 2, 4, 5 eller 7 punkten.

Denna lag träder i kraft den 20 .

9.

Lag**om ändring av 6 och 11 § i lagen om placeringsfonder**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om placeringsfonder (48/1999) 6 § 5 mom. och 11 §, 6 § 5 mom. sådant det lyder i lag 928/2007 och 11 § sådan den lyder delvis ändrad i lag , som följer:

6 §

Om fondbolaget bedriver verksamhet som avses i 5 § 2 mom., ska det alltid, oberoende av vad som föreskrivs i 1—4 mom., dessutom uppfylla kraven enligt 46 § 1 mom. i lagen om värdepappersföretag. På ett sådant fondbolag tillämpas det som föreskrivs i 4 mom. i nämnda paragraf.

ett sådant i en till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet hörande stat auktoriserat värdepappersföretag som avses i 2 § 1 punkten i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland (580/1996) eller ett sådant utländskt EES-kreditinstitut som avses i 8 § 3 mom. i kreditinstitutslagen och som

1) har en filial i Finland,

2) uppfyller de ekonomiska verksamhetsförutsättningar som avses i 10 § och som

3) i sin hemstat har auktorisation att bedriva förvaringsinstitutsverksamhet av det slag som avses i fondföretagsdirektivet.

11 §

Trots 9 § kan ett värdepappersföretag som avses i 3 § i lagen om värdepappersföretag eller ett kreditinstitut som avses i 8 § 1 mom. i kreditinstitutslagen vara verksamt som förvaringsinstitut.

Som förvaringsinstitut kan dessutom verka

Denna lag träder i kraft den 20 .

10.

Lag**om ändring av 9 § i lagen om fastighetsfonder**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om fastighetsfonder (1173/1997) 9 § 3 mom., sådant det lyder i lag 350/2007,
som följer:

9 §

Aktiekapital

tutslagen (121/2007) eller i ett sådant ut-
ländskt kreditinstituts filial som har rätt att ta
emot insättningar.

Fastighetsfondens aktiekapital ska betalas
in i pengar på fondens konto i Finland i en
sådan inlåningsbank som avses i kreditinsti-

Denna lag träder i kraft den 20 .

11.

Lag**om ändring av 1 kap. 1 och 4 § i värdepappersmarknadslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i värdepappersmarknadslagen (495/1989) 1 kap. 1 § 11 mom. och 4 § 1 mom.
4 punkten, sådana de lyder i lag 923/2007, som följer:

1 kap

Allmänna stadganden

1 §

Bestämmelser om tillämpning av denna
lags bestämmelser om värdepappersförmed-
lare på utländska värdepappersföretag, ut-
ländska kreditinstitut samt på utländska
fondbolag finns i lagen om utländska värde-
pappersföretags rätt att tillhandahålla inve-
steringstjänster i Finland (580/1996), kredit-
institutslagen (121/2007) och lagen om ut-

ländska fondbolags verksamhet i Finland
(225/2004).

4 §

I denna lag avses med

4) *värdepappersförmedlare* sådana värde-
pappersföretag som avses i 3 § i lagen om
värdepappersföretag samt utländska värde-
pappersföretag som avses i 2 § i lagen om ut-
ländska värdepappersföretags rätt att tillhan-
dahålla investeringstjänster i Finland, sådana
kreditinstitut som avses i 8 § i kreditinsti-

tutslagen (121/2007) och som enligt sin bolagsordning, sina stadgar eller sin koncession tillhandahåller investeringstjänster enligt lagen om värdepappersföretag samt sådana fondbolag som avses i 2 § i lagen om placeringsfonder och sådana utländska fondbolag som avses i 2 § i lagen om utländska fondbo-

lags verksamhet i Finland och som enligt sin koncession bedriver verksamhet enligt 5 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder,

Denna lag träder i kraft den 20 .

12.

Lag

om ändring av 2 § i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism (503/2008) 2 § 2 punkten, och
ändras 2 § 1 punkten, sådan den lyder i lag 918/2008, som följer:

2 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på
 1) kreditinstitut, filialer till utländska kreditinstitut och på finansiella institut som hör till samma finansiella företagsgrupp som ett kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen

(121/2007) samt på andra som affärs- eller yrkesmässigt tillhandahåller tjänster enligt 30 § 1 mom. 3—11 punkten i kreditinstitutslagen,

Denna lag träder i kraft den 20 .

13.

Lag**om ändring av 6 § i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingsystem**

I enlighet med riksdagens beslut
 fogas till 6 § i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklings-system (1084/1999), sådan paragrafen lyder delvis ändrad i lag 1513/2001, ett nytt 4 mom. som följer:

6 § <i>Nettning vid insolvensförfarande i fråga om kreditinstitut</i>	het tillämpas på motsvarande sätt på sådant temporärt avbrytande av verksamheten vid en filial till ett kreditinstitut från tredje land som avses i 166 h § i kreditinstitutslagen.
--	---

 Det som i 1 mom. föreskrivs om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksam-

Denna lag träder i kraft den 20 .

14.

Lag**om ändring av lagen om beskattningsförfarande**

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) 16 § 9 mom., 17 § 10 mom. och 21 § 2 mom., av dem 16 § 9 mom. och 17 § 10 mom. sådana de lyder i lag 520/2010, som följer:

16 § <i>Utomstående allmänna skyldighet att lämna uppgifter om utgifter och avdrag</i>	investeringstjänster i Finland, värdepapperscentralen samt kontoförande institut och deras underinstitut vilka avses i lagen om värdeandelssystemet, kreditinstitut och filialer till och representationer för utländska kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen, fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999) samt filialer till och representationer för utländska fondbolag som avses i lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland (225/2004) ska för beskatt-
---	--

 Värdepappersföretag som avses i lagen om värdepappersföretag (922/2007), filialer till och representationer för utländska värdepappersföretag som avses i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla

ningen tillstålla Skatteförvaltningen behövliga uppgifter om avgifter som de tagit ut för förvaltning eller förvaring av egendom.

17 §

Utomståendes allmänna skyldighet att lämna andra uppgifter

Kreditinstitut, filialer till och representationer för utländska kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen, värdepappersföretag, filialer till och representationer för utländska värdepappersföretag som avses i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland, kontoförande institut och deras underinstitut och andra förvarare av värdepapper ska för beskattningen tillstålla Skatteförvaltningen för beräkning av den skattskyldiges överlåtelsevinst eller överlåtelseförlust behövliga

uppgifter om försäljning eller annan överlåtelse av värdepapper till den del som den uppgiftsskyldige innehar dessa uppgifter.

21 §

Jämförelseuppgiftsgranskning

Jämförelseuppgiftsgranskning får dock inte verkställas i ett kreditinstitut som fått koncession enligt kreditinstitutslagen och inte heller i ett utländskt kreditinstituts filial. Uppgifter som framkommit vid skattegranskning av ett kreditinstitut eller ett utländskt kreditinstituts filial får dock användas vid beskattningen av en annan skattskyldig.

Denna lag träder i kraft den 20 .

15.

Lag**om ändring av 169 a § i mervärdesskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i mervärdesskattelagen (1501/1993) 169 a § 2 mom., sådant det lyder i lag 350/1995,
som följer:

169 a §

Jämförelseuppgiftsgranskning kan dock inte verkställas i ett i kreditinstitutslagen (121/2007) avsett kreditinstitut som fått koncession och inte heller i en filial till ett utländskt kreditinstitut. Uppgifter som fram-

kommit vid sådan granskning av ett kreditinstitut eller ett utländskt kreditinstituts filial som avses i 169 § kan dock användas vid beskattningen av en annan skattskyldig.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 10 september 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Förvaltnings- och kommunminister *Tapani Tölli*

*Bilaga
Parallelltext*

1.

Lag

om ändring av kreditinstitutslagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i kreditinstitutslagen (121/2007) 61 § 1 mom., 100 § och 123 § 2 mom.,
ändras 8 §, 20 § 1—3 mom., 36 §, 45 § 1 mom. 4, 8 och 9 punkten samt 3 mom., 46 § 1 mom. 3 punkten, 48 och 49 §, rubriken till 63 § och 63 § 1 mom, 64 § 1 mom., 67, 69 och 74 §, 79 § 2 mom., 90 och 104 §, 105 § 1—3 och 6 mom. samt 106 § 1 och 2 mom., av dem 8 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 299/2010, 20 § 1 mom. sådant det lyder i lag 299/2010, 36 § sådan den lyder i lag 929/2007, 48 och 49 sådana de lyder delvis ändrad i lag 600/2010 och 105 § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag 851/2008, samt

fogas till 1 § ett nytt 2 mom., till lagen nya 13 a, 13 b och 16 b §, till 19 § ett nytt 2 mom., till 21 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 600/2010, ett nytt 4 mom., till lagen nya 3 a och 3 b kap. och 35 a §, till 45 § ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande ändrade 3 mom. samt de nuvarande 4—6 mom. blir 4—7 mom., till lagen en ny 48 a §, 48 § ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande ändrade 2 mom. samt 3—10 mom. blir 3—11 mom., till 68 § ett nytt 2 mom., till 90 § nya 4—6 mom., till lagen nya 112 a—112 f § och före dem en ny mellanrubrik samt till lagen nya 10 a och 10 b kap. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Lagens syfte

Föreskrifter om ett utländskt kreditinstituts rätt att bedriva kreditinstitutverksamhet i Finland och om de krav som ställs på denna verksamhet finns i 8 § 3 och 4 mom., 13 a §, 19 § 2 mom., 3 a och 3 b kap., 112 a—112 f § samt i 10 a och 10 b kap. i denna lag.

8 §

Kreditinstitut

Ett *kreditinstitut* är ett företag som enligt denna lag har koncession för kreditinstitutsverksamhet. Ett kreditinstitut kan vara en inlåningsbank, ett kreditföretag eller ett institut

8 §

Kreditinstitut

Ett *kreditinstitut* är ett företag som har sådan koncession för kreditinstitutsverksamhet som avses i 3 kap. Ett kreditinstitut kan vara en inlåningsbank, ett kreditföretag eller ett

för elektroniska pengar.

Med *utländskt kreditinstitut* avses i denna lag ett utländskt företag som i huvudsak bedriver kreditinstitutsverksamhet och som övervakas på ett sätt som motsvarar övervakningen av ett kreditinstitut enligt denna lag.

institut för elektroniska pengar.

Med ett *utländskt kreditinstitut* avses i denna lag ett utländskt företag som i huvudsak bedriver kreditinstitutsverksamhet och som är underställt motsvarande tillsyn som ett kreditinstitut enligt denna lag.

Med ett utländskt EES-kreditinstitut avses i denna lag ett utländskt kreditinstitut som enligt stadgarna har sin hemort i en annan EES-stat än i Finland och som har beviljats koncession för kreditinstitutsverksamhet av den behöriga myndigheten i denna stat.

Med ett kreditinstitut från tredje land avses i denna lag ett utländskt kreditinstitut som enligt stadgarna har sin hemort i en stat som inte hör till EES och som har beviljats koncession för kreditinstitutsverksamhet av den behöriga myndigheten i denna stat.

13 a §

Hemstat

Med **hemstat** avses i denna lag den stat där ett utländskt kreditinstitut enligt stadgarna har sin hemort och där den behöriga myndigheten har beviljat kreditinstitutet koncession för kreditinstitutsverksamhet.

13 b §

Filial

Med en **filial** avses i denna lag ett kreditinstituts eller utländskt kreditinstituts driftställe i någon annan stat än hemstaten, som i rättsligt avseende är en del av kreditinstitutet eller det utländska kreditinstitutet och där kreditinstitutsverksamhet eller annan affärsverksamhet som är tillåten för kreditinstitut bedrivs.

16 b §

Värdepapperisering

Med **värdepapperisering** avses i denna lag sådana transaktioner som närmare definieras i artikel 4.36—4.44 i Europaparlamentets och rådets direktiv om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut 2006/48/EG, nedan **kreditinstitutsdirektivet**,

där tillgångsposter omvandlas till nya tillgångsposter genom att den kreditrisk som hänförs till en fordran eller till en annan tillgångspost delas upp i trancher, så att

1) betalningarna inom ramen för transaktionen är beroende av avkastningen av fordran eller gruppen av fordringar, och

2) prioriteringen av trancherna bestämmer hur förlusterna fördelas under den tid transaktionen pågår.

19 §

Kreditinstituts ensamrätt att ta emot återbetalbara medel

 Det som i 1 mom. föreskrivs om kreditinstitut gäller på motsvarande sätt utländska EES-kreditinstitut och finländska filialer till kreditinstitut från tredje land som har en sådan koncession för kreditinstitutsverksamhet i Finland som avses i denna lag.

20 §

Undantag från kreditinstituts ensamrätt att ta emot återbetalbara medel

Bestämmelserna i 19 § begränsar inte Finlands Banks rätt att från allmänheten ta emot återbetalbara medel, fondbolags rätt att bedriva fondverksamhet enligt lagen om placeringsfonder (48/1999), värdepappersföretags och fondbolags rätt att tillhandahålla sparavtal enligt lagen om bundet långsiktigt sparande (1183/2009), betalningsinstituts eller i 7 § i lagen om betalningsinstitut (297/2010) nämnda personers rätt att i enlighet med nämnda lag tillhandahålla betaltjänster eller försäkringsföretags rätt att bedriva försäkringsrörelse enligt lagen om försäkringsbolag. Bestämmelserna i 19 § i denna lag begränsar inte heller försäljning av andra betalningsmedel än elektroniska pengar. I fråga om utländska kreditinstituts, värdepappersföretags, fondbolags, betalningsinstituts och försäkringsbolags rätt att tillhandahålla tjänster i Finland enligt sin auktorisation föreskrivs särskilt.

Ett aktiebolag och andelslag får utan hinder av 19 § från allmänheten ta emot medel som

20 §

Undantag från kreditinstituts ensamrätt att ta emot återbetalbara medel

Föreskrifterna i 19 § begränsar inte Finlands Banks rätt att från allmänheten ta emot återbetalbara medel, fondbolags rätt att bedriva fondverksamhet enligt lagen om placeringsfonder (48/1999), rätten för betalningsinstitut eller personer som avses i 7 § i lagen om betalningsinstitut (297/2010) att tillhandahålla betaltjänster enligt nämnda lag, värdepappersföretags och fondbolags rätt att tillhandahålla sparavtal enligt lagen om bundet långsiktigt sparande (1183/2009) eller försäkringsföretags rätt att bedriva försäkringsrörelse enligt lagen om försäkringsbolag. Föreskrifterna i 19 § begränsar inte heller försäljning av andra betalningsmedel än elektroniska pengar. I fråga om rätten för utländska värdepappersföretag, fondbolag och försäkringsbolag att i Finland tillhandahålla tjänster inom ramen för sin koncession föreskrivs särskilt.

Ett aktiebolag, andelslag och offentligrättsligt samfund får utan hinder av 19 § från all-

skall återbetalas på anfordran, på ett kundkonto som får användas enbart till betalning av varor och tjänster som aktiebolaget eller andelslaget självt säljer och vars medel kan tas ut kontant samt ge ut elektroniska pengar som endast aktiebolaget eller andelslaget självt godkänner som betalning. Aktiebolag och andelslag som bedriver begränsad kreditinstitutsverksamhet får dessutom på kundkonto som avses i 5 § 1 mom. 2 punkten från allmänheten ta emot medel som skall återbetalas på anfordran och ge ut elektroniska pengar som avses i 3 punkten i nämnda moment.

Ett aktiebolag eller andelslag som avses i 2 mom. eller, om aktiebolaget eller andelslaget hör till en företagsgrupp som avses i 5 § 2 mom., alla aktiebolag och andelslag som hör till samma företagsgrupp tillsammans får från en och samma kund på ett kundkonto ta emot högst ett belopp som motsvarar 3 000 euro. Ett aktiebolag och andelslag som avses i 2 mom. får på ett och samma elektroniska datamedium lagra elektroniska pengar högst till ett belopp som motsvarar 150 euro.

mänheten ta emot medel som skall återbetalas på anfordran, på ett kundkonto som får användas enbart till betalning av varor och tjänster som aktiebolaget, andelslaget eller det *offentligrättsliga samfundet* självt säljer och vars medel kan tas ut kontant samt ge ut elektroniska pengar som endast aktiebolaget, andelslaget eller det *offentligrättsliga samfundet* självt godkänner som betalning. Aktiebolag och andelslag som bedriver begränsad kreditinstitutsverksamhet får dessutom på kundkonto som avses i 5 § 1 mom. 2 punkten från allmänheten ta emot medel som skall återbetalas på anfordran och ge ut elektroniska pengar som avses i 3 punkten i nämnda moment.

Ett aktiebolag, andelslag och *offentligrättsligt samfund* som avses i 2 mom. samt, om aktiebolaget eller andelslaget hör till en företagsgrupp som avses i 5 § 2 mom., alla aktiebolag och andelslag som hör till samma företagsgrupp tillsammans får från en och samma kund på ett kundkonto ta emot högst ett belopp som motsvarar 3 000 euro. Ett aktiebolag, andelslag eller *offentligrättsligt samfund* som avses i 2 mom. får på ett och samma elektroniska datamedium lagra elektroniska pengar högst till ett belopp som motsvarar 150 euro.

21 §

Firma

Föreskrifter om användningen av ett utländskt kreditinstituts firma i Finland finns dessutom i 166 r §.

3 a kap.

Etablering av en filial till ett utländskt EES-kreditinstitut och tillhandahållande av tjänster i Finland

29 a §

Utländska EES-kreditinstituts rätt att etablera en filial och tillhandahålla tjänster

Ett utländskt EES-kreditinstitut får etablera

en filial i Finland eller annars i Finland tillhandahålla sådana tjänster som avses i 30 § och som omfattas av dess koncession.

29 b §

Anmälan om etablering av en filial

Ett utländskt EES-kreditinstitut får etablera en filial i Finland efter det att tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat har gjort en anmälan om detta till Finansinspektionen.

Anmälan ska innehålla tillräckliga uppgifter om den planerade filialens driftställe, affärsverksamhet och interna styrning samt om dess ansvariga personer, varav en ska utses till direktör för filialen.

Utöver de uppgifter som avses i 29 a § ska anmälan innehålla uppgifter om kreditinstitutets kapitalbas och kapitaltäckning och om det garantisystem som skyddar filialens insättares fordringar samt om hur täckande systemet är.

Ett utländskt EES-kreditinstitut ska skriftligen underrätta Finansinspektionen om ändringar gällande de uppgifter som avses i 2 mom. minst en månad innan ändringarna genomförs. Finansinspektionen kan till följd av planerade ändringar ändra föreskrifterna och villkoren i den anmälan som avses i 59 § i lagen om Finansinspektionen.

29 c §

Inledande av filialens verksamhet

Filialen får inleda sin verksamhet efter att det utländska EES-kreditinstitutet har fått en sådan anmälan som avses i 59 § i lagen om Finansinspektionen eller, om Finansinspektionen inte har gjort anmälan inom den tid som föreskrivs i den nämnda paragrafen, då tidsfristen för behandlingen av anmälan har gått ut.

29 d §

Begränsning och förbudande av filialers verksamhet

I 61 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om Finansinspektionens rätt att helt

eller delvis förbjuda en filial att fortsätta med sin verksamhet.

3 b kap.

Etablering av en filial till och öppnande av en representation för ett kreditinstitut från tredje land i Finland

29 e §

Etablering av en filial

Ett kreditinstitut från tredje land får vid en filial som etablerats i Finland tillhandahålla sådana tjänster som avses i 30 § och som omfattas av den koncession filialen har beviljats i enlighet med 29 f §.

Ett kreditinstitut från tredje land kan dessutom ha en representation i Finland.

29 f §

Ansökan om koncession för en filial

Ett kreditinstitut från tredje land, som ämnar bedriva kreditinstitutsverksamhet i Finland, ska hos Finansinspektionen ansöka om koncession för den filial som ska etableras i Finland. Utlåtanden om ansökan ska inhämtas av Finlands Bank samt av insättningsgarantifonden, om kreditinstitutet tar emot insättningar, och av ersättningsfonden för investerarskydd, om kreditinstitutet tillhandahåller investeringstjänster.

Till ansökan ska fogas nödvändiga utredningar om kreditinstitutets

- 1) ägande,*
- 2) ledningens kompetens och tillförlitlighet,*
- 3) den interna styrningen och den interna kontrollen,*
- 4) riskhanteringen,*
- 5) kapitaltäckningen och likviditeten, den interna kapitalutvärderingen och likviditetshanteringen samt om*
- 6) lagstiftningen och finanstillsynen i kreditinstitutets hemstat.*

Till ansökan ska dessutom fogas nödvändiga utredningar om hur filialens interna styrning och verksamhet har organiserats, inklusive förfarandena för identifiering av kunder och förhindrande av penningtvätt och terro-

rism, filialledningens kompetens och tillförlitlighet samt om de tillgångar som står till filialens förfogande i Finland.

Föreskrifter om de kontaktuppgifter som ska uppges i ansökan samt närmare föreskrifter om de utredningar som ska fogas till ansökan utfärdas genom förordning av finansministeriet.

29 g §

Beviljande av koncession för en filial

Finansinspektionen ska bevilja koncession, om

1) kreditinstitutets verksamhet inte väsentligen avviker från den verksamhet som är tillåten för finska kreditinstitut,

2) den lagstiftning som tillämpas på ett kreditinstitut från tredje land i dess hemstat stämmer överens med de internationella rekommendationerna om finanstillsyn samt förhindrande av att det finansiella systemet utnyttjas i kriminellt syfte,

3) det inte förekommer väsentliga avvikelser från de krav som ställs i denna lag när det gäller kreditinstitutets kapitaltäckning, stora exponeringar, likviditet, interna kontroll och riskhanteringssystem, eller ägarnas och ledningens lämplighet och tillförlitlighet,

4) kreditinstitutet också i övrigt står under tillräckligt effektiv tillsyn i hemstaten,

5) kreditinstitutet i Finland har tillgångar som åtminstone uppgår till det belopp som föreskrivs i 166 m § 2 mom. för den verksamhet som filialen bedriver,

6) filialens interna styrning har organiserats i enlighet med sunda och försiktiga affärsprinciper,

7) filialens direktör uppfyller de krav som föreskrivs i 40 §, och

8) filialen har tillräckliga förfaranden för identifiering av kunder och förhindrande av penningtvätt och terrorism.

På beslut om koncession för en filial tillämpas det som föreskrivs i 23 § om koncession för ett kreditinstitut. Finansinspektionen ska inom tio arbetsdagar efter att ha mottagit koncessionsansökan underrätta sökanden om den tidsfrist som avses i 23 § 1 mom. och om den möjlighet till överklagande som avses i 23 § 3 mom.

Finansinspektionen ska underrätta Europeiska kommissionen och Europeiska banktillsynskommittén om beviljandet av koncession för en filial.

Filialkoncessionen berättigar till verksamhet på ett eller flera driftställen.

29 h §

Återkallande av koncessionen för en filial och begränsning av filialens verksamhet

I 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om återkallande av koncessionen för en filial och om begränsning av filialens verksamhet. Dessutom ska Finansinspektionen utan dröjsmål återkalla filialens koncession då en myndighet i hemstaten för ett kreditinstitut från tredje land har återkallat kreditinstitutets koncession.

En anmälan om återkallandet av koncessionen ska göras till Europeiska kommissionen, Europeiska banktillsynskommittén, insättningsgarantifonden och ersättningsfonden för investerarskydd, om det berörda kreditinstitutet från tredje land är medlem i fonden.

29 i §

Avslutande av verksamheten vid en filial

Då Finansinspektionen återkallar koncessionen för en filial till ett kreditinstitut från tredje land, ska filialens verksamhet omedelbart avslutas. Det som föreskrivs om tillsynen över filialer någon annanstans i lag tillämpas på tillsynen över filialen efter att den avslutat sin verksamhet tills en sådan anmälan som avses i 2 mom. har gjorts och insättningarna har betalats till insättarna.

Det utländska kreditinstitutet ska efter att verksamheten vid dess filial har avslutats utan dröjsmål underrätta sina borgenärer och gäldenärer, vars fordringar eller skulder grundar sig på avtal som ingåtts genom förmedling av filialen, hur gäldenärerna kan fullfölja sina avtalsenliga förpliktelser och hur borgenärerna kan få betalning för sina förfallna fordringar efter att verksamheten har avslutats. Finansinspektionen utfärdar vid behov närmare föreskrifter om det förfa-

rande som avses i detta moment.

Det som i fråga föreskrivs i denna paragraf tillämpas i tillämpliga delar på begränsning av verksamheten vid en filial med stöd av 29 h § i denna lag eller 27 § i lagen om Finansinspektionen.

29 j §

Öppnande av en representation och dess verksamhet

Om ett kreditinstitut från tredje land ämnar öppna en representation i Finland ska kreditinstitutet göra en anmälan om detta till Finansinspektionen. Anmälan ska innefatta information om adressen för representationens driftställe, den person som ansvarar för representationens verksamhet samt om verksamhetens art och omfattning. Finansinspektionen kan utfärda närmare föreskrifter om vad den information som avses i detta moment ska innefatta och om anmälningsförfarandet.

Representationen får inte bedriva sådan verksamhet som avses i 30 §.

Representationen får inleda sin verksamhet då en sådan anmälan som avses i 1 mom. har gjorts.

29 k §

Återkallande av verksamhetsrättigheterna för en representation

Finansinspektionen kan förbjuda en representation att fortsätta sin verksamhet i Finland, om en sådan anmälan som avses i 29 i § inte har gjorts eller informationen i anmälan är felaktig eller bristfällig eller det i representationens verksamhet skett väsentliga överträdelser av bestämmelser eller föreskrifter om finansmarknaden.

Tillåten affärsverksamhet

35 a §

Begränsningar av förvärv av värdepappersade tillgångsposter

Ett kreditinstitut får inte förvärva till-

gångsposter som värdepapperiserats i enlighet med 16 b § om kreditinstitutet inte kan försäkra sig om att den ursprungliga kreditgivaren eller någon annan som värdepapperiserar sina tillgångsposter eller som överlåter värdepapperiserade tillgångsposter ansvarar för ett belopp som motsvarar minst fem procent av de tillgångsposter som är föremål för värdepapperiseringen.

Det som föreskrivs i 1 mom. tillämpas inte på

1) värdepapperiseringsarrangemang som berör

a) fordringar på offentliga sammanslutningar,

b) fordringar på kreditinstitut och värdepappersföretag på vilka en riskvikt på högst 50 procent tillämpas med stöd av denna lag, eller

c) fordringar på multilaterala utvecklingsbanker, eller på

2) indexbaserade arrangemang, syndikerade krediter, förvärvade försäljningsfordringar eller kreditderivatavtal, som uppfyller de villkor som föreskrivs i artikel 122 i kreditinstitutsdirektivet.

Om kreditinstitutet förvärvar tillgångsposter som värdepapperiserats i strid med denna paragraf, ska Finansinspektionen höja det kapitalkrav som enligt 61 § tillämpas på dessa tillgångsposter på det sätt som det föreskrivs i artikel 122a.5 tredje stycket i kreditinstitutsdirektivet.

36 §

Driftställen

Ett kreditinstitut ska ha sitt huvudkontor och minst ett fast driftställe i Finland. Det kan dessutom bedriva verksamhet i filialer och på andra driftställen. I 10 kap. föreskrivs om etablering av filialer utomlands.

45 §

Primärt kapital

Till ett kreditinstituts kapitalbas räknas det primära kapitalet, som består av

4) kapitallån vilkas villkor har godkänts av

36 §

Driftställen

Ett kreditinstitut ska ha sitt huvudkontor och minst ett fast driftställe i Finland.

45 §

Primärt kapital

Till ett kreditinstituts kapitalbas räknas det primära kapitalet, som består av

4) finansiella hybridinstrument, vars villkor

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Finansinspektionen,

8) under räkenskapsåret upplupen vinst enligt delårsrapporten, om vinsten enligt en revisors utlåtande är beräknad enligt metoder godkända av Finansinspektionen och enligt samma principer som resultatet för räkenskapsåret,

9) övriga av Finansinspektionen godkända poster som kan jämföras med dem som nämns ovan.

Finansinspektionen har godkänt,

8) under räkenskapsåret upplupen vinst enligt delårsrapporten, om vinsten enligt en revisors utlåtande är beräknad enligt metoder godkända av *Finansinspektionen* och enligt samma principer som resultatet för räkenskapsåret,

9) övriga av *Finansinspektionen* godkända poster som kan jämföras med dem som nämns ovan.

Av de poster som avses i 1 mom. 4 punkten får högst ett belopp som motsvarar 35 procent av det sammanlagda primära kapitalets belopp räknas till det primära kapitalet. Av det sammanlagda beloppet av sådana finansiella instrument som avses i den nämnda punkten, som är förenade med rätt att växla det finansiella instrumentet till aktier eller andelar i kreditinstitutet, får emellertid, sammanräknat med de övriga poster som avses i punkten, ett belopp som motsvarar högst 50 procent av det sammanlagda primära kapitalets belopp räknas till det primära kapitalet. Av det sammanlagda beloppet av sådana finansiella instrument som för kreditinstitutets del innefattar ett incitament till förtida återbetalning får emellertid, oberoende av vad som konstaterats ovan, högst 15 procent räknas till det primära kapitalet.

Till de poster som avses i 1 mom. 1–5 punkten får inte räknas poster vars kapital inte har betalats till kreditinstitutet. Till de poster som avses i 1–4 punkten i samma moment får räknas endast poster på vilka kan betalas utdelning, ränta eller annan gottgörelse eller kapitalåterbäring under förutsättning att kreditinstitutet har utdelningsbara medel. Till de nämnda posterna får inte räknas

- 1) tidsbundna poster,
- 2) poster som medför kumulativ rätt till utdelning, ränta eller annan gottgörelse,
- 3) poster för vilka säkerhet för betalningen av kapital, utdelning eller ränta eller annan gottgörelse har ställts av
 - a) kreditinstitutet självt eller av ett företag inom samma koncern som detta,
 - b) ett företag som med stöd av lag eller avtal ansvarar för kreditinstitutets skulder eller ett företag som hör till samma koncern som

Poster vars kapital inte har betalats till kreditinstitutet får inte räknas till de poster som avses i 1 mom. 1–6 punkten, med undantag för oanvända vinstmedel. Endast poster på vilka utdelning, ränta eller annan gottgörelse eller kapitalåterbäring kan betalas under förutsättning att kreditinstitutet har utdelningsbara medel får räknas till de poster som avses i 1–4 punkten i samma moment. Till de nämnda posterna räknas inte

- 1) tidsbundna poster,
- 2) poster som medför kumulativ rätt till utdelning, ränta eller annan gottgörelse,
- 3) poster för vilka säkerhet för betalningen av kapital, utdelning eller ränta eller annan gottgörelse har ställts av
 - a) kreditinstitutet självt eller av ett företag inom samma koncern som detta,
 - b) ett företag som med stöd av lag eller avtal ansvarar för kreditinstitutets skulder eller ett företag som hör till samma koncern som

ett sådant företag,

c) ett företag av vars röstetal företag som avses i a- och b-punkten tillsammans innehar över hälften eller företag som hör till samma koncern som ett sådant företag.

ett sådant företag, *eller*

c) ett företag av vars röstetal företag som avses i *underpunkterna* a och b tillsammans innehar över hälften eller företag som hör till samma koncern som ett sådant företag.

46 §

Supplementärt kapital

Till ett kreditinstituts kapitalbas räknas det supplementära kapitalet, som består av

3) skuldinstrument som emitterats på obestämd tid samt de poster som avses i 45 § 1 mom. 1–4 punkten och som medför kumulativ rätt till utdelning, ränta eller annan gottgörelse, under de förutsättningar som anges i 3 mom.,

46 §

Supplementärt kapital

Till ett kreditinstituts kapitalbas räknas det supplementära kapitalet, som består av

3) *följande poster under de förutsättningar som anges i 3 mom.:*

a) finansiella hybridinstrument, till den del de inte räknas till det primära kapitalet,

b) övriga skuldinstrument som emitterats på obestämd tid,

c) de poster som avses i 45 § 1 mom. 1–4 punkten och som medför kumulativ rätt till utdelning, ränta eller annan gottgörelse,

48 §

Avdragsposter

Från ett kreditinstituts primära kapital skall dras av

1) egna aktier, andelar eller grundfondsbevis som kreditinstitutet innehar,

2) det oavskrivna anskaffningsvärdet för immateriella tillgångar med lång verknings-tid,

3) de poster i räkenskapsperiodens resultat eller ackumulerade vinstmedel som har uppstått vid värdering av förvaltningsfastigheter enligt verkligt värde och som överstiger ett av denna uppskrivning orsakat högre kapitalkrav,

4) förlusterna för tidigare räkenskapsperioder och för den senaste räkenskapsperioden,

48 §

Avdragsposter

Från ett kreditinstituts primära kapital avdras

1) egna aktier, andelar eller grundfondsbevis som kreditinstitutet innehar *och finansiella hybridinstrument som kreditinstitutet själv har emitterat och innehar och som räknas till det primära kapitalet, samt det belopp med vilket kreditinstitutet i strid med 35 § har finansierat förvärv av sådana egna finansiella instrument som avses i denna punkt,*

2) det oavskrivna anskaffningsvärdet för immateriella tillgångar med lång verknings-tid,

3) de poster i räkenskapsperiodens resultat eller ackumulerade vinstmedel som har uppstått vid värdering av förvaltningsfastigheter enligt verkligt värde och som överstiger ett av denna uppskrivning orsakat högre kapitalkrav,

4) förlusterna för tidigare räkenskapsperioder och för den senaste räkenskapsperioden,

Från ett kreditinstituts supplementära kapital avdras det belopp med vilket kreditinstitu-

Från ett kreditinstituts primära och supplementära kapital skall dras av

1) aktier, andelar och kapitallån i sådana kreditinstitut och utländska kreditinstitut samt finansiella institut i vilka kreditinstitutet innehar över 10 procent av aktierna eller andelarna,

2) andra än i 1 punkten avsedda kreditinstitut och utländska kreditinstituts samt finansiella instituts aktier, andelar och kapitallån till den del som dessa sammanlagt, inklusive de poster som avses i 4 punkten, överstiger 10 procent av kreditinstitutets kapitalbas före de avdrag som skall göras från det sammanlagda primära och supplementära kapitalet,

3) aktier, andelar och kapitallån i sådana finländska och med dessa jämförbara utländska försäkringsföretag i vilka kreditinstitutet innehar över 10 procent av aktierna eller andelarna,

4) lånefordringar på inlåningsbankers säkerhetsfonder, till den del som de tillsammans med de poster som avses i 2 punkten överstiger det belopp som avses i 2 punkten,

5) det belopp med vilket ett kvalificerat innehav som avses i 71 § överstiger den gräns som anges i den nämnda paragrafens 1 mom., och det belopp med vilket det sammanlagda beloppet av sådana innehav överstiger den gräns som anges i den nämnda paragrafens 2 mom.,

6) clearingfordringar som härrör från redan överlåtna eller betalda värdepapper i samband med transaktioner som gjorts efter den femte bankdagen samt från obetalda poster till avtalstidens utgång.

Vid användning av den intermetod som avses i 59 § 1 mom. skall skillnaden mellan de bokförda nedskrivningarna av summan av riskvägda tillgångar och de förväntade förlusterna vidare dras av från det primära och supplementära kapitalet, om skillnaden är negativ. Vid beräkning av underskott som avses i detta moment skall de förväntade förlusterna av investeringar i egetkapitalinstrument räknas in i de förväntade förlusterna exklusive bokförda nedskrivningar. Vid tillämpning av

tet i strid med 35 § har finansierat förvärv av sådana egna finansiella instrument som avses i 46 §.

Från ett kreditinstituts primära och supplementära kapital avdras

1) aktier och andelar *i samt finansiella hybridinstrument som hänför sig* till sådana kreditinstitut och utländska kreditinstitut samt finansiella institut i vilka kreditinstitutet innehar över 10 procent av aktierna eller andelarna,

2) andra än i 1 punkten avsedda kreditinstituts och utländska kreditinstituts samt finansiella instituts aktier och andelar *samt finansiella hybridinstrument* till den del dessa sammanlagt, inklusive de poster som avses i 4 punkten, överstiger 10 procent av kreditinstitutets kapitalbas före de avdrag som ska göras från det sammanlagda primära och supplementära kapitalet,

3) aktier, andelar och kapitallån i sådana finländska och med dessa jämförbara utländska försäkringsföretag i vilka kreditinstitutet innehar över 10 procent av aktierna eller andelarna,

4) lånefordringar på inlåningsbankers säkerhetsfonder, till den del som de tillsammans med de poster som avses i 2 punkten överstiger det belopp som avses i 2 punkten,

5) det belopp med vilket ett kvalificerat innehav som avses i 71 § överstiger den gräns som anges i den nämnda paragrafens 1 mom., och det belopp med vilket det sammanlagda beloppet av sådana innehav överstiger den gräns som anges i den nämnda paragrafens 2 mom.,

6) clearingfordringar som härrör från redan överlåtna eller betalda värdepapper i samband med transaktioner som gjorts efter den femte bankdagen samt från obetalda poster till avtalstidens utgång.

Vid användning av den intermetod som avses i 59 § 1 mom. skall skillnaden mellan de bokförda nedskrivningarna av summan av riskvägda tillgångar och de förväntade förlusterna vidare dras av från det primära och supplementära kapitalet, om skillnaden är negativ. Vid beräkning av underskott som avses i detta moment skall de förväntade förlusterna av investeringar i egetkapitalinstrument räknas in i de förväntade förlusterna exklusive bokförda nedskrivningar. Vid till-

69 och 71 § skall de poster som avses i detta moment inte dras av från kapitalbasen. På värdepapperisering baserade poster, på vilka enligt 61 § 3 mom. tillämpas riskvikten 1 250 procent, skall inte beaktas vid tillämpningen av detta moment.

Från det primära och supplementära kapitalet skall utöver vad som föreskrivs ovan dras av de ovan i 3 mom. nämnda på värdepapperisering baserade posterna, om de i enlighet med 61 § 3 mom. inte beaktas vid beräkningen av kapitalkravet.

Hälften av de poster som avses i 2–4 mom. skall dras av från det primära kapitalet och hälften från maximibeloppet för det supplementära kapitalet enligt 46 § 7 mom. Om det supplementära kapitalets maximibelopp inte räcker för avdragen, skall den överskjutande delen dras av från det primära kapitalet.

I stället för avdrag enligt 2 mom. 3 punkten kan en andel som motsvarar kreditinstitutets innehav i försäkringsföretaget dras av från minimibeloppet av ett försäkringsföretags verksamhetskapital beräknat i enlighet med lagen om försäkringsbolag eller motsvarande utländska lag.

Vid beräkning av de avdrag som avses i 2 mom. 1–3 punkten skall med aktier, andelar och kapitallån jämföras de fordringar på företaget som är efterställda gäldenärens övriga skulder. Vid beräkning av avdrag enligt 2 mom. 1 punkten anses kreditinstitutets innehav omfatta också enligt 71 § 3 mom. beräknade innehav i de kreditinstitut, utländska kreditinstitut och finansiella institut i vilka kreditinstitutet har ett kvalificerat innehav enligt 70 §. Vid beräkning av avdrag enligt 2 mom. 1 och 3 punkten samt 6 mom. anses kreditinstitutets innehav omfatta också aktier, andelar, kapitallån och därmed jämförbara fordringar som avses i denna paragraf och som innehas av sådana försäkringsholdingföretag och finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag som är kreditinstitutets dotter- eller intresseföretag, i samma proportion som kreditinstitutet äger aktier eller andelar i holdingföretaget. Vid beräkningen av avdrag som avses ovan i detta moment beaktas inte investeringar i företag inom samma finansiella företagsgrupp som kreditinstitutet.

Med Finansinspektionens tillstånd får avdrag enligt 2, 6 eller 7 mom. lämnas ogjorda

lämpning av 69 och 71 § skall de poster som avses i detta moment inte dras av från kapitalbasen. På värdepapperisering baserade poster, på vilka enligt 61 § 3 mom. tillämpas riskvikten 1 250 procent, skall inte beaktas vid tillämpningen av detta moment.

Från det primära och supplementära kapitalet skall utöver vad som föreskrivs ovan dras av de i 3 mom. nämnda på värdepapperisering baserade posterna, om de i enlighet med 61 § 2 mom. inte beaktas vid beräkningen av kapitalkravet.

då en investering som avses i de nämnda momenten är nödvändig i samband med sanering av affärsverksamheten i ett annat kreditinstitut eller utländskt kreditinstitut, finansiellt institut eller finländskt eller därmed jämförbart utländskt försäkringsföretag eller då investeringen har gjorts i ett finansiellt institut vars huvudsakliga syfte är att inneha aktier eller andelar i andra företag än kreditinstitut eller utländska kreditinstitut eller finansiella institut och det finansiella institutet inte hör till något annat kreditinstituts eller utländskt kreditinstituts eller ett värdepappersföretags eller därmed jämförbart utländskt företags finansiella företagsgrupp.

9 mom. har upphävts genom L 24.6.2010/600.

De poster som avses i denna paragraf skall beaktas till det belopp som tagits upp i bokslutet, med undantag för förväntade förluster som avses i 3 mom.

48 a §

Principer för avräkning av poster

Hälften av de poster som avses i 48 § 3—5 mom. ska dras av från det primära kapitalet och hälften från maximibeloppet för det supplementära kapitalet enligt 46 § 7 mom. Om det supplementära kapitalets maximibelopp inte räcker för avdragen, ska den överskjutande delen dras av från det primära kapitalet.

I stället för avdrag enligt 48 § 3 mom. 3 punkten kan en andel som motsvarar kreditinstitutets innehav i försäkringsföretaget dras av från minimibeloppet av ett försäkringsföretags verksamhetskapital beräknat i enlighet med lagen om försäkringsbolag eller motsvarande utländska lag.

Vid beräkning av de avdrag som avses i 48 § 3 mom. 1—3 punkten ska med aktier, andelar och kapitallån jämföras de fordringar på företaget som är efterställda gäldenärens övriga skulder. Vid beräkning av avdrag enligt 1 punkten i nämnda mom. anses kreditinstitutets innehav omfatta också enligt 71 § 3 mom. beräknade innehav i de kreditinstitut, utländska kreditinstitut och finansiella institut i vilka kreditinstitutet har ett kvalificerat innehav enligt 70 §. Vid be-

räkning av avdrag enligt 48 § 3 mom. 1 och 3 punkten samt 2 mom. i denna paragraf anses kreditinstitutets innehav omfatta också aktier, andelar, och finansiella hybridinstrument som avses i denna paragraf och som innehas av sådana försäkringsholdingföretag och finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag som är kreditinstitutets dotter- eller intresseföretag, i samma proportion som kreditinstitutet äger aktier eller andelar i holdingföretaget. Vid beräkningen av avdrag som avses ovan i detta moment beaktas inte investeringar i företag inom samma finansiella företagsgrupp som kreditinstitutet.

Med Finansinspektionens tillstånd får avdrag enligt 48 § 3 mom. eller 2 eller 3 mom. i denna paragraf lämnas ogjorda då en investering som avses i de nämnda momenten är nödvändig i samband med sanering av affärsverksamheten i ett annat kreditinstitut eller utländskt kreditinstitut, finansiellt institut eller finländskt eller därmed jämförbart utländskt försäkringsföretag eller då investeringen har gjorts i ett finansiellt institut vars huvudsakliga syfte är att inneha aktier eller andelar i andra företag än kreditinstitut eller utländska kreditinstitut eller finansiella institut och det finansiella institutet inte hör till något annat kreditinstituts eller utländskt kreditinstituts eller ett värdepappersföretags eller därmed jämförbart utländskt företags finansiella företagsgrupp.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om företag som hör till en finansiell företagsgrupp ska vid beräkning av kapitaltäckningen i ett medlemskreditinstitut i sammanslutningens centralinstitut enligt lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker (599/2010) tillämpas på sammanslutningar som avses i den nämnda paragrafens 1 mom. och som konsolideras vid beräkningen av den konsoliderade kapitaltäckningen.

De poster som avses i denna paragraf skall beaktas till det belopp som tagits upp i bokslutet, med undantag för förväntade förluster som avses i 48 § 4 mom.

49 §

Generalklausul om riskhantering

Ett kreditinstitut får inte i sin verksamhet ta

49 §

Generalklausul om riskhantering

Ett kreditinstitut får inte i sin verksamhet ta

så stora risker att dess kapitaltäckning eller likviditet väsentligt äventyras. Kreditinstitutet skall ha en intern styrning som möjliggör en effektiv riskhantering samt med hänsyn till verksamheten en tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem. Styrningen, den interna kontrollen och riskhanteringen skall uppfylla de krav som ställs i bilaga V till Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut, nedan kallat kreditinstitutsdirektivet.

På överföring av uppgifter som har samband med ett kreditinstituts riskhantering och övriga interna kontroll till ett företag som inte hör till samma finansiella företagsgrupp eller samma sammanslutning av inlåningsbanker som kreditinstitutet tillämpas 36 a och 36 b §.

61 §

Kapitalkrav för kreditrisker som är förenade med värdepapperiserade fordringar

Denna paragraf tillämpas på de närmare definierade transaktioner (värdepapperisering) i artikel 4.36–4.44 i kreditinstitutsdirektivet som innebär att

- 1) den kreditrisk som är förenad med en fordran eller en annan tillgångspost rangordnas i trancher,*
- 2) betalningarna inom ramen för transaktionen är beroende av utvecklingen av fordran eller gruppen av fordringar,*
- 3) prioriteringen av trancherna avgör hur förluster fördelas under den tid transaktionen pågår.*

så stora risker att dess kapitaltäckning eller likviditet äventyras väsentligt.

Kreditinstitutet ska ha en tillförlitlig intern styrning som möjliggör effektiv riskhantering, samt tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem med hänsyn till sin verksamhet, *inklusive sådana principer och förfaranden för belönande av ledningen och personalen som stöder effektiv riskhantering.* Styrningen, den interna kontrollen och riskhanteringen ska uppfylla de krav som ställs i bilaga V till kreditinstitutsdirektivet.

På belöningsprinciperna och belöningsförfarandena tillämpas, trots denna paragraf, det som någon annanstans i lag föreskrivs om arbetsavtal och om kreditinstitutens lagstadgade styrnings- och tillsynsorgans ansvar. Närmare föreskrifter om belöningsprinciperna och belöningsförfarandena utfärdas genom förordning av finansministeriet.

På överföring av uppgifter som har samband med ett kreditinstituts riskhantering och övriga interna kontroll till ett företag som inte tillhör samma finansiella företagsgrupp eller i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker avsedda sammanslutning som kreditinstitutet, tillämpas 36 a och 36 b §.

(Upphävs 1 mom.)

63 §

Kapitalkrav för valuta- och råvarurisker

Ett kreditinstitut skall ha en tillräcklig kapitalbas för valuta- och råvaruriskerna samt jämförbara exponeringar i hela dess verksamhet.

63 §

*Kapitalkrav för valuta-, **avvecklings-** och råvarurisker*

Ett kreditinstitut skall ha en tillräcklig kapitalbas för valuta-, *avvecklings-* och råvaruriskerna samt jämförbara exponeringar i hela dess verksamhet.

64 §

Kapitalkrav för exponeringar i handelslagret

Ett kreditinstitut skall ha en kapitalbas som täcker åtminstone följande exponeringar i handelslagret samt därmed jämförbara exponeringar:

- 1) den risk som orsakas av den allmänna utvecklingen på marknaden (*allmän risk*),
- 2) den risk som orsakas av den som har utfärdat ett instrument eller, i fråga om derivatinstrument, den som har utfärdat det underliggande instrumentet (*specifik risk*),
- 3) den risk som orsakas av *tekningsförbindelser* (*övrig positionsrisk*),
- 4) den risk som orsakas av *icke avvecklade transaktioner* (*avvecklingsrisk*),
- 5) den risk som orsakas av en motparts fallissemang (*motpartsrisk*).

64 §

Kapitalkrav för exponeringar i handelslagret

Ett kreditinstitut skall ha en kapitalbas som täcker åtminstone följande exponeringar i handelslagret samt därmed jämförbara exponeringar:

- 1) den risk som orsakas av den allmänna utvecklingen på marknaden (*allmän risk*),
- 2) den risk som orsakas av den som har utfärdat ett instrument eller, i fråga om derivatinstrument, den som har utfärdat det underliggande instrumentet (*specifik risk*),
- 3) den risk som orsakas av
- 4) den risk som orsakas av en motparts fallissemang (*motpartsrisk*).

67 §

Exponeringar mot kunder samt rapporteringsskyldighet

Med *exponering mot kunder* avses i denna lag summan av tillgångarna i ett kreditinstitut och institutets åtaganden utanför balansräkningen för vilka den fallissemangsrisk som är förenad med motparten hänför sig till samma fysiska eller juridiska person eller till en fysisk eller juridisk person i samma väsentliga ekonomiska intressegemenskap som en sådan person. Vid beräkning av exponeringar mot kunder skall tillgångar beaktas i enlighet med 58 § 2 mom. Åtaganden utanför balansräkningen skall beaktas till nominellt värde eller, om ett åtagande avser förvärv av värdepapper, till värdepapperets marknadsvärde eller

67 §

Exponeringar mot kunder samt rapporteringsskyldighet

Med *exponering mot en kund* avses i denna lag summan av tillgångarna i ett kreditinstitut och institutets åtaganden utanför balansräkningen för vilka den fallissemangsrisk som är förenad med motparten hänför sig till samma fysiska eller juridiska person eller till en fysisk eller juridisk person i samma väsentliga ekonomiska intressegemenskap som en sådan person. Vid beräkningen av exponering mot en kund ska tillgångar beaktas i enlighet med 58 § 2 mom. Åtaganden utanför balansräkningen ska beaktas till nominellt värde eller, om ett åtagande avser förvärv av värdepapper, till värdepapperets marknadsvärde eller

avtalsmässiga värde.

En exponering mot en kund anses hänföra sig till garantigivaren om ett annat kreditinstitut, ett utländskt kreditinstitut, ett värdepappersföretag eller ett därmed jämförbart utländskt företag har ställt proprieborgen för kunden. Garantiförbindelsen skall uppfylla de villkor som anges i 60 §.

I ett kreditinstituts exponeringar mot kunder ingår emellertid inte

1) de poster som avses i 48 § och som har dragits av från kreditinstitutets kapitalbas,

2) de poster som vid köp eller försäljning av valuta uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion inom 48 timmar efter betalning,

3) de poster som vid köp eller försäljning av värdepapper uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion inom fem bankdagar efter den tidigaste av de tidpunkter då antingen betalning har skett eller värdepapperen levererats.

Om kreditinstitutet har ett handelslager som avses i 64 § skall exponeringarna i det beräknas enligt artikel 32 i kapitalbasdirektivet.

Kreditinstitutet skall kvartalsvis rapportera sina exponeringar till Finansinspektionen. Finansinspektionen kan meddela föreskrifter om rapporteringsskyldigheten om sådana behövs för tillsynen.

68 §

Hantering av exponeringar mot kunder

avtalsmässiga värde. *Borgensförbindelser och andra säkerheter samt andra kreditriskreducerande åtgärder får i enlighet med artiklarna 112—117 i kreditinstitutsdirektivet betraktas som sådana faktorer som minskar exponeringarna.*

I exponeringar mot en kund ingår emellertid inte

1) de poster som avses i 48 § och som har dragits av från kreditinstitutets kapitalbas,

2) de poster som vid köp eller försäljning av valuta uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion inom två bankdagar efter betalning,

3) de poster som vid köp eller försäljning av värdepapper uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion inom fem bankdagar efter den tidigaste av de tidpunkter då antingen betalning har skett eller värdepapperen levererats,

4) de intradagsposter som grundar sig på förmedling av detaljistbetalningar,

5) de poster som uppkommer i samband med kundverksamheten vid ett kreditinstitut som tillhandahåller betalningsförmedling eller clearing och avveckling eller förvaring av finansiella instrument, vilka inte kan avvecklas under samma bankdag men avvecklas senast under följande bankdag.

Om kreditinstitutet har ett handelslager som avses i 64 § ska exponeringarna i det beräknas enligt artikel 32 i kapitalbasdirektivet.

Kreditinstitutet ska kvartalsvis rapportera sina stora exponeringar till Finansinspektionen. Finansinspektionen utfärdar sådana föreskrifter om rapporteringsskyldigheten som behövs för tillsynen. *Med en stor exponering avses en exponering som motsvarar minst 10 procent av kreditinstitutets kapitalbas.*

68 §

Hantering av exponeringar mot kunder

Kreditinstitutet ska dessutom kontinuerligt följa de riskkoncentrationer som hänför sig till fordringarna och till de säkerheter som ställts för åtaganden utanför balansräkningen, samt uppställa gränser för dem. Kreditinsti-

tet ska till Finansinspektionen rapportera de uppgifter som behövs för tillsynen över de risker som hänförs till koncentrationerna av säkerheter. Finansinspektionen utfärdar närmare föreskrifter om innebörden av den rapporteringsskyldighet som avses i detta moment och om rapporteringsfrekvensen.

69 §

Begränsning av exponeringar mot kunder

En exponering mot en kund får inte överstiga 25 procent *eller, om ett kundföretag som avses i 67 § 1 mom. är kreditinstitutets moder- eller dotterföretag eller moderföretagets dotterföretag, 20 procent* av kreditinstitutets kapitalbas.

Stora exponeringar får sammanlagt inte överstiga 800 procent av kreditinstitutets kapitalbas. Med en stor exponering avses en exponering som utgör minst 10 procent av kreditinstitutets kapitalbas.

Vid beräkning av de begränsningar som avses i 1 och 2 mom. beaktas inte exponeringar mot sådana dotterföretag till kreditinstitutet som är kreditinstitut, utländska kreditinstitut, finansiella institut eller tjänsteföretag som omfattas av den gruppbaseade tillsyn över kreditinstitutet som avses i 73 §. Vid beräkning av begränsningarna skall inte heller beaktas exponeringar mot sådana dotterföretag till kreditinstitutet som är kreditinstitut, ut-

69 §

Begränsning av exponeringar mot kunder

En exponering mot en kund får inte överstiga 25 procent av kreditinstitutets kapitalbas.

Om kundföretaget är ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag eller insättningsgarantifonden eller en säkerhetsfond som avses i kap. 7, får exponeringen inte överstiga 25 procent av kreditinstitutets kapitalbas eller, om detta belopp är mindre än 150 miljoner euro, det belopp som kreditinstitutet fastställt internt, vilket inte får överstiga 150 miljoner euro eller 100 procent av kreditinstitutets kapitalbas. Finansinspektionen kan av särskilda skäl bevilja ett kreditinstitut tillstånd att avvika från den sistnämnda gränsen.

Med exponeringar mot kreditinstitut eller värdepappersföretag avses vid tillämpningen av 2 mom. också exponeringar mot en sådan helhet av kunder som omfattar minst ett kreditinstitut eller värdepappersföretag. Vid tillämpningen av detta moment får emellertid inte de sammanlagda exponeringarna mot andra kunder som hör till denna helhet än kreditinstitut eller värdepappersföretag överskrida det belopp som föreskrivs i 1 mom.

Vid beräkning av de begränsningar som avses i 1 mom. beaktas inte exponeringar mot andra kreditinstitut, utländska kreditinstitut, finansiella institut eller tjänsteföretag som omfattas av den gruppbaseade tillsyn över kreditinstitutet som avses i 73 § eller, om kreditinstitutet är ett dotterbolag till ett utländskt kreditinstitut eller dess holdingföretag, av sådan gruppbasead tillsyn som det utländska kreditinstitutet är underställt och

ländska kreditinstitut, finansiella institut, tjänsteföretag eller i lagen om försäkringsbolag avsedda försäkringsbolag eller därmed jämförbara utländska försäkringsföretag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

som motsvarar den gruppbaseade tillsyn som avses i den nämnda paragrafen. Vid beräkning av begränsningarna beaktas inte heller exponeringar mot andra kreditinstitut, utländska kreditinstitut, finansiella institut, tjänsteföretag eller i lagen om försäkringsbolag avsedda försäkringsbolag eller därmed jämförbara utländska försäkringsföretag som hör till samma finans- och försäkringskonglomerat som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat som kreditinstitutet i fråga eller till ett motsvarande utländskt finans- och försäkringskonglomerat, under förutsättning att sådana bestämmelser som åtminstone motsvarar denna lags bestämmelser om gruppbasead tillsyn tillämpas på tillsynen över finans- och försäkringskonglomeratets kapitalbas och exponeringar mot kunder.

Finansinspektionen kan på ansökan av ett kreditinstitut tillåta att detta för viss tid överskrider de exponeringar som avses i 1 och 2 mom., om exponeringen inte avser dotterföretag till kreditinstitutet enligt 3 mom. Överskridningstillstånd får inte beviljas för exponeringar vilkas syfte är att förbättra koncernföretags finansiella ställning, om finansieringen kommer från ett kreditinstitut, utländskt kreditinstitut, värdepappersföretag eller ett jämförbart utländskt företag inom koncernen.

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs om sådana andra än i 3 och 4 mom. avsedda exponeringar mot kunder som inte skall beaktas vid tillämpning av 1 och 2 mom.

Ett kreditinstitut kan överskrida den i 1 och 2 mom. angivna gränsen med beloppet av exponeringen i handelslagret, om kreditinstitutets kapitalbas räcker för ändamålet och uppfyller de krav som anges i artikel 31 i och bilaga VI till kapitalbasdirektivet. Kreditinstitutet skall kvartalsvis rapportera överskridningsbelopp och kundens namn.

74 §

En finansiell företagsgrupps riskhantering

En finansiell företagsgrupps moderföretag och gruppens dotterföretag får inte i sin verksamhet ta så stora risker att den konsoliderade kapitaltäckningen väsentligt äventyras. Före-

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs om andra än i 2—4 mom. avsedda exponeringar mot kunder som inte ska beaktas vid tillämpningen av 1 mom.

Ett kreditinstitut kan överskrida den gräns som anges i 1 mom. med beloppet av exponeringen i handelslagret, om kreditinstitutets kapitalbas räcker för ändamålet och uppfyller de krav som anges i artikel 31 i och bilaga VI till kapitalbasdirektivet. Kreditinstitutet ska kvartalsvis rapportera överskridningsbeloppet och kundens namn.

74 §

En finansiell företagsgrupps riskhantering

En finansiell företagsgrupps moderföretag och gruppens dotterföretag får inte i sin verksamhet ta så stora risker att den konsoliderade kapitaltäckningen väsentligt äventyras. På

tag som avses i denna paragraf skall ha en intern styrning som möjliggör en effektiv riskhantering samt en i förhållande till verksamheten tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem. Styrningen, den interna kontrollen och den interna riskhanteringen skall uppfylla de krav som anges i bilaga V till kreditinstitutsdirektivet. På företag som avses i detta moment tillämpas 49 § 2 mom.

företag som avses i denna paragraf tillämpas 49 § 2—4 mom.

79 §

Konsoliderade exponeringar mot kunder och hantering av dessa samt uppföljning av konsoliderade riskkoncentrationer och interna transaktioner

79 §

Konsoliderade exponeringar mot kunder och hantering av dessa samt uppföljning av konsoliderade riskkoncentrationer och interna transaktioner

En finansiell företagsgrupps moderföretag eller ett i 72 § 2 mom. avsett kreditinstitut skall fortlöpande på ett tillförlitligt sätt följa upp omfattningen och karaktären av de konsoliderade exponeringarna mot kunderna. Företaget skall i sin verksamhet tillämpa med avseende på arten och omfattningen av gruppens verksamhet tillräckliga skriftliga principer och rutiner för identifiering, mätning och rapportering av de konsoliderade exponeringarna, för detta risktagande och för täckning av riskerna med kapitalbasen samt för annan hantering av konsoliderade exponeringar mot kunder.

En finansiell företagsgrupps moderföretag eller ett sådant kreditinstitut som avses i 72 § 2 mom. ska kontinuerligt på ett tillförlitligt sätt följa upp omfattningen och karaktären av de konsoliderade exponeringarna mot kunder. Företaget ska i sin verksamhet tillämpa sådana skriftliga principer och rutiner för identifiering, mätning och rapportering av de konsoliderade exponeringarna, för detta risktagande och för täckning av riskerna med kapitalbasen samt för annan hantering av konsoliderade exponeringar mot kunder som är tillräckliga med avseende på arten och omfattningen av den finansiella företagsgruppens verksamhet. Det som i 68 § 2 mom. föreskrivs om tillsynen över koncentrationer av säkerheter tillämpas också på konsoliderade koncentrationer av säkerheter.

90 §

Tillsynssamarbete i fråga om krav på finansiell ställning

Finansinspektionen övervakar iakttagandet av 5 kap. i samarbete med de myndigheter som svarar för tillsynen över med värdepappersföretag jämförbara utländska företag inom utländska kreditinstitut och som övervakar företag som hör till samma finansiella företagsgrupp enligt 73 § 1 mom. eller samma utländska finansiella företagsgrupp som kreditinstitutet.

90 §

Samarbete vid tillsynen över tillsynsobjektens finansiella ställning

Finansinspektionen övervakar iakttagandet av 5 kap. i samarbete med de myndigheter som svarar för tillsynen över utländska kreditinstitut eller *utländska värdepappersföretag* och som övervakar företag som hör till samma finansiella företagsgrupp enligt 73 § 1 mom. eller samma utländska finansiella företagsgrupp som kreditinstitutet.

I lagen om Finansinspektionen föreskrivs

I lagen om Finansinspektionen föreskrivs om Finansinspektionens rätt att inspektera och få uppgifter samt skyldighet att lämna uppgifter.

om Finansinspektionens rätt att inspektera och få uppgifter samt skyldighet att lämna uppgifter.

Om Finansinspektionen svarar för den gruppbaseade tillsynen över ett kreditinstitut vars finansiella företagsgrupp omfattar ett eller flera utländska EES-kreditinstitut, ska Finansinspektionen tillsammans med tillsynsmyndigheten i ett sådant EES-kreditinstituts hemstat försöka nå samförstånd i fråga om tillämpningen av 85 och 86 § på kreditinstitutets gruppbaseade interna kapitalutvärdering. Finansinspektionen ska inhämta ett utlåtande om saken av Europeiska banktillsynskommittén om någon av de myndigheter som avses i momentet begär det.

Ifall samförstånd angående tillämpningen av 85 eller 86 § inte har nåtts inom fyra månader efter att Finansinspektionen har utfört en sådan utvärdering som avses i 85 § 1 mom. och delgett den de myndigheter som avses i 3 mom., får Finansinspektionen ensam fatta beslut om tillämpningen av 85 och 86 § på kreditinstitutets gruppbaseade interna kapitalutvärdering. Finansinspektionen ska utan dröjsmål delge de myndigheter som avses i 3 mom. den utvärdering som avses i 85 § och det beslut som avses i 86 §.

Om en utländsk EES-tillsynsmyndighet svarar för den gruppbaseade tillsynen över ett sådant kreditinstitut vars finansiella företagsgrupp omfattar ett finskt kreditinstitut, ska Finansinspektionen höra den utländska EES-tillsynsmyndigheten innan den gör en sådan utvärdering som avses i 85 § eller fattar ett sådant beslut som avses i 86 §.

Den utvärdering eller det beslut som avses i 3 eller 5 mom. ska årligen omprövas med iakttagande av vad som föreskrivs i denna paragraf, eller av särskilda skäl oftare än detta, om en sådan utländsk EES-tillsynsmyndighet som avses i denna paragraf begär det.

100 §

(Upphävs)

Garantiavgift för ett utländskt kreditinstituts filial

Garantiavgiften för en finländsk filial till ett utländskt kreditinstitut som har koncession i en EES-stat och som är medlem av insätt-

ningsgarantifonden bestäms enligt 99 §. Till grund för filialens garantiavgift läggs dock det sammanlagda beloppet av sådan inlåning i filialen som ersätts enligt 7 a § i lagen om utländska kreditinstitut och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993). När den avgift som grundar sig på kapitaltäckningen beräknas skall i det utländska kreditinstitutets sammanlagda kapitalbas inräknas de poster som enligt bestämmelserna i det utländska kreditinstitutets hemstat får hänföras till posterna i fråga.

Garantiavgiften för en finländsk filial till ett utländskt kreditinstitut som har koncession i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som är medlem av insättningsgarantifonden utgör 0,05 procent av det sammanlagda beloppet av inlåningen i filialen.

Det sammanlagda inlåningsbelopp som avses i 1 och 2 mom. samt den kapitalbas som avses i 1 mom. beräknas på basis av det fastställda bokslutet för den räkenskapsperiod som föregår betalningen av garantiavgiften

104 §

När uppkommer betalningsskyldighet för insättningsgarantifonden

Om en inlåningsbank inte i enlighet med inlåningsavtalet och denna lag har betalat en insättares förfallna och ostridiga fordringar som finns på ett konto i inlåningsbanken, kan insättaren anmäla saken till Finansinspektionen.

Finansinspektionen skall inom 21 dagar efter att ha fått en anmälan som avses i 1 mom. eller efter att på annat sätt ha fått kännedom om saken besluta om insättningsgarantifonden är skyldig att betala insättarnas fordringar enligt 105 § 1–3 mom. En förutsättning för att betalningsskyldighet skall föreläggas är att orsaken till att en fordran som avses i 1 mom. lämnats obetald enligt erhållna upplysningar varit bankens betalningssvårigheter eller andra ekonomiska svårigheter som enligt Finansinspektionens bedömning inte är tillfälliga.

Finansinspektionen skall vid bedömningen av om svårigheter som avses i 2 mom. är tillfälliga eller inte beakta det solidariska ansva-

104 §

När uppkommer betalningsskyldighet för insättningsgarantifonden

Om en inlåningsbank inte i enlighet med inlåningsavtalet och denna lag har betalat en insättares förfallna och ostridiga *tillgodohavanden* som registrerats på ett konto i inlåningsbanken, kan insättaren anmäla saken till Finansinspektionen.

Finansinspektionen ska inom *fem* arbetsdagar efter att ha fått en sådan anmälan som avses i 1 mom. eller efter att på annat sätt ha fått kännedom om saken besluta *huruvida* insättningsgarantifonden är skyldig att betala insättarnas fordringar som avses i 105 § 1–3 mom. En förutsättning för att *betalningsskyldighet ska föreläggas är att den erhållna utredningen visar att* orsaken till att en fordran som avses i 1 mom. lämnats obetald varit bankens betalningssvårigheter eller andra ekonomiska svårigheter som enligt Finansinspektionens bedömning inte är tillfälliga.

Finansinspektionen ska vid bedömningen av *huruvida* de svårigheter som avses i 2 mom. är tillfälliga eller inte beakta det soli-

ret enligt 105 §.

Finansinspektionen skall underrätta insättningsgarantifonden, inlåningsbankens säkerhetsfond, inlåningsbanken och finansministeriet om beslut som avses i 2 mom. Om banken har filialer utomlands skall dessutom tillsynsmyndigheten och skyddssystemet i filialens etableringsstat underrättas om beslutet.

För verkställande av Finansinspektionens beslut enligt 2 mom. skall inlåningsbanken lämna insättningsgarantifonden upplysningar om insättarna och deras fordringar enligt 105 § 1–3 mom. Dessa upplysningar får insättningsgarantifonden lämna ut endast till myndigheter som enligt 141 § har rätt att få sekretessbelagd information.

105 §

Fordringar som ska ersättas

Av insättningsgarantifondens medel ersätts en insättares på konto registrerade tillgodohavanden i en inlåningsbank och andra än på konto registrerade tillgodohavanden som är föremål för betalningsförmedling, dock högst upp till 50 000 euro. Om ett konto används för investeringstjänster i enlighet med 55 § 2 mom. i lagen om värdepappersföretag, ska ersättningen dock i enlighet med 6 kap. i nämnda lag betalas ur den ersättningsfond som avses i den nämnda lagen.

En insättares fordringar på en inlåningsbanks filial i en EES-stat ersätts av den finländska insättningsgarantifondens medel till det belopp som skulle ersättas enligt skyddssystemet i filialens etableringsstat, dock högst upp till 50 000 euro.

Utan hinder av vad som i 1 mom. föreskrivs om ersättningens maximibelopp betalas en insättares fordran till fullt belopp av insättningsgarantifondens medel, om insättaren på ett tillförlitligt sätt visar att fordran grundar sig på medel som insättaren har fått vid försäljning av en bostad som varit i eget bruk och att dessa medel används för anskaffning av en ny bostad för eget bruk. Detta moment tillämpas endast på medel som har satts in på ett konto i en inlåningsbank högst sex månader före Finansinspektionens beslut enligt

dariska ansvaret enligt 105 §.

Finansinspektionen ska underrätta insättningsgarantifonden, inlåningsbankens säkerhetsfond, inlåningsbanken och finansministeriet om ett beslut som avses i 2 mom. Om banken har filialer utomlands ska dessutom tillsynsmyndigheten och skyddssystemet i filialens etableringsstat underrättas om beslutet.

För verkställande av Finansinspektionens beslut som avses i 2 mom. ska inlåningsbanken lämna insättningsgarantifonden upplysningar om insättarna och deras fordringar som avses i 105 § 1–3 mom. Dessa upplysningar får insättningsgarantifonden lämna ut endast till myndigheter som enligt 141 § har rätt att få sekretessbelagd information.

105 §

Fordringar som ska ersättas

Av insättningsgarantifondens medel ersätts en insättares på konto registrerade tillgodohavanden i en inlåningsbank och andra än på konto registrerade tillgodohavanden som är föremål för betalningsförmedling, dock högst upp till 100 000 euro. Om ett konto används för investeringstjänster i enlighet med 55 § 2 mom. i lagen om värdepappersföretag, ska ersättningen dock i enlighet med 6 kap. i nämnda lag betalas ur den ersättningsfond som avses i den nämnda lagen.

En insättares fordringar på en inlåningsbanks filial i en EES-stat ersätts av den finländska insättningsgarantifondens medel till det belopp som skulle ersättas enligt skyddssystemet i filialens etableringsstat, dock högst upp till 100 000 euro.

Trots vad som i 1 mom. föreskrivs om ersättningens maximibelopp, betalas en insättares fordran till fullt belopp av insättningsgarantifondens medel, om insättaren på ett tillförlitligt sätt visar att fordran grundar sig på medel som insättaren har fått vid försäljning av en bostad som varit i dennes eget bruk och att dessa medel används för anskaffning av en ny bostad för eget bruk. Detta moment tillämpas endast på medel som har satts in på ett konto i en inlåningsbank högst sex månader före *Finansinspektionen* fattat ett sådant

104 § 2 mom.

Vid tillämpning av denna paragraf skall inlåningsbanker som enligt lag, avtal eller något annat arrangemang helt eller delvis ansvarar för varandras skulder eller åtaganden betraktas som en enda bank. Utan hinder av vad som föreskrivs ovan tillämpas detta moment inte på inlåningsbanker som enligt 114 § 1 mom. har meddelat att de utträder ur en säkerhetsfond. Detta moment tillämpas dock på en bank som efter anmälan om utträde får stöd enligt 119 §. Finansinspektionen skall underrättas om avtal eller andra arrangemang som avses ovan.

106 §

Betalning av insättares fordringar

Insättningsgarantifonden skall betala insättarna fordringar som avses i 105 § 1–3 mom. inom tre månader från Finansinspektionens beslut enligt 104 §. Om inlåningsbanken har försatts i likvidation före ett beslut som avses i 104 § skall tidsfristen enligt detta moment räknas från likvidationsbeslutet.

Finansinspektionen kan sammanlagt tre gånger för högst tre månader i sänder bevilja insättningsgarantifonden förlängd betalningstid för insättarnas fordringar. En förutsättning för förlängd betalningstid är att insättningsgarantifondens förlängningsbehov är baserat på exceptionella omständigheter och särskilda skäl.

beslut som avses i 104 § 2 mom.

Vid tillämpning av denna paragraf ska inlåningsbanker som enligt lag, avtal eller något annat arrangemang helt eller delvis ansvarar för varandras skulder eller åtaganden betraktas som en enda bank. Trots vad som föreskrivs ovan tillämpas detta moment inte på inlåningsbanker som enligt 114 § 1 mom. har meddelat att de utträder ur en säkerhetsfond. Detta moment tillämpas dock på en bank som efter anmälan om utträde får sådant stöd som avses i 119 §. *Finansinspektionen* ska underrättas om avtal eller andra arrangemang som avses ovan.

106 §

Betalning av insättares fordringar

Insättningsgarantifonden ska betala insättarna fordringar som avses i 105 § 1–3 mom. inom *20 arbetsdagar* efter att *Finansinspektionen* fattat ett sådant beslut som avses i 104 §. Om inlåningsbanken har försatts i likvidation innan ett beslut som avses i 104 § har fattats ska den tidsfrist som föreskrivs i detta moment räknas från likvidationsbeslutet.

Finansinspektionen kan bevilja insättningsgarantifonden förlängd betalningstid för insättarnas fordringar, dock högst *10 arbetsdagar*. En förutsättning för att förlängd betalningstid ska beviljas är att insättningsgarantifondens behov av förlängd betalningstid grundar sig på exceptionella omständigheter och särskilda skäl.

Särskilda bestämmelser om insättningsgaranti för filialer till utländska kreditinstitut*112 a §****Medlemskap i insättningsgarantifonden för ett utländskt kreditinstituts filial***

Ett utländskt kreditinstituts filial kan höra till den insättningsgarantifond som avses i 95 §.

Ett utländskt kreditinstituts filial kan utträ-

da ur insättningsgarantifonden. Insättningsgarantifonden ska på ansökan bevilja kreditinstitutet utträde ur insättningsgarantifonden. I fråga om en filial till ett kreditinstitut från tredje land beviljas utträdet dock av Finansinspektionen. Innan utträde beviljas ska Finlands Bank och tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat höras. När det är fråga om en filial till ett utländskt EES-kreditinstitut ska även Finansinspektionen höras och när det är fråga om en filial till ett kreditinstitut från tredje land ska även insättningsgarantifonden höras. I beslutet kan närmare föreskrifter om utträdet ges.

Ett utländskt kreditinstituts filial ska på finska och svenska informera sina insättare om det skydd som insättningsgarantifonden ger insättarnas fordringar och om andra motsvarande skyddssystem eller om avsaknaden av skydd, samt om ändringar i den information som getts tidigare.

112 b §

Garantiavgift för ett utländskt kreditinstituts filial

Garantiavgiften för en finländsk filial till ett utländskt EES-kreditinstitut som är medlem i insättningsgarantifonden bestäms enligt 99 §. Till grund för filialens garantiavgift läggs dock det sammanlagda beloppet av sådana insättningar i filialen som ska ersättas med stöd av 112 c §. Vid beräkandet av den avgift som grundar sig på kapitaltäckningen räknas till ett utländskt EES-kreditinstituts sammanlagda kapitalbas de poster som enligt bestämmelserna i det utländska kreditinstitutets hemstat får hänföras till posterna i fråga.

Garantiavgiften för en finländsk filial till ett kreditinstitut från tredje land som är medlem i insättningsgarantifonden utgör 0,05 procent av det sammanlagda beloppet av insättningarna i filialen.

Det sammanlagda beloppet av de insättningar som avses i 1 och 2 mom. samt den kapitalbas som avses i 1 mom. beräknas på basis av det fastställda bokslutet för den räkenskapsperiod som föregår betalningen av garantiavgiften.

**Kompletterande skydd för ett utländskt
EES-kreditinstituts filial**

Ett utländskt EES-kreditinstituts finländska filial kan höra till den insättningsgarantifond som avses i 95 § för att komplettera sin hemstats skydd för insättarnas tillgodohavanden, om filialen tar emot insättningar från allmänheten och skyddet i dess hemstat inte kan anses vara lika täckande som insättningsgarantifondens skydd enligt denna lag. Det sammanlagda beloppet av skyddet i det utländska EES-kreditinstitutets hemstat och insättningsgarantifondens skydd kan dock vara högst 100 000 euro, dock så att medel som avses i 105 § 3 mom. ersätts till sitt fulla belopp.

Ett utländskt EES-kreditinstitut ska hos insättningsgarantifonden ansöka om medlemskap i fonden för sin finländska filial. Ansökan ska innehålla tillräckliga uppgifter om kreditinstitutet och om skyddssystemet i dess hemstat. Insättningsgarantifonden ska begära utlåtanden om ansökan av Finlands Bank och Finansinspektionen. Insättningsgarantifonden kan avslå ansökan om skyddet i kreditinstitutets hemstat kan anses vara tillräckligt.

I det beslut som insättningsgarantifonden fattar med anledning av en ansökan som avses i 2 mom. ska det bestämmas vilka av insättarnas fordringar den finländska insättningsgarantifonden ersätter och till vilka belopp samt vilken anslutningsavgift kreditinstitutet ska betala.

Insättningsgarantifondens skyldighet att betala insättarnas i 3 mom. avsedda fordringar uppkommer när tillsynsmyndigheten i det utländska EES-kreditinstitutets hemstat har underrättat insättningsgarantifonden om att hemstatens skyddssystem har ålagts att ersätta insättarnas fordringar på det utländska EES-kreditinstitutet.

Insättningsgarantifonden ska informera filialens insättare om att betalningsskyldighet har uppkommit. Insättningsgarantifonden ska genom en offentlig kungörelse, som också ska publiceras i de största dagstidningar som utkommer inom filialens verksamhetsområde, meddela vilka åtgärder insättarna ska vidta

för att trygga sina rättigheter.

För fullgörande av den skyldighet som föreskrivs för insättningsgarantifonden i 5 mom. ska det utländska EES-kreditinstitutet tillstålla insättningsgarantifonden upplysningar om insättarna och deras i 1 mom. avsedda tillgodohavanden. Dessa upplysningar får insättningsgarantifonden inte lämna till andra än till de myndigheter som enligt lag har rätt att få upplysningarna.

112 d §

Uteslutning av ett utländskt EES-kreditinstitutets filial ur insättningsgarantifonden

Om ett utländskt EES-kreditinstitutets filial inte har iakttagit bestämmelserna i denna lag eller de föreskrifter som utfärdats med stöd av den eller insättningsgarantifondens stadgar, kan insättningsgarantifonden utesluta filialen ur fonden tidigast 12 månader efter att insättningsgarantifonden har gett filialen en varning. Insättningsgarantifonden ska höra kreditinstitutet, Finansinspektionen, Finlands Bank och tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat innan beslutet om uteslutning fattas.

De insättningar som filialens insättare gjort har på filialen före ett sådant beslut om uteslutning som avses i 1 mom. är skyddade tills de förfaller till betalning.

Insättningsgarantifonden ska underrätta Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i det utländska EES-kreditinstitutets hemstat om beslutet om uteslutning samt tillkännage beslutet genom en offentlig kungörelse som också ska publiceras i de största dagstidningar som utkommer inom filialens verksamhetsområde.

112 e §

Insättningsgarantifondens ersättningskyldighet då ett kreditinstitut från tredje land försatts i likvidation eller konkurs

Tillgångarna i insättningsgarantifonden kan, när det är fråga om ett kreditinstitut från tredje land som försatts i likvidation eller konkurs samt dess finländska filial, an-

vändas endast för betalning av insättarnas i 105 och 106 § avsedda tillgodohavanden som registrerats på konton som bjuds ut till allmänheten av en sådan filial som är medlem i insättningsgarantifonden, förutsatt att de inte kan betalas med tillgångarna i det kreditinstitut som befinner sig i likvidation eller med konkursboets medel, dock högst den andel av fordringarna som inte överstiger 100 000 euro per insättare. De medel som avses i 105 § 3 mom. ersätts dock till sitt fulla belopp. Fordringarna kan betalas redan under konkursen eller likvidationen och de betalas till insättarna i euro.

Insättningsgarantifondens ersättningskyldighet uppkommer när tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat har underrättat fonden om att kreditinstitutet har försatts i konkurs eller likvidation eller Finansinspektionen har underrättat fonden om att kreditinstitutets filial har försatts i konkurs i Finland.

Insättningsgarantifonden ska informera filialens insättare om saken när den har underrättats om ett sådant beslut som avses i 2 mom. Insättningsgarantifonden ska också genom en offentlig kungörelse meddela vilka åtgärder insättarna ska vidta för att trygga sina fordringar. Kungörelsen ska publiceras på finska och svenska i de största dagstidningarna.

För fullgörande av den skyldighet som föreskrivs för insättningsgarantifonden i 2 mom. ska kreditinstitutets filial tillstålla insättningsgarantifonden upplysningar om insättarna och deras i 1 mom. avsedda fordringar. Dessa upplysningar får insättningsgarantifonden inte ge till andra än till de myndigheter som enligt lag har rätt att få upplysningarna.

112 f §

Uteslutning av en filial till ett kreditinstitut från tredje land från medlemskap i insättningsgarantifonden

Om en filial till ett kreditinstitut från tredje land inte har iakttagit bestämmelserna i denna lag, föreskrifter som meddelats med stöd av den eller insättningsgarantifondens stadgar kan Finansinspektionen utesluta filialen ur insättningsgarantifonden. Finansinspek-

tionen ska höra Finlands Bank och tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat innan Finansinspektionen fattar beslut om utslutning.

En filial som avses i 1 mom. ska informera sina insättare om utslutningen ur insättningsgarantifonden. De insättningar som insättarna gjort i filialen före utslutningen är skyddade tills de förfaller till betalning.

En filial som avses i 1 mom. ska genom en offentlig kungörelse, som också ska publiceras i de största dagstidningar som utkommer inom filialens verksamhetsområde, meddela vilka åtgärder insättarna ska vidta för att trygga sina rättigheter.

123 §

(Upphävs 2 mom.)

Skyldighet att vidta förberedelser

Finansinspektionen kan ge anvisningar om tillämpningen av 1 mom.

10 a kap.

Likvidationsförfarande och rekonstruktionsåtgärder som gäller utländska kreditinstitut

166 a §

Definitioner

I detta kapitel avses med

1) **rekonstruktionsåtgärd** en åtgärd som baserar sig på en myndighets beslut och som syftar till att trygga eller återställa ett utländskt kreditinstituts finansiella situation och som kan påverka tredje mans rättigheter gentemot kreditinstitutet,

2) **likvidationsförfarande** ett förfarande som gäller alla borgenärer, som grundar sig på en myndighets beslut och vars syfte är att kreditinstitutets tillgångar under myndighetens tillsyn omvandlas i pengar; med likvidationsförfarande avses även ett förfarande som avslutas med ackord eller annan motsvarande åtgärd,

3) **rekonstruktör** en person eller ett organ som utses av en myndighet och vars uppgift är att administrera rekonstruktionsåtgärder,

samt

4) **förvaltare** en person eller ett organ som utses av en myndighet och vars uppgift är att administrera ett likvidationsförfarande.

166 b §

**Erkännande av rekonstruktionsåtgärder
och likvidationsförfarande**

Ett beslut som fattats enligt lagstiftningen i ett utländskt EES-kreditinstituts hemstat om att inleda en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande som gäller kreditinstitutet tillämpas också i kreditinstitutets filial i Finland.

Om finansministeriet, Finlands Bank eller Finansinspektionen anser att en rekonstruktionsåtgärd som gäller ett utländskt EES-kreditinstituts filial bör inledas, ska de underrätta tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat om detta. Underrättelsen delges av Finansinspektionen.

166 c §

Rekonstruktörer och förvaltare

Utnämningen av en rekonstruktör eller förvaltare för ett utländskt EES-kreditinstitut visas genom en bestyrkt kopia av det ursprungliga utnämningsbeslutet eller något annat intyg som utfärdats av en myndighet i kreditinstitutets hemstat. Det kan krävas en laggill översättning av beslutet eller intyget till finska eller svenska.

Rekonstruktören och förvaltaren har rätt att i Finland utöva alla de befogenheter som de har rätt att utöva i det utländska EES-kreditinstitutets hemstat. Rekonstruktören och förvaltaren har rätt att i Finland anlita ett biträde som utsetts enligt lagstiftningen i kreditinstitutets hemstat.

Rekonstruktören och förvaltaren ska i samband med sin verksamhet i Finland följa finsk lag, i synnerhet när det gäller omvandling av tillgångar i pengar och förmedling av information om förfarandet till de anställda.

166 d §

Registeranteckningar

Om inledandet av en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande med stöd av finsk lag ska antecknas i ett register, ska den registeransvarige på begäran av rekonstruktören, förvaltaren eller någon annan myndighet eller person i det utländska EES-kreditinstitutets hemstat i registret anteckna att en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande som gäller kreditinstitutet har inletts enligt 166 b §.

166 e §

Ansökan om försättande i konkurs

Egendom som tillhör ett kreditinstitut från tredje land kan i Finland avträdas till konkurs genom beslut av direktören för kreditinstitutets filial. Innan konkursansökan lämnas in ska kreditinstitutet underrätta Finansinspektionen om saken.

När en borgenär ansöker om att ett kreditinstitut från tredje land ska försättas i konkurs ska domstolen omedelbart underrätta Finansinspektionen om ansökan. Domstolen ska skjuta upp behandlingen av ärendet med högst en månad, om Finansinspektionen framställer en begäran om detta inom en vecka efter mottagandet av den underrättelse som avses i detta moment.

166 f §

Underrättelse om konkurs och om återkallande av koncession inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta tillsynsmyndigheterna i de EES-stater där ett kreditinstitut från tredje land har etablerat en filial eller tillhandahåller tjänster om ett beslut som gäller en sådan konkurs som avses i 166 e § och om konkursens följder samt om ett beslut som gäller återkallande av koncession.

Finansinspektionen och konkursboförvaltaren ska i tillräcklig utsträckning samarbeta med de behöriga myndigheterna och förval-

tarna i de andra EES-stater där kreditinstitutet från tredje land har etablerat en filial som finns upptagen på den lista som årligen offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.

166 g §

Bestämmelser om tillämplig lag i fråga om konkurs inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Beträffande tillämplig lag i fråga om en sådan konkurs som avses i 166 e § inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet gäller i tillämpliga delar föreskrifterna i 24 a—24 k § i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001).

166 h §

Temporärt avbrytande av verksamheten vid en filial till ett kreditinstitut från tredje land

Finansinspektionen kan för högst en månad avbryta verksamheten vid en filial till ett kreditinstitut från tredje land som är berättigat att ta emot insättningar, om det är uppenbart att en fortsättning av verksamheten allvarligt skulle skada finansmarknadens stabilitet, betalningssystemens störningsfria funktion eller borgenärernas intressen. Finansinspektionen kan av särskilda skäl fatta beslut om att avbrottet ska fortgå högst en månad i sänder, likväl högst tills sex månader har förflutit från det beslut som avses i detta moment.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta tillsynsmyndigheterna i de övriga EES-stater där ett sådant kreditinstitut som avses i 1 mom. har en filial om ett avbrott i verksamheten samt om förfarandets eventuella följder. En motsvarande underrättelse ska göras när avbrottet har upphört.

Det ombud som avses i 5 § i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet ska utan dröjsmål informera om avbrytandet av verksamheten i Europeiska unionens officiella tidning. En motsvarande underrättelse ska göras när avbrottet har upphört av en annan orsak än till följd av att den tidsfrist som anges i avbrottsbeslutet har löpt ut. Underrättelsen om att detta förfaran-

de har inletts ska också innehålla information om förfarandets syfte, den tillämpliga lagstiftningen, tidsfristerna för att överklaga och den myndighet som är behörig att pröva ett överklagande. Avbrytandet av verksamheten är dock gällande oberoende av om informationen har offentliggjorts eller inte.

På avbrytandet av verksamheten tillämpas i övrigt i tillämpliga delar det som i 1—3 kap., 11 § 1 mom. och 5 kap. i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet, med undantag för dess 1 och 1 a §, föreskrivs om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet. Föreskrifterna i nämnda lag om finansministeriet gäller på motsvarande sätt Finansinspektionen. Innan ett beslut om avbrytande av verksamheten fattas eller återkallas ska Finansinspektionen dessutom, utöver det som föreskrivs i nämnda lag, höra finansministeriet.

166 i §

Överklagande av beslut om att temporärt avbryta verksamheten vid en filial till ett kreditinstitut från tredje land

Finansinspektionens avbrottsbeslut enligt 166 h § får överklagas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol inom 30 dagar efter det att beslutet har publicerats i Europeiska unionens officiella tidning. I fråga om överklagande gäller i övrigt det som bestäms i 73 § 1 och 2 mom. i lagen om Finansinspektionen.

10 b kap.

Särskilda bestämmelser om utländska kreditinstitut

166 j §

Tillhandahållande av investeringstjänster vid ett utländskt EES-kreditinstitut

På ett utländskt EES-kreditinstitut som i enlighet med sin koncession tillhandahåller investeringstjänster och som har en filial i Finland tillämpas dessutom det som i värdepappersmarknadslagen, med undantag för

dess 4 kap. 7, 12, 14 och 15 §, samt i 36 och 37 § i lagen om värdepappersföretag föreskrivs om värdepappersförmedlares skyldigheter vid tillhandahållandet av investeringstjänster och det som i 4 c § 2 mom. i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland (580/1996) föreskrivs om tillhandahållande av sidotjänster.

På ett utländskt EES-kreditinstitut tillämpas dessutom det som i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland föreskrivs om anlåtande av utländska anknutna ombud.

På ett utländskt EES-kreditinstitut som erbjuder parter som etablerat sig i Finland direkt möjlighet att bedriva handel inom ett system som motsvarar sådan multilateral handel som avses i lagen om värdepappersföretag, tillämpas 5 § 4 mom. i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland.

166 k §

Tillhandahållande av investeringstjänster vid ett utländskt kreditinstitut från tredje land

På ett utländskt kreditinstitut från tredje land som har en finländsk filial och som tillhandahåller investeringstjänster i Finland tillämpas dessutom det som någon annanstans i lag föreskrivs om tillhandahållande av investeringstjänster som affärsverksamhet och om sådana värdepappersförmedlares skyldigheter som avses i värdepappersmarknadslagen.

166 l §

Ett utländskt kreditinstituts medlemskap i ersättningsfonden för investerarskydd

I fråga om utländska kreditinstituts filialers medlemskap i den ersättningsfond för investerarskydd som avses i lagen om värdepappersföretag gäller på motsvarande sätt bestämmelser om utländska värdepappersföretag i 4 a, 4 b, 7, 8 a, 8 b och 13 a § i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland.

166 m §

**Riskhantering, likviditet och kundinfor-
mationssystem**

Ett utländskt kreditinstitut får inte i sin verksamhet i Finland ta så stora risker att detta äventyrar filialens insättares intressen. Filialen ska med hänsyn till sin verksamhet ha tillräckliga riskkontrollsystem.

Filialens likviditet ska vara tillräckligt väl tryggad med hänsyn till dess verksamhet. Ett kreditinstitut från tredje land ska dessutom i Finland kontinuerligt ha tillgångar på minst fem miljoner euro för filialens verksamhet. Kreditinstitutet ska se till att filialen klarar av att fullfölja alla sina betalningsförpliktelser vid rätt tidpunkt. Kreditinstitutet ska på begäran av Finansinspektionen presentera de allmänna principer för hantering av likviditeten som godkänts av kreditinstitutets styrelse eller motsvarande organ. Av principerna ska det även framgå hur tillsynen över filialens likviditet och över de risker som hänförs till likviditeten har ordnats med hänsyn till arten och omfattningen av filialens affärsverksamhet.

Finansinspektionen utövar tillsyn över likviditeten och marknadsriskerna hos filialer till utländska EES-kreditinstitut, i samarbete med tillsynsmyndigheterna i kreditinstitutets hemstat.

Filialen ska ha sådana kundinformationssystem som är tillräckliga med avseende på dess verksamhet, så att filialen kontinuerligt kan ge sina kunder sådan information om kundrelationen som krävs enligt lag eller avtal.

På filialer till kreditinstitut från tredje land tillämpas det som i 36 b § föreskrivs om förutsättningar för utläggande på entreprenad av kreditinstituts verksamhet.

166 n §

Beredskap för undantagsförhållanden

Det som i 123 § 1 mom. och 124 § bestäms om beredskap för undantagsförhållanden och ersättning för beredskapsrelaterade kostnader gäller också filialer till utländska kreditinstitut.

Den skyldighet som föreskrivs i 1 mom. gäller inte filialer till utländska EES-kreditinstitut till den del filialen med stöd av lagstiftningen i kreditinstitutets hemstat har säkerställt att dess uppgifter under undantagsförhållanden sköts i överensstämmelse med 1 mom. och företett Finansinspektionen en tillräcklig utredning om detta.

166 o §

Marknadsföring och avtalsvillkor samt andra förfaranden

På utländska kreditinstituts filialer och på utländska kreditinstitut som annars i Finland tillhandahåller sådana tjänster som avses i 30 § tillämpas 10, 125—127 och 133—139 §, om inte något annat följer av lag.

Då denna lag tillämpas på utländska kreditinstitut, betraktas som insättningar också sådana på konto registrerade återbetalbara medel som tagits emot av allmänheten och som ska ersättas inom ramen för ett utländskt insättningsgarantisystem.

Ett utländskt kreditinstitut ska i sin marknadsföring uppge sitt namn och sin hemstat.

166 p §

Tystnadsplikt och kundkontroll

I fråga om tystnadsplikten, rätten att lämna upplysningar och brott mot tystnadsplikten när det gäller anställda vid utländska kreditinstituts filialer och representationer samt kundkontroll och utövande av representationers kreditupplysningsverksamhet gäller på motsvarande sätt det som föreskrivs om dem i 141—145 och 169 §.

En filial och en representation har trots 1 mom. rätt att ge en myndighet i hemstaten för det kreditinstitut som de företräder eller en sammanslutning som svarar för tillsynen över kreditinstitutet samt dess revisorer de upplysningar som ska lämnas i enlighet med vad som har bestämts eller i vederbörlig ordning föreskrivits.

166 q §

Bokslut och upplysningar som kompletterar bokslutet

En filial till ett utländskt kreditinstitut ska publicera kreditinstitutets bokslut och koncernbokslut, verksamhetsberättelse och koncernens verksamhetsberättelse samt revisorernas utlåtanden om dem. Dessa ska publiceras på finska eller svenska, om inte Finansinspektionen av särskilda skäl tillåter att de publiceras på ett annat språk.

Utöver bokslutsuppgifterna har Finlands bank rätt att för sin verksamhet få motsvarande uppgifter av utländska kreditinstituts filialer som de har rätt att få av sådana kreditinstitut som har fått koncession i Finland. Finansinspektionens rätt att få uppgifter regleras i lagen om Finansinspektionen.

166 r §

Handelsregisteranteckningar

En anmälan om en filial till ett utländskt kreditinstitut ska lämnas till handelsregistret i enlighet med handelsregisterlagen (129/1979).

Trots vad som föreskrivs om firma någon annanstans i lag, kan ett utländskt EES-kreditinstitut i Finland bedriva verksamhet under samma firma som i sin hemstat.

Patent- och registerstyrelsen kan kräva att firman förses med ett förtydligande tillägg, om den inte klart skiljer sig från firmor med bättre företrädesrätt eller om det finns risk för att firman förväxlas med en firma eller ett varumärke som någon annan redan har ensamrätt till i Finland.

166 s §

Ledningen för ett utländskt kreditinstituts filial

För verksamheten vid ett utländskt kreditinstituts filial svarar filialens direktör, som också företräder kreditinstitutet i rättsförhållanden som gäller filialens verksamhet.

En juridisk person eller en minderårig eller

en person för vilken en intressebevakare har förordnats, vars handlingsbehörighet har begränsats eller som är försatt i konkurs får inte vara direktör för en filial. I lagen om näringsförbud (1059/1985) föreskrivs om ett näringsförbuds inverkan på behörigheten.

På direktören för en filial till ett kreditinstitut från tredje land tillämpas det som i 40 § föreskrivs om verkställande direktören för ett kreditinstitut.

Direktören för en filial till ett kreditinstitut från tredje land och andra personer som har rätt att teckna filialens firma ska vara bosatta i Finland, om inte Finansinspektionen beviljar undantag från detta.

166 t §

Delgivning

En stämning eller en annan delgivning anses ha tillställts ett utländskt kreditinstitut när den har delgivits en person som ensam eller tillsammans med någon annan har rätt att företräda kreditinstitutet.

Om ingen av det utländska kreditinstitutets företrädare som avses i 1 mom. är antecknad i handelsregistret, kan delgivningen ske genom att handlingarna överlämnas till någon av kreditinstitutets anställda eller, om en sådan person inte påträffas, till polismyndigheten på den ort där kreditinstitutets filial är belägen, med iakttagande av vad som dessutom föreskrivs i 11 kap. 7 § 2—4 mom. i rättegångsbalken.

166 u §

Skadeståndsskyldighet för direktören för ett utländskt kreditinstituts filial

Direktören för ett utländskt kreditinstituts filial är skyldig att ersätta den skada som han eller hon i sin verksamhet uppsåtligen eller av vårdslöshet har orsakat filialens kund eller någon annan genom att bryta mot denna lag eller andra föreskrifter som gäller filialens verksamhet.

Angående jämkning av skadestånd samt skadeståndsansvarets fördelning mellan två

eller flera ersättningsskyldiga gäller det som föreskrivs i 2 och 6 kap. i skadeståndslagen.

166 v §

Finansinspektionens rätt att företräda insättare vid en utländsk insättningsgarantifond

Om ett utländskt kreditinstitut inte i enlighet med inlåningsavtalet har betalat en insättares förfallna och ostridiga tillgodohavanden som registrerats på ett konto i det utländska kreditinstitutets finländska filial, kan insättaren anmäla saken till Finansinspektionen.

Efter att ha fått en anmälan som avses i 1 mom. ska Finansinspektionen utan dröjsmål framställa krav på ersättning för insättningarna hos den behöriga utländska insättningsgarantifonden eller en annan myndighet som ansvarar för insättningsgarantin. Finansinspektionen har rätt att föra talan på de i 1 mom. avsedda insättarnas vägnar hos den insättningsgarantifond eller den andra utländska myndighet som avses i detta moment.

Denna lag träder i kraft den 20 . Denna lags 63 § 1 mom. och 64 § 1 mom. tillämpas dock inte före den 1 januari 2012. I stället av denna lags 69 § 2 och 3 mom. tillämpas på exponeringar som uppkommit före den 31 december 2012 de bestämmelser som gäller vid lagens ikraftträdande.

I stället av den tidsfrist som bestäms i 90 § 4 mom. tillämpas till och med den 31 december 2012 en tidsfrist av 6 månader.

Det som i 49 § eller med stöd av den bestäms eller föreskrivs om belöningsystem tillämpas inte på sådana bindande avtalsvillkor som gäller vid lagens ikraftträdande, om inte arbetsgivaren och arbetstagaren kommer överens om något annat.

De poster som avses i 45 § 1 mom. 1—4 punkten och som inte vid denna lags ikraftträdande uppfyller de krav som föreskrivs i denna lag får inkluderas i kapitalbasen i enlighet med de bestämmelser som gäller vid lagens ikraftträdande, enligt följande:

- 1) under åren 2011—2020 till 100 %,
- 2) under åren 2021—2030 till 20 %, och

130
Gällande lydelse

RP 127/2010 rd
Föreslagen lydelse

3) under åren 2031—2040 till 10 %.
En ansökan om koncession för en filial till ett kreditinstitut från tredje land som är under behandling vid denna lags ikraftträdande ska kompletteras i enlighet med kraven i denna lag.

3.

Lag**om ändring av 21 § i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker (599/2010) 21 § 3 mom. som följer:

Gällande lydelse

21 §

*Kapitalkrav och konsoliderade kapitalkrav
för medlemskreditinstitut*

Föreslagen lydelse

21 §

*Kapitalkrav och konsoliderade kapitalkrav
för medlemskreditinstitut*

Ett medlemskreditinstitut på vilket 1 mom. tillämpas får inte ha så stora exponeringar mot kunder enligt 67 § i kreditinstitutslagen att de överstiger 40 procent av kreditinstitutets kapitalbas eller, om ett kundföretag som avses i den paragrafens 1 mom. är medlemskreditinstitutets moderföretag eller dotterföretag eller moderföretagets dotterföretag, att de överstiger 35 procent av kreditinstitutets kapitalbas. Stora exponeringar enligt 69 § i kreditinstitutslagen får sammanlagt inte överstiga 1 200 procent av medlemskreditinstitutets kapitalbas. Vad som i denna paragraf föreskrivs om exponeringar mot kunder och kapitalbas ska på motsvarande sätt tillämpas på konsoliderade exponeringar och konsoliderade kapitalkrav. Som medlemskreditinstitutets exponeringar mot kunder beaktas inte exponeringar mot andra kreditinstitut eller utländska kreditinstitut som hör till sammanslutningen, mot värdepappersföretag eller därmed jämförbara utländska företag eller mot finansiella institut eller tjänsteföretag.

Om 1 mom. tillämpas på ett medlemskreditinstitut får detta inte ha så stora exponeringar mot kunder enligt 67 § i kreditinstitutslagen att de överstiger 40 procent av kreditinstitutets kapitalbas. Om kundföretaget är ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag, får exponeringen inte överstiga 40 procent av kreditinstitutets kapitalbas eller, om detta belopp är mindre än 240 miljoner euro, det belopp som kreditinstitutet fastställt internt, vilket inte får överstiga 240 miljoner euro eller 100 procent av kreditinstitutets kapitalbas. Finansinspektionen kan av särskilda skäl bevilja ett kreditinstitut tillstånd att avvika från den sistnämnda gränsen. Med exponeringar mot kreditinstitut eller värdepappersföretag avses vid tillämpningen av detta moment också exponeringar mot en sådan helhet av kunder som omfattar minst ett kreditinstitut eller värdepappersföretag. Vid tillämpningen av detta moment får emellertid inte de sammanlagda exponeringarna mot andra kunder som hör till denna helhet än kreditinstitut eller värdepappersföretag överskrida det belopp som föreskrivs i 1 mom. På beräkning av den begränsning som avses i detta moment tillämpas det som föreskrivs i 69 § 4 mom. i kreditinstitutslagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag**om ändring av lagen om Finansinspektionen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om Finansinspektionen (878/2008) 4 § 2 mom. 10 punkten och 6 § 2 mom.,
ändras 4 § 2 mom. 1 punkten, 6 § 1 mom. 10 punkten, 26 § 7 mom., 39 § 1 mom. 1 punk-
 ten, 40 § 1 mom., 50 § 1 mom. och 61 § 3 mom., av dem 6 § 1 mom. 10 punkten sådan den
 lyder i lag 301/2010 , samt
fogas till 3 § 3 mom. en ny 10 punkt och till 3 § ett nytt 4 mom. samt till lagen nya 59 a och
 65 a—65 c § som följer:

Gällande lydelse

3 §

*Uppgifter**Föreslagen lydelse*

3 §

Uppgifter

Dessutom ska Finansinspektionen

10) följa utvecklingen av kreditinstituts och värdepappersföretags belöningsystem och lämna uppgifter om dem till Europeiska banktillsynskommittén.

Finansinspektionen ska vid fullgörandet av sina uppgifter ta hänsyn till de anvisningar och rekommendationer som meddelats av sådana kommittéer som avses i 3 mom. 7 punkten eller, om detta inte är möjligt, vid behov redogöra för kommittén i fråga för orsakerna till avvikelsen från anvisningarna eller rekommendationerna.

4 §

Tillsynsobjekt

4 §

Tillsynsobjekt

 Med *auktoriserade tillsynsobjekt* avses i denna lag

1) kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen (121/2007),

10) i lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993) avsedda filialer till utländska

 Med *auktoriserade tillsynsobjekt* avses i denna lag

 1) kreditinstitut *och filialer till kreditinstitut från tredje land* enligt kreditinstitutslagen (121/2007),

 (Upphävs 2 mom. 10 punkten)

kreditinstitut som auktoriserats i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

6 §

Övriga definitioner

10) *filial* ett kreditinstituts, värdepappersföretags, fondbolags, betalningsinstituts eller försäkringsbolags filial samt en finländsk filial till ett utländskt kreditinstitut enligt lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland, en finländsk filial till ett utländskt försäkringsbolag enligt lagen om utländska försäkringsbolag, en finländsk filial till ett utländskt värdepappersföretag enligt lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland och en finländsk filial till ett utländskt fondbolag enligt lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland, samt en finländsk filial till ett utländskt betalningsinstitut enligt lagen om utländska betalningsinstituts verksamhet i Finland,

Vad som i denna lag föreskrivs om filialer till kreditinstitut som är auktoriserade i Finland eller i någon annan EES-stat ska på motsvarande sätt tillämpas på finansiella institut som uppfyller de villkor som nämns i 4 § i lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland.

26 §

Återkallande av verksamhetstillstånd samt därmed jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet

I 61 § föreskrivs om förbud mot utländska EES-filialers verksamhet och i lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland om återkallelse av verksamhetsrättigheterna för representationer för kreditinstitut från en annan stat än en EES-stat.

6 §

Övriga definitioner

10) *filial* ett kreditinstituts, värdepappersföretags, fondbolags, betalningsinstituts eller försäkringsbolags filial samt en finländsk filial till ett utländskt kreditinstitut enligt *kreditinstitutslagen*, en finländsk filial till ett utländskt försäkringsbolag enligt lagen om utländska försäkringsbolag, en finländsk filial till ett utländskt värdepappersföretag enligt lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland, en finländsk filial till ett utländskt fondbolag enligt lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland (298/2010) samt en finländsk filial till ett utländskt betalningsinstitut enligt lagen om utländska betalningsinstituts verksamhet i Finland,

(Upphävs 2 mom.)

26 §

Återkallande av verksamhetstillstånd samt därmed jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet

I 61 § föreskrivs om förbud mot utländska EES-filialers verksamhet och i *kreditinstitutslagen* om återkallelse av verksamhetsrättigheterna för representationer för kreditinstitut från *tredje land*.

39 §

Ordningsavgift

Finansinspektionen kan ålägga den att betala ordningsavgift som

1) försummar sin rapporteringsskyldighet enligt 4 kap. 18 § i värdepappersmarknadslagen,

39 §

Ordningsavgift

Finansinspektionen kan ålägga den att betala ordningsavgift som

1) försummar eller bryter mot sin skyldighet att ge Finansinspektionen sådana uppgifter som avses i 18 § 2 eller 3 mom. eller andra uppgifter som enligt lag eller enligt författningar eller föreskrifter som utfärdats med stöd av lag regelbundet ska lämnas in för att Finansinspektionen ska kunna fullgöra sina lagstadgade uppgifter,

40 §

Offentlig anmärkning

Finansinspektionen kan tilldela tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer offentlig anmärkning om de uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot bestämmelserna om finansmarknaden eller mot föreskrifter som har utfärdats med stöd av dem. Tillsynsobjekt kan tilldelas offentlig anmärkning också i det fall att det uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot villkoren i sitt verksamhetstillstånd eller stadgarna om sin verksamhet, om ärendet som helhet betraktat inte föranleder strängare åtgärder.

40 §

Offentlig anmärkning

Finansinspektionen kan tilldela tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer en offentlig anmärkning om de uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot bestämmelserna om finansmarknaden eller mot föreskrifter som har utfärdats med stöd av dem. Ett tillsynsobjekt kan tilldelas en offentlig anmärkning också ifall det uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot villkoren i sitt verksamhetstillstånd eller stadgarna om sin verksamhet. *En offentlig anmärkning kan ges under förutsättning att ärendet som helhet betraktat inte föranleder strängare åtgärder.*

50 §

Allmän samarbetsförpliktelse och verksamheten som kontaktpunkt för tillsynen över värdepappersmarknaden

Finansinspektionen ska samarbeta med utländska EES-tillsynsmyndigheter.

50 §

Allmän samarbetsförpliktelse och verksamheten som kontaktpunkt för tillsynen över värdepappersmarknaden

Finansinspektionen ska samarbeta med utländska EES-tillsynsmyndigheter. *Finansinspektionen ska också fästa behörig vikt vid de eventuella följder som dess beslut har för det finansiella systemets stabilitet i andra EES-stater, i synnerhet i krissituationer.*

59 a §

Betraktande av ett utländskt EES-kreditinstituts filial som betydande

Finansinspektionen kan göra en framställning till den utländska EES-tillsynsmyndighet som svarar för den gruppbaseerade tillsynen över ett utländskt EES-kreditinstitut eller, om kreditinstitutet inte omfattas av gruppbaseerad tillsyn, till tillsynsmyndigheten i det utländska EES-kreditinstitutets hemstat om att kreditinstitutets finländska filial ska betraktas som betydande. Framställningen ska föras med tillräckliga motiveringar, som åtminstone innefattar information om

1) huruvida insättningarna i filialen motsvarar en marknadsandel som överskrider 2 procent i Finland,

2) den troliga effekten av ett avbrytande eller en nedläggning av kreditinstitutets verksamhet på marknadslikviditeten samt på betalnings- och clearing- och avvecklingssystemen i Finland, samt om

3) filialens storlek och betydelse vad gäller antalet kunder inom ramen för Finlands bank- eller finanssystem.

Finansinspektionen ska tillsammans med tillsynsmyndigheten i det utländska EES-kreditinstitutets hemstat samt, om kreditinstitutet omfattas av gruppbaseerad tillsyn, tillsammans med den utländska EES-tillsynsmyndighet som svarar för den gruppbaseerade tillsynen sträva efter att komma fram till ett gemensamt beslut om att kreditinstitutets finländska filial ska betraktas som betydande.

Om inget gemensamt beslut har fattats inom två månader efter att den utländska EES-tillsynsmyndighet som avses i 1 mom. har tagit emot Finansinspektionens framställning, ska Finansinspektionen inom två månader från utgången av den tidsfrist som nämns ovan i detta moment fatta beslut om huruvida filialen ska betraktas som betydande. Vid beslutsfattandet ska Finansinspektionen också ta hänsyn till omständigheter som framförts av de utländska EES-tillsynsmyndigheter som avses i 2 mom. Finansinspektionens beslut ska delges de utländska EES-tillsynsmyndigheter som avses i 2 mom.

61 §

Anmälan om åtgärder som avser utländska EES-filialer och andra utländska EES-tillsynsobjekt eller reglerade marknader som står under en annan EES-stats tillsyn samt begränsning av och förbud mot sådana filialers och sådana tillsynsobjekts verksamhet

Om det visar sig att hemstatens tillsynsmyndighets åtgärder är otillräckliga och filialen fortsätter att handla i strid med de bestämmelser och föreskrifter som avses i 1 mom. kan Finansinspektionen efter att ha informerat tillsynsmyndigheten i tillsynsobjektets hemstat om saken ge filialen en offentlig anmärkning enligt 40 § eller en offentlig varning enligt 41 § eller vid vite enligt 38 eller 48 § förbjuda filialen att fortsätta handla i strid med bestämmelserna och föreskrifterna eller helt eller delvis förbjuda filialens verksamhet. Dessutom kan Finansinspektionen vid vite förbjuda en filial som bedriver försäkringsverksamhet att avyttra eller pantsätta tillsynsobjektets egendom i Finland och förbjuda filialen att betala försäkringars återköpsvärde till försäkringstagarna, till dess att saken har rättats till.

61 §

Anmälan om åtgärder som avser utländska EES-filialer och andra utländska EES-tillsynsobjekt eller reglerade marknader som står under en annan EES-stats tillsyn samt begränsning av och förbud mot sådana filialers och sådana tillsynsobjekts verksamhet

Om det visar sig att de åtgärder som hemstatens tillsynsmyndighet vidtagit är otillräckliga och filialen fortsätter att handla i strid med de bestämmelser eller föreskrifter som avses i 1 mom. kan Finansinspektionen efter att ha informerat tillsynsmyndigheten i tillsynsobjektets hemstat om saken utfärda verkställighetsförbud för filialen eller ge den en rättelseuppmaning enligt 33 §, ge filialen en offentlig anmärkning enligt 40 § eller en offentlig varning enligt 41 § eller vid vite enligt 38 eller 48 § helt eller delvis förbjuda filialens verksamhet.

65 a §

Samarbete vid den gruppbaseade tillsynen över kreditinstitut

Då Finansinspektionen svarar för den gruppbaseade tillsynen över ett kreditinstitut, ska Finansinspektionen utöver det som föreskrivs någon annanstans i lag svara för

1) samordningen av insamlingen och förmedlingen av sådan information som behövs vid tillsynen, samt för

2) planeringen och samordningen av tillsynsverksamheten i samarbete med de övriga EES-tillsynsmyndigheter som deltar i tillsynen och, då det är fråga om krissituationer eller beredskap för sådana, vid behov i samarbete med de berörda EES-staternas centralbanker.

65 b §

Inrättande av ett tillsynskollegium

Finansinspektionen ska inrätta ett tillsynskollegium om

1) Finansinspektionen svarar för den gruppbaseade tillsynen över ett kreditinstitut vars finansiella företagsgrupp omfattar ett kreditinstitut som beviljats koncession i en annan EES-stat, eller ett kreditinstitut som hör till gruppen har etablerat en betydande filial i en annan EES-stat, eller

2) ett finskt kreditinstitut som inte omfattas av den gruppbaseade tillsynen har etablerat en betydande filial i en annan EES-stat.

De utländska EES-tillsynsmyndigheter som utövar tillsyn över verksamheten vid sådana kreditinstitut och filialer som avses i 1 mom. har rätt att delta i tillsynskollegiet. Till tillsynskollegiet kan Finansinspektionen vid behov kalla representanter för EES-staternas centralbanker samt tillsynsmyndigheter som motsvarar Finansinspektionen i andra stater än EES-stater.

65 c §

Tillsynskollegiets uppgifter och verksamhet

Tillsynskollegiet har till uppgift att underlätta samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna vid tillsynen över kreditinstituten och deras filialer. Finansinspektionen fastställer skriftliga verksamhetsprinciper för tillsynskollegiet. Finansinspektionen ska innan fastställande av verksamhetsprinciperna höra de utländska EES-tillsynsmyndigheter som hör till kollegiet.

De verksamhetsprinciper som avses i 1 mom. ska täcka åtminstone följande frågor:

1) informationsutbytet,

2) eventuella överenskommelser om frivillig fördelning av uppgifter och ansvarsområden,

3) tillsynsplaner och andra genomföranden för att utföra en sådan utvärdering som avses i 85 § i kreditinstitutslagen,

4) effektivisering av tillsynen genom avlägsnande av onödiga dubbla krav,

5) beredskap för krissituationer och förfarandet i krissituationer,

6) de principer enligt vilka Finansinspektionen kan begränsa en utländsk tillsynsmyndighets rätt att delta i behandlingen av ett enskilt ärende i kollegiet,

7) vid tillämpning av 65 b § 1 mom. 1 punkten konsekvent tillämpning av kapitalkraven på de kreditinstitut som hör till den finansiella företagsgruppen.

Finansinspektionen sammankallar tillsynskollegiet och fungerar som ordförande vid dess sammanträden. Finansinspektionen ska informera Europeiska banktillsynskommittén om tillsynskollegiets verksamhet.

Finansinspektionen ska på förhand ge de utländska tillsynsmyndigheter som hör till kollegiet information om de ärenden som ska behandlas vid kollegiet, samt i efterhand informera de tillsynsmyndigheter som hör till kollegiet men som inte varit närvarande vid beslutsfattandet om kollegiets beslut.

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag**om ändring av 4 och 5 § i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift (879/2008) 4 § 1 mom. och 5 § 1 mom., sådana de lyder i lag 302/2010 som följer:

Gällande lydelse

4 §

Proportionell tillsynsavgift

Avgiftsgrunden för en proportionell tillsynsavgift, avgiften i procent av avgiftsgrunden och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga

inlåningsbank enligt kreditinstitutslagen
kreditföretag och institut för elektroniska pengar enligt kreditinstitutslagen
betalningsinstitut enligt lagen om betalningsinstitut
skadeförsäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen (521/2008)
livförsäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen
arbetspensionsförsäkringsbolag enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997)
försäkringsförening enligt lagen om försäkringsföreningar (1250/1987)
pensionsstiftelse enligt lagen om pensionsstiftelser
pensionskassa enligt lagen om försäkringskassor
sjukkassa enligt lagen om försäkringskassor
annan försäkringskassa enligt lagen om försäkringskassor än pensionskassa eller sjukkassa

Avgiftsgrund

balansomslutning
balansomslutning
omsättning
balansomslutning x 4
balansomslutning
balansomslutning
balansomslutning x 4
balansomslutning
balansomslutning
balansomslutning x 4
balansomslutning

Föreslagen lydelse

4 §

Proportionell tillsynsavgift

Avgiftsgrunden för en proportionell tillsynsavgift, avgiften i procent av avgiftsgrunden och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgift i % av avgiftsgrunden

0,00284
0,00284
0,25
0,00284
0,00284
0,00284
0,00284
0,00284
0,00284
0,00284

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt enligt lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006)	balansomslutning	0,00284
Sjömanspensionskassan enligt lagen om sjömanspensioner (1290/2006)	balansomslutning x 0,4	0,00284
arbetslöshetsförsäkringsfonden enligt lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998) och Utbildningsfonden	balansomslutning	0,00284
Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund, Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen och Miljöförsäkringscentralen samt stödkassan för arbetslöshetskassorna enligt lagen om arbetslöshetskassor (603/1984)	balansomslutning x 4	0,00284
statens pensionsfond enligt lagen om statens pensionsfond (1297/2006), den kommunala pensionsanstalten Kommunernas pensionsförsäkring enligt lagen om kommunala pensioner (549/2003) och pensionsfonden vid Kyrkans centralfond enligt kyrkolagen (1054/1993)	balansomslutning x 0,4	0,00284
filialer till utländska kreditinstitut vars hemstat hör till EES	balansomslutning	0,00095
filialer till utländska kreditinstitut vars hemstat inte hör till EES	balansomslutning	0,00284
filialer till utländska betalningsinstitut vars hemstat hör till EES	omsättning	0,11
fondbolag enligt lagen om placeringsfonder	de av fondbolaget förvaltade placeringsfondernas sammanlagda tillgångar	0,0022
tilläggsavgift för fondbolag som tillhandahåller kapitalförvaltning eller investeringsrådgivning	kapitalförvaltningens och investeringsrådgivningens omsättning	0,34
fondbörser och andra clearingorganisationer än värdepapperscentraler enligt värdepappersmarknadslagen samt optionsföretag enligt lagen om handel med standardiserade optioner och terminer (772/1988)	omsättning	1,30 %; avgiften är dock minst 50 000 euro
andra värdepappersföretag enligt lagen om värdepappersföretag (922/2007) än sådana som avses i lagens 45 § 3—5 mom.	omsättning	0,34
värdepappersföretag enligt 45 § 3—5 mom. i lagen om värdepap-	omsättning	0,11

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

persföretag		
arbetslöshetskassor enligt lagen om arbetslöshetskassor	medlemsavgiftsintäkter	0,66
utländska värdepappersföretags filialer vars hemstat hör till EES	omsättning	0,15
utländska värdepappersföretags filialer vars hemstat inte hör till EES	omsättning	0,34
utländska fondbolags filialer vars hemstat hör till EES	omsättning	0,15
utländska fondbolags filialer vars hemstat inte hör till EES	omsättning	0,34
utländska försäkringsbolags filialer vars hemstat inte hör till EES	premieintäkter	0,03

5 §

Grundavgiften för avgiftsskyldiga som betalar proportionell tillsynsavgift

Beloppet i euro av den grundavgift som ska betalas utöver proportionell avgift enligt 4 § och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga

affärsbank enligt lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktieföretagsform (1501/2001), sparbanksaktieföretag enligt sparbankslagen (1502/2001) och andelsbanksaktieföretag enligt lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelsföretagsform (1504/2001)

annat kreditinstitut

tilläggsavgift för kreditinstitut vars provisionsintäkter överstiger finansnetto

betalningsinstitut

försäkringsbolag

försäkringsföreningar

pensionsstiftelser och pensionskassor

andra försäkringskassor än pensionskassor

arbetslöshetskassor

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, Sjömanspensionskassan, Arbetslöshetsförsäkringsfonden och Utbildningsfonden

Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund r.f., Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen, Miljöförsäkringscentralen och stödkassan för arbetslöshetskassorna,

5 §

Grundavgiften för avgiftsskyldiga som betalar proportionell tillsynsavgift

Beloppet i euro av den grundavgift som ska betalas utöver proportionell avgift enligt 4 § och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Grundavgift i euro

6 000

2 000

9 000

2 000

6 000

1 000

1 200

800

6 000

6 000

1 200

Statens pensionsfond, Kommunernas pensionsförsäkring och pensionsfonden vid Kyrkans centralfond	15 000
filialer till utländska kreditinstitut vars hemstat inte hör till EES	3 000
filialer till utländska kreditinstitut vars hemstat hör till EES	2 000
fondbolag	4 000
andra värdepappersföretag än sådana som avses i 45 § 3—5 mom. i lagen om värdepappersföretag	6 000
värdepappersföretag enligt 45 § 3—5 mom. i lagen om värdepappersföretag	1 000
utländska värdepappersföretags filialer vars hemstat hör till EES	2 000
utländska värdepappersföretags filialer vars hemstat inte hör till EES	3 000
filialer till utländska betalningsinstitut vars hemstat hör till EES	1 000
utländska fondbolags filialer vars hemstat hör till EES	2 000
utländska fondbolags filialer vars hemstat inte hör till EES	3 000
utländska försäkringsbolags filialer vars hemstat inte hör till EES	3 000

Denna lag träder i kraft den 20 .

6.

Lag**om ändring av 21 och 22 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) 21 och 22 §, 21 § delvis ändrad i lagarna 132/2007 och 886/2008 och 22 § delvis ändrad i lagarna 132/2007 och 606/2010, som följer:

Gällande lydelse

21 §

Kundrisker och rapportering av dem

Med exponering mot kunder (kundrisker) i företag inom ett konglomerat avses i denna lag summan av de tillgångar samt åtaganden utanför balansräkningen för vilka risken för fallissemang hos motparten hänför sig till en och samma fysiska eller juridiska person eller till en fysisk eller juridisk person som tillsammans med denna utgör en väsentlig ekonomisk intressegemenskap. Vid beräkning av exponeringen skall tillgångarna och åtagandena utanför balansräkningen beaktas i enlighet med 60 § i kreditinstitutslagen. Med åtaganden utanför balansräkningen jämföras kredit- och borgensförsäkring.

Ett konglomerats exponering mot kunder beräknas genom att de till konglomeratet hörande företagens exponeringar mot kunder sammanställs, varvid i tillämpliga delar skall iaktas vad som föreskrivs om upprättande av koncernbokslut.

I kundriskerna ingår emellertid inte

1) sådana poster som har dragits av från den i 18 § avsedda kapitalbasen i ett företag som hör till ett konglomerat,

2) poster som vid köp eller försäljning av valuta uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion inom 48 timmar efter betalningen,

3) poster som vid köp eller försäljning av värdepapper uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion under fem bankdagar efter den tidpunkt då antingen

Föreslagen lydelse

21 §

Kundrisker och rapportering av dem

Med *exponering mot en kund* (kundrisker) i företag inom ett konglomerat avses i denna lag summan av de tillgångar samt åtaganden utanför balansräkningen för vilka risken för fallissemang hos motparten hänför sig till en och samma fysiska eller juridiska person eller till en fysisk eller juridisk person som tillsammans med denna utgör en väsentlig ekonomisk intressegemenskap. Vid beräkning av exponeringen ska tillgångarna och åtagandena utanför balansräkningen beaktas *på motsvarande sätt som det föreskrivs om dem i fråga om kreditinstitut i 67 § 1 mom. i kreditinstitutslagen.*

Ett konglomerats exponering mot kunder beräknas genom att de till konglomeratet hörande företagens exponeringar mot kunder sammanställs, varvid det som föreskrivs om upprättande av koncernbokslut i tillämpliga delar ska iaktas.

I kundriskerna ingår emellertid inte

1) poster som har dragits av från kapitalbasen i ett företag som hör till ett konglomerat,

2) poster som vid köp eller försäljning av valuta uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion inom *två bankdagar* efter betalningen,

3) poster som vid köp eller försäljning av värdepapper uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion under fem bankdagar efter den tidpunkt då antingen

betalning har skett eller värdepapperen levererats, beroende på vilket som sker tidigare,

4) de placeringsobjekt som bestämmer värdeutvecklingen av fondförsäkringar och som avses i 10 kap. 3 a § i lagen om försäkringsbolag.

En exponering mot en kund anses hänföra sig till borgensmannen om ett annat kreditinstitut eller ett utländskt kreditinstitut, ett värdepappersföretag eller ett därmed jämförbart utländskt företag eller försäkringsbolag eller ett därmed jämförbart utländskt försäkringsföretag har ställt proprieborgen för kunden. Borgensförbindelsen skall uppfylla de villkor som anges i 60 § i kreditinstitutslagen.

Om ett finansiellt företag som hör till ett konglomerat har ett handelslager som avses i 64 § i kreditinstitutslagen, skall exponeringarna i handelslagret beräknas enligt artiklarna 29–32 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut.

Med en stor kundrisk avses i denna lag kundrisk vars belopp utgör minst 10 procent av konglomeratets kapitalbas.

Konglomeratets moderföretag ska rapportera sina stora kundrisker till Finansinspektionen minst fyra gånger om året.

22 §

Begränsningar av kundriskerna

En exponering mot en kund inom ett konglomerat får inte överstiga 25 procent eller, om kundföretaget är moder- eller dotterföretag i ett företag som hör till ett konglomerat eller moderföretagets dotterföretag, 20 procent av konglomeratets kapitalbas.

De stora exponeringarna inom ett konglomerat får sammanlagt inte överstiga 800 procent av konglomeratets kapitalbas.

Om ett konglomerats kundrisker eller summan av stora kundrisker överstiger den gräns som anges i 1 eller 2 mom., skall konglomeratets moderföretag omedelbart rapportera

betalning har skett eller värdepapperen levererats, beroende på vilket som sker tidigare,

4) intradagsposter som grundar sig på förmedling av detaljistbetalningar,

5) poster som inte kan avvecklas under samma bankdag och som avvecklas senast under följande dag och som uppkommer med högst en bankdags fördröjning i samband med kundverksamheten vid ett kreditinstitut som tillhandahåller betalningsförmedling eller clearing och avveckling eller förvaring av finansiella instrument, eller

6) de placeringsobjekt som bestämmer värdeutvecklingen av fondförsäkringar och som avses i 10 kap. 22 § i lagen om försäkringsbolag.

Om ett finansiellt företag som hör till ett konglomerat har ett handelslager som avses i 64 § i kreditinstitutslagen, ska exponeringarna i handelslagret beräknas enligt artiklarna 29–32 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut.

Konglomeratets moderföretag ska kvartalsvis rapportera sina stora kundrisker till Finansinspektionen. Finansinspektionen utfärdar sådana föreskrifter om rapporteringskyldigheten som behövs med avseende på tillsynen. Med en stor kundrisk avses i denna lag en kundrisk vars belopp utgör minst 10 procent av konglomeratets kapitalbas.

22 §

Begränsningar av kundriskerna

En exponering mot en kund inom ett konglomerat får inte överstiga 25 procent av konglomeratets kapitalbas.

Om kundföretaget är ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag, får exponeringen inte överstiga 25 procent av konglomeratets kapitalbas eller, om detta belopp är mindre än 150 miljoner euro, det belopp som konglomeratet fastställt internt, vilket inte får överstiga 150 miljoner euro eller 100 procent av konglomeratets kapitalbas. Finansinspektionen kan av särskilda skäl bevilja ett konglomerat tillstånd att avvika från den

detta till den samordnande tillsynsmyndighe- sistnämnda gränsen.
ten.

När begränsningar enligt 1 och 2 mom. be- räknas beaktas inte de exponeringar mot kunder som hänför sig till ett dotterföretag till ett företag som hör till ett konglomerat, om dotterföretaget är ett företag i finans- eller försäkringsbranschen. Finansministeriet ut- färdar genom förordning bestämmelser om andra exponeringar mot kunder som inte skall beaktas vid beräkningen av begräns- ningarna.

Denna paragraf tillämpas inte på sådana stora kundrisker som konglomeratet hade när det bildades. Om ett konglomerats kundrisk eller summan av de stora kundrisker som av- ses i 2 mom. överstiger den gräns som anges i denna paragraf när konglomeratet bildas, får kundrisken dock inte stiga från vad den var när konglomeratet bildades.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i denna paragraf ska på konglomerat som av- ses i 3 § 3 mom. 2 punkten tillämpas vad som i 19 § i lagen om en sammanslutning av inlän- ningsbanker föreskrivs om medlemsföreta- gens konsoliderade stora exponeringar mot kunder.

Med exponeringar mot kreditinstitut eller värdepappersföretag avses vid tillämpningen av 2 mom. också exponeringar mot en sådan helhet av kunder som omfattar minst ett kre- ditinstitut eller värdepappersföretag. Vid till- lämpningen av detta moment får emellertid inte de sammanlagda exponeringarna mot andra kunder som hör till denna helhet än kreditinstitut eller värdepappersföretag överskrida det belopp som föreskrivs i 1 mom.

Genom förordning av finansministeriet fö- reskrivs om sådana andra än i 2 och 3 mom. avsedda exponeringar mot kunder som inte ska beaktas vid tillämpningen av 1 mom.

Ett konglomerat kan överskrida den gräns som anges i 1 mom. med beloppet av expone- ringen i handelslagret, under de förutsätt- ningar som föreskrivs i fråga om kreditinsti- tut i 69 § 6 mom. i kreditinstitutslagen. Kon- glomeratets moderföretag ska kvartalsvis rapportera överskridningsbeloppet och kun- dens namn. På sådana konglomerat som av- ses i 3 § 3 mom. 2 punkten tillämpas, utöver denna paragraf, det som i 19 § i lagen om en sammanslutning av inläningsbanker före- skrivs om en sammanslutnings exponeringar.

Denna lag träder i kraft den 20 .

7.

Lag**om ändring av 3 § i lagen om bundet långsiktigt sparande**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om långsiktigt sparande (1183/2009) 3 § 1 mom. som följer:

Gällande lydelse

3 §

Rätt att tillhandahålla sparavtal

Sparavtal kan tillhandahållas av
1) inlåningsbanker som avses i kreditinstitutslagen (121/2007),

2) värdepappersföretag som avses i lagen om värdepappersföretag (922/2007),

3) fondbolag och fondföretag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999),

4) *utländska kreditinstitut som avses i lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993),*

5) utländska värdepappersföretag som avses i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland (580/1996),

6) utländska fondbolag som avses i lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland

Föreslagen lydelse

3 §

Rätt att tillhandahålla sparavtal

Sparavtal kan tillhandahållas av
1) inlåningsbanker *och utländska kreditinstitut* som avses i kreditinstitutslagen (121/2007),

2) värdepappersföretag som avses i lagen om värdepappersföretag (922/2007),

3) fondbolag och fondföretag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999),

4) utländska värdepappersföretag som avses i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland (580/1996),

5) utländska fondbolag som avses i lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland (225/2004).

Denna lag träder i kraft den 20 .

8.

Lag**om ändring av 14 och 46 § i lagen om värdepappersföretag**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om värdepappersföretag (922/2007) 14 § 3 mom. och
fogas till 46 § ett nytt 4 mom. som följer:

Gällande lydelse

14 §

Tillhandahållande av investeringstjänster enligt annat tillstånd

I lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland (580/1996) föreskrivs om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster och om deras medlemskap i ersättningsfonden. I *lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993)* föreskrivs om utländska kreditinstituts och *finansiella instituts* rätt att tillhandahålla investeringstjänster och om deras medlemskap i ersättningsfonden. I *lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland (225/2004)* föreskrivs om utländska fondbolags rätt att tillhandahålla investeringstjänster och om deras medlemskap i ersättningsfonden.

46 §

Tillsyn över finansiell ställning

Föreslagen lydelse

14 §

Tillhandahållande av investeringstjänster enligt annat tillstånd

I lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland (580/1996) föreskrivs om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster och om deras medlemskap i ersättningsfonden. I *kreditinstitutslagen (121/2007)* föreskrivs om utländska kreditinstituts rätt att tillhandahålla investeringstjänster och om deras medlemskap i ersättningsfonden. I *lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland (225/2004)* föreskrivs om utländska fondbolags rätt att tillhandahålla investeringstjänster och om deras medlemskap i ersättningsfonden.

46 §

Tillsyn över finansiell ställning

Det som föreskrivs i 67—69 § i kreditinstitutslagen tillämpas inte på värdepappersföretag som endast bedriver sådan affärsverksamhet som avses i 5 § 1, 2, 4, 5 eller 7 punkten.

Denna lag träder i kraft den 20 .

9.

Lag**om ändring av 6 och 11 § i lagen om placeringsfonder**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om placeringsfonder (48/1999) 6 § 5 mom. och 11 §, 6 § 5 mom. sådant det lyder i lag 928/2007 och 11 § sådan den lyder delvis ändrad i lag , som följer:

Gällande lydelse

6 §

Om fondbolaget bedriver verksamhet som avses i 5 § 2 mom., ska det alltid, oberoende av vad som föreskrivs i 1—4 mom., dessutom uppfylla kraven enligt 46 § 1 mom. i lagen om värdepappersföretag.

11 §

Utan hinder av 9 § kan ett värdepappersföretag som avses i 3 § i lagen om värdepappersföretag eller ett kreditinstitut som avses i 8 § i kreditinstitutslagen (121/2007) vara verksamt som förvaringsinstitut.

Som förvaringsinstitut kan dessutom verka ett sådant i en till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet hörande stat auktoriserat värdepappersföretag som avses i 2 § 1 punkten i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland (580/1996) eller ett sådant kreditinstitut som avses i 2 § 1 punkten i *lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993)* och som

- 1) har filial eller kontor i Finland,
- 2) uppfyller de ekonomiska verksamhetsförutsättningar som avses i 10 § och som
- 3) i sin hemstat har auktorisation att bedriva förvaringsinstitutsverksamhet av det slag som avses i fondföretagsdirektivet.

Föreslagen lydelse

6 §

Om fondbolaget bedriver verksamhet som avses i 5 § 2 mom., ska det alltid, oberoende av vad som föreskrivs i 1—4 mom., dessutom uppfylla kraven enligt 46 § 1 mom. i lagen om värdepappersföretag. *På ett sådant fondbolag tillämpas det som föreskrivs i 4 mom. i nämnda paragraf.*

11 §

Trots 9 § kan ett värdepappersföretag som avses i 3 § i lagen om värdepappersföretag eller ett kreditinstitut som avses i 8 § 1 mom. i kreditinstitutslagen vara verksamt som förvaringsinstitut.

Som förvaringsinstitut kan dessutom verka ett sådant i en till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet hörande stat auktoriserat värdepappersföretag som avses i 2 § 1 punkten i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland (580/1996) eller ett sådant *utländskt EES-kreditinstitut som avses i 8 § 3 mom. i kreditinstitutslagen och som*

- 1) har en filial i Finland,
- 2) uppfyller de ekonomiska verksamhetsförutsättningar som avses i 10 § och som
- 3) i sin hemstat har auktorisation att bedriva förvaringsinstitutsverksamhet av det slag som avses i fondföretagsdirektivet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

10.

Lag**om ändring av 9 § i lagen om fastighetsfonder**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om fastighetsfonder (1173/1997) 9 § 3 mom., sådant det lyder i lag 350/2007,
som följer:

Gällande lydelse

9 §

Aktiekapital

Fastighetsfondens aktiekapital skall betalas
in i pengar på fondens konto i Finland i en
sådan inlåningsbank som avses i kreditinsti-
tutslagen (121/2007) eller i ett sådant ut-
ländskt kreditinstituts filial som *avses i lagen
om utländska kreditinstituts och finansiella
instituts verksamhet i Finland (1608/1993)*
och som har rätt att ta emot insättningar.

Föreslagen lydelse

9 §

Aktiekapital

Fastighetsfondens aktiekapital ska betalas
in i pengar på fondens konto i Finland i en
sådan inlåningsbank som avses i kreditinsti-
tutslagen (121/2007) eller i ett sådant *ut-
ländskt kreditinstituts filial som har rätt att
ta emot insättningar.*

Denna lag träder i kraft den 20 .

11.

Lag**om ändring av 1 kap. 1 och 4 § i värdepappersmarknadslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i värdepappersmarknadslagen (495/1989) 1 kap. 1 § 11 mom. och 4 § 1 mom.
4 punkten, sådana de lyder i lag 923/2007, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap

1 kap

Allmänna stadganden

Allmänna stadganden

1 §

1 §

Bestämmelser om tillämpning av denna lags bestämmelser om värdepappersförmedlare på utländska värdepappersföretag, utländska kreditinstitut och finansiella institut samt på utländska fondbolag finns i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland (580/1996), lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993) och lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland (225/2004).

Bestämmelser om tillämpning av denna lags bestämmelser om värdepappersförmedlare på utländska värdepappersföretag, utländska kreditinstitut samt på utländska fondbolag finns i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland (580/1996), kreditinstitutslagen (121/2007) och lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland (225/2004).

4 §

4 §

I denna lag avses med

I denna lag avses med

4) värdepappersförmedlare sådana värdepappersföretag som avses i 3 § i lagen om värdepappersföretag samt utländska värdepappersföretag som avses i 2 § i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland, sådana kreditinstitut som avses i 8 § i kreditinstitutslagen (121/2007) och som enligt sin bolagsordning eller sina stadgar tillhandahåller investeringstjänster enligt lagen om värdepappersföretag, sådana kreditinstitut och finansiella institut som avses i 2 § i lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland och som enligt sin koncession tillhandahåller investeringstjänster

4) värdepappersförmedlare sådana värdepappersföretag som avses i 3 § i lagen om värdepappersföretag samt utländska värdepappersföretag som avses i 2 § i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland, sådana kreditinstitut som avses i 8 § i kreditinstitutslagen (121/2007) och som enligt sin bolagsordning, sina stadgar eller sin koncession tillhandahåller investeringstjänster enligt lagen om värdepappersföretag samt sådana fondbolag som avses i 2 § i lagen om placeringsfonder och sådana utländska fondbolag som avses i 2 § i lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland och som enligt sin

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

ter enligt lagen om värdepappersföretag samt sådana fondbolag som avses i 2 § i lagen om placeringsfonder och sådana utländska fondbolag som avses i 2 § i lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland och som enligt sin koncession bedriver verksamhet enligt 5 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder,

koncession bedriver verksamhet enligt 5 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder,

Denna lag träder i kraft den 20 .

12.

Lag

om ändring av 2 § i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism

I enlighet med riksdagens beslut upphävs i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism (503/2008) 2 § 2 punkten, och ändras 2 § 1 punkten, sådan den lyder i lag 918/2008, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

2 §

Lagens tillämpningsområde

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på

1) kreditinstitut och på finansiella institut som hör till samma finansiella företagsgrupp som ett kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen (121/2007) samt på andra som affärs- eller yrkesmässigt tillhandahåller tjänster enligt 30 § 1 mom. 3–11 punkten i kreditinstitutslagen,

2) utländska kreditinstituts och finansiella instituts filialer som avses i lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993),

Denna lag tillämpas på

1) kreditinstitut, filialer till utländska kreditinstitut och på finansiella institut som hör till samma finansiella företagsgrupp som ett kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen (121/2007) samt på andra som affärs- eller yrkesmässigt tillhandahåller tjänster enligt 30 § 1 mom. 3–11 punkten i kreditinstitutslagen,

(Upphävs 2 punkten)

Denna lag träder i kraft den 20 .

13.**Lag****om ändring av 6 § i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingsystem**

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 6 § i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklings-system (1084/1999), sådan paragrafen lyder delvis ändrad i lag 1513/2001, ett nytt 4 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

Nettning vid insolvensförfarande i fråga om kreditinstitut

Det som i 1 mom. föreskrivs om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet tillämpas på motsvarande sätt på sådant temporärt avbrytande av verksamheten vid en filial till ett kreditinstitut från tredje land som avses i 166 h § i kreditinstitutslagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

14.

Lag**om ändring av lagen om beskattningsförfarande**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) 16 § 9 mom., 17 § 10 mom. och 21 § 2 mom., av dem 16 § 9 mom. och 17 § 10 mom. sådana de lyder i lag 520/2010, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

16 §

16 §

Utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter om utgifter och avdrag

Utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter om utgifter och avdrag

Värdepappersföretag som avses i lagen om värdepappersföretag (922/2007), filialer till och representationer för utländska värdepappersföretag som avses i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland (580/1996), värdepapperscentralen samt kontoförande institut och deras underinstitut vilka avses i lagen om värdeandelssystemet (826/1991), kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen (121/2007), filialer och representationer som avses i lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993), fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999) samt filialer till och representationer för utländska fondbolag som avses i lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland (225/2004) ska för beskattningen tillstålla Skatteförvaltningen behövliga uppgifter om avgifter som de tagit ut för förvaltning eller förvaring av egendom.

Värdepappersföretag som avses i lagen om värdepappersföretag (922/2007), filialer till och representationer för utländska värdepappersföretag som avses i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland, värdepapperscentralen samt kontoförande institut och deras underinstitut vilka avses i lagen om värdeandelssystemet, kreditinstitut och filialer till och representationer för utländska kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen, fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999) samt filialer till och representationer för utländska fondbolag som avses i lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland (225/2004) ska för beskattningen tillstålla Skatteförvaltningen behövliga uppgifter om avgifter som de tagit ut för förvaltning eller förvaring av egendom.

17 §

17 §

Utomståendes allmänna skyldighet att lämna andra uppgifter

Utomståendes allmänna skyldighet att lämna andra uppgifter

Kreditinstitut, filialer och representationer som avses i lagen om utländska kreditinstituts

Kreditinstitut, filialer till och representationer för utländska kreditinstitut som avses i

och finansiella instituts verksamhet i Finland, värdepappersföretag, filialer till och representationer för utländska värdepappersföretag som avses i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland, kontoförande institut och deras underinstitut och andra förvarare av värdepapper ska för beskattningen tillstålla Skatteförvaltningen för beräkning av den skattskyldiges överlåtelsevinst eller överlåtelseförlust behövliga uppgifter om försäljning eller annan överlåtelse av värdepapper till den del som den uppgiftsskyldige innehar dessa uppgifter.

kreditinstitutslagen, värdepappersföretag, filialer till och representationer för utländska värdepappersföretag som avses i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland, kontoförande institut och deras underinstitut och andra förvarare av värdepapper ska för beskattningen tillstålla Skatteförvaltningen för beräkning av den skattskyldiges överlåtelsevinst eller överlåtelseförlust behövliga uppgifter om försäljning eller annan överlåtelse av värdepapper till den del som den uppgiftsskyldige innehar dessa uppgifter.

21 §

Jämförelseuppgiftsgranskning

Jämförelseuppgiftsgranskning får dock inte verkställas i ett kreditinstitut som fått koncession enligt kreditinstitutslagen (1607/93) och inte heller i ett kreditinstituts filial som fått koncession enligt lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/93). Uppgifter som framkommit vid skattegranskning av ett kreditinstitut eller ett kreditinstituts filial får dock användas vid beskattningen av en annan skattskyldig.

21 §

Jämförelseuppgiftsgranskning

Jämförelseuppgiftsgranskning får dock inte verkställas i ett kreditinstitut som fått koncession enligt kreditinstitutslagen och inte heller i ett utländskt kreditinstituts filial. Uppgifter som framkommit vid skattegranskning av ett kreditinstitut eller ett utländskt kreditinstituts filial får dock användas vid beskattningen av en annan skattskyldig.

Denna lag träder i kraft den 20 .

15.

Lag

om ändring av 169 a § i mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i mervärdesskattelagen (1501/1993) 169 a § 2 mom., sådant det lyder i lag 350/1995,
som följer:

Gällande lydelse

169 a §

Jämförelseuppgiftsgranskning kan dock inte verkställas i ett i kreditinstitutslagen (1607/93) avsett kreditinstitut som fått koncession och inte heller i en sådan filial till ett kreditinstitut som fått koncession och som avses i lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/93). Uppgifter som framkommit vid sådan granskning av ett kreditinstitut eller ett kreditinstituts filial som avses i 169 § kan dock användas vid beskattningen av en annan skattskyldig.

Föreslagen lydelse

169 a §

Jämförelseuppgiftsgranskning kan dock inte verkställas i ett i kreditinstitutslagen (121/2007) avsett kreditinstitut som fått koncession och inte heller i en filial till ett utländskt kreditinstitut. Uppgifter som framkommit vid sådan granskning av ett kreditinstitut eller ett utländskt kreditinstituts filial som avses i 169 § kan dock användas vid beskattningen av en annan skattskyldig.

Denna lag träder i kraft den 20 .